

# Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion

Cincinnati, Ohio  
Manuscript No.

הועתק והוכנס לאינטרנט  
[www.hebrewbooks.org](http://www.hebrewbooks.org)

ע"י חיים תשע"א

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, [lwolfson@huc.edu](mailto:lwolfson@huc.edu), (513) 487-3274

2079

1950

1951

1952

1953

1954

1955

1956

1957

1958

1959

1960

1961

1962

1963

1964

1965

1966

1967

1968

1969

1970

הדברים מן המעשה והרפואה  
 ויכולו העמים והארץ וכל יובל שלום וכו' וכן בקרב  
 השולל שימיו אל הקב"ה. לפי שנה שנה בלתי  
 עים וכו' ועוד ששת שנים עשה הקב"ה פעולה כגון  
 ששת ימי השבוע ושלף השביעי לנגד עים העבתי  
 וכה ויכולו לעון כלון כמעשהו העמים והארץ  
 העמים הם הלכותים אמוהיקים בתורה ובמעשה  
 כוונה הדקוה והארץ על עה שמעלה לה  
 מלטה שאינה המעלה כר הם וכל לפיכך  
 ההנהגה והחיות והעופות שבשול האדם נבנה  
 כולם ופיון שיכלו בעולם יכלו גם הם ויכלו להם  
 ביום זה זהו בלתי זה מלאכתו אשר עשה זהו  
 העמים והארץ שפיך כפי מעלה ישנות ביום  
 זה כלל עשה מעלה אחרת שהם באו וישפך להם  
 השביעי הקב"ה יקם על פסא המעלה שנה  
 ה' לבדו נתי

ויאמר למר לעשו עשה עליו וכו' כהן השול  
 כי עשה עשה שיהי מלאכה

HEBREW UNION COLLEGE - JEWISH INSTITUTE OF RELIGION  
 Cincinnati, Ohio  
 MUSIC 1 2 3 4 5 6 7

השנה יחד קנינו בתורה לשמה רק על צמיו נאס נא  
הקדחת יצדדנו על הקבה במש' עפ' כ'אס דתנת  
ה' תפננו ונהו ניאמר לתוך הוא הפד'יק עגבר  
על יפנו נעמנך עליו לעשיו הט מנה תעגרת עהיה  
קרא בהס לשמן עקראו עשיו ועדה לשון עשיו  
במו ורעדי וקב פלה לשון על וחופה במש' זל'  
עפדי הקבה לעשות על וחופה לבעל מתור עשיו  
למך אותה מתך ומה עשה זה הצניק במלכותו  
בי איש הדנתי לפעמי הוא יפדי עמיתו על  
האדם כאיש ובשט'בס הדנתי אופני ומה הניח  
הדנתי שלם עמיתו לפעמי לפעמי שעשה  
בו מכות ופפעוס קס העננות ונג' לחבורתי  
הנה יפקט ענק ונד' לחבורתי של לחבורתי  
ובדנתי ילד את ביתן בפניו ואס' חס' ואס' האמה  
ואת הדנתי וכו' יק' מה של לא עמעין  
במשפחות הגוים בלמנא יקנא שויר בהס  
הנס הכל אינה למק' ל'  
הנא מנן במש' זל' דהעמן הזה בא לחור' ענו  
ע

על יפה התיבולותי ומלכותי והדעים שפירש  
ללמוד בהם כל אדם וכמה בני אדם בענין  
שומעין לעצתי עד שילכדו אותם בארצות הרעים  
ואז יגידו ומשמעין עולתה ומקלצו עליהם כל  
באת התורה למנוח לנו כל מנוענותנו הרעים  
נזכה ונרעין בעל שמנומה האדם וכל עלטו בבע  
עד שישמע לנו צידוק עש שכל את האדם  
באמנוי פינה ואת קול כל ששומעו לו אז יבטל  
חת ל פיכדה כמען תיכאו חתה ואם היבטו עש  
שמושים אנתו לבנושה בעיט אהים ואדם ומדובר  
אוקו ואת האמנוי שבתחילה דכינו אמנוי לו  
אמנוי דברים בעולם נשוחה בביקה ואמנוי לו  
הקף בריס המעור לבדית כלעון וארוח אכ  
בזית אסור להפסיק בתפלה וכש בדבהם בעולם  
והוא מושלל מן הקל קל תחילה ואחר אמנוי לו  
כיון שזכרת בפרך קרב לבנות וזמן הרגש  
הקרב הרג גשבלו הער שהוא נהד שמחלה  
נדמה לאדם כנר ואת הקני הרגום עתה הו

ואם לאו  
אם בקנות  
ענבר  
עבדת שהיה  
אם עיני  
כמען לו  
עליו רשי  
ק מלפניו  
תבועל  
ומה דין  
שעשה  
לחבורתי  
כחתי  
ואם האמנו  
מעיון  
בהם  
ועיניו  
ע

דלר

שכבדו עליו כנשא ומפילו ואת העוקבי קרי  
בית העקר ששולט עליו עד שנעשה עקר מן  
המלכות וקרי ביה לוי עבד תרגם ברה שאפילו  
בזוח עליו קסיע לשון תולעים כל מקרב לו עוקב  
איתו האכזרי מלך הוזה ומכדה נעשה יכור  
עליו ומזה איתו ואת הפמני לבי שאכול מי  
שעושה מלכות עושים לו חלק ומנו שעושה  
עבדות עושים לו שק למנו מלמך פמני נאם  
החמירי כיון שכל ימיו שומע לעבד ירהר  
לא להקבה למנו מתמלא עליו עבה וממה  
שפיר מהענה ומענה

והמשיך אל אבהם לך לך מאכזר וממולצת  
ומבית אביר על פאכין אשר אראך  
ואפסר לכרש במש'ול שעדן אבנהם לא  
ככנס לתוך הקדושה לבי שולא מפנה  
לא נזכר עד למאד במש' חול מו יתן יקרור  
מממא ונעשו איתו על אבנהם גמדי עמו  
באמרה שהיא רבה ומש' אל אבהם ולא לאכס

לפי

שהוא אחיו במנות החסד והכבוד לעולם אורח עבדי  
 בני עולם לך לך כאן כמו לו שבסוף קטנה יתקן  
 לו בין עונות אונתו והוא יצחק ובתחו יסתגל  
 עמה ותקרא תבנהם ואמר תולד אותו ובאונה  
 געה תמוול ויבא עבדך בעולם מאכסך הי מהל  
 וממולדתך דהו מתומר הנפטי ומבית אפיק כו  
 לא תלמד ממעשיותם הרעים על הארץ אשר  
 אראה דהו אכס העלונה ומבית אביר וממולדתך  
 מאכסך נראה כפול לא גמון לך עמור מכבוד  
 אב נאס

ויקי השמע לבוא ותכדמה נפלה על אכרם והנה  
 אימה חשבה גדולה נופלת עלו וק למה  
 עד בא השמש דונקא וינבן בהקדים מעוכ  
 דקיום דמותו לעשותו של אדם וענותו של אדם  
 מחולקים לשלשה ימי העליה וימי העמדה וימי  
 הוכיחה והפילתה כיום ישבו בצע ועוד  
 עתתו הוה אבכנו שנים שלא היכה דקנה לא

מסר

העבדי קדי  
 עקר מן  
 שאפילו  
 כב שועק  
 עשה יכוד  
 שאכזל מי  
 עטונה  
 צמר נאס  
 יפה  
 ומה

וממולדתך  
 אראה  
 נבנה לא  
 יבא מתנה  
 יתן עקר  
 דר עמו  
 ולא נאכס

מכור גינתם יגד עבאם אבות הטולם וחוקיהם ודברם  
על וכל א' עתה עין מתנה ואמרו ז"ל דלת דומא  
תקפה כיום שפדדת השמנה מהגוף (בזה יבוא)  
הכתוב עין ויהי הפועל לבוא זהו שפעה שמשו  
וקרב עת פקידתו והטעם למען היניחה ותדמה  
זהו שכל לחול המעשב ואחזה טכמותנו דעדה  
שפחד מדין הקב"ה וזין הרמיה והנה אימה חסדה  
גדולה נובלת עליו לפי שאין אדם מת עד שנראה  
פני השכינה עמו כי לא יראה האדם וקו אס זכה  
הוא והיה לו נשמתו נדבדת בשכינה והוא אימה  
זהו השכינה שיש אימה ומורא ובינה הכפונות  
להכנות השוכה זהו סילא שמתעבת פני הכהן

וירא אלגה גאלגב ומצא וסילא ינעב פ דתח  
האורל כחוס היום נישא שנת נירא נכ"ל  
חפער לכדט בהק השול גדולה תקובה שמוערת  
עד כסא הכבוד (היא מעולה בכל עת בין גימט

שעל



העליה בין ביותי היכידה ועובה מכולם היא ביותי  
 העליה שעדיין ימי בחרותי ותקפני וילכו מן חסד  
 עליו בכל יום וזה כוונתי באלני ל' תורה חנה כמלני  
 פאמא ע' רכא לבמוו לך צבומן שהאדם חוטא  
 פוגם באיבריו וכיון שחזר בתשובה השי' ירכא  
 תמלאו והקב' יועב לבגדו וימונ פשוט  
 לקבל עבוס והוא כמו והוא עכר אימא עליה  
 מופקת עבדון לחירו בחוס היום והוא מעדתי  
 הקשה המק' ירעט על האדם וישא עיניו להב  
 ששמים יבנה' אנשים הם המלכים אחד עכרה  
 מחחרו בתשובה וא' שלמו דעתה וא' מלך  
 למנה לבע הקב' ובעדאדכן ויעתמו ארצה למנו  
 הנה ארץ

ותשקיבה גם בשלה הוא ודנ ותהכך עתה  
 נק' מה בא לרבוב באתין ועמין כהן  
 חלל' ל' לרש' אם יפער בעיני שהם ואדם בחר

מחוקיה והרע  
 דעת דינא  
 (כזה יבוא)  
 טרה שח' עו  
 זה ותדמה  
 ויתנו רעה  
 אימה חסד  
 עד שרואה  
 זי אם זכה  
 והוא אימה  
 דכפונע  
 כי הכהן  
 פ' רח  
 יא נכנ'  
 שחוקת  
 בין ביותי

מזול לה איכרי לטיח טח לברתא כמע יוס  
לום יבוע אומר ותורה עכטפ צריך לחגות בה  
בללה ועו יעשתו בה תמיד מלוציא בה כמה  
מעמים וזה ותעקונה גם בללה הם נכן עמבתי  
את הגוף לעסוק בתורה את אביון זה הקבה בללה  
היא העוהו הדומה לללה ין היא התורה ענמט  
לן שטא קני כל צמא ות' ועוד היא התורה שיש  
בה עבטים פנים ועו יעטס בתורה יש לחקרה  
בה תורה ומפייחזים קובהו ותקס הצעירה  
היא תעעט ענה זעירתי לבו תורה עככתב  
ועו עסיקתן בה בענהו ענפסיהם בה אף לעוהב  
שנא ולכו מחיל א חיל שנא ותעכב עמו  
שהיא ועינה עלו בעכבו ובק ומו ותחיון ב'  
בנות לגט שנו יעשתו בתורה מחדע בה  
חזושים

והיו חיי שרה מלאה שנה ועצמם שנה ובכע

שני

לשון

פנים אע"פ חיי ענה ינהקו ענות נראית לשון כל  
 חלף אפשר במע הכשבי בונה מאן לאיה נרב  
 איהו ועיר ומאן לאיהו <sup>ועיר</sup> רש יהו <sup>רש</sup> ~~ועיר~~ כלל  
 המעפול עצמו הקבר מנביו וכל המגכה עצמו  
 הקבר מעפול. כמע הלל הגבתי השפלה  
 ועוד בין בחייהם בין במיתתן קבנוס קוים ועוד  
 וע בחייהם שחיים עשכין ענה נוכים בה יותר  
 מאותם שחיו עבעים ענה נהו כענתו ליהי קיי  
 ענה דת ג' עדי למעו לך שאין השכינה זרה  
 מקם בכל זנס ובכל עת בין בחייהם בין במיתתן  
 נסת ג' איהו לומר לך שכלו עבתייהם גורמים  
 ע' מעעיקם המובים זונג למעלה הכא נמי  
 במיתתן

כתובים

ומעמנו גומנה ומעא חדר הרימא יצור נכיס  
 נקדמה אפשר לפכך בלח בחקדנים יתו  
 כל הקורא בלחם ומזמגם בתלמודו למח מ...

0  
 ב  
 ד  
 מ  
 נ  
 ע

חותנו והחתיקה מבכרתיך לא עכחתיך להרוס תלמיד  
 דהנה נדים בלתיא וכו' ונהו ומשמע המעשיית  
 קולו בתת ודומה לנו עמחשב ומהנהר בתת  
 קדים עינאיך בשפתיו ומעא נעא עול תודה  
 חזד עינשב ולמוד עם אחדים כמע כדול בכדול  
 יחד ותמא ולא הלו עלמוד לא שמלמד לאחס  
 ואת קדי למוד ומלמד נאעו מקיים. לך אמר  
 ימוד הו ישמור ואת חכמתו מדכה ממשעיו  
 לך אמר נפיש דהו עירבה מעשיו ומה עכדו  
 תלמה זכה לבט ענבואת מקדם

ויהי יחק בן מענה בקחתו את דבקה בת  
 בתנאל וכו' בקדקדם מעזל אין אדם עומד  
 על סוף דעת רבו עד מ' שנה וזהו ויקי יפתח זה  
 הנזר יחק ג' נח בפק עם המלתי עופה בקדבך  
 בתוכה וכמעט ולקמיות עצמו עלים כיון שהניט  
 למ' ענה עומד על זעתי רבו בקחתו את דבקה

ק"א

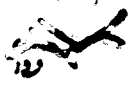
ק"א  
 תיב  
 עם  
 עמי  
 עלך  
 האב  
 ושד  
 ועל  
 לכב  
 ביד  
 כונת  
 התנ  
 ענק  
 גדול  
 ע"א

היא הפודה שמבקרת האדם ועוד מלונגו אמלע  
 תיבנת של דבקה כב למעו לבב אובנית התורה  
 עם אונתיות מנלכך ועוד דבקה אונתית הקרה  
 שמלמדת אותו בקבר ענא בשכבך רשמך  
 עלך בת בתול בתו של א שנה גאהיה אצל אמך  
 האנמו אונתיות מאיכה שעוין מאיכה נשמרת  
 ועוד האנמו הוא יבחר שמחכים לזכר בלל שמעו  
 ועל חרבך תחיה ואת אחך כעבוד נהיה נא ער  
 תכיד ופדקת עולג מעל פונאךך. אכער  
 לככש במשול שהתורה נח חרב ענא נחב פיבור  
 בידם ובזכותה זוכה האדם למיי ענהו נענה ונהו  
 כונעו ועל חרבך תחיה דהו בשביל חרבך שקול  
 התננה תחיה לענהו ואת אחך תעבוד זה קנה  
 ענך אם ענא למען איתו נפי ענך ואת אחך כמ  
 גדול שמועה ותר מלמונה ועל חרבך תחיה  
 גאלתה התורה אינס עלים למעוד בעומן אית  
 עש

HEBREW UNION COLLEGE-JEWISH INSTITUTE OF RELIGION  
 Cincinnati, Ohio  
 METRE  
 1  
 2  
 3  
 4  
 5  
 6  
 7  
 8  
 9  
 10

שנהא והיה כאשר תביד דקו בגלות בזכות התורה  
ובקרת מעל מעל כוונתך עולו על עשו עוד ועל  
חברך יוננו על התורה יוננו על התורה ומצותה  
והרי יש כמה מצוות שאין אדם יכול לקיימם  
והינם מצונוים לידו ~~כח~~ לכך אמר ועל חברך  
תחיה כלנו תעסוק בתורה ויחשב לך מאו קיימם  
בבנות

וישא יעקב דגלו וילך אלכה בני קדם ויבא והנה  
באר בשדה נהנה עם שלמה עדכו לאן וכו'  
חפשי לפרק ~~הקדום~~ דגלה דבר נש אינן מוצא  
לה ועוד התורה נמשלה לבאר נזכר  
כוונת הל' וישא יעקב זה הלדיק שגרגר על  
וכו והיה קל ברגלו לעשות כלון קונו וישא  
יעקב דגלו דת' ג' דיו כמע' נזכר את במדאך  
בימי בתורתך ועוד לפני לעשות מעט כדי  
שמתיק הבכורות וילך אלכה בעי קדם שגרה



עו מעמ' לעוהב נרא וקנה באר בשדה היא  
 התנוה וקנה עס שלשה הם כהנים לנים יסר ינים  
 עכולם כריכוס לה ענד עכל מו אלומד תנוה בעוהו  
 זוכה ולמדה לעוהב שנה ולבו מחיל א קיל והאבן  
 פדלה היא וקהר שנה אבן שאינו מענה לאדם עשון  
 בה

וישלח יעקב מלאכוס לפניו אשעו אקר אכלה  
 עניו שדה אדום אפער לפכס צדק כמו  
 כמע במסכת אבות כל העושה מלוק א קנה  
 לו פדלה אחד ועוד אמנו הני זהיר בקש וקס  
 ואמר רעבי אינוהי מעוות זה שבמל קס שחיה  
 או עכב ומלכינו אבות העולם תקנו העולם  
 ועוד יעקב אבינו היה קורא קס מת נזיה ליה  
 מיוסא אכל יעקב לא נפל פהיה קורא שמו וזה  
 ושלח יעקב מלאכוס לפניו רת צי אקוס וקס  
 עי עס עי אופנותיו דמו למסול התנים  
 תחלת יסוהן וסוהן שלנה ועוד גדול כחן של אדום

מעקפס

התנוה  
 ד ועל  
 ומלכה  
 עס  
 חרבך  
 קיימס

וקנה  
 וכו  
 מלכה  
 ר על  
 פא  
 אק  
 די  
 ה

עושה כן גדולה לעשות דומים ועוד ארזל יעקב  
אבינו התיקן עלמנו לזכרון פגועת לבנו מאותם  
שדאיים פניו לפי שגורתו חקוקה בכסף הכבוד  
האשכנזי לביטא אהעכוסא לתת ולתן ככל  
החנתינו של עשו ארז על עשו א אחיו כמשמנו  
כה תאמנתן פ: ולמן ככל כה כה דמו לו שהיה  
עוסק בתורה ובקע דאית ביה כה אפונן ולאו  
דנקא קע שהיית קורא לא ותביז מלות שופר

ויאמר מולך כל המצחקה אשר פשתי ויאמר  
למלאכה בעיני אדע ויאמר עשו יק לופ  
יבן במעול דעשו ויעקב חלקו העולמות עשו  
יגל עוהו ויעקב עוהב וזכה ויאמנ מילך כלומר  
יהיין לבנה והדי נעלת להלך עוהב ואין לך  
בעוהו בא חייב ער משיבו ויעקב ויאמר למלאכה  
בעוהו שהוא חזק כל חסדו ואלקטא מאיבא עשו  
ועל עוהו יתלבד וכי חש זוכה ליש עולמות שאתה זוכה  
בהם יהולך וכן כלו זיך מה שמעונן לך לעוהב  
וזה שאתה גושל ביגוהו הקי הוא בתורה גולת



אלה בני אלה בלהן ווען ועהן גהקלום מעוונ  
 עלמה אפוד ~~למחבר כל בדם~~ אלה בלהן דע  
 ולמק גא דונקא לפי שהפסוק שונה עליהם ובשעה  
 שאדם מסתכל בדם ונהנה מהם יש לו הוזה בבאיהם  
 ועויה לפי שכל אומרו ~~יש לה הוזה בפני אשה לפי~~  
 שבשעה שאדם מסתכל ביופיה נחומנו אותה נחמונו  
 לו כמה רעות בלהן לטות מתלבשת בו ונדמותה  
 כמותה ומוציא שול לבטלה והכח בעו בשעה  
 שמתרחקת לה פונק מעלנו עול צמויס ופח ברע  
 כל המתחנף לוי לשון נופל בידו כמו שמוצינו ~~אל~~  
 עתה על אגב לשון יצא ומעט קמן בלהן כנגד  
 האלה שגבהל אחריה למלאת תאוותיו וזעמן כנגד  
 עין ועקן כנגד הדעת שפופו לכול בידו ולכבוד  
 יוספו חז וכדו ועקו ודף על זה הפסוק עי קי  
 שפנס ביוסוד ~~היבולות~~ על ~~פניו~~ הדעוים וזו  
 אלה בני אלה ~~היבולות~~ לבחון שפניו  
 מוציב העינים למעלה

יעקב  
 עני מנאוס  
 א הכבוד  
 ד ככל  
 כח עמו  
 עתה י  
 ון ולמן  
 ופ שמופ  
 יפמר  
 ו יס לופ  
 גנות עשו  
 ד כלומר  
 ו ואין לך  
 למלאת  
 ציבור עמו  
 איתה זוכה  
 לעקוב  
 בולת

אלה בני אלה בלהן ווען ועהן גהקלום מעוונ

היה מופלא והיא עלה על המערה לאמר וכו' ויכר  
יהודה ויאמר לזקה מעט וכו' יובן במע שבקו  
כביש יעור עצה קולעת גשון מספח ועד סומרו נחשת  
זקום בעפכדת השומר יבן עקרה מכולם וזה  
סרענו בכ זה היא מופאת היו הנעמה והיא עלה  
על המה זה הקבה לפי עכל הנעמנת נכונות תחרת  
פסח הבנד ואס זכו עולם למקום חזיבתם ואס לאו  
בעקום מנחו לנחי ביד מלכא חבלה לשיע אער אהלו  
כלו מו שיס בו פומטוס הללו איך ימות עיו מלחפס  
אכזרוס ותאמר הדבר למי החותמת כל שיס בו  
מכות של ומקנימס וכל אמרס המוזה בית תלג  
נכרת החותמת היא הבניות והסתולס הס העטת  
והמטה היא פנודה ענפנה בממט פטס ינהר  
ומלכטס ימוא ועיו תעל מנד מלכא חבלה  
במעננות מוכפסס ויכר יהודה עכונת  
בכונת בעלונות ואמר חתם ימנה על ידו היא  
למזר תחת כסא כבנדי לנך על המטה למנה  
ענה העט למטה על העט על זלא יסח עוד לעמך  
ענה העט

וידא ועקב כיוצא עבר כמכריס ויחזיר לבגועות  
 תתחילו ויאמר כלו עמה ועברו לבו מעם נכ  
 לפעור לפרש מעשול שגזרת בין הכתרים למאות  
 ענה בשעה שאמר אבמסו במה אודענה  
 גזר עליו כי גר יהיה זרעך ועוד בשעה שפרכ  
 איהרד מאשתו באותן קל ענה היה לעולד דוחין וגון  
 ונבלו מומנו רפח טכוכות והם דקדושה ונכלו במלכס  
 ואמר תתקמד דורות אער קומצו וכו' ולב עיקב  
 אבינו גלגול איהרד כדך לתקן מה שעוות תאב  
 הוא נבטו אתנו וזכו כוונת הפ' נכא כאה יעקב  
 ברוהק כיוצא עבר כמסר שעתיקה הגזרה לעבר  
 נלא ועאר כל כדו ובזכות מני בזכות העכונה טו  
 מצרכים ג' עכונה ויאמר יעקב לבטו למען תתנו  
 חני תבאנו כדו שולח וכוונת משה כל עני משה  
 תהיה הגאולה (לא) עני של יקיה קושי העעבוד  
 אחרו כמטן לבו (ועיה) ענו בשעכוד מעלם טכוכ  
 ענכלו מאיהרד והם טכוכי הקדושה לא שגכ  
 בקלבה עכוכים לעלמא מאו וכו' נכ

דו ויכח  
 נמש ככקי  
 סוכו וחסת  
 צולם וחד  
 דוח עלמה  
 וזות תחית  
 יתם וקס לאו  
 א אער אהלו  
 עני מלמס  
 ג קיש בו  
 ה בית תרנ  
 הם העצות  
 טס מיהנר  
 חבנה  
 דה עכוכי  
 עיהרד  
 עולד לערע

אהרן וכו' ויחזיר לבגועות  
 תתחילו ויאמר כלו עמה ועברו לבו מעם נכ  
 לפעור לפרש מעשול שגזרת בין הכתרים למאות  
 ענה בשעה שאמר אבמסו במה אודענה  
 גזר עליו כי גר יהיה זרעך ועוד בשעה שפרכ  
 איהרד מאשתו באותן קל ענה היה לעולד דוחין וגון  
 ונבלו מומנו רפח טכוכות והם דקדושה ונכלו במלכס  
 ואמר תתקמד דורות אער קומצו וכו' ולב עיקב  
 אבינו גלגול איהרד כדך לתקן מה שעוות תאב  
 הוא נבטו אתנו וזכו כוונת הפ' נכא כאה יעקב  
 ברוהק כיוצא עבר כמסר שעתיקה הגזרה לעבר  
 נלא ועאר כל כדו ובזכות מני בזכות העכונה טו  
 מצרכים ג' עכונה ויאמר יעקב לבטו למען תתנו  
 חני תבאנו כדו שולח וכוונת משה כל עני משה  
 תהיה הגאולה (לא) עני של יקיה קושי העעבוד  
 אחרו כמטן לבו (ועיה) ענו בשעכוד מעלם טכוכ  
 ענכלו מאיהרד והם טכוכי הקדושה לא שגכ  
 בקלבה עכוכים לעלמא מאו וכו' נכ

וברו נפתל יחלא וגו' ניוכר ועלם חספה לפרט  
 במושל כל הזקיר במסות כלו קינס תכיו  
 ולא עוד לא שמתל חזקו מן החסא וזדו  
 ובע סוונת הפ וברו נפתל חיזקו הנק בן להקבה כל המועט  
 כפיסית ומועמר בהפולן קנאו קדקדנו כפע דוד  
 ה חזר לי בנייתה נפתל חוביות תפלן ואותיות  
 כפלן כל המועט ככונן קדב מכילנו למטה ד בעט  
 ונקינות וזו יחלא כלו יחלדו קדב וצין טלנו  
 וזו וגו' ואזי בעיה קאדס זהיר בהס אז יכרו  
 מעלם עמו זהו נוכר ועלם

יא עכר חמור גרם כנבא בידמע צפתים ויכא  
 מנוחה כי טוב ואת הארץ כי עמיה נכר  
 חספה חה על טען ההפקה עכל המת ענה אין  
 קדבה מנקהו ולא לא עכל עוונותיו עמולן  
 לו עדיב קלבו ודמו תחת קרבן ולא עוד לא  
 עשה ימליץ לחטוב לו לעת אפס ענס ולא  
 עוד לא עגרם למסא עכנע ומקדכה השפט  
 פכל העולמות  
 ויהי עוונתו יחלא דה ימים עשה שמוס כולם



תמיד בני כנוונה נכונה יתפלל ויעשה דת וכוונת עט  
דנלנו אחד לחבדיו הבאים המתפלל כנוונה או  
יהיה מוכנה לבאות פט עכונה וזהו מלכונמה  
ב עכונה "

ויעוז באתי א פבעה לדבר בשמך הרע לעם הוה  
הצל לא האלת את עמך ויאמר ק א מעשה טרה  
רשאה יובן במע אהגונה היפה כתובה וחתומה  
יפחות ענה והם יכאו בדלו וקה לא היה כא פו  
ענם והעכונה השלמה המכין והנה בשעה דאמר  
תענה לפרעה שלח את עמני אל עכוין הקץ  
לא יגמר אל העכונה תענה עמה וכה יגמר  
הקץ בשענת פרעה בן הכביד עלהם העכונה  
במחד מאד וכה ומאו באתי אפרעה לדם  
בעוך דהי בעכונה שאמרת לו השחק למות  
דלו ענה כרע להם חוק דהי קכביד עלהם עכונה  
ואל לא האלת את עמך ומענה כאן עכונה עלו  
גונה של יגמר לארץ מע עפה תראה ולא  
היה לא מלכים "

מח  
יוק בו  
זכה

רבעת ימים שאור לא ימלא בכתובים ופי' יובן נמשך  
 ול' שצנתינו של' אדם קם שבעים שנה ובכ"ד  
 האדם לוקה בהם לכל יפתחו יסדר עד שיעבנה  
 על דעת קוטג ומי שלא שמע לו ושמע רק לעלמ'  
 אז יעלו חלק לעוהב וז"ל עבדתי ימים כנגד עבתי  
 סנה שאור ג' יסדר בפק לא ימלא בכתובים דהו'  
 בנופכס וענך חמוץ ג' חלק לרמוז לך שכל מי  
 שלא שמע לכהר יא' לו חלק לעוהב

ויסע מעה חת יכאל מיום סוף וילבו א' מדבר  
 שור וכו' ויבואו מרתה וכו' ויעקב א' ויפסוק  
 חת שר לפי' דהק דים מע' זל' עלה מוסמער עלמ'  
 קרה' נאחד מי שאין לו בנה להקפרתם  
 והוא עוסק בתורה" וז"ל ויסע מעה זה הקרה  
 משה אותיות העם את' ישאל הם הנשמות לשון  
 שרה וגו' סוף היא עוהב עולם הנשמות שרון  
 להסוף ויבואו מרתה היא ענה' שהיא מכה  
 לאדם ולא יכלו לשנות המים היא התורה שמושל

מוס' על'  
 וז' בודאי  
 זוכה לעוהב

כיון ש  
 ד' או  
 תימה  
 גם הו'  
 ה' עתה  
 תימה  
 כא' פו  
 שאמר  
 ק' ש'  
 י' נדה  
 ז' יין  
 ג' מנה  
 ד' עלו

למס

שנים כיכנסים הם שאין יבקר מטקן לה יאר  
יבנה יבנה שהוא לכך עם האדם ומתקדו וכן  
הדור ומעמדם את לבו ומולא או ויטעק א  
ה אחר כל הכרה הזאת מתרעס היום אומר  
אין מניסכי ויבדו ה עץ שהוא חס כער שיחוק  
בדו ונתן לו סכנתו נזרו וישך אהמים הוא  
בה כעו ישכר וזולתן ומתקדו המים שמופא  
נד כנגד אם אין קנה אין תנכה וידך שם שם לו  
אלא וסת ג' פו שהיה עוסק בתרן עולמוניהם  
וימתקו הימים עו

ועתה אם תשובו בקול ואמרתם את כבדו  
נחיתם לו סגולה נחל קעמים צ' אספר  
לברא במשקל ובכרצ דבי ועקב נרו אשלים  
מעלות יש וכולם נאמר בהם אות וזה שבת  
ותבילן ובכית וכלם מצויים בזה הפסוק והיה  
אם שמוע תשמעו בקולי דת עבת ושורתם את  
כחיתו כמעמדה והייתם לו סגולה היא תמולן  
ובאבול שקיימו אותם על אמתתם צדמנים

שמחה

ס



אמר ויד עבדתי בארץ והר' ביל כל הארץ

מזבח אדמה תעשה לי וכו' יובן כמש' בזה דמ'  
המקדש בנו למזבית מילה נחשב לנוכל  
כנה מזבח והקריב עליו קרבן וזהו כוונתו מזבח  
אדמה זהו אשנשים הנספר לכסופ העולה וזבח  
עלו וכפועה זהו נחמד לו כאלו קריב עלות  
עלמים זהו וזבח עליו את עלותו ואת עלותו

ולא תעלה במעלות על מזבחו יובן כמש' במזבח  
מקדש אדמה בחר אשנשים חיות וזו נסיב  
אבתא דל' זה חלה לנשא ילך לאשה פחותה ומצו  
ואם נשא עשירה לא ילך מעט ואינו מוצא כמה  
לפניו ואו תהיה מדינה בטהר ולכן התורה  
טאה לחוקיר ולא תעלה במעלות אלא ילך לאשה  
בזוהר ומצו זהו על מזבחו בפק' כי זוהי אשה לזוהר  
למה שכתבתי וקל'

ותכלה המעשיות אשר תשים לפניו חסד' וכו'

101



ואתה דבר שבני נח ארץ עברתהו השמנונוס חכמה  
 למונו במע מדוכי הדג בקיפנר עיכנו ועל  
 למכיס לתקן הנלוסם תתקעד דורות אשר תונעו  
 ועתקנו במלכים כמנן מנב דכתיב וגם ערב דב  
 נעאלנו עשע לכן לנה לנס על העבת ועוד ומו מע  
 אך את עבתי נמו לעונתן של תה בעבתי

לא תבענו אש ברל מועבותיכם ביום השבת בקדוש  
 מע כול כל הכונס כלו ענו ועוד שגורס לא  
 של עהנס שרלתיק ובפרט ביום השבת שאף הרעעיס  
 נחיס בו וזה שזנעס גורס כעך לכולם וזה כוננו  
 לא תבענו כלל אל תחוקו כמותקד ובעעס וגם  
 ווס השבת גורס תרתי גהעוקס ועוד אמרובוחר  
 על חיובין דגיהנס עיחין בר מומקלל שבת וקולו  
 תבענו אש לא תגמנו לאש של עהנס להרעיק  
 בשאר ימים נכס ביום השבת ועוד דת עז חכסור  
 ג' ללית למונו דענו הכעס גורמנוס למנה ערש  
 כענס חול ועוד שפא נק שבת וקי לא תעא  
 מחלקת ביום קשכר דמו עס דכ

יום שנתת  
 עטא בדיק  
 כככה לעכיה  
 וזרו שמים

שמן זיתוך  
 יונב במע  
 ולכן לכיסוס  
 לקרל ניהיה  
 אתה קרנ  
 נסבלן כ  
 נקד ד עמן  
 מן ד דהי  
 גד שכל בא  
 בני לקיוד  
 וכפונת  
 יתרה לעזר

הכל יוכל מעשה לבוא אהיה מעונד כיען עלע דע  
וכבוד ה' מלא את המעבן. יבן סעש' אבתי  
כעסות נבמ' נק מקדש ומבאן ולמוד אופס וישא  
ה' בעכמו וירא ופחד בענה עמו בך ובבט סומע  
ה' כינה ענוכה עס ביען עלטו דר' ג' עכנה עס  
אותיותיו (סת' ג' ארז וחל' וכבוד ה' מלא לבי  
עקבה מקומו על עלם ואין עולמו מקומו וכבוד  
ה' מלא דר' ג' עס ד' אותיות וסת' ג' עשרה  
למח' אע' תפלה כוונה גומוס יתוד למעלה  
ומעלם טלבי הקדוה מתוך הקלסד ועיו יבוא  
משיח לדתנו כיען עלטו דען סס' וכן ייען עלטו  
דען דר' ג' למקד לבמה כמו עמאל קרא ענה  
ג' מעד ק' מאלס דעכידה אכל "

הדס ביוקרוב מכס קרבן לה מן זכרסד מ' דבר  
וען הכס תקדמו את קרבכם יבן במעד  
עכנה עכמה ה' קדס לך כדעלס ג' ענה עני  
עכנה דעלה כדענה ונתעכ ל' ע' יעני  
ה' ע' דר' כ' כמו ג' ענה עכנה אכרס

עבדיכם יהיה להם עתה ויהיה להם עתה  
 ותהיה כוונתו כדי לראשם במלחם הקרבן ויהיה  
 חכם ביקצוב דהו עט לקצוב קובבן לה נהיה  
 חתולה ומה יעשה מן הקמלה מן הפרד ומ  
 האן יתקינו את קובבכם ול יפסו בקמלה ויהיה  
 עירי נחא יתקינו את קובבכם כמלע עתקינו עתה  
 במלחם קרבן

ובשר זבח קורבן לעוונות בקרבן מעול יש עתה  
 עתה מתכונן עד אשר תענה כענה תענה  
 ויש עונות שלכך חסיה לך בימות הקורבן ויש  
 השלם וכנסו בו ויש עונות שלכך לך בימות  
 הקרבן ויש בחול וביד האדירל עין לך כל  
 שוב חלב ומנפץ עד עיר חזקת ואינך חול כל  
 קדוה אמת בהלכות מענה עמי הכצעב מסיסיה  
 כל התורה כולה חזקו כוונתו יבשר זבח חזקת  
 כעצמות יתקנה וזכר יפסו זכר יפסו חזקת  
 עתה יתקנה עמי חזקת חזקת חזקת חזקת  
 עתה חזקת חזקת חזקת חזקת חזקת חזקת

ו קרבן  
 עבדי  
 נישא  
 קמלה  
 עסד  
 עי  
 זכור  
 ענה  
 ענה  
 כנף  
 קן עמ  
 ענה  
 חזקת  
 חזקת  
 חזקת  
 חזקת  
 חזקת  
 חזקת

לחתי חלה מהם תחבלו חתי התרכה לעונו וחת החבב  
למניחו וחת השלעם למיטקו וחת החבב  
למניחו

ובב כבוד שפירש הרב תננו כמנהג ושקב חבי הדומה  
כי אברהם יצחק ויעקב ולוד המער הס  
אברהם בני המרכבה והם מלמדים זכות על  
ישע בכל יום ויום נוכחם היא העומדת עמנו  
בגלות המער חוה ובזכותם מגיעים על ישע  
לחתי חלה מהם תחבלו דהו יס לבס הנאה מוכנס  
לחתי אברהם יצחק ויעקב שלעם גי יעקב  
לחתי ישע יעקב חבבו לחתי חבב גי דוד הקדוש  
דבי ביה חל גי עמך אברהם שהיה עתה אברהם  
לחתי חלה מהם תחבלו דהו יס לבס הנאה מוכנס  
לחתי אברהם יצחק ויעקב שלעם גי יעקב

והלרוע אשר בהקבע וכו' וכן במשול כי האדם  
בשכל מעותו ועזבתו דרך החננים  
ביום עליו ומעשה בחפיד א' שנסו למנוח  
לחתי חלה מהם תחבלו דהו יס לבס הנאה מוכנס  
לחתי אברהם יצחק ויעקב שלעם גי יעקב

חסד כמות חף הקצע תשוב בחיוב כמות ועל המעשה  
 הנגעים פאוס עליו ופי' הלרוע א' החמא ב' פ' פ'  
 תער בו הנגע זה ילקח כעס הנגע מאבד את  
 הכני כן ולקח מאבד את האדם ומסתלק מעולם  
 ועוד נגע ג' אמא עק זה ילקח עקן אמא ולבר  
 הודיק תורה ועד יעשה אדם לצדק עליו בנגע  
 יהיו פלגים אלו ולפי' שחוכן ופי' שמה שחוכן  
 ואז ילקח וראשו יהיה כנגע פלו ויכול שלמה  
 מנאנו ועל עפס יעשה אלו ורבה ב' תיקה נט  
 עשה כ' אמא עמא יקרא זה ישתנה בקול  
 על עונות

זאת תהיה המלצה ביום עבודתי והוא ש' אבר  
 זוכן במע' זל שהמא נק' מלכודע כעס  
 המלכודע אינו נכנס למחנה עבונה כך הנגע  
 ב' עש' עין נעמחו עמה למעלה ואינם הנגי  
 חתה לנכס וקחו כוונת הפסוק זאת כלו י' ו  
 ב' עש' עק' זאת ביום ש' אברו כלו י' ע'

ינו ואת החב  
 את החב

עקב חיה המלצה  
 מ' חס  
 ס זכות על  
 ומדת עמנו  
 על ש' עש'  
 הנאה מלכות  
 ג' ג' יעקב  
 נוד התנול  
 עמל' אברוס  
 חס הי'

שול כ' האדם  
 ה' הנגעים  
 ו' המלצה  
 ח' עש'  
 י' חס

הן נזיל על חוטב כיום עהרתי והוכח עם האותיות  
עצובך אהרתי ערך למונו עהרצובך ומחלת  
הרובה חל דתנינו רבנן כטין דאורייתא תקון ואו  
בטעם תשובה נתקבל לפני הקב"ה

הזרחים את בני ישראל ומנומחם ולא ימותו  
במנומחם יד חסד לפרש במשגל אינם  
ינשק בתלמוד אן ארוא ונהג ועמו עק חרברד  
ומת בחלי יגרו ונאלה חשתו תלנו ובהת לבית  
יגדע נבל ולכך הקדס לחוד דוכה כו מלואתה  
אחמורה וכל עבודת שבועה זיהב והרעם כלו  
הוקרעם ומנומחם הנה זכין שיהדו סולט  
ינות כמותו תלמד ולא ענד אן ערמטוקוס קנעם  
בנוכס די מעבני אער בתוכס במחאקס בעמאס  
אחמורה לניס למונו על מי עקיבו זדיר בגב  
הה פרה לב לשלטי עלו ודוק חנה אס הע  
אחמורה אינה יחלה לשלטי על קס

הה זכר עלכס דומי חמאקס לב  
הה זכר עלכס דומי חמאקס לב



נחבדו אין ונהכ מכבר פד עוכלה חותו (עברת)  
 עבין חדס למקום ונהד רוכבר (ומא) חולמה דעה  
 מוכבר על כל העונות לומר בשאר ימים ושבתות  
 לתלמידיהם ולעמם לפי עימות הענה עולם עמם  
 (ועמ) עולה צדק חסד ה' לל איזהו יום שאינו שלט  
 מן הול' זה יום הכפונים לך מוכבר הנא על כל  
 העונות נז' כי ביום הזה נפ' ויחוד בספר לפני  
 ה' תענהו קם עבדות שבין אדם למקום דוה ה'  
 ישלם כפרה וספר עליהם לעקר תפסם על כל  
 ועוד כי ביום הזה יכפר עליהם לעקר ספ' ג' פ' א'  
 עם אבותינו וכן למנוח לך שאין לקס' אף זרה  
 בעתך

וסנכפס את חוקותי נז'ת מ'שפ'י א'ער יע'ה  
 אמתם האדם ופי' טרם אנה' ייבן כ'ת  
 דב'ל יום יום בפ' קול מ'כפ'ת ותנובת' ה' ח'ת  
 ואש'ם ד'ל' ע'י ק'ים מ'ת'ה של' ע'ת'ל ל'כ'ב' נ'ט'ו  
 אז' ה'ש'ח ב'ני אדם אין להם ע'ום א'כ'ר של' כ'ת'ו  
 ע'כ'ו ע'ת'ם י' ש'ע'ור ח'ת'ם כ'ת'ו או ע'כ'ו

תלמידיהם  
 וממנו  
 וכן  
 ה' ימורתי  
 על אינם  
 חבירה  
 לבית  
 וימורתי  
 דעם כלו  
 י' חולט  
 מקום ק'ט'ט  
 מאדם בעתם  
 נגב'ה  
 אש'ם ה'ע  
 ס'  
 ח'ת'ם ע'  
 ע'כ'ו

הוא ועמדתם דהו' תשמעו תופס ותלכד להם מתי  
יבואו לטק ותקיימום כמו' עם ואביו עמך את  
דברך עדיק סלכד מתי יבואו ואז כשתעשה כן  
הו' ותיבחס יהיו נקראים עך ואינם במעט  
פני הדיוטע ואשם

דבר לבני ישראל ואמרת חלום קדושים תהיו  
ב' קדוש חתה' חלויכם ויש לבקיק למד  
שמנה סלעת עדינות לב' קדושים

מובן מדקדים מעול כל הפנדע עלמנו מע העדה  
ויע' האיסור נק' קדוש כמע' על סבינו וקדו

למה נקרא עמו קדוש עדיק מקדש עלמנו  
ביותר שמעולם לא הכטס ידו למעלה וקדו

יע' כל זשא של העדה לבק' מוליד מענה כן  
סמונו מוכד חתו חכה דבר ואמרת חזרה

חזרה עיקר קדושים נרמ' ל' חזרה חזרה  
קיים חלוקה מוחת כשא הכניד ולבר לבני  
יע' חזרה חזרה ולבר סל חז' חזרה חזרה



האדם יזהר בסוכות תעברו עבדתי ימים חפירות  
לא היה בידם כח' מלכות סוכה יכולה להגין עליהם  
כל ימי חייהם ולא די בזה שאם עבדו את הסוכה  
שחתם עושים בעוה"ז זכרים לשב בסוכה ש  
למיתן בין יערש בין נכרים לבא דאזרח והנה  
לפי תומנות העולם אינם זוכים

דח תעשו לכם אולם וכל ומלכה ופ' ואכן תעביר  
לא תתנו באכלכם ע' יובן במע' דשגשה  
חסוד להסתכל בהם ופיומן בהם אלו אשה בלם  
דמע וכולם שנים ולמה שהסע' סוכה עליהם נזרם  
שחיה בהם טווק מהם וזהו לא תעשו לכם אולם  
אלו ש הלאו בנשים נכדיות שהדואה באשה כעטו  
וביג' ברעבו' ז' כד היה עבר במותח וחתי פשו  
שכין היה אמר להבדייק' ש תחנו' א החלש  
כפסל ומעבה המז' למס' כל המלמד ללמוד  
למינו הכין כלא זורק אבן למקולס נכשו מעע  
חברה מעבדה וזו לא תקימונו לכם



כחשמונים או ביוסוכין וזהו מדדי שנתלמונו בחוקים  
וזהו צדיק ודעלו וחסיה דבוקים בתורה מה בתיב  
חיהו שתלכו עונותיהם ולא עוד שא נשמעי  
הקבה עוונותיהם ולא עוד וכן עומד על מוט  
בראים מהם מלאכים הם מגויס עליהם וזהו  
עם רס ולמה זכו לכו עווי א' בעבול עמסקוב  
אך עו ענה ה עו לעמו יתן

לו חב בני ישאל וישלחו מן המהנה נכח יובן במע  
הרב שלה דשעה מתחנות יע בישראל וכוונן  
באדם הרב והראש והבטן הראש שלא ילך בקנס  
זקופה ולא יהיו לו עזות פטס ולא יתעב מחשבת  
זרות ודובר אמת בלבבו והבטן לא יאכל גזל  
ולא יכבה באכילה ושתיה ופדלה קוראה לגב  
פדאמתיין אין אדם חונא שא מתקן אכילה נצפה  
נכח וישתן ישכון ויבטן וכה לו את בני ישראל  
וישלתו מן המהנה זה חננה נחיו כל פגועת  
ואת זקא חנניס כדויס לוקר אכל חנניס

לך

לכך אמר מוכר עבד בקבה וכו'

חייב איש כי תשעה אשתו ומעלה בו מעט וארכ  
 איש חותה וכו' וכן בנש' בנש' כנס א' יפה  
 לאשה שעס טוול שלש אפי' חמור פנכעס באוק  
 ואינה מקפדת וכו' איש איש למה כלל ועוד  
 מעל יתירה לא עשי' אע"פ יין הדבה תוכערת  
 כפה ומשתמש אשתו כנה וגורמת להשתמש  
 עם איש אחר כי תשעה מאחר שנכנסה בה  
 דות עניות ולכך מסבב הקבה כמה פנכעס  
 ומגלה לונה"

שצו העס ולקמו ומחכו פכיוחיס תלו דכו כמדונה  
 וכו' אפער לפכא בהק' משול' דכל הגלות  
 הללו אינם לא כלי ללקיט עינולי הקדושה ולכך  
 נתפזרו כל דוחות ועוד הקורא בתורה פכיד  
 להנות בה בכל כוחו כדי לעבר כח קלפיד  
 ולברר עינולי הקדושה ועוד עשי' שמוי' נוסח

בחוקים  
 דכתיב  
 שמועי  
 עו' מפי  
 נדה  
 אקובנה

א במע'  
 וכנני  
 בקנני  
 אשקני  
 גזל  
 לגב  
 נעבה  
 יתל  
 יפ'  
 ט

נאמר עוננו וזש' שמו ל' אהל ולקמו הניכולות  
 ונאמנו בכיתים ככר למחון המלות בענים וכל  
 מוי שקנא בה לעמה עלו טאמר הכפר ענדנו  
 בין שניהם נפ' או דפו במדונה דה' מחשבוס  
 צכל ווס גדף וממתעבה מן המנוח והכלות  
 היוצלות נבשלו בפכור עני שקנא בתגרה  
 מחור על לימודו מנפ' בן מעש כהנן נהיה  
 שמו כמעש לשב' שמץ כמו הדד הוק בענד  
 שהתנלק ממשמש' מן מנפ' בו מעש כר דהכל  
 ההוגה בהם מנפ' בהם מעש"

ויאהל  
 שלח לך אנשים ויבחנו את ארץ כנען ויש' אפר  
 לפרא בדרך כמו על גיאם הארס לענה  
 והענתו לעובד ואמרול אין ארס גות עד שנאה  
 אבותיו והקבה ועוד בשעה שנושה ארס מפנה  
 כתיקונה ככא ממונה מלך והולמת ומקמת  
 למנו לקבר אנה נקל לבטך ופ' נהו ונדברה  
 למשה הקבל אומר לעמה שלח לך אנשים

ה  
 ט  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל



הם המלות הנבדלים והמטעם מעולם הנשמה ובר  
 נק' אכזים ויתוכו את ארץ כנען היא ענהב שוש  
 בה כל מעדניס ותטכוגים לבני ישראל למן עכרה  
 ודברות אותם שהיו עתקוס בתורה ובמלות איה  
 אחד בכ' כל אחד לפי מעלתו למענה אבותיו שאם  
 זכה כה' יעלו מעמד בעונה עם אבות קדוש

ויעמוד בין המתים ובין החיים ותפסר המנהג  
 אפער לפרש בהקדים משול של העולם  
 טדון אחר רובו כמע' אחר דבוס לנ' ולגולם  
 ידון אדם בעלמנו כלאו כל העולם תלוי בו עשה  
 מלכה א' הכריע עלמנו ואם כל העולם לכה זכור  
 וכן בעבכה ולעולם ידן את העולם מחלפה עונות  
 מלכות ומלכותו שהרשעים בחייהם קרנים מרבים  
 והכדיקוס אפי' צמיותן קרנין קיים והיו כנות  
 ויעמוד זק האיש עתגבר על ילכו וכפה לחו  
 ועשה מלכה א' כיון שכנאה הקב"ה כך מעדיע  
 העולם לכה זכור וקטע המנהג דהי

לורת  
 ש וכל  
 גודנו  
 עבוס  
 ות  
 דה  
 יק  
 גר  
 כל  
 שר  
 ז  
 יד

דחניה לבוא בעבול הנעשים עבשו נעפדה  
 ויאמר ה' ש תבסק באכלם לא תגחלו וי' אפער  
 לברא במעול דהקבה מבער לעשות  
 הדיוק בעבודה להסתלק מן הטונס ועוד כיוצא  
 נמשלו לנהר מתגבר מרנה כל הטונס כולו אח  
 הדיוקים כל הטונס כיוון בשבול כמע' על כבו  
 חטאין מן דופא ועוד פאינס מתיוראים מדינה  
 של גיהנם וזהו ויאמר ה' ש אהבן אותיות נהמ  
 ועוד אהבן הוא הדיוק למנו' למה נמשלו לנהר  
 מה הנהר נר' כדדציקט' באכלם לא תגחלו דהו  
 אינו נכנס לגיהנם ולא ה'ך שאין לך חלק בהרס  
 אלא אפי' דינן אחתם אינן חלקך ונחלתך מלו בשכל  
 מעסקת בתורה של אינו נותן לך חלק עם אותם  
 הדיוקים המובחהם וזהו בתך בני ישראל

ש  
 ה  
 ו  
 ש  
 ה  
 א  
 כ  
 נ  
 ש

בחדר חפרה ערים כנה נדבי העם במחוקה  
 במשנותם ומענה מתנה ומחוקה  
 חפער לפע בניך נמו' בהק מעול שהתבדק  
 יעאל

ומעלה לבאר כמו שהבאר מוכח תוים לעולם  
 ומעקה לעובדים ושבים כך דתורה גותנת חיים  
 לכל העולם וזו באר חכמה שהם באר היא היתה  
 שדים הם עם ענף בו יפהם יעזרו חכמה כמו  
 מעם חפר איכל שעצו גזרם וסיעים בדנה נדב  
 העם הם בעל בתים נאמנה עליה לא אבדו  
 אהבליה וכו' אש אין תמה אין טורה במחוקק  
 הם תח' עומרים התורה במצעותם הם בעל  
 בתים על מלאך בעל בתים אין תח' יכולם ללמוד  
 תורה ומחזק מתנה עכל מי עושה עלמו  
 כמדבר הדבר גותן על התורה במצנה ומחנה  
 נחלש עזכות התורה זכה לנחיו לאפרכסמו  
 ועוד עומדיה כפאו ולמה כז ומכותה היא  
 בעביל עקשית עלמו בעונה

עכל כן יאמרו המושלים בואו חשון תבנה  
 (תבונן) עיר סיחון. כי אש יבאה מחשון

ובעברה  
 נחל וזו חסד  
 עבד לעמות  
 נלם ועוד כוחה  
 העולם כולו אח  
 כמע' על כבו  
 יוראים מדינה  
 בן אורות נהא  
 זה נמשלו לנהכ  
 גם לא תחל דהו  
 אין לך חלק בתוס  
 נחלקו לנו בשכל  
 חלק עם חותם  
 בני ישראל

יובי העם במחוקק  
 מתנה ומחוקק  
 מעול שהתורה  
 נמשל

חמשה עשר שבוע בדרך כמו בקד' משול' במענה והוי  
מקצב עבר מענה כנגד הפסוק ולכיר  
למענו ליבב קטוב לעצתו ולא ישחוט האדם לעת  
יבקר מפת בלון קונו וז' על כן יאמרו המועלים •  
או המועלים ביבבם ומפגבכים עליו מוכב רלון  
קונם בואו חעבון כמע' דתנא הני מחעב עכר  
מלוקה נכני' ועיו תבנה בענתו וקבונן לענוכה  
עיר פוחין עיר המלאכים פוחין עם עני כוללים  
ג' המלאכים שעי' מעלות שאדם עושה ב' תוסת'  
כה ובכנה במלאכי הטלה ועיו כ' י' י' י' י'  
אש' אל יבדל מאנות שמחעבין עבר מלכוד  
להבה ועקרית פוחין עני' מעלות ומעט נבואים  
המלאכים אכלה עד מנאב ~~ע' י' י' י' י'~~ אולם  
חמשינים שנבדלו מעוננו כמו נכעיק  
לעכר

כ' מראש לזכרים אראכו נמוג ענת אענר כנול'  
ונבן כמע' כול' בעטק עבא הקבה לית

את התוכה החזיקה על עבדים אמות ולא כפי  
לקבל אותה עמ'ה מפינו בא וזכה מעשיך  
וה' מאי בעי בשעיר מעמי בעי בפאן ות'  
לפי שהחזיקה עליהם ולא קבלה עד עבא ל'ג'  
וקבלו אותה ואת' למה הקבה כמה עליהם קדר  
ולא על אנה לפי שערפ קבלו אותה אבותיהם  
מקודם וזע' כי מראש כוונם דהיא אבות העולם  
יבועה היא לנו הק' עם לבדד ישכון כשתלה  
הקבה לשבעים אמות סלק אותם לשם מעלה  
ובחר להקו ישאל לנו אף לעתל בקבול עכר  
ובגנום לא יתחשב ועוד נעשה עובד הקבנ  
מזיכה למעשה שמו כי שאל הכל אנה לא

בני ישעיה למעפחותם תלע מעפחת העלנו  
לבוך מע' הפנו יוכן במע' זל יהי חלקי שן  
הנעלבים ואינם עולבים ועוד כל המעפול עמיה  
בעוה' הקבה מנבוינו לעוה' נכח וכפי ישעיה  
ק' יש עכר יש עולמות ומי' חזקה לקם לעלע

במענה יהוי  
נשקה וליוך  
וט האדם לעת  
מבדו המועלם  
יו מוכי רבין  
עחעב עכר  
נמן לעוה' כ  
גם עני כוללים  
ועה עיתותה  
אז יכאה  
ר מלורה  
על נבואים  
עני' אונם  
עפ' עכיה

אענה כנעל'  
קבה לית

הקפיל עלמו כהלט מע' התלמי לל זה העני  
השפיל עלמו כתולט אותה הקלפה הכק תולט  
מעיל אותה ובו מעפחת כנמריקון מעטל  
עמגטל אותה כמעבר אותה זו לפנה פוק  
ג' בא' ל'מוזו עשו הענה מתיחדים הניה ואזנות  
מעפחת הפוט עקבה פונה ליו לאובה

עבודות וניבן ויעור וכחרה וחשבון ולעל  
קבס וככו ובענין אפער לפרא הפ'  
היה כדך כמו עמי המדות ענושין יפלא כגן  
הכדקה וחמא אלה לעל חלל וכעזוה ל ענשים  
עמרה להקבר וזה המנון גזה הפסוק עמרות  
הם מעצמות ענשים לקבץ כמלכות וההדיבן  
אותיות ניבן למנון למלות הכדקה ויעור היא  
המה עמ' אפוק לו עור כנגדו ונמרה אותיות  
המנונה היא התורה עהכל מעולקין מומה ואין  
אורה הסדר כד המנה וקשבון נאעלן אותם  
הדיקים המנה עמ' למעלה ניבן ומלפיה לים

מצו יבואו לכם ובשעה שמופתה אותם יבחר  
 לעשות עבדות אומרים לה הכי הקבץ מלא כל  
 הארץ כבדו ונראה במעשנו ועם אחרות כולם  
 פתחו לך עשו שחק ימים המלכות ומרוב עולמות  
 מה עבדות זוכים להפסק מריוס בנן ונבו עט'  
 שלומדים תורה בעוהו ומחזקים חרמים בה ולומדים  
 אותם מעומם אחר מותם שפתותיהם לנכונת בקרב  
 ובעון ל' בקפה יהו עומק קבל בקעתם י' ע'

חלה מסעיו בני ישראל אשר ילאו מארץ מצרים  
 לכבאותם ביד מעה ואקפן יובן במעשול  
 שבזמן שהלדיק בעיר הוא הודה הוא אנה הוא  
 הנה (בזמן) שילא עמנה פנה הודה פנה חנה  
 פנה הודה (עוד כי העושה מלכות בעוהו כקרו)  
 עבדים וממנה מלכום וזכה אה ומקט'

כל זה הענין  
 ה הנק' תלמי  
 ומשט' ה' ה'  
 פנה פנה  
 ה הניה ואדנות  
 וכה"

כן ולעט  
 לפנה הפ'  
 ין ימלא כבן  
 ה' ענשים  
 מק עמדות  
 ות וזה הדיבן  
 ה נועז ה' ה'  
 ה' איתנות  
 ומנה זמן  
 ה' אותם  
 ומלכות

מכדים היא הענהו עולה מן הקים מפטיעכוד  
המק לבבנותם הם המלאכים שנבראו עי' מושע  
לא עוד לא ביד השם ואהרן משה אופות השם  
ואהרן קרא משיב דב' שלמעלה שמוקיבם ועוד  
מקם עמנה להקבה ימה כתיב אחריו ויכתוב  
נגה הוא הקבה את מוצא קם זו מעעיקם  
שילתם שבר עלהן

ויסענו משוש נחתנו ברכידיס ולא היה עס מעיס  
לעם לעשות יוכן במע' רבתינו אין העמים  
נעבדים לא בעבול בעיות מלות הלדקה ובצדול  
למעוד תונה ויהו כוונת הפסקה ניעשו מאלעט  
נעשו וממנהג הדאגון אשר היו בו ומסקו מלתן  
עיקר ומתן לעובדי דרכים והנפס אנרתוס ואף  
עוד ניקנו ברכיהם שרבו דיקם מצות נאז

יום למס' לכתוב דלוי' ויהי חת



חלה הדברים אשר דבר מעשה לכל יעשה במדבר  
 בעצבה מול פניו בין שאין נבין תפול ולבן נחמנו  
 ודיוקב אפער לפגז מדק ומנו ונקדים מעשה  
 בגל דקידנעין כיהרעשים דמנום למעמיוס בעצה  
 כלא קיימו התוכה כולה ולא עוידו ממנה אפילו  
 אית אחת והלדיקוס דמנום בצעי הימפלוס כלא  
 שרפו התורה כולה ולא קיימו אשו אצ אית נוקף שח  
 דדברים ענכאוס קעוס לבני העולם שהלדיקוס גיפסון  
 והרעשים בשלגה ואדרבה בהפך ומפכרין ואס תאמרי  
 למה הקכה טועה זה לדיק ודעלו דעע נאוב לנ לא  
 בעם היכרן דל בעכנר הר עין לנ בעבול שיעלו  
 מדין גיהנם שיע כו גחל דתמים סמו דקוס גיעלו  
 ומכנה דיטן והרעשים אינס כן לפך אמרי במדבר  
 הרעשים ענמעלו למדבר כעם שהמדבר אין לו רעם  
 וחריה תליכה כר הרעשים אין ככה דנאה ואכ הנח  
 קייח לדוכתן למה כולו עלאין געלו לזא בעלני  
 ודקיה ועענכי עוויגין אוקה בלעב והקכה איכו  
 מקפח עכר כל כניה ואפי דיקטן עביענא לפך דקכפ

יעמוד  
 שי מושח  
 קאס  
 ס ועושה  
 יכתוב  
 יעיקס

עס מניס  
 אין העמים  
 ובקדיל  
 מאלעג  
 סקו מלחן  
 דתוס וחקר  
 נאון

מתן להם זכום בענהו כדי שילכו לגיהנם ויקריעו  
והו מול סוף גיהנם שאין לה סוף (או) יקריים ועורב  
לעוים כי יהיו חסר (הו) פאן חוכות חסן דהו  
ועסוקים וכו' לאן הדיוקוס אמת לבטם עונותיהם  
הו חסן עושים להם מדור בא' לפי כבוד ויושבים  
על כפאנות ויהבו והו נחלות דהו מדוכים נדי  
זהב הם כפאנות על זהב

גם כי התאמר הבעל לבטם וכו' ההו נכדן מפכוד  
אלפי וקוא קמנה יניכו במעול אלמלא המתלים  
דהולאו אז על אי הנו ישבא כפישים לארץ סוד  
למלא הכאת השלע היה מדעה נכנס לאו נעוד אלמלא  
מדעה עקבנו בחל לא קומנו מורי חל כמע' נירח ואיעם  
מעל למשך עדיה דוק עם חילובנו במקום חושך הייתה  
עמו כום על פמויות נעלו וממנה מה טעה חושך  
היתה מכעת בידו ולכה מדעלת והשלך אותה ומחו כה  
ללקח הפכויות כי מעה הוא המדעלת ויהי חל  
הפכויות והיו ענושא המדעלת כן פושא הפכויות  
ווי גס ביה חושך ה' חל נכמתם מיתה במדבר וכלו

השלמות פתח נבו אלמטענן לימון למוך סכוכנו  
 ואתם הדבקים בה אהיכם חיים כולבס היום יונן  
 בקך מעול הקורא קע גמתניב וערכית שתעב  
 לו עלו קייט נהנית בו יומט וללה וקע ישבה נמה  
 תיבנית ועוד ה אהיכם אמת היא דמס וזהו קדמו  
 ואתם אוריית מען הדבקים גלכור נהדכיק חורבס בה  
 אהיכם כדי עידיו נמוך ובוה יהיו חיס איכסס עלגס  
 שלמים ועוד ואצס הדבקים בה אהיכם חיים דת' עיכב  
 למנון למע על הקורא קע עמדת וערכית עלו קייט מל  
 הקורה מלה

כי תאמר בלבבך רבים הגוים הטלך ומעני איכה  
 אוכל להנניסם לא תיבא מעקס זכור תזכור  
 יובן במעז דול הקורא שיכרו כהנכרי עליו ילבס עמון  
 עתעטען עמון נילך למקום עתין סוכוכין אונדע  
 ומכע לו בה אהי ישאל על שמע לעלתי ואו כשכעט  
 לו לא ינדל לו וזרו כוונתו כי תאמר בלבבך רבים  
 הגוים ואלמטענן עלק ומעני קס יכדי וחילולתיו וכי

ס יוקרים  
 ימים ועוקרס  
 תכרן דהו  
 ס עלונותיהס  
 דו וינעביס  
 דוכיס נדי  
 מן מפכיר  
 למולא המותלס  
 אהקס מעד  
 נאו נעוד למולא  
 נע ניתן ראעיס  
 קיס חושך היעה  
 ה טעה חושך  
 אונתה מעוה כה  
 יתקין מלך  
 א הכח מעות  
 כמזכר יכלו

תזכור לא תזכור דהו עת זכור  
זס הויה וחו יברח מלפניך

עצת ימינו תכל מלכות וביום העביעי טברת לק' אהך  
לא פעעה מלאכה

תפצר לפחד בהקדים מעול עצת ימינו המנועה

דמנויים לעוהף יונס העביעי דמנו לעוהדף

וענד ענהב אין בו לא אבילה נעתייה שא לביקיס יומס  
נעתייהם בראעיהם וזהו כוונת הפסוק עצת ימינו  
תכל מלכות דהו פעעה המלכות בעוהף עצתה נעד  
עצת ימינו תכל וביום הז עתה עוקב עצרת לק' אין  
לק יעטה חלל שא לביקיס עתים נעטיבה

יבל פיעטם נדמים או עלעה עדים ונמש המעל לבת

יומנה ~~אחד יוכן כמעט~~ <sup>לחכמה</sup> ~~למסורה~~ חוניה

ענה עתה ימול חמול חמאוס תבע רעה שול לכבוד

חומא מענ אלנ הנכח החומאית היא תמונת עשו למע

אל יביא קורכן ויתכפר ענא אדם כן ויהכת' עשו

להקנה אי יעעה תעובה ויתכפר נכזה יתכפר

הכסוק מלאו יוקל

וכי יהיה באש חמא מעפע מערה והמות ותלת חותם  
 יוכן במעגל אם הוא עיסוקן באין עליו יפעפז  
 במטעיו ואם לא מנח יתלה בעען אדקה שאכלמען  
 הדעת ואל עמנונר בתעובה וזהו כוונתו וכי יהיה  
 באיש חמא לען חסוך כמו וכני שלמה חמאיוס לנו  
 עכאו עליו יסוכין עמחסקן אפ הגוח ומה נעעה  
 אם לא מנח בינו עען יתלה בחמא אדקה שאכל  
 נעען קנעת וקו ותלת חותם על עען

ברוך אבה בכואך וכדך אפה כלאתך אכער  
 לרמנו עע הזונג לכך האוס לקדש עצמו  
 בקדושה וכמהרה בשעת הזונג כמע במונ אפה  
 כל היה מנלה מפה ומכסה מפה נעמה כמו  
 עכפאו עד ולכך להחלל שיהיו לו כעס ובהם  
 מהוגעם ופהי מחעבתו מהונק בעפתולה נער  
 סוף וזהו ביוך אפה בכואך וקו בעען כעמלע  
 נעבת עד ק' אהך נעמעת בקולו ופ' חפער למנו  
 בהקום נעזל גדולה השוכה עמוע

תזכור לו

טפדת לק' אהך

מי המענה

נמנו לענדה

שא לכיקוס יומפס

חפוק עת ימים

קו עקולה נער

עלדת לק' אהך

עפת המנת לרבי

למנע חותם

רעה שבו לכפוא

צמות שבו למפ

קהכתי' עלו

כזה יתפרז

שמעתי עד כאן הכבוד ועוד כי החוץ בשמואל  
כדעתו גורם להמעיך סגל בתוכו ואיני יכו  
לברז אותה עד שימנור עבת כהלכתו וזהו נשכ  
דת ושמנור עבת ואז כשעונה כן הקבה מעור  
עלנו שעשה כדאנו תשובה ואין סמך עליו  
נהי' עד קדיבך עד ונודאי ישמע לדברי הקבה  
נהי' ושמעתי בקולו

וילך מעה וידבר אפ כל הדברים הלא א כל יום  
יבן בהק' מעול שקודס בואת הנשמה לזה  
קעולם מראין לה גע' ועקנס (אכר ועונש ומלמד  
אותה תנכה ואחר בואה לבן מוקרת אופו וזהו  
כוונתו וילך מעה זה הנשמה אגורה מתתפ כסא  
הכבוד וידבר אית כל הדברים זבהם שקשין כנא  
כתוב הכא הדברים וכתוב כמות אית כל הדברים  
קלא א כל ימנא דהו שמראין לשמח עונשין ואו  
כשכאק לבן מוקרת לחוס והו א כל ישר א  
דלי הנכותי

ה' בדד יתנו ואין עמו אכר ודכרו עכ  
במנותי אכר ופ

אכר עכ לפדע בקדים מעול כל עשה שמפסל  
כאחד או לעדון בבית אחת איהא עכנה  
וקדמה להם ועוד אפי אחד ועוסק בתורה אין סתת  
וכנה לעלוט עליו הקבה קובע לו עכר זנא ישי  
בדד וידום וזכה ה' בדד בדד צו עשה עוד ה'  
בדד יתנו דת' כ' למענו למע' ואז כעטוסה  
כן (אין) עמו אכר הוא סמ' נמק עכנו ידכיבהו  
פל במנותי אכר תהי מתילתו עם במנותי הארץ  
סהם עמנוי העולם ונהנה מעויו העכנה והיניאל  
תנובות סדי

תורה ליה לנו מעשה מנוכה קהלת יעקב ניהי  
בשמוץ מלך ופ' אף קובכ עמוס נפ'  
יובן כמעול שאבות העולם קיימו כל הסנה כולה  
ומעצתיוק קודם עתפן לנוו העדבר (לבער)  
המתין עד דור העדבר ונתן התורה מפי סנה

עמ'ס

נד ביהחועא כשמוסף  
על' בתוכו ואיני יכו  
בת כהלכתו וזהו (שכ)  
שעה כן הקבה מעיד  
(אין) סמ' א' על עמ'ס  
ישמע לדברי הקבה

דברים האלה א' כ' יא  
ביאת העממה לזה  
אכר ועונע ומלמד  
מזהרית אופו וזהו  
עגורה מתת כפא

ז דבהם שקשין כנן  
ית' את דל דדכהם  
אמת עונשין (וא)  
הו' א כל ישר א

עומדים וחדמנייהו מופני עינותו הגוים לכלל יצ  
ולא יהיה להם קטנוג לעתל ויש תנכה לנה לנו  
מצה ומצונועה והנכישא לדנו המדבר ולמה  
עד דור הנדבר בדתאסח רפטי עם קס ע' אומנות  
ועד מז' אף חוכב הדא חובה יתרה לאומנות  
העולם שהתחיל מהם והוא לופה עתידות וכתה  
אין מקבלים אותה לבד אמר כל קדושו קס ישב  
אחיו לקבלה וירועה להם מאכותיהם פניק לוק  
לנו מודה מועה עת' גו הויה שני קיאתנו בה  
מכניעים אותם וכל לבין נגל אכיר

ק  
ת  
י  
ה  
ל  
ע  
ג



אן הגויס לכלל נ  
תורה לכה לנו  
המדבר ולמה  
עם הם ע' אומות  
תכה לאומות  
עתידות וכלה  
קדושיהם הם יעל  
זיהם תורה לכה  
קריאתנו בה

והיה כי יבנה ביתו

ביתו שיש בו חלקי זלזה כי בראש חודש יתקנה  
א' שנתקיימת על יתאל נק' תולע כי דוע והנה באן  
בביתו כי תבטעין אותה ע' הקרבן ושכעו עגורב  
במנוק בשנה' אנו מבטעין אותה קלעה ע' התעשרת  
שנתעטן בעבך האז חדש ומוע זה מתעטן בליל נח  
ועד ידוע כי ע' התעשרת מתיחד קוברו וגומן ענהמן  
הודתיתיהם ונתעטם ע' הקרבן ושכעו כענהר עהוב  
במנוק אנו מתעטן עד שנתעטן ממונו חלב ודב במנוק  
קרבן נגממוס להם זיוע ועילג' עוכה וכראש חודש יכיס  
תקדיבו עולה דדי שומעטן ונחשב לנו עלו קרובנו  
עלה ואז כשעוין כז' נכנעת קרל' דג' תוכ' ע  
הק' רמון ב'ת' תקדיבו עולה ע' דת' תעלע' כ' רמון  
למה עכרובנו עוד וכראש חודש יכיס תקדיבו קד' ע' כ'  
עס' ל' אנתיות ל' רמון ע' התעטן והתמנה כראש חודש  
גורמים זיוע ועלג' למעלה "קל"

קרבן כדום זמה מתורתך כהקו  
יבן כמעשה בימי סלבוה המליכה עהיה חודש יכ  
לנ' עק יס' תואר והיה עויה תמימות  
ונעלה נפל ל' בה עסק ובח' ל' ע' ע' ואלו ל'  
אנו ע' ע' ע' ל' א' א' ח' זה היכילך ע' ע'

שמו

עסקת אדם כשפויית אדם שיכוננו מה עשה שלמה המלך  
בכל כנסת על הקב ויש לנו בלדים אחד מלכזה וזה  
מלכד העט כעליו וכפוב עם המפונק בכנס ותחילת  
ואחל הולך זה הכנס לביקר ימים ואתה בנו ויוסב  
בנא אצל ואני לך מה באשתי ניהי כאשר הולכו  
לבינו חומדה אשתו לשתוק בכנס עם הנאח  
וכאשר בא הנאח אכלה אמרה לו זה הכנס נתנו  
לשמה המלך לבעל נשתתבו ותמדתו לעשות  
בו את ואתה איתו מלכד הא' ואם מלכד העט כעליו  
ניהי כאשר התחילו לעשות לבקו פיהם בכנס  
וכנה כאשר בא אשה ומאס לבוקים זה בזה  
והולכים לבוקים לפני שלמה המלך עה ותגלה  
דעתם בקהל וישו המלך סיבול אדם כשר שלמד  
פסה ויעבור ביניהם ויתפידו זכיה היה שעבר  
לפניהם אדם כשר וכפדו ובוה יתבאר הכתוב  
לכבו כדכתיב ומה וכפדו זה בזה ומשכונתך דהיי  
מוספת תולדתך זהו שעבר בניהם אדם כשר  
שלמד תורה ונתחקו זה מזה "קל"

העם לענה חזול כל העדני בלא זעה עק פלג גופא  
 כתב בפטר המכואר אחיבר הרב עלמה מולכו ור  
 שאנגדהוזהעיוני אף עם עיית הדי עענה בעם ה  
 הדי עענה ג' עם זיין הדי עענה דלת' עם ופנ' הדי  
 עענה עענה ה' על זוג וכל שו האותיות הנו' תקתים  
 זכרים ועוד יודכח למד מ' כפע פל' יוד עם פדי הדי  
 מאה כף עם פא הדי מאה למד עם עין הדי מאה  
 עם עם סמך הדי מאה כע'ר כן על זוג וכל שו  
 האותיות הנו' כק' נקבנות ואותיות הן הם נשמר  
 לנחא הדי חלי הנעמה לנחא וחלית לעבר עענא  
 נעמה אחת לעבר ולבקבה לסי' חמיו כל העדני  
 בלא זעה עק פלג גופא

העיוני חזול סוד גדול באלבענות האדם עקם חמה  
 אלדע קמילד זכת גדול י' של ימין וי' של  
 של שמא הדי כו כמנין הוי' ב' ולכן נעארס אומר  
 עבת עלום לחברו יכוין ידו י' ויד חברו י' הדיוב  
 ויהו' אמכוננים עבת עלום לעם הניה עימוז נעבת  
 ועוד הוי' בני עלום ידנך י' קלרתי

הנה עענה שלמה קמילד  
 אחר מלכו זה נאמר  
 נעק בכנס רמיהו  
 מעים ופתה בן ויסרה  
 י' ניהי כאשר הלכו  
 יום עם הנואח  
 ה' לו זה הכנס נתנו  
 בו ותמונתו לעתות  
 י' מלכו העט כנגדו  
 י' קו עיהם ככנס  
 י' לבוקים זה בזה  
 מלק עלי ותגלה  
 ואל אדם כעל עמנו  
 זכ' היה שער  
 ה' יתבאר הכתוב  
 ומסודותך דהיו  
 י' אדם כער  
 ה' נקל

קיתת בספר הבה ישר כל המתכוך על שולחנו מו  
לו ימיו ושנתיו וארזל סוד שולחן ימיו וי  
נגלל וסוד גלגל עדי עכל וקוא כניך ביאור ונדאה שארזל של  
בעלמנו ישבו ימיו כוחד אין של שולחן בעלמנו  
למד לשלמה נס חית למנעה יד כן לעמנה ואז קדי  
ימיו נעוד אמרזל כל המנהגה תת מסעודתו אונ  
מתיבא מנגלל החזור בעולם שקדי אמכיכין שימו  
נפיקי משולחן נאס תתשוב גלגל ג'סו וימיו דשק  
מעלחן ג'סו ולק' אס מאכין גדת' עלהשולחן  
עליו הכתוב אמר והיה עדי כלכיר את' בלדך  
לא בלכיר שגס עדי יהיה בעזרו ולא יד מנכסו

המלמה נקרא אין בעס חון אגלה לך סוד נכמס  
כזיק כדמר יפרח כארו בלבנון אשנה לפוח  
כארו בלבנון סת' חון נזע כי סוד חון הוא סוד  
שמות קדושים שקס הניק' ואזנות ושדי כי חון  
במלואו חית זין כן באותיות הראשונות שקס חון ג'  
חדני אלתות ומלעטיות בע' הניק' אותיות אחרונות  
בע' תק' הנטלס העס עדי יהי' ין' לער' בע' תק' הי

עמון רחמו ל' עמות הכז' ולכרך לנהוג בו בכבוד רחמן  
בכבוד לא תנקה שם' בכבוד חכמים ישלם

עונותיו עשה כסף כפידתו והב מרכבו ארבעתן תנכו  
כלעף חכמה תבנות ידושלים ית' למה עמוןיו  
עשה כסף ותהו מרכבו עשה מארבעתן ועוד הכי חיון  
קמיעור עשה סניגור

ונראה יש כאן סוד גדול ידוע דעם הניה עולם כז' ועם  
אדני עולם סה' ועם אקים עולם פז' עולם קהמן  
כו ופד מן כז' הכי כסף יאמר מן כז' נאן ומן סה' ה'א  
ומן כז' נאן עולמים י' ונהב עם ארבעותיו עולם י'

מרכבו ארבעתן הם ל' דגלי המרכבה שהם אונותיה  
רמל בניאל מופל ננכס ואית' קדי' ה' אונות ונכס  
נחשבים לאחד תוכו כלעף חכמה ג' י' כמגן אחד  
בעד ישמל שמויחס שמו על הקבה פטמים בכלום  
יבוא משיח דקנו ישר

מלך לא יאכלו בני ישכא את עיר הנשך דומו על ל' עמון  
ממעטעם בעש עמול של גיד ג' עשה יוד עשק במרכב ונד  
ישק י' דומו לז' כפמנז עוד י' מן גיד יברו לז' באזנ  
חנה ארבעות השנה

מרכבו על עולחנו מחו  
זול סוד אולמן ימנו וסו  
אור ונראה שאדול על  
ין של אולמן נכסעק עד  
יוד כן נעשה ואן קדי  
כה ת' מסעודתו אינו  
: שהכי אמריכו שימא  
גלגל ג' סו ומנו דעק  
ך גדת על העולמן  
י כלכיר את' בלכיר  
בעזרו ולא יוד מנכסו

אגלה לך סוד נכנס  
ז בלבנון אענה צפח  
: סוד חזן הוא סוד  
אדנות ושדי כז' חזן  
האשונות עקם חזן ג'  
ית' ארבעות אחרונות  
: ין ל' נד בני' ת' קדי

למס מונעו חסד ויראת עדי יעזוב

חפצר לפרע נמוץ שבכרבי הים קונץ לכלב נעם והנה  
מי שיש לו כלב בביתו מעבירו על דעת קוננו ברחי אופי  
א' שגמילות חסדים כמעט מביתו מוכי יראת הכלב  
ל' שהוא עושה אותנו לעמוד את הבית וטעם חזל שגמילות  
המוווה כלי לעמוד את הבית לפי ערך העולם המולך  
יורג בביתו ועבדיו משמכין אותו ועבדיו וזה בישע

הם מעבדים והמולך שהוא המווה הוא מבכחין ומאסור  
חיתו מבכחין וזה למס שהוא הכלב עושה שתי פעולות  
הא' מונע מדעו חסד והב' ויראת עדי יעזוב י"ב ס"ב

וקרנו אותי ואותך יחיו מכלא שגומעין לחולה בעבת  
והוא תמוה וביאך בהקדום גש' המנו כאף

מי שהיה חולה ולרך לבשר בעבת ולכניג בער עולה  
ולמנו בהמה לעשות מוצב שיעבד על השחיטה

ולא יתחייב החולה על כל כזית וכזית ועל כן צמר  
לאברהם לנכד הדי אס ומתיין אופי חי עובדים עליו

ביאך וכיאה מציס אף וכו' עח נלמנו על העריות  
אבל מה הם עושים וקרנו אותי מוצב שיעבדו על

לאו אלא תרבה משיעבדו על כל ביאך וכיאה וזהו

ק"ג

הדברים מלוקמים מן תמונת אפי עקי קל התנה  
קרב נדמונו במהרה יעקב אבי חביבא כמל

גדרת זדים אדורים האונים ממולותך אפער  
לברך דכוננת דהענה לומר ידעתו בי בע

אדם שאינם הגונים אין הקבה מסוייט להם אדורה  
הקבה פותם הפרה בפניהם ואינם מועליקים להשיב

הקדושה כמע זה העשר לה לדיקים יבואו בו  
דווקא לדיקים אבל מי שאינם לדיקים כדד בחונן

ישבו וכמע ובפרשם כפיכס אעלים עיני מוסס  
גס כי תרבו תפלה אינו שומט ידעם דמים מלאו

ומעמע דכל עוד שלם תקן אדם עונותיו כלאני  
אין תפלו ועתקבלת אין להלטה בקום השגה

דזהו שאמנדול עגל וערק גידו זלמן דינא הנח  
על שלם תיקן עונותיו אתה דוחה אותנו ומעליכו

מגדפך שאל לא יתלכו הנללס וכו' והנה יא  
אדורים אצמעה תורה חס נגד יא קלפות

המבור על יא אדורים נעמע באל קלפות  
שם שרף הקלפות בינוע והימע בקלפות

שמבדק לכנס בקדושה והוא מקע בשמא עמ  
מואות עיני מהשכיל לבותו כי זה דבר דלם

כין לכלב נעם והנה

עפ קונו כתי אופי

מכט יבאת הכלב

ופנע חול אעולת

כר העלם המוק

חונן וזה ביעט

המבסען ומגסור

ענעה שתי כעלות

עדי יעזוב יי אצק

זעין לחולה בעבת

גש' המע בא ח

לפנע בער נבלה

ר על השחיעה

ית ועל כן נמר

חי עובדס עלכל

נו על הער ינת

עב שיכנו על

אה וכיאה וזהו

יהי רצונך יי אלהי ישראל ברוך אתה יי אלהי ישראל  
להגלה בארץ

אברהם לא ידע במעשה פיו ודבר בעתו מה טוב אהרן  
באדם קרא פ' א' על אמת וכוון לפתוח פה  
אמנים שניה יכוון לפתוח מערות ג' לפתוח הדום  
ז' לפתוח היכלות וכו' אע"פ זה ע' אע"פ לא יבא מעשה  
פיו ואם יאמר האדם עכ"ל ע"כ מה מעלה זו אינו  
אקראנה כל היום לוא' ודבר בעתו מה טוב "ו")

קראת אהרן ויפלא וישוכן יעקב לא ממוכן ישאל  
כיצד מוציאו יעקב מלוא (או) וסת' של מלג יעקב על  
כזה דין פ' ע' עם הרבה הדי' תקמולא כמותן יע' אל  
(כן נמו' ילא מן יעקב מעון כזה ודין ק' פ' עם הדי' על  
והוא הטעם על מלג יעקב מלג מספר הקטב  
כמותן ישוכן עם הדי' יכה

ע' הנהיב בק' עולה כמותן מקום נמו' יוד פעמים הדי' אה  
מאה ק' פעמים ק' די' כה (או) פעמים (או) די'  
הדי' לו (או) פעמים ק' די' כה בגי' רכ'ו בין ז' ז'  
החלוקן כמותן מקום וכו' בכך כבדה ממה ומל')

??



והנה זה גי' יק' לבנותו דהעסקה דבר במס'   
 בחוקר ממשנו ענין בית קטנות ותחרר ביה קומס   
 צערת זדים חלוננים עק' למי דאוי תגער   
 ודעה מלה עיב קדושתך לזדים ארוהס למעבקים   
 ח' אדורים ונענעטו ביה קטפות לאו הזדים הפועים   
 דת' נדחית מפניך ולכחלה שונים ממעלותך לפי   
 ש עומדים במורדס לכונס אתה סתם קדלת

צערת   
 עתה מה טוב ארול   
 מעט ויוון לפתוח פ   
 ג' לפתוח קדחם   
 עמחה לאיש במע   
 בה מעלה זו אינ   
 גתו מה טוב "ו"   
 י"א ממנו ישנאל   
 או וסת על מעט יק   
 ג'א כמות יעד אל   
 זדין קח ע' עם הדי   
 מעפר תקעב   
 יו יוד פעמים הכי   
 נאו כפעמים נאו   
 בגי רפו בינוד   
 בנדה ממור ומנו

ס יעבו יעכים בידגרו עבך ישיח בחוקר   
 חפשי לפרש דכוונת דעה בתמונה אפי לבק   
 עלות הקעה לונבלל באי עולם דכל המבדק   
 מעלטה ענה יקיים מע' בתמונה אפי ולכן לא על   
 עלתו בלבד אחר שאזנס על מבקסי קעס אמונס   
 ש זה חיוה כסקק ארמזבו מה שאימע לעע כע   
 זיה יאח' הנה חיתח בגמו דאנאי דוד אפי בעעה   
 עתה עוסקוס בנפעיס נאהלות שאינ מעטין אן   
 דיו מבויישים חותו ואומרים לני זנדי הבא ער   
 א' מה קיננו והיה מעיב להס מויתתו בקנה   
 אל המעבץ כפי מבנו בדרכים אין לנו חלה לעוד   
 ונ' גם יעבו ישחם הס תח עט' בי ארס ישורו   
 דה' חכי באותך עעז חיייתו מנדי

י"א ממנו ישנאל   
 או וסת על מעט יק   
 ג'א כמות יעד אל   
 זדין קח ע' עם הדי   
 מעפר תקעב   
 יו יוד פעמים הכי   
 נאו כפעמים נאו   
 בגי רפו בינוד   
 בנדה ממור ומנו

451

ביגדו והיו מבטיח אותי אבל אט קיימ  
תשוב להם עבדך יעקב בחקך דני כחלבין  
חברו בדבוס אין לנחלק עלוכם פנה

צם עדותך שעשועי אנשי עבתי  
אכפר לבטח דהתורה נק שעשועים כמעט  
עשועים והט הוא מעום דהמחמה בק חדוש  
זוכה לקבל הארה מעט עהובין והט שט הם אות  
שט ושט היא הסעט ושט עהובין מעבט שט שט  
והוסף לומר אנשי עבתי דהי עדותך שהם בך  
נהם שנתעטט לט עבד להחלט מעל המוקדנים  
עבתי ל' זכות דני עדותך שהם ב' קרוב הם חמט  
על זכות וזה אנשי עבתי דני דמלמודים על זכ  
של חמות

דבקה לעמר בעשי חייני כדברך  
אכפר לבנא עם מע בזוקה ודברכי  
האדו זנוקל זיש כמנה עונות אפי שועה אה  
תעובה ויסובין באין עליו חזק אנתו עון נשאר  
תלגו נעמנד ולא תשלם כפדתו עדנים המגידה  
במעט הט יכוכר הטין הזה לבס עד תמונתן ותיק  
אפי בעוננו בחיים היא נפילת אפיס כעחור בתעבה  
והפעל כחזי שועה נפילת אפיס ושועה עלפולש  
ענת באותי זה כמנהל אנתו עון התלמי במיתר

י  
ש  
ז  
ו  
ד  
נ  
ה  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

Handwritten notes in a cursive script, likely a commentary or marginalia, written vertically along the right side of the page.

היה כשהיה נשכח אתה למה חפשי ישבו עון גדול שהיה  
 נשכח עד יום המיתה בפעולת אפיס כדאש יתקן  
 וזו עבקה נכפר בששן היא נפילת אפיס שאש חושב  
 עשמי פלא נקבתי בקבונה ונדקתי בשפך  
 ומתני חייני כדבכר עקי שתמחול לי אתה עין

דרכי ספרתי ותענני למדני חנקך  
 אפסד לכהנוי מושם זכרשנו דקק לעמר  
 נפשי היא נפילת אפיס והנה קודם נפילת אפיס זכר  
 האדם פניך האדם להתנדות תחילה על עונותיו ולהנות  
 בזה ימין על החזה ונתגדו כינו האדני זל קמ משוס זשני  
 חשן נזנס האדם לחמדים המצולס לעלות ואין טגס  
 וזכר מניה לפי התקן למה כשיתונה האדם יכה ביד  
 ימין על החזה כדי יחזירו החסנים שעלו ונתכסו  
 להתגלות כבאנא שונה עוד כתב בזהך עשו הנדני  
 ואוס מתגונה כתב על הקמנוג של השען ונסתתמו  
 עשדתי כי כשבא לקמנוג לפני הקבה ואומנו לפולט  
 בו מעשיו יתומר לנו הקבה כמד הונה לפני על זכר  
 ונחזיר נניהם על הדעה אשר עשה וממנו כנסתת  
 המקמנוג בפחי נפש

וזש דרכי ספרתי זהו קודם נפילת אפיס דככי ספרתי  
 זהו עונותי שם דככי חמקה ונקלס ספרתי לפניך  
 והתדיתי עליהם וזהו אש מובטח בו דאש שתענני

זו אב לאש קניי  
 דחקך קניי המלביני  
 לעולם פכא  
 עלתי  
 נק עשועים כמש וז  
 דהמחא בה חד וש  
 רכין והנה שש קס אותו  
 הרכין מבטל עש שקין  
 הי שדחך שסס בך  
 מעל המקמנוגים יח  
 אהס ב קרנות הש קמל  
 קניי המלמדים על זכ  
 כדבכר  
 עש בזהך ודככי וז  
 גתי אפי נשעה את  
 זה אותו עון נשאר  
 זו עדינס המעי רכה  
 ס עד תמונתו ותיק  
 אפיס כשחזור בתשובה  
 ים נשעה על פסוק  
 התלני במיתה

ואלו עסקי הדין לבי שעי הודני מתבעול קטנה הנקראת  
 ועוד נחבת לנו ומננה נעוג ונחסי וכן פועל אל  
 שתעני אבל עדיין לבי נקמי ואני שאל ממך למה  
 תוקד הדינה היא לבי שכל בני אדם מתעדים ונפלים  
 על פניהם אבל אמת אלה שתעבדו בראוי שידע לעשות  
 הודני ופילת אלים כמו שתעבדו בזהך ובדברי רצוני  
 האניול דבעינין שיהיה ינדע סתמי העברים על  
 אמויתתם ויהיה ראוי מלך בעלמו שיתקחו דבהם  
 עלעום עלידו וקח דקה לעפר עבדי דמי עעיתתו  
 נקודם לה דרכי ספרתי דמי התנידתי על כל עונתי  
 אבל עדיין לבי נקמי עעדיין לא העצתי העטף על  
 אמתתי הן מלך חסון הידיעה הן מלך עהרת הגוף  
 כראוי ואני עוש ממך למדני חוקיך עקם ערני  
 תוספת תעבדו נתעבדתי

ברכי לפניך אומרך למען לא תעזובך

אכסר לדעתי דהאמינה האמונה טא דנמצי  
 על הסוד מעום דהאמינה דתעמי וקפוד צדיק לחיות  
 בהשאי נמשמעו וקפוד צדיק אדם לבסות ולא לעלות  
 כעם כבשים ללבנך דבדים עקם כבאנוני על עולם  
 הדין כדדי תחת לבן עשיר ועוד שמענה ערוכה היא  
 לא במערכה לחיד אלא אף היה חכם נגדו מלשתו

ויש צדי צפנת אמרתך הם פגות התורה איני מעלה  
 אותם לאחים למען לא אחרא לך והמגלה פגות התורה  
 לאחים חטא הוא גידו ושמא אינם הגוים אותם הטאמר  
 להם הפגד ויש גזה חלול העם יאינמי דהינדע פגות  
 התורה ינדע פגה פוגם בעולמות עלוטים ובשמותיו  
 יהי גוי פחמא שחמא ופיין עכן הוא שומר עצמותו  
 מלחמא כדי שלא לפגום בעולמות עלוטים ובפגות  
 בעם הניה דהו חו כמען פן והכסו לה (אכער שלה  
 דמע דעה באומנו סויתיה לגדו תמיד דהו אט  
 שומר עצמו בבלעת מלחמא ומיגרס לזאת  
 הזמירה מואחר עשויתיה קלגדי תמיד שאט אנמר  
 אם חמארה אהיה פוגם בעם הניה ואין אעשה  
 הפגה בגדולת הזאת וחמארה לטקיס נכעאט חמא  
 כך מומנט על אמנוע שאט יכא ק שלא אפגום בו

ועתה על קטונת הפגות  
 נחם וכן פועל אצל  
 ואני שאל מומך למה  
 יאדם מתנהג ונפלים  
 בא בלאוי עידע לעשות  
 באהק ובדברי כעויו  
 פתי הדברים על  
 למנו שיתקנו דבהם  
 ר עשוי דני עשיתו לא  
 ענייני על כל עונות  
 אקעתי הטען על  
 מלך עהרת הגוף  
 חוקך עכש עתי

למא לך  
 האמונה כל דומות  
 והפגד בכך לחיות  
 לבסות ולא לעלות  
 כבאנוני של עונם  
 מגשה עריכה היא  
 חכם נמכי מלכות

וְיָשִׁיבָהּ אֱלֹהֵינוּ  
 לְרֵיבּוֹן וְיִשְׁמְרֵנוּ  
 מִכָּל חַטֹּאתֵינוּ  
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל  
 חַטֹּאתֵינוּ

**פסוקים**

במופ ה' וביום העצום יתגל בעז עבדקו וביום הגמול תפגל  
 יתו ביום העצום קללה <sup>לעם קהלים</sup> עזרפ פהיה עם  
 ביום העצום גלה את העם <sup>נף דמה האש</sup> להקריב אש  
 וקפער לכדו במהלך לענה כדנו הקנה על המילה ביום העצום  
 דנקח הקנה ק"י דהקצן חמנקרב ונעה לפע הקנה  
 בזיום ה' עמא <sup>דני דה</sup> יעמית וקלה <sup>הקנה</sup> לקרבן אשה לה  
 כי בעבע הימים ה' עמא <sup>מזמנות</sup> לדה כדקרב וקי עמו  
 כמו אמו שה' עמא <sup>כך הנה</sup> עם אמו בעובלה ואח  
 הכמ עמי בילד הנולד עמא קרב סמנהקרבן וכמו הקרבן  
 חיכו מהקנה על יום ה' כי <sup>הנה ה' היה</sup> עמא <sup>במזמנות</sup>  
 לדה ומיום ה' והלזה ככפ בומוי עמה ענד אכול דבענה  
 סנקוימים ישא <sup>מזמנות המילה</sup> למנה בראני עמא <sup>שה קנא</sup>  
 למיכא <sup>למזמנות בעולם</sup> ומלמדים עלהם קענוריה <sup>ואתמלח</sup>  
 לט קנה דאה שאפי בגלות מניימים כמזמנה ענד  
 חגדנול <sup>מיום המילה הוא</sup> כמא <sup>למזמנות</sup> ולמנול ולבעל  
 בדיט <sup>ואסונים בעשיית מלמכה</sup> ענד אכול דבענה שאמ  
 טמו לפט הקנה כי עזכו בביתך כפי ישאל א קנה חיון עפמ  
 מזמון ככל בביט מילה נפך עבטיד עזכו ישוד קייט  
 וביום העצום אומרו לפט קנה עמא ישעון באפי הן או  
 בענדל חזל הקנה מחלתי להם בשבילך ענד חזל עמא כל  
 איהם המזמנות עם כעשים אול הקנה מחלתי להם במנין  
 נחתך קולך אלו ל למתנס המילה " (בזה חתי עבד כענכ

משיב

הקשרה ובוים החי ימול נצ וביתמוח חלוקה דוקאן ביום הח לכה  
 שבעת ימים יהיה עם אמו דכונת הקרבן אינו מוכה עד יום  
 חס הח כן חין שונים מילג <sup>אם לא יאמר</sup> קיץ בינו עומחה  
 ולכה נעשה נכנס בימי עולה נכנס עומחה קמי בלתי  
 מנן קונה למיטאל נלחבת העולם ומעמיד עליהם מעבודות  
 לפני הקדש עד שמצמול עליהם החמים וזו ובוים הח קרבן  
 יעשה לאהבן קדוה <sup>הענין</sup> קדוה <sup>הענין</sup> קדוה <sup>הענין</sup> קדוה  
 הם אהבה קדוה וכולם חלוצים עליה זרוב וכין קיימו  
 חייבם אדם אסורים בעשית חלוצה כיהוא מל עליהם וזן  
 ובוים קח עכרת ידויה לבס דהי יעברו עלמחז ומחלוצה  
 ובאות עשה כולה תכלה ליקדול נסולה לכל קמחואיסוס  
 וזו ביום הח שלח את קדשם קדו ביום חייבם כל קעס עמיהם  
 שלח לבס עונם יברכו את המושך מעט יודעת

כלדוד בככ' נפשי אתה וכל קרבו את שם קדש  
 אסער במשול לעשול לבנה לעפעל הקכה  
 כנס על בוכה נגדתנו נאברהם לבדך לאחיהם  
 חין ראוי לי לבדך לפי שכבר יפא ממנו ישמעאל  
 נגדתנו לזכר ואומר לו איני מבדך שכבר  
 יפא ממנו עשו ואומר נגדתנו לטקב ואומר לו  
 איני ראוי לי לבדך שכבר כשאתי שתי אחיות  
 ואומר נגדתנו לבדך העק ואומר לו איני לבדך  
 ול טהה לבדך ויקר שאני לבדך בדכו נסמ  
 וזו חן לבדך עמ רוסם לפי שכל קרבו

ענין הקדש  
 ענין הקדש

לכתי ובוים הקמיטת פגול  
 לית עכרת פהיה לבס  
 האנן להקדוש יע  
 קרב על המילה ביום הח קדש  
 קרב ונזה לפי הקכה  
 קדוה לקרבן אשה לה  
 קדוה כדכתיב וקדו עמו  
 חן עם אמו בשנה לה ואנ  
 בענין הקרבן וכמו הקרבן  
 הוא היה עומח בעומחות  
 והכה עזר אדול דבעת  
 ה כראוי בעט עה קדוה  
 הם קטגוריה נאומהים  
 גים כונת מילג עזר  
 יהבן ולמודל ולבעל  
 עזר אדול דבעת עמח  
 עפא א קדש חיון עפס  
 עזר עוכו יעזר קייט  
 יש עון באכי הכן חן  
 עזר חול עמאל כל  
 עמח לבד להס באנין  
 זיה חתי עזר כעכ

בניית נח יצא מונט שגם כסול כמו אבות לעול  
וזהו וכל קנבי את עם קודמו -

מסדה מהרם אלשיך על ולקחתם גם  
לתי זה - ולקחתם האגודת אגוד - ולקח  
לכם ביום הראשון - ולקחתם מעשרי  
האחרים - ולקחתם את ארנון בדית ה'  
ולקחתם מען הקרם - עכ"ל דמה ראו  
הנו לרתיקב דמה עטן שמענה אכלו לרסוט

אחפער למונו עמדבר עט השבטים עם יעד  
אבינו עה בשע עגלבו לשכור בר  
כמסמכים וזהו כוונת המסדה ולקחתם אגודת  
אגוד כי אין אגודה פחותה מעד בקין כגודע נמט  
לחיה החמה עניבה ולקחתם לבס ביום הראש  
פני עש הקד שהנא ינסף שם בו בכור שגדוקה  
ל עמדותם איתו (א) עוד שא עבאתם לעול  
גם שמעון וזהו להתחזקתם ולקחתם מעבדי הארץ  
בשעה שדאח אביהם שבפניהם כפודות בשלוחם  
אשר עמדותם לשמעון באוכל שאמרו להם כסמס  
איתם לשמעון איננו ואמתותונס מלואים בר נס  
ועתה שרבותם לשמעון באוכל וזהו להתחזקתם  
אחריהם עלי להחליטו באוכל שהנא כר קאדא  
אמר ליהם מפני האכל (כ) ערבי הית נמו



למקחם את ארון ברית ה' עשה בטימון שבתחנמו  
 בנה בהמך (שענר הטען הוא) הנה נקחם את  
 נספך זאת שיעעין (מבנישום ארון ברית ה' שהנח  
 בטימון לח' תקחנהו כיואם בקבלת חנם נזהו ונקחם  
 מן החנם נדנך

ויפוזו זכושי ידיו מדי אגוד ישקבוכו אסעכ למשון  
 בהקדוים מ'ש ד'ול מה זכנת שמעדה לוסף  
 שלא חמא באעת פגועיכר שהראה לו הקנה השיתן  
 של בהמך נהיה אבן השתיה שהיתה במקדש שעין  
 העולם עומד: ופי' שתיה לשון יסוד כמו כי השתות  
 הקסון ועוד שתיה שת יהי זאת ועוד שהראה לו  
 דמנות יעקב אביו (לא חמא) פגו שפי' על עב'  
 ואין חיש מאנשי קבית דת' ואין חיש נדמות אביו  
 יעקב נכא ח' יוסף שם נגדו כוננתו ניכנתו זכושי  
 ידיו שאמרוכל שינאו מנמו טפנת זנת מפי'  
 קעבי אכבנותיו ולא חמא (מטפי טק מדידי חביר  
 ועקב שקוף בקנה כחאק לו אבן שפיה ונהו כוטה  
 אבן ישחל זהו הכאק לו אבן שתויב נדחקטו  
 יעקב קני' בשם ישחלי יל' "

כסול כמו אבות לעול

זל ולקחתם גם  
 נדתי אזור - ולקח  
 לקחתם מעבדי

ארון ברית ה'  
 טכני דמה ראו  
 זה אכל דרסיו

על השבטים עם יעקב  
 עבדו לשבור בר  
 שדה ולקחתם אגודת  
 ד' בזין כגודע נמט  
 ש לבס ביום הראש  
 בו בכור שדוקד  
 לא שפאתם לעול  
 חנם מעבדי הארץ  
 הם ככוננתו בשקוחם  
 אחי פהם כשפיש  
 ש מלאים בר נדי  
 וזהו והתדוקתם  
 שדנה כפי קאדט  
 נדכי ה' נמ

ברוקס פינג

הדבנה סת

בכה

חכמה

כ"ט

וזה המאד בפי ובתוך רבים ההללני וכן במערכות  
 עשו למינות הבדית מתקיים הטולם כמעט חס  
 כל צדית יונס וללה חוקות עמנים נהגן לה עמדת  
 כל העומד בדין מילה יתגבר על ילכו וחדול עלשה  
 ס עעלכו בדין יתגברו על ופרס ואלו בעו פלמי  
 ספ הדיוק כועו ונסח לה נתגברו על יכרס כפ"ע  
 שח יוסח ניהמן ויתכנר ל חשת חדעונוב ניסח ויכח זמח  
 עשו כשתכנר לו ילכו היא פכניק חתה פכני ולא נתגבר  
 על ילכו כל לפי שעה לחכן פלמי נתגבר על ילכו כל  
 עיו ווע הודיה המאד בפי רתי ביעז פלמי ינסח עעלכו  
 לילכס ונסח וכמעט חנר בהס חנה לשון יחיד לחכן  
 עיו ענתגבר עליו תמידי טאמר עו נבחר רבים ההללני  
 חן קהל ועדה חודה ג' יה וחלד ישעני המילה נכנס  
 ע' יה א המילה וחדד בפדועה ענד בפי ג' המילה  
 ס ע' כוללים ענד בפי רתי בדין פדיעה יסוד  
 עמו עני המילה נתהן היסוד

את היתה ל' כ' סק נדיר נכדתי וכן במע' אל כל  
 המקיים מלות מילה כשו קיום כל התנה כול  
 ענד כי המילה טח זאת שנה זאת בדין אשר  
 עמרו והתנה נכדתי ואל שנה זאת התנה ווע

זאת בפק המילה על שני היתר תה יה  
הוא ארבע הגבורות למוזע שני המילה  
החסדים ומתבססות הגבורות שני זור  
כי דת וסת גו כב נחלד למוזע לנג כל ה  
מכות מילה כלו קייט כל התנה כולה

אצורה לה בחיי חומרה ללאי בעודי זק  
התקול בשם הניה ושיום בל' לאי  
זין לא יוצן במעלות דבשהנו הלגים משוכ  
אמר הכתוב עלהם ועכן חרמשים שנה ושוכ  
דעבדך ומכן כל שנה יבוא לבוא כבן ועוד  
לומר מכן דק עד לענה ומל ועד נ' עובד ו  
חמשים שנה לא יעבוד עיין בדעי פ' בהעלות  
למה גור הכתוב קר לא עד חמשים שנה הא  
בתקפו ובגבורתו ומחמשים ואילך חמשים  
~~היה אצורה לה בחיי ועוד כשארס קמן יכול ל~~  
בתוך ובכנור (כשהארס זק) אינו יכול לבן ב  
לא כפני נוכח אצורה לה בחיי דונקח בפני חו  
לאי בעודי הצל תקן וכנור כעב חומרה ו  
בפני כעב אצורה וזה כמו לה בחיי דת' ל

לאי

למה בעודי דתי לב לעור לך אחד המוכה ואת  
 המעמעות ופי עני דתי של זה פסוק עם נה ותלך  
 שבעים לעור לך אכדיך האדם לעור לסב  
 נדאנו כל יעונו בימיו זקנותו ובורני בחכמתו

עני היתה תה יה תת  
 המורה מתת  
 עני זאת  
 כל המ  
 כל התורה כולה

אצת חיל עמדת בעלה ונחב בעלמותו ומביעה  
 לך זכיה לאור ישיה סיפיה ולא סיפיה ישיה  
 אשת חיל זה אשת חן בין פטת ונחב בעלמותו

למה בעודי וק למ  
 הניה ופיוס בל' שאי ש  
 דכשהו הלגים מעגרה

כל עוד לאנה מלך. יאדול אין מזונות לאנס אשה  
 לא לפי מעשינו. אינ נהא אמנו זל בת פלגני

וכן חתנים ענה ושוכ  
 יבוא לבכוא בכח ועני  
 ה ומל ועד ז עובד וט  
 ענין כדעו פ' בהעלנת

בתעבנותו ותן לך הא בזות היא בזונות אחת  
 אשת חיל עמדת בעלה פונקל אר

עני חתנים ענה הא  
 חתנים ואלך השש  
 עני כשארס קטן יכול לע

לאת היא אשה רעה אין בעלה יכול לספר בגנותה  
 ומכיס לענין מזונות לנ אשה לא לפני מעשיו

זקן אינו וכול לנגם  
 בחיי דונתק בפי חוס  
 נר כעב אוממה ואת

עלה כעתו בקהל ענט קלארע ועלה כתוב לאנה  
 בשנים יפחה את ישתנה לא ישיחה לה חוס לאנו

מונו לה בחיי דתי לנ

לשם

מחזור בנמרה לדברבור

בעצמה מעשה כבינו ענה לפעול מן  
קעבלם הזה היתה נפעו מיתקעת לכאשר  
היה מסת עם נפעו אמר כל נפש עמא  
כזה מלאך המוות לעלות בך הגובה  
אמר בך לו ט חלאת נפש ממנו אמר  
ה עמא כאו לדחות מותך לנהגם  
ה נכה לו את כדלי מדתי אמר בך  
נענת בתיחה חוקם בנחם נבוחה  
מקם אמר לו חת נעית מלמעלה  
אמר לה ולהיכן מוליכן חוקך אמר  
לו אתה הולך לפעול באכזרית בתיים  
עבדך "

קעה. מכת מעב נתיקעתי נעמתי  
יול מעשה כבינו ענה עלת פניה  
כרכה לכאשר נשע קעב מעב  
עמאר עמא כזה מלאך המוות  
לעלות בך נשע קעב מעב  
אמר עלעת כחוק חוקם נהג  
ונכיתה עמפם ועוד קעב עמא  
כח לדחות מותך לנהגם נכ  
כח לדחות מותך לנהגם נכ

חזק  
חזק  
ואמבט  
ארתע  
ויובן  
מדע  
לכנות  
היו ענה  
דוד מן  
עניה  
ותחשו  
כח  
לפי  
עניה  
אמרו נכ  
למלות  
חזק  
חזק  
אמר

יר  
 גר מן  
 מ לכתוב  
 ג שמא  
 גבוק  
 חמר  
 נס  
 ב סוף  
 חסד  
 מעשה  
 חמס  
 פתים  
 נשמח  
 י פירק  
 מע  
 קמול  
 ק  
 שמא  
 ח

הדברים הלוקים נמשל ואיוב  
 חנצל שלוק בין חלק יאמא חפשי דהמ דיום זכר  
 גלא זנה שלוק לאותה החכמה עד שהתענה ארבעים יום  
 וארבעים לילה כנגד היום של יצירת חולד וכנגד היום  
 שנתעבב הרעל כנגדנס ולק זנה לאותה החכמה  
 ויובן במע נל כי שלמה מן דוד רת דבא שהיו דבריו  
 מדבא לכל עומען סת הדן עתה מן חמת לאמתו שהיו  
 כנגדת החיות חקוקים בספון וכל מי שהיה צומען עקר  
 היו אנשים אלע וביה סתובא ואחאומר האמת ועוד  
 דוד מלק ישל דתע נל וסתובא כן לפנת מעאן לאמר  
 עתה מלק והדיומ ומלק שמתלה מלק על עלוננס  
 ותחולס יאקו נפא בתיה בת פנעה ופונתו לאובה  
 כמי לתעלה טכופ ולבסוף חמתו מדוך חסוב  
 לפי שנתחכס עזר ואמר לי ארבה וקה מושל שלמו  
 עתה העלס גומיון בן דוד שהיה דוד להקבה ומן  
 גמנו נד שהיה נד בועשה אעמדאי ולבסוף חור  
 למלותו וקה דן  
 חן תמן יכאתה ודעת שקיס תמלא אמצח במנא  
 חמכפנס שחוס והללה יש גהס בד עעור  
 חוך האדם לעלש אותם שלש בתורה שלש בשוק  
 שלש בשוקה וכולם יש להם סמך גנא כחאז פתח

וזו תפיל יכו וכשתקיים כו ותלמוד בשלמה שעות  
ותהי המנחה שעה שלמה שעי לתלמוד התורה תבוא לדי  
יכרת חמת כמע ולא עם הארץ חסיד ובלב שיהיו  
מחשבתך על המעוה נעקבה יעוז יתיחדו הדורים  
וזהו אז כנגד הניק נאדנות שעי עקבה וכריעות ולע  
התורה יתנה לכוה הקדש והו נדעת שהיס תמלא  
וקרה היא מפטטים ובל חפזך לא ישונה  
אשר לפרש בהק משול צנו אעניונכם של  
לכוי מוגלת יפה מאד וחור הוא ושלם לנמוז  
א אעניונכם אנא שלחית לך מדוי דאנויא מאה  
זו נאת שלחית ל מדוי דאנויא זווא יעו אמל חסד  
דאנא שלחית לך וכו נבזה יבנא חפ עכ יקרה היא  
היא התורה מפטטים פמע לא וערכנה זכה  
ווכוכית ועוד יקרה מפטטים מכהן גדול אנכט  
לפני ולפטטי לפי שאמרו זל קודם לכהן עדה  
וכל חפזך כמע צנו מטיח אי כל אנומטני  
שבעולם ואיז תלמד את בני שא תוכה שעומה  
מאדם גם בעת זקנות ועך זקן קני הוא מוכת  
צדעב ומת לאין שדנכה ננתנת לנ אחיות ונת  
ולא עוד שא מומחה תבוא לתומה כמע בדבי

שחיה ח  
ומפדש  
נחשול  
נפדתי  
עתה  
חו  
חפזך  
צ  
כן קדוב  
עתה מוי  
לחוק הע  
מעשנותך  
תה דודש  
עלמו בני  
עיו יהיו  
עלמם וזה  
הי מקונ  
אחבי  
לפ  
ול

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
לס  
לע  
לפ  
לצ  
לכ  
לם  
לנ  
לס  
לע  
לפ  
לצ  
לכ  
לם  
לנ

עמ



זכה שעות  
יה תבוא לדי  
בלבי שתקו  
חזו הדודים  
וכדיעות נל  
יום תמלא  
ישונכה  
ועינוכנס על  
לה לנמוזו  
שניוא מאה  
וכן חמל חק  
ז יקרה היו  
יכנה זקב  
גדול שנכנס  
לבהן ערה  
אומטנת  
זכה שעות  
י הוא מועיל  
אחרית וית  
מלמם בדב

שהיה חולה נהיתה אשתו מבואה מבית אביה  
ומכרנשתו והיתה ספונה א' באה גיט ועמד עלקס  
נחאל של ים זיף ועוד וכל הפסך טעם שלמה כרס  
וכתר תבנה יפה מפולם  
שתה מים מבנרך ונולס מתק בארך יפוכו מעיניך  
חולק בדחכות פלג מים יהיו לך לבדך כל  
חפער לכבש הפסוקים הללו במע' א' ישתה אדם  
בכנס זה זימן שינו בכנס אחר דהטנשה  
כן קרוב אע' לומר דהבעס ממוזוס ווס' בל' נקיף  
עתה מים מבנרך פי האעה וכפל המעלת כדי  
לחוק העטן וכיון שתקיים בז' מה כפ' יכולו  
מענינתך הם הבעס פכפס בדחובות דפי יק  
ת' דודשום בדבים ומחדפי תדוקים שעי' שמה  
עלמו בשעת הזיווג מלמיה מקדשן אופו מלפולש  
עיו יהיו לך לבדך זימן שניא' וכולה לעלנה  
עלקס וזהו ואין לעקס אכר  
הקי מקנרך בקוך ושמה מאשת נענכך חילת  
אהבים ויעלת חן ופ'  
לכבש א' הפסוקים עקס כנמוזים בע' האש  
נלביך לכהק מע' ז' אין אדם מוליא

היה חול  
מפרישת  
נחשול של  
וכבר תכר  
אתה מויה  
חולה  
חפשי ל  
צבו  
כן קרוב  
אתה מוס  
לחוק העני  
מענינותך  
תה' דוד שור  
עלמו בש  
ועיו יהיו  
עלמם וזהו  
יהי מקונן  
אחבים  
חפשי ל  
ול

וזה תפסול וכו' וכשתקיים כו' ותלמוד בעונה אעוה  
ותהי' המוח שבה שלמה אשו למגוד התורה תבוא לדי  
יבאת חמת כמע' ולא עם האכז חסיד וכלב שדקה  
מחשבתך על רעיוה נקבה יעזו יתיחדו הקדוים  
וזהו אז כנגד הניה ואדנות אשו עהכה ופרישות ולמוד  
התורה יתבה לנח הקדש וזהו נדעת שהים תמלא  
וקרה היא מפטעם וכל חפשיך לא ישונה  
אשר לפרש בהך משול צנו' אשניוכנס אלת  
לכפי מרגלת יפה מאד וחור הוא ושלם לנחמזה  
א' אשניוכנס אנה שלחית לך מדי דשוניא מאה  
זוו' נאת שלחית ל מדי דשוניא זוא' וכו' חמל חייך  
דאנא שלחית לך וכו' נבזה יבוא חפ' עכ' יקרה היא  
היא התורה מפטעם כמע' לא יערכנה זקב  
ווכותי ועוד יקרה מפטעם מכהן גדול שנכנס  
לפני ולפטעם לפי שאמרו ול קודם לכהן ערה  
וכל חפשיך כמע' צנו' מטה אש כל אומנות  
שצטולם ואיש מלמד את בני שא תורה שעומדת  
לאדם גם בעת זקנותו ועל זקן קדי הוא מוטל  
צנעב ומת' לא כן שתורה נשתת לנ אחיות ותורה  
ולא עוד שא מומחה תביא לחמה כמע' כדבישונה

מפרישת  
נחשול של  
וכבר תכר  
אתה מויה  
חולה  
חפשי ל  
צבו  
כן קרוב  
אתה מוס  
לחוק העני  
מענינותך  
תה' דוד שור  
עלמו בש  
ועיו יהיו  
עלמם וזהו  
יהי מקונן  
אחבים  
חפשי ל  
ול

ענין

וזה חולה נהיה אשתו מבואה מבית אבירה  
מפרישתו והיה ספינה א' באה בים ועמד עלקס  
כחשול של ים וזו ועוד וכל הפסוק במע' שלמה ברהם  
נכהר תבנה יפה מפולש"

עתה מיום מבנוך וגולם מתוך באכר יפכומועיניך  
חופק ברחובות פלג מים יהיו לך לבדך כל  
חפער לכבש הפסוקים הללו במע' א' ישתה אדם  
בכנס זה ויתן שינו פכנס אחרי דהענשה  
כן קרוב את לומר דהכנס ממוזנס" ווס' בל' ניקח  
עתה מים מבנוך דו האשה וכפל המלגת כדו  
לחוק העטף וכיון שתקיים כז' מה כפ' ופלוס  
מענינותך הם הכנס פכנס ברחובות ד'ו' יהי  
ה' דוד שום בדבום ומחדש' תדנקים' שעי' שמה  
עלמו בשעת הזיווג מלמעיה מקדשן אוקו מלפולש  
ועי' יהיו לך לבדך ואין פניא וכולה לשלג  
עלקס וזהו ואין לעקס אכר"

יהי מקונך ברוך ושמה מאשת נענוך אילת  
אהבים ויעלת חן ופ'  
אכסר לכבש הפסוקים עקס כומזים עטוהאש  
נבדך לנהקק מע' ז' אין אדם מופיא

קודם כנה לא מחשתי וכל המגדף אשתו ה' אשתי  
 מוכח מענין עליו המעוות ופלטו בנה אמר  
 שמוכ לאדם שיעא אשה ואמר ילמוד תורה כמו  
 התרומה שאוכלן אותה במהרה כך התורה ואמר  
 שיקרא תורה ואמר ישיא אשה וזה יהי מקונן  
 בדרך היא האשה שבשכילה בכה באה לאדם  
 ואמר נעמה מאשת נענך היא התורה ולכך סמך  
 לה אגלת אהבים לני מקונן בדרך דת' ג' שם בן  
 שני ותוד נונג ~~בין~~ נבלה מעתה קבהו מקונן  
 נמניקן מקום והכנת רגל בלה בין שתבין לה  
 רגלה דע שהיא בלה נעיו ושמה מאשת נענך  
~~תקרא על ידה ויקרא בדרך~~ (וי)  
 כי נר מעטות ותורה אור נדך תיז תוכחות מוסר  
 אכער לבד בהק משי' לא זוכיתא בין בעידנא  
 דעסיק בה בין בעידנא דלא עסיק בה סגנוע מעוט  
 ואכיל מליה ומעט בעידנא דעסיק בה אע"כ  
 מעוטה נאכיל לא מעולם וזה כי נר מעטות דהי'  
 התורה ומעולם לא נר כמו שהאור מאיר בכל  
 מקום כך התורה כמשלה לאור ולע' כפי  
 מאיר כך המעטות מאירה נדך תיז תוכחות

במדר  
 הוא כפי  
 יובן כח  
 ל  
 בזכרא  
 דתרגום  
 ובוה אפ  
 מעט אין  
 לעי קול  
 לא אמרו  
 ובדודי אין  
 ענד אין  
 אתה  
 קט תחנך  
 זכרן ענין  
 רים

במדבר פלאה אמרו לה למכוס מומ אפרה  
איך אוכלת המן אמרה להם הרי  
קנא כפתח בותני והוא פלא

ויובן במש' כול בעט שתין דהוימי דהיינ נלא מסו  
לגבר דמלכ פרא ככר. ואמרו בעט ודווקא  
בדברא אבל במתא לא ודווקא ולא שמע קלח  
דתרנגולא אבל שמע קלא דתרנגולא פלא  
ובה אפ' אמרו למכוס כיין שהיתה מלכורעת  
ממא אין אתה אוכלת המן. ושב וכע' של' תבנא  
למי חול אמל' תפטי שהיא בסתח ביתי ובגמ  
לא אמרו לא בדברא ולא שמע קלא דתרנגולת  
ובדודי איתנהו להט תבי

ענד איתא במד' פלאה אמר עשו לעק. הם  
אתה ככנס לגע' אבי אחיך. ואס' לבהנס  
קט אחיך. והוא פלא

לכין ינטן עמט' חול ופטרה פיה לכל חק אמר  
יום לקיש למי שגור אסו חק אחד אמל'

מגו  
מד  
גך  
ס  
גך סמך  
שס כן  
זושך  
ינ'קה  
גורך  
מוסר  
בעידנא  
מעניא  
אבוע  
דהי  
פכ

רבי ונחין. לא נחתא למכוונהו למיומר הכי לא  
למי שלא קיים חק אחד עב. ודנה מלינו  
ביעקב אעה שקיים כל התורה כולה עד שלא  
תנתן. ומלינו שבטל כבוד<sup>ל</sup> ואם כב שנה נעשו  
קיים מצופ כבוד **אב** ואם דווקא. א' עשו לעקב  
ממה נפשך. אם החלפה היא כמד. ועשה פיה  
למי שצויר אפי חק אחד קדי גם אפה ששוינתה  
מלכות כבוד **אב** ואם. ומוכחהו תכנס לביהגס  
ואב אחריך. ואם החלפה כמד למי שלא קיים אפי  
חק אחד אכנס לגע אחריך. שהדי קיומתי כבוד  
אב ואם. ואת לפי האמת קשיא עלמית יניכ  
לעולם בעיני למי שצויר אפי חק אחד ואת נהא  
ועהא שייכ כבוד<sup>ל</sup> ואם ויל' דיעכל גוף אחד דמי  
שה' צדק ישאל והם ערבים זלו' וצדק קיים זה  
מכונה וזה מכונה והתעב לעשה פשו קיים כל  
התורה כולה בבית אחת זכתי כל הנפש אשר  
עשו בחקן וכתו ואת כל נפשות באתו

למי

ענד אינו  
פין  
כתקנה  
אכן יובן  
מע  
מעשה  
יחיד נא  
והנה צד  
הכי הוא  
דווקא נכו  
זכתיב ב  
מקודם מ  
והנה לד  
המאן כדי  
בתשובה  
ילפיט מק  
והקדו  
עע

הנה קדושה

הנה קדושה

ענד איתא במד פלאה כל ימיו של דוד היה מאצער  
 זיין עהגעט נאכק בתולה נשאת מור  
 נתקברה דעתו והוא פלא  
 אכן יובן מש במדכט לא היה דוד כאנו לאורתי  
 מעשה דבת עבד ולא היו ישבא כאנוס לאוקו  
 מעשה לא שאס תיא יחיד אמורים לו כלך אצל  
 יחיד נאס חמאו רבוס אמורים לו כלך אצל רבוס  
 והנה בגמ' איתא בתולה נשאת לעס הרביעי וכל דאי  
 הכי הוא בעל כחה קמולן נשאתין נשאת לרבונה  
 דווקא וכו' עיש נאס בעל כחה שלא מרבקה  
 דבתיב בה נקרא לנערה וכו' ותימן אין למדין  
 מקודם מת' לאחר מות נמעשה רבקה קמת היה  
 והנה לדרכנו קשה דהו' היה קשה בעיטנו יאס  
 חמאנ כדי שאס תיא יחיד הכי חדה' חיה' לחור  
 עתשובה וילמוד היחיד מומנו נבמע' אצ' ללא  
 ילמיטן מקודם מת' לאחר מת' ..  
 וזהו כוונת הפלאה כל ימיו של דוד היה מאצער  
 עעוק אס בעביל לחודות השוכה לחור  
 קול

י: אה  
 ינו  
 של  
 נעשו  
 עו לעבד  
 יה פיה  
 ויכתה  
 יהגס  
 נס אפי  
 כבוד  
 יכ  
 אית נהא  
 ד דמי  
 יס נה  
 יס כל  
 אשר  
 ..

חוולל למינה מאדירה וכיון עתה שם בפרק בתולה  
 נשאת ולא ילפינן מה שאיכע קמצי לאתר מרת  
 אלגס בדיויה לא ילפינן מאדירה שקיה קנדס מרת  
 כיון שהגיע לפ בתולה נשאת נסתקנה דעתו  
 ענד איכא במד סלחא מפני מה נסתקדו יומיו  
 של שמואל מפני שהאיכה חנה בתפלגה  
 אכן ידוע שהנה אמרה בספלתה ונתת לאמק  
 ודע אנשים נאיכא מד זרע אנשים ששקול  
 כגנז דעשה (אחכן) שאל דעשה (אחכן) בכה ניו  
 (שמואל בקראו שמו) וכך אמר שמואל להקברה  
 שקלתו כעד מעש (אחכן) מה מעשה לא בלו  
 מעשה ידיו בתיוו אפ אי כן מעשה ידיו הוא  
 יקשוע ומעשה ידיו של שמואל הוא שאל כיון  
 שהגיע מלכות בית דוד ואין מלכות כונעת  
 בחברתה אפילו במלך שמואל אמר הקבה מה  
 אעשה הרי מלכות בית דוד הגיעה למוות שאל  
 לא קא שפוק שמואל למוות שאל אדונמדי וממני  
 כול עלמא אבתייה באותה שעה קפסק עליו

זקנה

זקנה כ  
 והיא ש  
 חנה שה  
 עוד  
 והנה  
 הוא לו  
 דוב בנ  
 והנה ב  
 הנה ק  
 נעמיפה  
 גם כפ  
 כדקר  
 יוכן כ



זקנה ביהיבי דלא לידננו כול עלמא אבתריה  
וכפי שמועל ואחר מפי שאול כמכא ועיגדס זאת  
תנה שהארככה בתפלתה "וזה"

עוד איתא במד פלוגה אמלא ככנס מרעכה  
לפי לא היו ישנא אוכלן בעדי וחוא כלא  
וקנה המ דלא ככנס מרעכה לארץ למד מרעמא  
משום שהדנ את המעכרי וזילמא עכיפה  
הוא לא אולטן בפר רובא וזילמא ממור הורא  
רוב בעילות אחר הבעל ואחרי בפר רובא  
והנה בעינן הקדימה אי לא אולטן בפר רובא  
הנה קשיא לן וזילמא במקום עקב נקב הנשמ  
בעכיפה לא מדאזולטן בפר רובא בעינן מעולה  
גם בבאן אולטן בפר רובא יאמלא הא לא הא

בדקתך כהדרי ט מעשמיך תהום דכה אום  
ועדמה תושיטה  
יובן בחקדים מע שאו לחכמה נלגבוא ד  
נלעמ

עולה  
מרת  
דס מעת  
ג  
ידוימין  
תפלתה  
אחיק  
ששקול  
דניו  
גרה  
גלו  
הוא  
כיון  
נעת  
מה  
ששאל  
מומע  
עלו

ולתוכה ולהקפדה והתעורר בגדעני ובהו יובן קרא  
קמא ליקתך כהכחי דהו תשובת החכמה  
מעמיק תחום דבה דהו תשובת הכבוד  
אדם ובהמה תנועה היא תשובת התורה  
לוא תנועה ואינו צריך לכל שא כא' דני  
דבדוס כמש הקבה יתל

אין נמני יובן דשאה ספרים נפתחוס בדרד  
א' על פנ' וא' על רג' וא' על בוננוס וכחא  
ורב חסד ומנה גלפי חסד והנה ידוע כי  
בכלם אקים עשה את האדם וצומן שהנא  
צדיק עס' ה' עטנו ואס' לאו את עבר עס' ה' ומנה  
ונשאר לודי בהנעה והו' דשע גמור ואס' היה  
בינוני ומחלה זכיות ומחלה טבוכות טמלא  
מחלה אדם ומחלה בהמה והקבה כב חסד  
לענה גלפי חסד והו' אדם ובהמה תנועה  
ה' נגזר כי הרב האעכנוי עפ' שנס עדוס  
או שלקה עדוס וגם האנולאי עם פואינה ככי

היעה ד  
יובל א  
הנה כ  
באמת  
ידוע ש  
שנה ו  
צת מ  
כה שנה  
עשכ  
עשכין  
קס ע  
ימני  
גס כ  
יובן  
כמני



להכיל איזה נשעים שנגמרו כיצד יתקח מן  
 החזקים אינם יכולים מלאכי חבלה לפגוע בו אבל  
 ברע הנשאים מתתן יכולים להזיקו ומהו תיקון  
 לזה יס מלאך אחד שמו יהושוע וכותב על  
 מצח הפדיק עש קדוש ואפי ברע אינו טווק  
 וזהו כוונת הכתוב גם כי אלק בגיא כלמורת  
 לא איראדע כלמנות טק גיהנם כלמור גי  
 תקח לא איכא דע דחי רע חברים והטל כי איתק  
 עמדו דחי אינו העם עמדי שבטך ומשענך  
 המה יוצאנו רת יחנע נהו אותו המלאך  
 וק"ל

דרדוש  
 גמור  
 הנני לך  
 מלכות  
 חשפה  
 למך ד  
 וק כהנה  
 זנה  
 הלום  
 גבולה וט  
 אש נלאו  
 לכל שני  
 לא פחות  
 לפ היל  
 והיא עין  
 מסה בגב  
 זקם קדי  
 עמלה נ  
 ענן נכ  
 תמנעני

ד' דודיד זהו יג נבינו גבל אשכנזי בעל עמוהק שבת

**במדד ישי** כשמות ויקרא אינן שקים משמך הסנה  
ויאמר הגני נתי הגני הגני הגני לכהזיק  
הגני למעלות ויאמר א תקרב העם ואז הלה שלח  
מלכות ומפיק גם לו ולמעו לאוסה ומצה בעמו  
תשכך וכה לעתיק למכונק עצימות בן ימיו המלואים  
למך דכתיב ויהי בושוכן מלך יעב

וק כהונה ומלכות משן דבר עמינו הבא אלם טאמר מקהה  
זו קבין אכנוי לכך יך למה באה העובה לקרב  
הלוס יעוד למה קרא לו ולא לפני ולהבין טוקס הקד  
גבולה ונסבלה מדבה ובינו האף זישא לם פבל דכנו לפיה

אש ולאן כל מנוחא פונבן ונאיונו להביאס בבואור וינעטו  
לכל עומעם וזהו תכנית הדבס בעצן מזה עתיק קך שנס  
לא כמות ולא ינתך בי משה היה תנועתו של עולם כי העש  
לם היה ~~בב~~ כולל להב באור דין שהיא עיהד ולא צחכות  
ומא עין יפה שא עתך הקבך מדדך עם מזהר שהיא  
מה בעובטת וברא את תבנו לם כמע' ביום עשותה  
אקס קצין נשמעיס יתנומה בינועט א' מוחמעיס קדי  
ממלה נעכל טפ עעדים ממנה הני עמאן עיתא שם  
עין נש אה פעמים עעדים פונס קך שנה עהס  
תמנתו של עולם לכך שנותנו של מעה קך שנה

מגן  
אבל  
תקין  
על  
ט  
א  
א  
תק  
ר

ויש ענין מעט בדבר והוא דומה קצת אל הראשון והוא כי  
 משה היה יסוד נבדל ויובדל גם הוא אל מחמשים כמלך  
 תרומה בינונית שהיא ענת החמשים ואף כמעשה התרומה  
 בינונית מוצע מופיעת לפניו קד ענה לחיות על  
 משה בן ים מאה ועשנים בעשרת אלפים שנה עונם  
 והיא ראוי גם סמנעס זה לחיות משה קד ענה  
 והנה יש לנו לדע מזה בוטיהו כי סוף סוף לא  
 היה לך ענה וכל שזה אינך בוטיהו כי אסרו  
 שנתנו למנון שהם התרומה היה ראוי עיהיה  
 משה סוף כי תרומה אסונה לזר והיא חלק  
 הכהונה אבל אט היו שנתנו מלך היוגב  
 היה ראוי למנוס בונוגל הוא נק מעק צנו בכונה  
 ראשונה מכוונת הכדכות שאנו אומרים מעק  
 העולם ולבך יעלום מלכו עבדס לחידנה וכחיש  
 בעל מנה עמוקות עמועס זה באשאל עמונה  
 כי היתה נשמתו מלכו היוגל העלען ולבך לא  
 נמלאו בודתי שאין שם חלק למינעס ואיתן  
 צמד בן זו למד נראה הקנה נענה מתוך חמה  
 ולא מתק אילן אחר משוס שהקבה עליה לו  
 שיהיו ענותיך ענה כמנון הקנה וכל ענה  
 היה טעמו על משה כעראה כשהקבה הנאומת  
 הקנה מוד קאמו הנני לבונה הנני למנוס

דבשע

דבשע  
 חבל עמ  
 לא עתה  
 עיהי  
 ולא יתק  
 נאית ממ  
 כי תכמו  
 נדאי הכ  
 בבית הו  
 ענהה  
 התרומה  
 יחיק חיו  
 נוס עק  
 ונעשה  
 מעק עו  
 לעולמה  
 תקב  
 לנשע  
 עעלה ב  
 הנק מעק  
 והיה לו  
 כמנון

דבשנתו בלילה נהנה ומלכותו מאן דכר שמויהו הדבר  
 אבל עכשו עבדך שקנאוי מעתך הסנה היה קשה לו ומג  
 גם מעתך חילן אחר לא עבדך אקבך כלל לבנות לו  
 עתה יבני שבתוקף ענה במען הסנה ען למה לא פחות  
 ולא עתך לא נדאי שהם בסנד התרומה ובסנד היובל  
 זאת תמה בעך אם מלך התרומה הגב לכהונה  
 כי תבונה ונדאי אסונה לזדים ואם העניש מלך ונגב  
 ונדאי הכב למלכות פעם א' הייתי עוגר אנש כקך מלך  
 בבית הרב הגדול והנשע בדנדו עתה ובחסינות  
 פננתו יחד נאמר על שאין העני עתן הקבך למשה  
 התרומה לא למשה בעלמנו היא התרומה של עולם  
 יהיה חיותו קן ענה נדויע זאת לפלאי עולמ  
 ונשמה שבה היובל מלך שמוכרו מאיס מלכים  
 ונעשה היה היובל בעלמנו ואך איך עלה על דעות  
 מעד למר הכב לפרונה הכב למעלות והשיב  
 לעולמנו ענה היתה תשובה עשה יב הקבך על  
 תהרב העם לא נתן לו כהונה ומלכות והקרא  
 לגמשה שהיא יענה בדבר ואין קדכר כן ממנו  
 עולה בדעתו ולפי שמוק סך הוא בא מצד היובל  
 הנ' מלך עבס היה מלך התרומה עתה לפרנס  
 והיה לעשיבות קלת בכהונה ומלכות כדאי ולא  
 כמנווחק לפרנסים בעל המועד ואעפ"י זכה

לעש

ב  
 כ  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 מ  
 מא  
 מב  
 מג  
 מד  
 מה  
 מו  
 מז  
 מח  
 מט  
 נ  
 נא  
 נב  
 נג  
 נד  
 נה  
 נו  
 נז  
 נח  
 נט  
 ס  
 סא  
 סב  
 סג  
 סד  
 סה  
 סו  
 סז  
 סח  
 סט  
 ע  
 עא  
 עב  
 עג  
 עד  
 עה  
 עו  
 עז  
 עח  
 עט  
 פ  
 פא  
 פב  
 פג  
 פד  
 פע  
 פו  
 פז  
 פח  
 פט

לשתיהן ומלת ואעפך כל אעפי שלא היה כבמוחזק  
לבן ממו זכה לשתיהן שהיה ראוי ולכן לא זכה לא  
הוא לבדו ולא בניו שאין אדם מורוץ שאין במורה  
שהוא מוחזק בו וזוה נבוא למאמרא וזו בשעה  
שהצטו ימני משה לפטר מן העולם אמר לא אמות  
כי אחיה ופי' אל אי אחיה יעלה ביזה כל האדם וקצת  
מה עלה בלבן להיות דונדאי אם היה חולב קצת  
לחיות איזה זמן קיינו אומהם קרוב לתקן איזה  
דבר אבל מתוך עבד ממשמע שבקץ לחיות  
חיים וצחיים ונעו מה העיב הקבה ביזה כנ  
האדם והכי חנוך עליהו עלנלמוס ולא מתו  
הוא אמר ב' עס' ופי' עתא קצת היה מוכנה  
לשמותי על משה ואמר עדמותי  
יהי מיכאל בוכה ואני מעשה עד שאמר  
לו מיכאל קצת למנה אל בוכה ואתה מעשה  
א קצמותי ופי' כפי מערכתו של מעשה  
קצתי מערכתו של יהושע וק' למך כד  
דונקא את מיכאל ופי' אמרו כולם היו בוכים  
קבה שמעו וארץ ומלאכים ושנו ונדאי הוא  
שמדברת יהושע היתה קצתה בינת מעמדת

מעשה

מתוך ב  
ואף מה  
משתנה  
מאמר  
בערכו  
ארכה ב  
מדה אב  
קץ ענה  
פדי מעמ  
שאם בא  
תנומות  
תנו נמו  
ומעשה  
זלעים ע  
ולא יסיה  
כתב של  
כחל נמו  
לפי יחז  
וקס תפני





חדוש ט"א

אשר  
עובדי כל  
(קול בהק)

שחמא אלה  
עמנו אבו  
לג חמז סג  
נתן לג כק  
אז השתא  
נגז אמרת  
כא לקדו  
דומז על

דיתעל זה ר  
ומנפס תע  
דנפוס אין  
כלני יחיה  
בדכה ארי  
(פתעלן)

חדוש עפ אמרת לה אדני אתה . מנודתי בל עלך . לקדושים  
 אשר בארץ המה . נק היאך אמר עוד להקדם להקנה  
 מנודתי בל עלך . ותז מאי לקדושים אשר בארץ .  
 (קולו בהקדים מעל כול עדהקה ראוי היה להעיר בכל  
 עמד אלהו נשקן לו שבעים ענה . לתחר  
 שחמא אלהר נפגמו הקדשים ענה . ולא הועילו כלום .  
 עמדו אבות העולם ונתנו לו שבעים ענה . אברהם נק  
 לו חמץ ענים . יצחק שהנא גבוה לא נקן לו . יעקב  
 נקן לו נח ענים . יוסף נקן לו לא ענים . הדי שבעים ענה  
 אב השנה שאלה האבות לא היו חיים לדוד .  
 נג אמרת לה מנודתי בל עלך זהו ענתי לא עלך  
 כא לקדושים אשר בארץ המה ענתו ל שבעים ענה .  
 דומז על ההפסקה . נאה שמות בני ישאל הבאים  
 מנדימה את יעקב . איז נביא באו  
 בית על זה הפסוק . ואזכי אדם לבו העירי שב מעב  
 ומנמס השנה . ברודה נכונה יתעה . ימים ענה  
 דננסיס אין לו דזיק בכל אוקס ימים מעל מיוס לם  
 רצני יהיה מעולם העלון . אור השנה יאיר על קצועה  
 מדכה ארדיות ימים שלמים ושמתו בין יסכים תנח  
 (פתעקן . בזה אשריו נבוא . נל .)

חידוש עפ

השמש ילא על הארץ. ולפי בא בועדה יודע במנה  
 שמואלאפי כתוב מעש הק דנד חיון נרו עפ זה הפסוק  
 בזכר דמזו כי המילה תקנס בה הניה מבפטים ושלי  
 מבחנות. וקודם עכמוול התיעק העכלה מכפה עליהם  
 והקלפות ינתין מחקדושה. נפשינמול אז מקבלים האומ  
 הקדושים והקדושה תכיס ראש גבעולה. וקלפות ינדון  
 למעיה לארץ. ויש להם כער גבול מתחו היתה ועקתן  
 מהקדושה. ושי המילה עמומטן העלה בעפר היא נוסת  
 עפר. ונקח עפר לחמו. וידוע עקבה נק עמט. עמ  
 כי שמש ומגן ק. והגביות נק עמט כמו עפו הדשבזי בזהק  
 כרשת עמות דחג עפ והוקט אותם לק נגד השמש  
 נגד את קנימטא הדשא. ונוהי בנונת הפ השמש ולא  
 על הארץ. דהי כששמותנו של הקבה אפם הניה נעדי  
 ענק עמט ילא על הארץ. דהי נהגלו האורות בגול  
 הארס ענק ארץ. אז באופה עעה ולגנז בא בועדה דהי  
 לגנז עהנא סמ בא בועדה מל כער. נפסקה ועקתו  
 מהקדושה. נחור עפר לחמו אז יש לו כער כלאמנכ  
 במקנס סכל החפס ענק עמט בעל ארץ. שד מעמט  
 חידוש עפ כי הבנא בקמית דער נק מפת מלשלת בידך  
 וסממט לא תטר על קמית דער. נפער

אפשר בו  
 עיניקונו  
 שאנו גנ  
 הגלונה  
 התנה נב  
 לשוא סמ  
 נזוהי בנ  
 לה  
 אביר האז  
 להכית ו  
 עמקחו כי  
 נחמט לא  
 לא תטר  
 קמט דער  
 לא תטר  
 גמיעט  
 פ הדכו  
 ללתי כי סמ  
 נזרע יכ  
 ש  
 אפשר ל  
 מ

אפער במנה שמלאתי ברגב מעש ה' הנו עפוזק הפסוק  
 עניינינו נול שעיקר למנדינו וקבלותינו וכל דבר שבקדושה  
 שאנו בני ישעיה הכוונה היא להעלים עוננו קטורה  
 המלוכה וכן כתבו שהטא ש הקדש להשתדל בסודות  
 התורה ובפעמיותיה כדרך להיות ויא עמוס ומכעט  
 למתא סמו ובת זוננו כדי שלא יהיה **מקדש** ברעיונותיו  
 וזוהי כוננת הפ' כי תבוא **במחשבתך** דהו כשתבוא  
 להשתדל בקדושת דעך זהו הקדש עתך דעך נכונ  
 אביר האזהרה היא והמפתח מללתי על לללתי זהו כדרך  
 להכניס ולהכעט פלגותיה קדשה שלא יהיה לה אחיזה  
 עמך זהו כי הבחינה נתנס בדרך וזהו בדרך זאת ועוד  
 נחמט לא תעך נמנדיקו שם אקר שהיא סמל אקר  
 לא תעך על קמת דעך דהו לא תעט **הקמת** ראש על  
 קומת דעך כנ' ומלת וממט עמי כמנא מעט מונל קליל הוא  
 לא תעך לא תעט לועוס הנכד כדי שלא יתקיה קולו  
 ברעיונותיו מעש שהקדוים חל דמו **הכעט** לללתי לפי קצת  
 ש הקעט עק בזוהק כי תפני אינו בא לאוס שלא מצד  
 לללתי כי סמו אינו מפתח מוכח עקנתו ונחנותו שם מלכח  
 נודע וכתב באכץ ההיא וימצא בענה ההיא מאה  
 עעוס ניבדכהוה ויגדל האעופי  
 אפער לפרש פסוקים או בדרך דעו והוא בהקדוים  
 מע זל וכפרת מה עראיתי בספר תמינהוה

ידוע במה  
 הפסוק  
 יש ועדי  
 ה עליהם  
 גלים האנו  
 פות יונקו  
 יעקב  
 היא נחמת  
 ש  
 שבו בזה  
 העמט  
 גע ולא  
 ה עדי  
 בצוף  
 דה דה  
 שכתו  
 מוכי  
 גמט  
 ת בוקר

הוא  
 קוץ סמו  
 אגרת סמו  
 קצת לה

כי הנתן פרוטה לעני עתה לו ככר זה בעונה  
על בריבית וידע שהצדקה נתכשת בשם זדיעה  
על האשר הכתוב ודעו לשם הצדקה ועוד אמרו שנקרא  
זרע הצדקה שעמשים ישאלו למעלה בערכות ואותה  
צדקה עושה פירות ופיו פירות לאף והנה בעונה  
עינינו הנאות כי היחיד מביא מענות דעוועקט  
האדם לבלי טען זרע והאדם הישר מתגבר עליו  
ונותן צדקה והוה הקף איש המתגבר עליצרו

זהו כוונת הכתוב וזרע ופחק שהוא גו צדקה עם  
ל אותיותיו בארץ היא עהו ארץ העליון נאחך  
כשהגיע ומנו לבאת מהענה ויעלם בשנה הקריאה  
ענת בואו לענה כי עכר מענות גהאי עלמא לנפח  
והיכן יקבל צדקותיו בשנה הקריאה עיפטר לבד ומה  
מלא בצדק מאה שערים ופודעו זל אומר זה למעשנות  
היה אך סגנתו כדומה לעני טען לנבקה ככר זהב

זרע  
צדקה

והנז מאה עשרה פעמים מאה עשרה הדין  
כחמה יחלק עיניו ל הקבץ ככר זהב בעד פרוטה שנתן  
אחי ויברכחו ק' ומש' יגדל האיש דהו שנתגבר עליצרו  
לא שמוע למנועלותיו הרעים ומתקן כך וילך הלך נגלה  
עד כי גזל מאד במעשהו ובעשיו כח שדעם מקנח  
ומלה בקרני הלני לבית אבותם לקהית מעפחה הקהית  
לדעון מעפחת הרשעונו למוכרי מאספת המוכרי  
למכרם לג' מנה קדשיונו מנה קדשיונו מנה קדשיונו וקנץ  
למכרם לג' מנה קדשיונו מנה קדשיונו מנה קדשיונו וקנץ

הצדקה  
הצדקה  
וכדי להב  
האל  
מלבנו מכל  
כנגדו ניק  
תאנת יצרו  
האדם גמ  
הכפמים  
עד שתא  
תקנתיה י  
הנך את  
על מדות  
ועבר ע  
ידיחק מ  
כול  
ישב במו  
כמאמרו  
לא הלך ב  
בו מדות  
ועיצאו לק  
במקצלו  
לבו

~~לחברת המוסדות הקדושים~~ ~~לשון~~ ~~המספר~~ ~~הענייני~~ ~~לכל~~  
מספרות המוסדות ~~המספרות~~ ~~לכל~~

וכדי להבין פסוקים אלו. נקדים מעט מלשון שכל יך  
האדם להצטרף בכל מדת מנוחה. ויגדל היכרה  
מלבנו מכל וכל ומה שאמר לו יזכה יודו מדתו  
בגדו ויקהה עינו. ולא ימלא לו שאלתו. ולא יסדוף אחר  
האנטי יזכו שפוטם מכיס ומארכים. עוד יתנהג  
האדם במדות אחרים. ופס' מלכות הקטנה כדי ללבן  
הכפמים שעמד בעונותיו ולהפיר הקלונה מנשמות  
עד שתאמר זכה וזכה כבאכשונה. ואם לא ידע מאי  
הקטניה ידבק בחכמים. וישעה חדותו עמהם. עד  
הנך את חכמים ויחכם. ועוד שימנור בלבנו שלא יעמוד  
על מדותיו. ומאן דקפיד קפיד ליה וכתו כנשא עון  
ועובר על פשע ויהיה מוחל למפשים אותו ועוד

יבחה מן קצב יכה ומעוד נדו עבדה וכו' לא כמע  
כול המוסדות מן הכי ענר נמן הדומה לו ועוד שלא  
ישב במושב לבנים. ולא בביתו כשפיות על פשעי אבות  
כמאמר דוד עה בתחלת זמירותיו אשכי האיש אהר  
לא הלך בעצה בעשים. ושמנוע לבנים. וכל מי שיש  
בו מדות הללו מוכנים לו שדכך נשמותו בעשינה.  
ועליו להראותו חילום חילום על מקו' לבשרו כמדה

במקו' ענר בכל נפיקו  
בשורות  
לבנים

גנהב  
דיעה  
יכול ענק  
ואותה  
ענהר  
על ע  
עס  
ראחר  
היא קמ  
לכח  
ומה  
למעשה  
כד זהב  
הכי  
השנה  
ר עלי  
לך נגלה  
אקנה  
הקהתי  
המכרי  
קחי וקני  
הא מע

בשורות טובות וישלו אתחית ותקנה לעולם הבא ולא לשמחה  
בלבד לא אף הנקח מזוכך ומאיר כנשמה מצנע

נעמי האמור יבואו הכתובים על נכון אם אפשר ובעיני ה'  
יכער וזהו כוננת תונתנו הקדושה שבאתה לפרוח

עיש עכלנו ונמוה לנו כל המדות הנז והמה בכתובים  
ראעונה באומכו ומה פקודי הלגי כל שוקן <sup>קמכניס</sup> ~~המחולל~~

להתלות בשכינה <sup>נכח</sup> מע' הנמשכ שיצמא לפהר ומחשבותיו  
הנעוים מלבו זאת ועוד לכהר מע' הקהפי שיקה עיש

וכו ולא ימלא מעשאו זו למרדו מע' המכדי שיזכור  
לו יום המות המר ולא יכדח אחר תאוותיו שסופם מהם

זו מה משפחות לביבז מע' הלבי קדי מל' לבנו  
עילבן נשמתו מכתמי עונותיו זו מע' החברוני שיעשה

חברתו עם החכמים כדי שילמד מהם הנכה ומעצ  
זו מע' המחל אותיות מחילה שימטול על עלבונו

ויעבור על מדותיו זו מע' פחת המושוי מול הסרה  
~~שם~~ <sup>על וארון בכה וקדם לה מעות</sup> שיסיר עצמו מכל מדה מעונה והקהו

עבה וכיולא בה זו מע' הקנחי לען קנחה שיהיה  
מונח וממועב להם עיושבי קדנות שו קס המדות

שיעשה אותם האדם נמי בהם לענהב ויהיה לו עווי בעכו  
אחר אמר נקבת אנפית תקנה שיש לו תקנה טובה עד

שקולד אף עמה שהוא עם רם על מקע למדנו יבוא  
שלוש ועם אשת עמרכ כל נעם אשר עקיא נשמה

על זה שקנ  
אותה זהו  
הכבוד והגדל  
נקינס מלכה  
ונמקדול עו  
הוא אשר נל  
~~עלמה~~  
מלכים ועו  
נקנח מה  
אף אהנו הו  
עכמו שזכר  
אחותם כלל  
גדס להם אחר  
עד שיקנו  
מלאכי בתו  
נאומר מ  
נה  
שקנח תק כ  
של הקבה וע  
במלות נמ  
פע עכינה

על



על זה שקנה עם רס' עמה יוכבד. עמוכבין ומשקין  
 אותה. זהו בתלמי שבתורה עם העבירה. ועל גרם לונל  
 הכבוד והגדולה. תל אשר ולגה אותה כל עני עסק התורה  
 נקיים מכלותיה. ומה המדות קלל נמשך לה טאו ולמה שמע  
 ומשקול עפ' נס בסוקותי תלבו ארס כתיב גס זה כן  
 הוא אשר ולגה אותה קייחא. והיכן ולגה אותה עד  
~~עלמה אמתה עדידה לעני במצויים עיהא העוהו התקראת~~  
~~מצויים ועת העמיה זכתה לכל טוב הפסן עלה~~  
 נהגון מה מייבן שיכבד ניהוור עכב. לא ותל ללס רס'  
 אב אהנין הוא הנוח <sup>הכל</sup> ואת מעה <sup>ללמו</sup> מעה עדוא הנשמה.  
 עממו שזנפה הנשמה כך יוכה הנפ ונהאיה ואכתמס  
 אקותם כלל מין הנשמה בין הנפ דמיוס הס ומי גרס  
 גרס להס אקותס קדי ביה אקותס. שהיו אקוס ודעוים  
 עד שתקנו מעשיהם ומזכרה אקוס הס בנו ודנך.  
 מצאתי בתוב מעס קל כצל דנד חיון כלל.

ואומר מיייתן ל אבר כיננה אעוסה ואשכננה  
 והוא מעבן בהקדוים מע דול שהאדם עמושבין  
 שהנח תח' כשהוא נפטר זוכה לעוהב ומעלן אוקו במלמנו  
 של הקבה ועוד אפי' לאחר מיתתו אס הבן בעוהו מוסיף  
 במלות ומעט מעלן אותה ממדרכה למדנה עד שנאה  
 פני עבירה. זוהי כוננת דהעה ואומר מי ויתן ל אבר

לדעו

ולא לשמה  
 בעיפה  
 לפקוח  
 תוכוס  
 עבותיו  
 ק שיב  
 זכור  
 גס מהס  
 גיון  
 שיעה  
 געצו  
 בנו  
 פרה  
 והקנהו  
 ירה  
 גדות  
 ווי בעכו  
 כה עד  
 זוא  
 גר

ברא ר' בן עהנא ר' כזי עאקיה כיננה אטוכה ואעכונה  
במעטן ממדונה למדונה עד ערנאה פני עטוכה

עיר המעלות בשוכה את עיבת צינן היינו בתולמיס  
אפוד גמא עאמרו כול שיכש עכעו אהס בעפתי

נמשלים לחילוק עהיא תחנתנה אה קס תחנתניס תתת  
אנה וכשנשלים נמשלים לחולמיס דהי עהס עלוניס כעו  
חולמיס זהו כוננתו עה בשוכה ר' וכו' היינו בחולמיס דננה  
לומר כנה נדתי חולמיס עהיא עלונה ולכך סייס או ימלא  
שחוק סינו ולעוננו דנה כזי

אנן יאמר באופן אחר ענמשלה גאולה כאדם הקולס  
דהי האדם הוה אפי כואה בחלוס שמכין אורתי

וננין אותני או אפי הננין אנתני כשוקיין משנתו נטל  
לא נאה כלום ולא אידע לו ענס דבר זהו כוננת  
הכתוב בשוכה את עיבת צינן היינו בתולמיס כל  
שאפי עכעו פוכלס עול הנעלת שזאנר עפאוס היינו  
כאדם החולמיס שלא עכר עלנו ענס דבר

לוחת דבר שהיס עתים זו עמעתי ולך ה' חסיד  
כי איה תעלם לויס כמעעהו

יובן בהקדים מע' דכנתכנוול שיעקב ועשו חלקו  
העולמות עשו נטל ענהו רעקב נטל לחלקו  
וננה נאך קשייא פדנפתנו בענהו עהנא על עשו כל

עד אמת  
וקמלות  
עק' שו  
בענה  
הי אין  
בעקו אנ  
התנה עמ  
יחזור קט  
כל כמק  
ה' ממעלה  
כדיק אונ  
יוב  
וקדעט מור  
נאובל וכו'  
אוהב אפי  
נפשו אחר  
אחכה נהו  
למה ה' תי  
הוה  
יובן בקדמי  
בישעס כ

עד שמתפרנסין בעוה"ז גזל הנא. והי' דול בעביל הקננה  
 והמכות שאנו עושין זנבין לפני עולמות. כמאמר התנא  
 עה"ש דברים שאדם טועה אותם אוכל מעבודתיהם  
 בעוה"ז. והקדן קיימת לו לעוה"ז יזכה אחת דבר שאדם  
 היו אין לבו שאם עובד. ואכן תימא שתיס וד שמתנו. ענה  
 בעוה"ז אנו מתפרנסין. והי' בעעה שכרא הקב"ה אר עולת  
 התנה עמו אם ישא מקבלן את התורה מוטב. ואם לאו  
 יחזור העולם לתוהו ובוהו. וזהו שתיס כי ענו לעולם  
 לל' כמה זכינו להתפרנס בעוה"ז בעביל הקננה עת' ענו

<sup>ה' ממש</sup>  
 כדירק אוכל לעובד נפשו. נצטן דעטיס תחסר.  
 וכן בקדוים מט' נל שקלדיק מאחר גתפכ' קני  
 וקדש מקדש. ובענד שקלדיק מתפלל הדשע ממחר  
 ואוכל. וכשקלדיק משלים תפלתו והולך לאכול. הדשע  
 אוהב אכילה אחרת. וזהו בוונתו כדירק אוכל לשונע  
 נפשו אחר הקבלה הדשע תחסר בשג'ו ואוכל אכילה  
 אחרת. והי' נצטן דעטיס תחסר

למה ה' תעמנד מרחוק. העולם לעופות בלכה. והל'  
 הוה נחאק כסול' הטמוד מנחוק הי' העולם  
 וכן בקדוים מע' רבונתנו שמו' גבר יש בשערא גמלטיס  
 ביישעיס קממטיס. ולעוה"ז מאכות דרך גבר בעלמתי

הוא עכונת  
 קני  
 תולמטיס  
 קס בעלמתי  
 תתת  
 יס כמנו  
 ס' דלכה  
 קז ינעל  
 הקולס'  
 ורתי  
 תו נעל  
 ת  
 קז  
 קני  
 קני  
 קני  
 קני

ואל גדולה לדקה שהופכת שהופכת מדת הדין למדות  
הכתמים. זהו כוננת דקתה מתמיה ואומר למען שהיא  
דחמיוס תעמוד מרסוק שהיא הדין. משיבו הקצה מעוס  
זממלים לעתת בצכה ואיך נתן לדקה. כעס שארה  
לא נדת לדקה כך מעדה לא נהפך לבתמים.

אין נלמד לפרש הפ הוה באופן אחי. והוא ידוע  
מע' דנותנו זל דהגאה כלא דנתק דכל העינות

ואמר עליו הקצה אין אע וקנא וכלם לעוד בעולם  
והכועס נס בן כלא דנתק דכל השכנה ואין כך  
דבר עמביא כעס לאוס בעו האנה שהגאה מיד  
היא כועס על כל אדם ואין מקבל דכדיו ואין בני  
אדם חסוכים אלט כלום ואין עוס אדם יכול למקוה  
בידו. זכה דעה מתמיה ואומר למען ה' תעמוד

בכתוק דהי פלא הערית עכיתך בינו. משיכו הקצה  
מעוס זממלים בצכה. כל דרה כשהאנס כעס דנתו  
ונשימתו קצרה כמעפיכש זל כיש פ ואכא ואיך  
מונה בידו דק תעכס עיך ממנו.

וכל בנין למענייה ורב עלנס בנין. נק' למרה  
כפל בנין בפ' יובן דהקדום מע' זל עעמו  
האכנות אין להם תקנה. כיאם בעבול עמיהנס

פ

תק' מ  
נעמפ  
ואינס  
והקו נ  
ש' בכה  
לקס ת  
מאמר  
מאמר  
לקבל תג  
עושה בע'  
השמעו  
אין בידינו  
ופכה ל'  
לכן בענ'  
מיה ללנד  
למנוע שר  
התבה ול'  
מאמר

תה מנכפיהם ויהי מילי היבא דתה ענפיהם בתנבך  
נחת פרנסים מעה אלל אס תה נעאנס ותתניס בסחול  
ואינס ענפיקים בתורה אך עמיו הארץ נשארנו כל תיקון  
ווקו וכל בניך למוזי ה עהס תה אס מעת פרנסון  
על כה אז ודוב שלנס בניך עהס עמיו האכסות יש  
להס תיקון

מאמרים מה דבינו בלל בעל עמנדיה עכעה  
מאמר בעעה עעלה מדעה למכוס אמרו מלככי  
הערס לפי הקבד מה לגד אשה בענו אל  
לקבל תורה בא ינבן עקנים מלכ דבנתינו זל בעוק  
עוש בעעה שיכדו לעולם באו לבתולה א ואמרו לה  
השמעו לבו אמרה להס מה התכנ ל אמרו לה  
אין בידינו כלנס אמרה להס תבו ל כנא יתנו לה  
ופניה לעמים ~~לכך מעלה~~ וזוקי שרף בת אשר  
לכן בעטלה מנעה לגכנס אמרו מלככי השרת  
מה לגד אשה בנינו שהיא מעיה עלה לבאן שמא  
למנול שרת בת אשר בא ש הקבד לא בלחן אא לקבל  
התנה ולם לעוס כדאמרת

מאמר ישא ה פנו שיך אמרו מה ע לפי הקבד  
והכתוב אשר לא ישא פכס א אי בתבת  
עתה

דין למנה  
למך ה שהו  
הקבד מעוס  
כעס שארה  
מס

וא ידנע  
כנל השכנע  
וד בעלנס  
ואין לך  
איה מיר  
ואין בני  
גל למקוה  
העמור

אשיכו הקבד  
נעס דוקו  
כא ואיך

ה למד  
עממי  
עמנה

ואכלת ושבעת ובדרכת והם דקדקו על עצמם אלקי  
עד כזית ועד כביצה. וכפיך ביאור דפסוק אשר  
לא יפא באוק כתיב. וקשיא על מהג שמקמדין  
בו על יפא. ועוד מה ענין הקטנה שהיכם  
ואכלת ושבעת.  
והנה יזוע מע' דבנותינו. עישר לא רכו לקבל  
את התורה. עד שכפה עליהם הם כגיביות  
ואמרו מפאן מעדעא רבא לאוניתא. ולא קבלה  
לא באונס. ואם לא רכו לקיים המצוות פסוקים.  
ואנש ותמנא פסוקים. וזוהי פונות מהג באונס  
והכתיב אשר לא יפא באוק כתיב. ידעו דפס'  
אשר לא יפא באוק כתיב. אכן אמרו עישר כיון  
שקבלו התורה באונס. פועם מן המצוות. ואה'  
כין אוק יפא. לפי אמרם והכתיב ופי כתיב.  
באוק אף ישל דינא עדה לבין אוק כיון שקב'  
התורה באונס. והגיב נהם הקבה ואכלת ושבעת  
ובדרכת. אינו תיוב לגרך עד שיאכל כפי עונשו.  
מדקחמודו על עצמם. עד כזית ועד כביצה  
עמ' בבצון קבלה. ואכ' ראניס לפא להם פעם.

וס' מל'  
אלה הוי'  
מקרא ב'  
אמרם  
אמרם  
כתיב וז'  
היה באר'  
היו תב'  
וקא לה'  
כפי שית'  
העבת ה'  
כלה וזהו'  
ומע' וז'  
וקחו זכנ'  
עטקדער

יקו על עצמם אלא באומר במדרש רשבו תנא אמרה עבת לפני הקב"ה  
 דבשע נבל נתת בת זוג ול לא נתת אל גר'  
 ויהיה בין זוגך ובין עמך וישמע על הר סיני אל הנו  
 זכרון לאיתו דבר שאמרתי לעבת כנסת ישמע יהיה  
 בין זוגך הקד זכור את יום העבת לקדשן

לא רצו לקבל הכוונה לזה כי כל ימיו קטנו יש להם פעולה מיוחדת  
 עכל יום ויום ומעט ימיו בראשית היה בכל  
 יום מלאכתו מיוחדת אמנם בעבת שבת הקב"ה  
 ולא היה עם מעשה כלל לזה בלא נעדרים עבדת  
 מהג באומרו מהיא בעלה ואין לה חלק ומעשה בבכיה ווחו  
 אומרם בין זוג ולא בת זוג כמאמר בכל מקום לחוכי  
 בת זוג וחסעם כי הזכר הוא הפועל ומשפיע לענה  
 לזה באה הקב"ה כנסת ישמע יהיה בין זוגה כלומר  
 היותו שלמים שבהם יתעסקו ויפעלו זה מלאכת ה'  
 והוא לענין קטנה שכן כעקבנה שנתנה בעבת לעשה  
 כפי שיתעסקו בה פותח יום והו מור נעמנו את  
 העבת והוא זמן קטנה של חפ בעבת העקד את  
 כלה ווחו בין זוג על עבת והם הקוד (עין על עבת  
 ממש וזהו זכור את יום העבת לקדשן בקידושן ואומר  
 וקחו זכרון מיום העבת העזוב הנעלם והלכין  
 שנתקדשים בהם

מאמר ויקטנו למטה במחנה. לאהרן קדושה רב  
שמעל בר יצחק אמר ונלמד של אחד קינא  
לשפתו ומעשה

רקעה עו המאמר והלא מעשה פירש מאשפתו שקיפה  
יפת תגאך מאד כאשר הוכיחו אל מאשה כועית  
לקח והוא על פני הור ועו לקפה מעדים אחותו ערה  
באתיה על אודות הפרישה. ואכ הוא מאמר מעונה  
הוא של א קנא לשפתו ומעשה יי נכאה להקדים מאמר  
כעין זה ביכושטי צבכוכים יתיר מבואר דוע כונתם  
עליו וזל והצטנו אחרי מעשה מלמד שהשדנהו באשת  
איץ נכאה כי קח ועדתו היו המעדר טדין ומלשעין  
על העגת נבואתו כי אמרו כל הטנה כלם קדושים  
ונביאים כמנהו ומדנע תתשאו על קהל ה' דכהנו  
בנבואה איתם מתנשאים לאמר שתקלנו הנבואה  
מה ולא עו אמרנו כי נבואת כל הנביאים היו עני  
המלאכים אמנם מעשה היתה נבואתו מה כמעשה  
שפה אדבר בו ומנאה ולא בחידות וזהו אספקלס  
המאיוכה הנזכר בדבר שהיה מעשה מסתכל על כל  
הנביאים וזהו שאמנו שהשדנהו באא' על נבואתו  
נבואתו שבאתה לו מאת הקבה דק נש מלמטה



כי כעס שהאזה מקבלת אשכנפתם עני אמלטי שהנא  
 אישה בר חסדוהו למעה ותעזוהו עקבל כבנאר  
 מן המלך גכיסא שקוא ער אמלטי על הנבנאר  
 כדכתי גדעט ראיתי איך לבוש גדוס כל ועו נתגבא  
 וקס כקוב שבכיש צבר עמו וקרו שהזכירו כלן בזה  
 המאמר ויקנאו למעה במחנה של א קנא לאשתו  
 ויחידה ומעדה לל מנבאלתו חקדתו שקיע עו אמלטי  
 באשה ענשכענתמן האיש ואמכו מה אינו חסכוס  
 ענבואה ממעה והלא גס הוא בעל אשה לל כנאלתו  
 עני נלעני ככו

מאמר אדבעה נכסו לפרדס ואלהן בן זומא נבן  
 עזאי ושישע אחר נבי עקיבא בן עזאי  
 הלין נמתי ועלו הכתוב אמר קר בעיני ה המנותה  
 לחסידיו בן זומא הלין נכגע על הכתוב אומר  
 דבא מלאת איכול דיה נכו אשע אחר קצן בשיעות  
 נבי עקיבא נכנס בשלום וילא בשלום  
 נק זה הפרדס מהו נכמה הלין נכגע כיעה זו תא  
 היא ומהו קצן כנשיעות נכע לאיסקהקוס נכנס  
 למיה הוא ילא בשלום איז מפני כדקתו הלא בן עזאי

מבני

דב  
 חד קונא  
 עקיבה  
 ד כוסית  
 ותי ערה  
 מוגנה  
 יום מאמו  
 כונתם  
 הו באשת  
 מלענין  
 קדושם  
 ידכהבו  
 כנאק  
 היו עני  
 מעש פה  
 ספק ללא  
 כל עלמל  
 כנאלתי  
 לממה

וחבריו לדיקים היו . נדע כי אנו מענדנו אין דרכנו  
 לחפות על זכר ולפגש אותו שלא מלענתו ועו  
 שאמרו כדרך שאחרים עושים כשיבקש לבפית במרכבה  
 ולהביא בהיכלות על מלאכי מעוס ישר דרכים לעשות  
 לעבד סדעטת ימים ידועים ומטעם כאשר אין בדכו  
 ולנהיג לאדם עירות ותישבחות הכבה . שהן ומפונקות  
 ובין מלאך כפעמיו וחזרו בו שרואה בעיניו היכלות  
 שבעה ולבנה טלוהוא בבגם מהיכל להיכל נואהמה  
 שישם ונק היכלות דפתו היכלות זמרתו והעל פס  
 ההיכלות פכדס . ועו שטנו בן עזאי הליץ ונפגע  
 כל כמושנעיה מהמראות המבואה ילתי אותו שלא  
 וכלה דעתו לשוכלל וזומה לפגעים על שור של  
 פגעים יושב בסתר עליון וכו' וזו שטנו מעשה דרכו  
 יהושע בן חנניה שהיה עומד עם מעלה ב  
 בדר הצות . ואלה בן זומא ולא עמד מפניו א' מלאך  
 לאין בן זומא . ומוח המענה אמר לו למענין ענין  
 בן זומא בחוק כלל . שכל מעלה הדעה ומש' שישע  
 אחר קסן פשיעותי משל הוא על עיקר הדבר אדבע  
 נכנסו לפכדס . וכיון שהפסיד אחר והעדיך דומחו  
 נמו שכתב לפכדס וקץ בנאיעור' כי אחר חשב שיש

ב די  
 נכד  
 ונתן  
 נכונ  
 מלאך  
 שנתח  
 שאמר  
 דולק  
 וקשה  
 דרכו יור  
 תאנה ש  
 המדחין  
 שלא בזו  
 שאמר א  
 ובתנכרי  
 טוב עז

ב' דעוונתי ודע היה שלם ומדולג כי הכיין בהונג  
 (כמה כהונג) והכיל צעתי איותן נכודותי ובהכילתי  
 ונתן לני הקב"ה חיים וכל זכר פכמה חסב בו ומתלמד  
 נכונת. ככאני.

מלאמר מעשה בבתו על דבי חטטא בן זנסאן שהיתה  
 עזיבה בעש אל' למה עזיבת אל' לפי  
 שנתחלה כד שמען בכד של חומטן אמל' דח' מו  
 שאמר לשמן ויולק. ואמר לתומט' "וכן היה  
 דולק עד גדלשקו ממנו להבדלה"

וקשה למה היה דח' ממניח להקב"ה שיהיה סודות  
 מבע העולם ללא כונך גדול. וכבר ידוע עטן  
 דכדי יומי זמן ויקרת שהעבד את בני על זה שכתב  
 תאנה שלא צומנה להאכיל לפועל אבינו נא' בני איה  
 המרה את קוץ להולא תאנה שלא צומנה חתאסח  
 שלא צומנך כדאו במס' תענית עונך למה אמר מי  
 שאמר לשמן. דו' לו שיאמר שידעק הקומטן"

ובתנ"ך תהעולה פדה ימ' מחלה ב' כתב מי שנתן  
 לעניק מוכתו הנתקאל לשמן מוכ כדכתי'  
 מוכ עס חטמן מוכ בן ואמר לעש חממול לתומטן"

ולא

אין דרכנו  
 ה' מו  
 ת' בערכה  
 יס' לעזות  
 א' ברכנו  
 י' פסוקות  
 יטו היולת  
 נ' ואלהמה  
 יק' על פס'  
 יין ונפגע  
 ו' של  
 ק' ע' ל'  
 ג' ע' ב' ד'  
 ב' פ'  
 י' מ' א'  
 ד' ו' ע' ו'  
 ז' ש' י' ע'  
 י' א' ד' ב'  
 ד' ו' ע' ו'  
 ע' ש' י' ע'

וינלק כמנו שאמרנו חומקן בין יין. כל שיקבל חכמתו  
 וישפוט עליו מיוזבו. וענין התפלות לבתו כד על שמן  
 שעצתה מעשה אמו שלא היה ראוי ועז היה לעצבה  
 כי הקעים מלאים חכמות ופרת בהשוכה <sup>הכלל</sup> עלה  
 החמנים שתומקן עלה מדלק וכן היה עד שהדלקו  
 ממנו ע להבדלה אמרו כן בדוך מעל והעגות  
 נעשו לה כזכיות עד שאחרים לקחו מוסר והדלקו נרות  
 להבדיל בין מומא ליהוד בין קדש לחול ולשה חלה  
 הדבר בעמון כזה בו שהחומקן מדלק כמנו קטן שממק  
 לחכם שיבדל בו בין מומא ליהוד עבד.

חידו  
 עפוי  
 ולא יכ  
 יכלה  
 ואפשר  
 בסימן  
 נקרא  
 מובזה  
 מובזה  
 מובזה  
 באדר א  
 שהכוי ע  
 עתה בס  
 הקתוב  
 שטק מונב  
 אורה ול  
 התנכה ו  
 טוד הלפ

חידוש

עפ' ותהר האשה ותלד בן ותלכנהו שלמה ידקום  
לא יכלה עוד הלפינו. וק' למה אחר ג' חדשים לא  
יכלה עוד הלפינו.

ואפשר לפיכך במעול' דמוטה בשבעה באדר תלך

ובשבעה באדר מות' ומעבדה באדר עד שעה

בפי' שלש' חדשים מלומלמין' עוד קול' שמעיה

נקרא מנוב כמש' יבוא מנוב ויקבל מנוב מנוב דהו'

מנוב זה משה שט' ותר' אותו כי מנוב הוא ויקבל

מנוב זה התורה שנא' כי לקח מנוב כו' ומנוב זה הקבלה

מנוב ה' לכל וזה' וכבוד נסתבונה בין שעת' בנ'

באדר אמרה מעכשו ועד סוף ג' חדשים אינו מנוק

שדכי עתיד לקבל התורה בסוף ג' חדשים שהוא

שעה בפי'ן. וכדי זכות התורה שתגן עליו זהו כוונת

הכתוב. ותר' אותו כי מנוב הוא עתיד לקבל התורה

שט' מנוב והוא מנוב כמגול' הבית כולו נתמלא

אורה ולפי' וכבוד בין שנא' שהיא עתיד לקבל

התורה ולפי' לתת מלשה חזקים לא יכלה

עוד הלפינו. משה יעקב אבי תפיכה בנ'.

תכונתו

כד שלשון

יפה עצבה

אצל עטה

הדלוקו

והשגות

דלוקו נכוח

ה תלה

שמן שמתן

חידוש

עפ"י אהרן נצטרך נאולה תהיה לנו מאתיו יגאלנו  
אודונו אובן דודו יגאלנו או מעשר בעדו ומעפתו  
יגאלנו או העוה ידו נגאל

ואפער לפיך ולהצין מעי כול שיעל אעפ עתמאן  
שהם בגלות הקכה נולס מפע כמה סבות א' אעפ  
אלא עמו העובד. ואין אמת בזה לנבאל הקכה  
הקסא לטעם עמנו קלם כמע שקל אין הקס  
ואין הספא קלם עב עיבאל א' ק' ז' אין סגביל  
קני הסלק קל רכע דמכבה סתנא הספ  
נמכוא קבאל כג עידין כפאל קלם ז' אובאל  
מפיה אין קני סלק המענת מכוא קבאל  
כג עידיה סלק קבאל ימים על מעלבתי  
קניס עיכתי אל קבאל רכע יאן כקביל  
הקפס עעעעס עממס סעניס הקכה  
מפסן כוכתיס נמכוא קבאלה יאן יאן  
יתעודו כמעוסה מעממס קניו ראיס  
לנבאל כוכתי עממס נוכה יאן רמכר  
בעול קבלתי באולה תהיה לך מפע כמה

סכנת

סכנת  
רכיש  
אין כ  
עקנל  
עקנל  
הכעק  
עמל  
לנבאל  
חידוש  
עם אבן  
היתה זאי  
יובן בש  
קבלי עני  
אויקיס  
נמלה ל  
כוכיס  
העעכה  
לרניעל  
עמון רע

חכמת יי מלחיו שהולא חקכה שאל נמשך חק  
 נכיש מקנל לבבד שמוו עמליט עמל נבאלגו  
 אר בשבול דנד עקנל דגל רכש דמערכבה  
 עקנל חסר אר דגו בהלך חריתות דנד  
 עקנל מעמיק יגלגו אר מעמלל בערנה  
 חק חקיס נקמעותיס עממס בעריס אר בער  
 עמל עיתענדנו בתעובד מעממס עקיר כדל  
 לנאל זהו אר הענה יגו נעמלל מהה יעקבלל אלג

~~\_\_\_\_\_~~

חידוש  
 עם אבן מאסו הבנוס היתה לבאז פנה מאתה  
 היתה זאתכנ זה היום עסקה קמ  
 יובן בענקיס מעול כפך דסוכה דלענד לבוא  
 חקכה עותמ העקה לפט פדוקיס נלפט דעמס  
 חוקיס נמעה לפס כמד נכנה ילב עמס  
 נמעה לפס כמנמ העעבה יאלג ככיס נאל  
 כוכיס דעמס כוכיס מעמל עמלל כמנמ  
 העעבה נלל יפלג על נלל כוכיס יעילג  
 לר ניע לתת מעמל לבבית חוקיס ולבאנדק  
 עמל נעממה מככ להר ניוכן כהה יא דלכנדל

דאבו

יגמנו  
 ומועממ  
 פ עתמאל  
 יתא אעמ  
 חקכה  
 אר חק  
 שבול  
 חסר  
 חובל  
 ח  
 עממ  
 חבול  
 ח  
 ח  
 עכר  
 ימנה

חידוש  
 עפ הקו  
 אח  
 ירבן במ  
 עד  
 על כמ  
 עיבוא מ  
 שלם ש  
 ועל חו  
 האותיות  
 עד שיג  
 יהיה לך  
 שהוא ע  
 ואז מאו  
 זכו בעת

דיכרו על חדס מתקצר עליו למלא הקבה עווכו לך  
 יכולנו ענא' דופה דעט לבדיק ומתקן למוותי ה'לך  
 ועובנו בידנו ופג' וקנה לבדיקוים בוכים שהוא גבוה  
 עליהם ולא יכלו לסבול אותי זולתי השית' שעזרם  
 עליו לא יכלו לו נאך השתא אין להם סכר  
 נזק אנוכיו אכן שהוא בקר' מאסו הכונס שקם  
 הכניקוים' עבונם עולמנות גמולות שלהם  
 ולעל' וקיה בעית' להם לבא פגה שהוא גבוה  
 ואי תומט' לך יגכו אדרכה עומה היא להם  
 לוא' מאת' ה' שעזרם עליו ולא מפכו כוקס על זה  
 נפלאה בעינינו ואפיה וזה הינס טעה ה' גלוה  
 נעמטה בו ויש לבועכר' נקל'

חידוש עפ טעה לך עתי חלוצות כסר' ומקצה  
 תעש' אותם והיו לך למקרא העדה ולמקט

את המוחנות

ורבן במג' דאס זכה האדם נעשה תשובה אכילו  
 יפחד מהחידו' להיות טוב נמבטט למת'א  
 וכל חיילותיה ודו כוונת' ה' נעשה לך עתי חלוצות  
 דה' תקן עט חלוצות עקם עט יכרם גכביך לעעוים  
 ככסף שהוא דתמוס וממ' וניו לך למקרא העדה האדרכת  
 ולמט' את המוחנות על עמא' (1)



חידוש

עפ הקמן יתיה לאלף נהכעיר לגוי עמם אט ה בעתה

אחיזת

יגב במעבול דלעננס אין הקסם שלם ואין הכח שלם  
עד שימחה זכרו של עמלק. כמעד ויאמר כי יד

על כפ יה כנפ חסד אלף גמס הניה חסד וה געתי

עיבול מלך המעשה תשוב אלף לבס ויהיה חסד

שלם שמונו וה גמס הניה ויהיה הקסם שלם ואם

ועל חזרו בתעובה אפי קודם הקץ ישאו נישכחו לון

האותיות לעקומם ואם נשארנו נשעים יגדו געתי

עד שיגיע הקץ ניתוכו האופיות לעקומן זכר הקץ

יהיה לאלף דתי תחזור לבס ויהיה כפא וחכעיר

שהוא עש יה נוספת לגנה ואו ישוב לגוי עלום

ואו באופיה שעה בעתה אחיזתה דנו אחיזתה למ

זכו בעתה

ל  
ה  
ה  
ס

ה  
ה  
ה  
ה  
ה

זה  
מקט

יל  
א

י  
ע  
י

אתה קדשת אתיוס השביעי לשומר תכלית מעשה  
עמים וארץ. וצדקתו מנל הימים וקדשתו מכל

הזמנים

ואשר לפרש נוסח ברכה זו כמה ששמעתי מפה  
באר דוד חיון גדול וזל בא סגמן בדומה עם מה

עבוד קדשך עם בזמן כי מקול בלשון אהבו קולו לל עם  
אז אשרת עולמי אין מערכת היך מתחזקת א ללש שבת  
כבוד וקדשך על בארתי אסן. ביד בללש מעבבם  
ומעבבם ובעם בז נש למחל בחלוקה כמנוח ולבית  
ולמכל זה עם שש בלש מונח כמעבבם בללש

דעבבם. ובה מונח קדש מעבבם לשבת עם כענו בדומה  
עם ט לבש ובשט פ יבער ארץ קדש רב עם לשבך

כחלה מוטן כב ארבעה וארבעה בללש מעבבם שמש  
וארץ הם ל בין לכל ב כמעט כחם עם וארבעה וארץ

ובבבך מכל כמעט מה בללש למנוח לשם קול עם  
ולשם ארץ שמש חקיה ומקדושה בללש עם ולבך כדור

דומה עם בללש עם למנוח למע שטבבוי ומו וקדשך  
מכל כמעט קני שמש מעבבם בחינוד נמווד יוקד

מעבבם קדש רב כבוד וארץ בללש בללש

דבי ישמעאל אומר חני קל לבאש ונח לשחחודת  
והיו מקבל את כל הארס בעמחה  
שמעתי מקח הקדש עכו דבני התנא הזה בדרך ומו

עשן

עשן  
ועתה  
אמר  
עשן  
לשבת  
למנוח  
עשן  
ישע  
כדש  
ועבבם  
יוקד  
עשן  
ונח  
בשט  
לשון  
ש  
לכל  
בין  
בש  
אכלה  
לשע



עלה לך אנשים ויתמו חת ארץ כנען אשר איננו ידוע  
ישל איש אחד חיש אחד למען אבדוק אלמו כל שאר בני  
ארץ כנען למהו כוונתו בספר הכוונות לחלוק ול דש למה  
הם מבחינת מעלתה הם נבי שיור הגדול ורב  
המוטף סגל ורבי יהודה הטעית והנה מרעה לחבר  
בארץ ידוע כמה החקן ותפלה להקביל כדי שיכנס לארץ  
ולא שמוע לנה ועצה לנה נחמה והודיעו שעדיין יקומו  
עמודי עלם שהם מבחינתו ממש ויקדו בארץ ישרא  
ובזה הני סגל נקב מרעה בעלמורס וכן בעלמורס  
מרעה המורעלם לוי הודיעו העשן הזה

וזג עלה לך אנשים כדי חשב סגל חתב עבס לארץ  
הנה מוכנים אנשים מבחינתך שיכנסו לארץ והני סגל  
עבס חתב בעבסך ומתנו לך שיהיה שם עם על  
זה הדבר וזג עלה לך מבחינתך חטאים יצטוו בארץ  
כנען קני בה מותקרו כמו והמומים יוספסו החטאים  
האק שהם מבחינתך יכנסו לארץ ייהם יונתו בה חיש  
אחד חיש אחד למען אבדוק אלמו למהו דכל  
מהם למה מיתד בדודו ובתה רמו לב שיור הגדול  
ורב המונע סגל לבס קח ליש אסד ליש אסד כל

כשי  
רבים  
עמס  
העו



ד אגסה קולנוע

מיועשה גדול ונווא מרוב יוסף דילא רינה  
זעוקל

רצית בקונאריס א נייטן גאן אסד מנחו חותו כנגזי  
הספרים בצפת תעבב מכו כד יבונק מאיראל קלמיני

אל ניוסף ג נישט עמד בעצת המעשה הגדולה באברה  
באין הגבל היל כפס תעבב ענתן א לבו להביא האולה וכיוצא  
ל שהיה מונקן קדמוין. לפי שאגודע מאיזה זמן היה והרמן  
זל הביאו בספר הפרדס יוגס מלאתי בקרב בין שבחי הארזיל  
כי פעם ח' הגעגל בטב אחור וכו' לפני הארזיל ניקס נפתחולו  
לעמו מדעתי. לפי שהיה גשמוס בסמות הקדש ומנוב חתנו  
דחסי להעתיקו כאן וזל.

מעשה גדול ונוכח מעבי יוסף דילאמיס שהיה אדם גדול  
וחכב ובקי בחכמת הקבלה והיה מעב בארץ ספת  
תובב והי היום נייטן א לבו להביא האולה ולהעביר ומנוב  
ודן מן הארץ ותנה היו לו חמשה עלמדיס יאשו היו עמוניס  
ולילה לבל בקשור ונס הם היו בקיאוס בתכונה הקיא ממנה  
שגמדו ומנוב. ויאמר חלשה בני העו עתה את לפי לעד  
ולתת בזכמה אפי בקל אלהים כי אין טוב לעלות ממנו  
בל קושעל לא לתעם קנע להיס מוזאת החכמה רק לעשו

ויבטח להצדקו להעביר כוח סגולה והבלולם מן הארץ  
 ויבטח להצדקו ויפדנו מצריו ויענו חמשה תלמידיו כולם  
 כה אחד ויאמרו אדוננו מורנו ורבינו הגנו מוכנים לבל אשר  
 תצונו וכל אשר תצונו נעשה ביה אלהיך עמך לחמשה עבדך  
 וכל אשר יצונו נעשה בכל אופן נספך יאמר אלהים אסבן איש ואחד  
 עמו קמנו והחלט שבעלתיכם והיו גבוים לשלשתיים  
 אל תצונו אל אשה וקבינו לבס צדה כי ביום השלשי נצא  
 למדבר לא נשוב אל בתינו עד התחיל בני ישראל אש  
 חלתו בארץ הקדושה בעור הייך ואשר לו הכח והנדות  
 לעשה כה יצאנו בארץ בכח יקוי כעמוע התלמידים  
 וכל רבם קמו בזריזות ובחוזק גדול ולבשו בגדים  
 יפים והתקדו והחליפו עמלונם נקחו בידם צדה ומזון  
 וישו אונם במהרה ולא נגע בהם יד אשה ויבואו  
 אליו ביום השלשי והנה גם הוא נצב לבדו בביד מדתו  
 מקומה ובידה ובניסוח גדול מעתה נראה בין גרמי  
 יקוי בבואם הרים ראש ויאמר אלהים בואו בני ברובי ה  
 כי היום יבא יד עתה עכמה בועטה ידיו נענם  
 קנה עמנו ויעורנו עדם ויענו כולם ויאמרו אמן מן יאמר  
 כי יחפץ ל בידנו יצא אחר הדבים האלה לקח רבי יוסף הנו  
 כל מיני מוקח ויאמר אלהים קמו נצא ונצא ויבואו ל  
 גמל מוקח ויבואו על קבר המעי וישתחוו על קברו וילכו

בלע

י  
 ה  
 ב  
 ו  
 כו  
 כג  
 ויל  
 היו  
 כה  
 הנו  
 לט  
 על  
 היו  
 וכל  
 ויל  
 טסד  
 ובע  
 עקו  
 ככפ



בליל ההוא נפל הבלה ההוא לא ישנו קצ' עונת ערף ית' לעת  
הבוקר מטעם קורם עלת השחר בתמונת כ' וסוף יבוא אל  
הרמב"י בחלום נרבי אלשור בנו ויאמרו לו למה תדעש דאשך  
כעשא בגד אמר לא יעלה בידך וכוונתך רכונה אל יסעך גורך  
ולכן הזהר מאד ואמור גפסך ויאמר אלמס א אלמס ידע  
כוונתי נדחמטא לבא בעיי ויעזרבו על דבר כבוד שמן זמנו וזמנו  
בגנים ויאמר לוק אלתך ידך ויהי בבוקר הלבו לעזר מגבוי  
וילב בגדה ויבואו אל היער אשר עס אילוצ הדבה ויסב וסס ל  
היום ההוא ולא פסקו הערסא ומתעטת ולקין דאס עוה  
ברמיה ועוף יהיו עושקים בברוכי שמות הקדש ביחורים  
הגודעים להם בקדושה ובמורא גדול והיו הולכים בכל מק  
לעבוד בים מגמה כן מגבולות כמען קרע בג' והיו מבלו  
על כל מגבילה ומגבילה לבדוק ויסוד הגודע להם במגביל  
הזה עשו שלש ימים כדוכים ושלש לילות בתענית ללמנו  
ובלילה לא היו אוכלים עונ בעל סי' לא סגר ולא דגים לאין  
ולא אכרי ויהי לעת ערב בעלנפ המנחה יקם רבי יוסף  
עם תלמידיו ויתללו מנחה בקול ערב ונבשנה גדולה  
ובעצים סגודים ונעשהו לעשות קולו אמרו עבדו ומוקם  
עקיו מוכיבין עס הה"ה בכנוי ארבע קיו מזכירין אכר  
ככדו בקדושת חידושים ויחורים חלה"בין והרבה והפכה

מלך

לנלס מן הארץ  
תלמידיו כולם  
עם לב אהר  
ואחזק עבדך  
אין אים ואת  
לשלש ימים  
סלעי ברא  
דאל אוש  
ההנותן  
תלמידים  
אזו בגדים  
ידה ומזון  
ויבואו  
ועדמו  
גורכ  
יה  
עכס  
יאמו  
הנז  
ס



אשכך נשכבך. אבל עבתי היא חללך. כן נענו בך שמתא  
 יסויעתה כי לא תוכל. כען נוסף ויאמר אל פא אדוני אל עזר  
 את ימי נחוקי ואמלטי. כי נשבעתי לא אשוב אל בית ער ארס  
 לאור ואקום אביעא מעטפא. ועתה גם אתה בחורך יתן ירון עמו  
 והרעי בלסמה לעשות. ועל המלכה הזאת יגמולך כל אשר  
 יכח אדני (אשמוזן) וחוזקן לשמה נחמי למוע לבכוד קובה  
 אך יבדנא דברוך מה נעשה כי עלך טיטנו. יהי כשמוע  
 אליהו כי חרף נפשו למוע לבכוד קבה. אזאמר לנשק אומף  
 לרד אלך טנד ואם יעלך בויך ותנל לעמוד נגד סכר וסיעתו  
 ותעמוד אער אנבי מלוד היום אשכך ויבליך ויפניו חרד  
 אער תעשה אתה ותלמודך. תשבו בסדה ראוקמן קימיה  
 באער ישבת עד עדה. ולא יפלא עומכס גלוי קיה ית  
 ותשבו עם אדד ועשה יום. ולא תאלג ולא תעני כה  
 ללגה. ומאלל שלם יהיה לזם מניס לבד. ולא תאלג לשהת  
 נן כפי אער עוכלו לעשות. ועל לילה תעמנו באכילת ע  
 ערנגל עבדכס באילה מפני מועד יתכיל לזיוח מניס  
 בענין שיהיה החומר שלם ק ותקי ותכלג לסכול לבאנה מלכי  
 עלתן. נגוד איהם לבד עסק. וכן בכל יום תשבו סא טבילת  
 כענין איהם. ובמדין סא יום תעמו חסקה. ותקבלו סעטת גימם  
 מדכיס לילה יום. וכל יום תעמו סא קיבילת כגול. וכיום

זכר אל  
 יח זואת  
 בבקין  
 ועל  
 יהוה  
 זנה בית  
 זמלה  
 זעמלס  
 זמבר  
 זמברתי  
 זעמלתי  
 זחלק נאוי  
 זא זמתי  
 זן אלהו  
 זעמלתי  
 זמתי  
 זתוספת  
 זלהוסוף  
 זעו נך  
 זקד לבוע



יוסף ותלמידיו במגדל גדול ונתעממו מאנתי ותפסן וכסותה  
 דהאס והתפלגו תפלת מנחה בשונה גדלה ואמרנו עגנו וביקר אבדינו  
 היו אנחנו קאס דגדול הדנאל בבתבו נבגודו הגדול הזה העגון  
 ובתעמיה ונמנו העללה ונבלע כעביתת איניס מכוסים נבזמן טבבאס  
 ואמרנו ונדנו על עונותינו ועל עונות בני ישראל ואלה האנשים האלה  
 עגנו אלמי המדככה ונעשה השבועה בקס וכה (בשט ידיר אסורניס  
 היאלא מוס סכפוס עומהס מומעלנו והשבוטו לתלמידי סתהוין שפדן  
 עתה אלמרה' הוא ושיעתו הקדוש' יודי ככלתקס לודר נכתהו נטמיה  
 ויבא אלמיס סגלמכן פתאוס עם ומחהו וזחנה זכבאס וסוויאלא מחנה  
 גדול נחש להבה ונעלמה כל הארץ דעש גדול ויחדד ליוסי חררה עולה  
 עד טארד ונכה לא נשאר בו הווס ותלמידיו ופעלו נגל סגרים אלה  
 ויפגלס נעעדה אחזקס ויתחזקו הדכחו ומהה לעוב זנה אלמגרים  
 וקסב אלמיה מחס אף רעדה מלה נסאיה נוס עשבי לא יאלולבד  
 ודנה טארד בא אלמס סגלמכן ויאמר לו מה לך בוי' ומה נערה ונחש  
 דרך מלאך לך נחשט עמיהס ודחתיניס ולא תפניה ותילד עמך  
 השכל הקסבד נשב בביתך סן יפגעו בך חיליני וישמך סוסל פיהם  
 ויען ל' יוסף בקב סעך נשבר מדוב חומה וימדה ויאמר תתי איה  
 היתה קדוש יגה יוסל טכך לעבד לבקך יהנה נשאלכני כל מחה  
 ותעמה נרעה גדולה נפלה עלי על כ' יכתיני למהאס ההכלך דודת  
 וקני וכול לעגות לאדוני כ' אס סתקך הקד' נאמנני והן טענת  
 לזכ' יעני יאדוני ימדי עמנע המולך ק' ידברו ויעני כ' ויאמר  
 קוס ויבדו זבדיך ה'ה החזקתי איתך יהי כ' אסר נגע כ'

כמה

שפתך יודע  
 י' עכפוס  
 ידנו נתתי  
 באלו שעות  
 אז לבס וטארד  
 יס פחד לעדה  
 שלמו על מוס  
 אמרו אלמס  
 ית הדעש  
 יס ואל תפלו  
 כפס תהיה  
 ואל בקשה  
 אבר והוס  
 הדרך ונחנתב  
 יו ונדע  
 שרונל עבניהס  
 כ' יוסף ותלמידי  
 ושר כנה לנס  
 יתן בהיני  
 הקוס הקדוש  
 גדולה קסמיה

מאריך ימים על בדניו וישתחו לשכניו ויהי ויסך עליו מעל  
בגלו אכל אלמתי ענין פניהם באיך נלא יכלו לנס וישן יוסף  
ואמר שנים קר ועלום בואך מלאך כבאות נאלם לבל מחקר  
הקדושים בקטק מועך חזקו ואחטט ועחתי למלאך את רכבו  
הו' וליו למט המטה הקדו בלא לבכווי ולבדד בית רבו את עושה  
הן לבבנו אלמים חיים נעשך אתך קדו חזיילתוך הקדושים הסכסו  
יימי לתחם עם נמלך זכיו וקדוה חדרך אשר נעשך לעבדי  
מחילת המן מן הארץ ואף נשנה אובל להויד סוף ממעונו ולעשר  
מחנות קדושים באשר היו במים קדמונים ימין ממלאך את רבו  
יוסי ואמר הלא נבדק טובים נכוחים ומייתן פומתך ניהי  
אלמים עמך יכיל חמדת המון קדושים שרפים ואופנים  
קבל מחנות קדושים ומכפס אימתי יבוא נקמתך אלמים  
מאריך ימים קדושתך אשר בעונות מושפלת בו תהיה אל  
דעך קדושתך כל אשר עשית עד עתה אינו כלום ואילו היה  
יודע המאקום אשר עלב סגל ומחטתו לא הויה נבט בדבד הזה  
כי נעו יונק לא ונלתי הקבה לבדו עד עת בא רבנו ואת הגדעתי  
בא חשך למען עם הגדול אשר זכרתי אכל מה את וכל לעשות  
קדושתך על גמול לעשות במה כוחו על סוף נמחנהו ובנוק  
קדושתך ונלתי המלאך הגדול אכתריש וחילותי  
קדושתך ונלתי חילי ויהי שאלותי הן היה נכס לעשות עליה  
לעונאי ומלאך יואי אן כח הידי כח לעמוד בעבודת הקדושה  
אשר בעת חמדת יענעם עירילי ולתובתה ויהי זוגי

ה  
לה  
ה  
והא  
מכ  
ככין  
אל  
ומי  
חני  
המל  
בזה  
קדושו  
אתעב  
קדושה  
כדעך  
כי אמ  
עלונ  
שמע  
ויכולך  
והיה  
המאס  
אלי

מכ

חנותם עד שאט מגופר אותם לאלו המלאכים נהם היוצעים וינעו  
 להגיד בטה בוחו תלוי על שמאל וקנה מוי ונבל עצמו. נכח אט  
 המלאכים האדומים ולא תוכל לשוב המולדה הגמולה והגורא הגדול  
 והאש חוללת על אלו המלאכים אשר הם למטה ממחיתם והם נעלם  
 מרעך אך תוכל לשוב למטה למטה למטה וכן בענין העשור אשר עשת  
 כדרך שתוסף בהנה ובהנה ועתה הלא זה דברי פדוס קנגעכר  
 אכל האופת אם בויית יכול לעשות חדר על בניו אבדך הובה מהל  
 ומי יוכל לעמוד במחוכךך יושן דבי יוסף ויחלוצעיר אט קאן וינע  
 אט בעצמי שאיני גאוי לעשות הדברה הזו כי מי אט לבוי עכ  
 המלאך. אבל יודע אט כי לב נסבר ונדה אלהים לן תמוה כל  
 בזה ולא ארץ עתה אט ואט ממתי בעצמי לעמוד דוח ונכח על  
 קונו לחדו יחד עם פס שבועתה וכל אשר כדרך אענה ואשך  
 אדבעש ומוי ובעדי קרבן לפני הקדו ועצמותיו ולכן מלאך עשת  
 קדוש בשם הדיני מה אעשה להודיד אבת דיל ונכח. אך מנה  
 כדעות אופתך בקדושה ובמהרה ונאיוה עם אעפיו אנתר  
 כי אמרתי אמנתה הפעם אחרי הארתי כט מלאכים קיימים  
 עלונם. כי בזה יהיו ל חיים נצחיים הנסוף דל ילאך זיאמר  
 אמנע נא גברי ניהו אלהים עמך את החבר הזה תעשה וכן אירם  
 ויכולת עמור ניהו נכון מלבני להסח ולהודיא הנעשה לפני  
 זה קדור אשר עשת פד עתה מהיכלות מודת ענתה המולדת  
 הנסע אבה בין דעשה לויס ללא יתור מן חסד ורכס מן המונסות  
 אט דעשה בין ציוס בין גלה חצנטו בכל יום דכדגה מחאל ער

צדע

כ עלו מעל  
 ה יושן קיוס  
 ס לבל מחנך  
 אה את רכבו  
 י אט עומד  
 קדושים הפכחו  
 יסר לעבד  
 מועטו ולעשת  
 יאך את רבי  
 מערך ניהו  
 אופים  
 ק אלקים  
 נחית אכל  
 יאיל הרב  
 דבר הזה  
 אה דגה עתה  
 נל לעשות  
 הו ובלה  
 וחילוקיו  
 אה טעין  
 קדושה  
 ניהו ציוס







ודבר דבריך נא תחוק נביוסף ויען נואמר אל אלבים ונדע אל  
 במדה את במשל עשיתי כל המועסים מלב כל לבסוד קנהו  
 ושמעיה נקים אונק מעבול אשר היא מנעפלת ומרובעת  
 בגונותינו נעשה אתם מלאכים קדישין עלמם עלמם מעבוק  
 הזאת ולא יקרא תפלות על הפעלה הזאת ולכן המלואי ראוי  
 לבית מוקמים קטאתל לבאותי ולכן בבקשת מכם מלאכי השרת  
 בכח העם הגדול המרומע על שם הקדוש הזה תלום ועומדים  
 מלאכים עליונים ויהיונים תכונם כבוד לעמו והודות כוחו על  
 כולל ומחטו נגמה אורל להודיו נענו המלאכים יהודוקסית  
 לשאול פא קיית יונע בעונותיהם של ישראל כמה הוא תקיף  
 נגמה הוא חזק נאין מי מאכיד אדנו בלעוננו כי אנחנו שפחה  
 נעשות עלמם ומחיות סלע נשיענו והוא חזק נטף נאין מי  
 אורל להודיו כי מן כוכבים קנו נעם ומטבו מעקה בשלש  
 כתיבות מעטן ישראל חזק דוח מאיד ולא תוכל לו בלעדי קבה  
 בעמנו נעדיע פא נכחו ניוסף טוד ל יסף נואמר כבר חרפתי  
 נעשו נמות על כבוד קובחו נאמר אשר ראיתי מחננת קדמם  
 נקבל נעש במחתי בתפילי האל יעזור לי ניעלה בדיני בואו  
 נברכים היהודים כדת נעש לפנות נכל אשר תאמרו ל אשר  
 מואד לנעוטי ניענו המלאכים נואמרו עמע יוסף דכנה עלהנה  
 נע נעלם מלפני מי שאמי נהיה הטעם ביהוה שבין רכניק  
 אכל נעמין לא יעש העקר נכבר כבוד נהיה יא נענו נאם  
 יתנודרו את הוא הבה נעתי מלך החכמה והמדע נעש לדרך

יעמס

י  
 ע  
 ש  
 נ  
 כ  
 ב  
 ח  
 ס  
 ע

געלעיס אהרניק צנד עולמים ובס אנו מוכנסים לבית עולמות  
 המוכנס נגענוך ונהודות את דמך אהרניק אהל זעלך ב זאצטלו  
 ולבן אל תבוא במקום שאינו ראוי לך ועוד לא תבוא לא תמיה אהל חס  
 תצדק לבבך הדבר עיני שמו הגדול אנו נאמר לך מה צעדי וקחית  
 חס באנל תעלה בידך מה טוב בולך ומה עמל חלקך יושן דבי  
 יוסף ויאמר קדשין עלהין דבניס מובים ונכוחים אהל חס לביקוב  
 בראותי עכניט טווננו מושפלת וקטאת לבין קטאה נדונה זה המוב  
 בעינו יענה ואם תעלה לני אהל לא אסיד תחשבתי מועט יחתם  
 מלאכי נבלין חזקוני במחוב קבוצין והיו לן לכחן ולא יסוד מיון ויחול  
 ובצחתי בעמו הגדול אלא והיה לי מוכסל אחינין כתיב המלאך  
 אכתיריך את בני ואמר זעלך כי מוכס אחד כנגדי יש לו למלאך  
 עתי מעיפות חזקת אחת חונות גדול וקחתי על לשנים ואחר  
 מחיפה גדולה על ים אוקיאנות זה הים גדול ורחבי ימים וקבך  
 ענה המלאך חלל כי מוכסדי ומצדי יש לו לשמו מחיפה מה דבנות  
 של שלג נחשו מבעט השמים ועדה שים פיוך ולפי לבא ער  
 נאמר לך חזק ואמוץ כי אהר בכיך תחפיל ולתעביר אלן הג' מחיפוב  
 כדי לעלות ש הר שעל הוא אדום מעומת ארצו עמיו וזה אשר תעש  
 בלחץ מנה דמקום שם לך וך דק הר עשר וס אונק קנדוני  
 בניך בהר עשר למעלה וכל אשר תעשה אתה למענה סע אשר  
 סאמר לך בן קעשען למעלה ויטון וקעשה נשמתו למיך כר קעשה  
 עמיו למעלה ויטון קהרו אל רחל כר מוסל אשר נאמר לך והר

אלקים יודע אש  
 לבבך קנהו  
 פלג ומוכשית  
 עלים קעשה  
 בן המלאך ראי  
 ס מלאכי קדש  
 לים ועומדים  
 הודו כוחו על  
 ים יחדו קקסית  
 מנה הוא תקיף  
 יאחזנו עומדים  
 המלאך וסן מי  
 המקה בשעה  
 על בלדי קכה  
 ער כר חרפתי  
 מחנפת קדמס  
 בדיני בואו  
 עברו אשער  
 ח דבנה פדהנה  
 חפבתו רכניה  
 ענין ואם  
 זכר וישלוח

א  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל  
 לא  
 לב  
 לג  
 לד  
 לה  
 לו  
 לז  
 לח  
 לט  
 מ  
 מא  
 מב  
 מג  
 מד  
 מה  
 מו  
 מז  
 מח  
 מט  
 נ  
 נא  
 נב  
 נג  
 נד  
 נה  
 נו  
 נז  
 נח  
 נט  
 ס  
 סא  
 סב  
 סג  
 סד  
 סה  
 סו  
 סז  
 סח  
 סט  
 ע  
 עא  
 עב  
 עג  
 עד  
 עה  
 עו  
 עז  
 עח  
 עט  
 פ  
 פא  
 פב  
 פג  
 פד  
 פה  
 פו  
 פז  
 פח  
 פט

לך ה' אשר הזהר בקדושתך ובמיעוט אשתי וביחודם באת  
 שיתים על עתה כי כבר נשמרתם עליה במעגל שרבו  
 בנזר ומעלבים ולא תבכר ותחשבתם מן חמוש כלת אב  
 קבט אחד ודנה אם בדך יבואו עליכם בת גדולה של  
 כלבים שחודים והם כרות על סמך אשר שלח לב לבב בועתם  
 ולא תפחדו ותזכרו עליכם אם קול במעלי קדך ותכונת  
 בעקרו וביחודו ומפחדו מפניכם ומעם תלבו לעלות לך  
 ומפאו קד גדול של סל עד לעמים ואין דרך לעמך ויהי  
 ושואל ותזכרו אם ביוסף מפ כבאך א אופנה שלב בדין  
 ובקדו ותזכרו השם של השלם בלענון בדין ותזכרו  
 ניקבאל קד ומקדונו לעמך והלך באלו הכונות בדרך  
 ולא תזון מחשבתך עד אשר תגיע למקדו האחד של  
 אוריאל אגף אשר עליו ועל עד לשמים ותזכרו עלנשמות  
 ביופאים ומעומדו הקו לע בני אלם עם אופנת שלו ככתבם  
 ובקדו ולחפם ומקדו ותפישו ותעבדו ביוסף ואיה  
 כן המפא חוזה גדולה של כדול חן וחסד עד לעמים  
 כקדך בדרך סבין ותכתב עלע אם קינא מע חרב  
 לע מען עם בקדו ומקדו ותחתך במסן בתך הברזל  
 קדעג פרה ותכתב והקד שרמיון גפתי עד אדמת  
 איה ותפניך של חסד יושן כי אחר אשר תעבדו ויהיו  
 הכתב יוסג ואחרי כן תלבו ותגבו עד קד אשר ואותו  
 אבי המעלין סלע ומחזק וימסר בדרך ויהי מוכן בדרך  
 אם ממחזק כדב וחלוק על עם של עופרת וכן יהיה

מעתה אחר נתתוב עלי שם כינכא על זמניה ויאמנא את הכערה  
 וישלך אותה ש תוך הארץ ופבעה שם היונא מפסנו ואיני יודע  
 כנג אות בשך בדר ענני נסם סול הכעו ונעתי ללתי נתיבתי  
 אחיהם כיסם ברחו מפעך ועבשו בת נכבה אחת ותמצא אחים  
 בדמותי בלביו שחורים זכר ונקבה ותקרב אליהם ולא תפחד מהם  
 ותשם הלב הזכר קינת של שם המעופות ועל הנקבה היאם אחר  
 נמיד תשים חבל ושלעלת במאוס והקנאים עלקם נסם ויגלו אחר  
 עם כל פועתם ואז חסא ה כבר עלה בדרך ותביאו אותנו לעין של הר  
 שעיר אשברית נסם ותקע בשופר גדול ויתבלג מלך המעפוז ויעבור  
 המנומאה מן הארץ תקרב ישחוצ אותנו לפני הפדקים ותהיה גאולת  
 גמרה הירק לב קמלונה אם את הדור הזה תפסה אשיוך ומא טוב  
 חלקך אך יהיו וקסמרי בכונות האמונה אתה ותלמידיך ולא תפסו  
 מהכונות אפי רגע אחד ונעם קנני מאד כי כאשר יפיני בדרך פמי  
 וזוגתי ויבכו ויתכננוך תתן להם וברמה לאכילע ועתה יקיר  
 מזין לביום גופם לא תצוה להם ולא תתן להם שום דבר כי יחנן קול  
 אל האנוח בו וחדר מאד על זה וגם על הכונות כי אפי פיהה ביד  
 בניך אבד שמויה גדולה מאד ולא תבע שום דבר דמל אשר אמננוך  
 ור יקין בבשלך נשורי רבך מלבד ואחריכן עליו עב קמלתיים ממעב  
 קשמים נני ינסך רואה נכונע ומשתנה אב תלמידיו עניין קינו נסם  
 על כעסה ולא ילנו להנים האסם עד אשר עשו נכאשר עלוב קמלתיים  
 מו בשמחה ובה רבי יוסף ותלמידיו בזהינות ויסדדו כל השמור  
 מאוכרות והכונות אשר פנו ואר פמי העומת וישנינו פעהם  
 הכ עיר נקם בדרך והה לקחתם כותי נידמוו נאיהם נכאשר עלים  
 מכל צד ומיד הזכיר והסם כאשר נכאשר ויסאף הרגים מעשה ויעה

ביחודם פוע  
 נעלם שרבו  
 ושלעתי אפי  
 גדולה של  
 לב לב בונתם  
 קין נכונע  
 ושלעתי לבר  
 גמרת יוסף  
 ד של בדינו  
 שו ועודו  
 ותי בדרך  
 האחד של ים  
 עליו שמות  
 שלו כתיבם  
 שז ואיה  
 שמים  
 קרבנ  
 הדול  
 אשר עבד  
 בוד ויחזו  
 יר ואתו פסם  
 יוסף בדרך  
 כן יהיה



השבעה ממנה יצתנו חסד ביינו בזנעם מזיו השכינה מאחזני השבעה  
ועתה למה עמדת תן לנו מזון לחיות בו עד בואנו ל קדש עיר ימא  
ובייסוף באמר כונה ללא לכה לתת מאומה ויהי הם הולכים בגורר וב  
יוסף עם תפסי דיני שמחים ומקובל נפקהם פני לבנים וסוף מעת  
עם כל מקוילגיתיהם הולכים ובזים וישמח רביוסף והתחיל לזון  
דעתו עליו ויאמר מי קאמיין לשמועתינו שהיו אנחהם שלא יענה  
בידינו נהנה זה חיוס ושמחו קשמים והגל האנין ויאמרו בניו קרא  
אז ענה סוף ואמר ידעתי ככל תוכל ולא יבדל ממני מאומה ניבכה  
בקה גדולה ויאמר מה תפחד ממני וכל מחוגתי אין לנג עורו סוס כח  
וחוזק והגנו בלגנו חתך ידך לעשות רפואך אלף יותן לנו דבר מה לחזק  
כנחלנו כי במה אכול לעמוד ונתקיים עד בואנו שמה יען רביוסף ויאמר  
לא אתן מאומה באשר כונה יהי בבואם קדוב לקר שיער לקח נבי  
יוסף קרמר לבונה להביחבה ויאמר לו סוף אס לא יתן לאכילה ת  
ל מפני מזה הלבונה ויוסף רבי יוסף את ידו ויתן משענע לבונה  
אשר בידו ויפא סוף עכנן אש מפניו וישמח את הלבונה ועודנה ב ד  
רבי יוסף יעל עשנה לאף סוף ויעדק מעליו את המעופפות  
ותחבלם וישלך את עמי העופפת ויקבל הוא ותחילתיו וישבעו  
בתלמידים וימרתו מהם עינם מיד מקול הקדושה אשר ההעפפת  
נחילותיו נפנים אחים נבענו ופאו מדעתם ופאר רבי יוסף לבדו  
פוא ותלמיד אחד והוא עף יעע מסענעם ולא ידע כי בנפשות  
הקבונה וקמיר לפינוי יהי באר חא רבי יוסף כי כל הקבלו כדע  
וידע הדד למלך אשה השלך פמאן עם ומר לא יתעורר  
החומשי נשארתי לבדי על ענש דני כל מיני ואין רפואה לעמתי

נלק יוס עקי לעתה  
אחי על לשמים  
למקומו על ענעם  
ומים אחסם עבוס  
הב ידים הנקדוסער  
וכ גדול יעעבובתי  
גדול באן קאמיין  
לגומס ויתקד  
עם יתחזק ונבדק  
עוגרם גרעל  
ע הדלת מיד רבי  
ו יפעק מוני ונבי  
ין וחקר בבדול  
ני עלו ערך הו שיער  
נג עם חונכו  
נכה והנך עם  
תקה באשר קבו  
יוסף הקמים  
ומעית ויהי קמם  
הקבה ותלמידיו  
יד פאשר אן כי  
תלבעו בגומס  
חגנו ויבשמו  
גוד ויאמרו לו  
הים בידך ואיבנו  
מך פחינד

וכל אבני מרכתיך נאין למנוחה מן השליך נמכתתי זה  
 המעשה נאבון וקו נחם עלי ניאמר לעד נתידי בק עבדי  
 השמיד יאגדה מאיר אשך היה במעשה הגדול העל מרב  
 יוסף קיאל יאיל על באן יוסף נאני המעשה העתקתי אלה  
 מבתים בלתיים נקדושים אשך מאתתי אולם בגמולך  
 שפתיים אשך בצפן תלבב נכתבתי המעשה הזה לאות ולזמן  
 לעת אשר לא יקב איסור להביא האילנה הגם שיבנו הקבר  
 בחמקהו וגם מזה נהיה למספר להעלה במלך שהיה בטח  
 כ' בבל לך ול בכתר אל השען שהיה האני שלא נאמר על  
 בינתי נחמתי ניהיה בעתוננו בהשית נגם מזה יראה הודם  
 כמה נכתבון סוף נסיעתי בעונותיך של ישראל שבזב  
 דבר מועיל כזה כתבתי בהקדמות הקדושים בזה יעיד  
 לראיה אתה העבד נהנחא ויחזור בהשגה שלמה נפתי  
 ית' וזה הכנא האלה השלמה גאולת עולם עו' הקדש  
 בעצמו יחיד שבינתי למען קדמנו יחודה נישאל בבן  
 אריאל ובבית הגואל אפר' תם תם תם

עז באן נעלתי אני הכנסה בשמי אבתי האני עליה כתבתי אלה  
 תם א' בקל פא' לחן גולפל ל' לישנתי עין שוב נאמר  
 שג על אלותיך אפר' נעש ותיאין נכתבתי



דב  
 דני  
 דת  
 דה  
 דל  
 פני  
 הפ  
 לה  
 לה  
 לה  
 מה  
 למ  
 עד  
 וה  
 תש  
 תה  
 קח



חיתא צנוח אמרו מה לטב הקבה מול קשת  
 מיצה על אדקר אמר להם מלוה קלה  
 בניתי ועבד עליה אל' והלא מעה נאקדן שקיימו כל  
 התורה כולה ומתנו אל מקרה אחר לבניק לרשע  
 והקשיות מבולאות לעיל ואין להאריך בהם הרי  
 נאפשר במה שפירש ה' חרב אדמונ' כמוהרר

ועקב אבי חזיכא נדו שפירש על זה המאמר  
 מינוע בפלג נול דבעיה שנבכא אדקר חיתר  
 הצינה בארץ וכשחמא אדקר נסתלקה השכונה  
 לרקיע דאשן וכשבא דור אנוש עו חמאס נרשק  
 לרקיע השני וכן דור אחר דור עו חמאס עד שנשקה  
 לרקיע השביעי עד שבא אברהם אנה והנכירה

מהרקיע השביעי לעשי נכן יבסק חזירה מעשי ופעל  
 למעשי נכן ועקב הנכירה מעשי ופעל ונעוהו ונעוהו

והנה מפינו שאדקר עשה תשובה נקיל אין דבר  
 עומד בפי התשובה ואדרכה במקום שכל  
 תשובה עומדים אין בניקים בגמורים יכולים לעמוד  
 החי שאם המלאכים כיון דפאובה מתקנפ א לכו  
 החימא כמאן לא חמא איר חדרה מאחר ומעשים

בפעל

(מכתבי זה  
 די בק דברי  
 ול הנול מרב  
 עין העתקת אלה  
 קסם בגמיות  
 חזר לאת ולמנה  
 עיבור הקרב  
 צהנה במהל  
 נאמר על  
 דינא הודם  
 האל שמתל  
 נבוא יעוד  
 למנה נעמו  
 עי הקב  
 שאל בבין  
 חס

ענה מכתב אלה  
 וב נאמר  
 יי יי

בְּתוֹבוֹת הַיָּד הַזֹּאת כִּי לֹא תִּשְׁכַּח לִלְמַד קִנְיַת עַלְמֵי  
מֵיִתָּהּ וְהַעֲיִבֶם הַקִּבָּה מִלְּפָנֶיךָ קִלְקִלָה צִוִּיתָנוּ נַעֲבֹד  
עִלְיָהּ הַכּוֹנֵנָה חַיִּי אֵל שֶׁלֹּא גַעַשׂה תְּשׁוּבָה כִּכְאוּנִי וְהִיבֹא  
אֶמְצִינֵן בְּמִקְוֵם שְׁבֹת עֲוֹנוֹתַי וְכִי הִמָּוֶה כִּשְׁהֵיִתָּה  
הַתְּשׁוּבָה גְּמוּלָה וְכִי אֵל אֵל אֵינִי גְּמוּלָה  
כִּכְאוּנִי אֵין בְּךָ כֹּחַ לְכַסֵּל הַגְּזֵרָה כִּנְלָה וְאֵל הַקִּבָּה  
תִּדְעוּ שְׁאֵין תְּשׁוּבָתוֹ כִּכְאוּנִי שֶׁהִכִּי קֹדֶם תִּמְצְאוּ  
הֵיטָה הַשְּׁבִיטָה בְּאֵינִי וְכִשְׁמִנְיָה נִסְתַּלְקָה לְדִקְוֵי  
הָאֵל וְאִם תְּשׁוּבָתוֹ הֵיטָה כִּכְאוּנִי הֵיטָה חֲנוּכָתָה לְאֵרֶץ  
וּמִדְּלֵא חֲנוּכָה מִכָּאן מוֹדַעֵא שֶׁלֹּא הֵיטָה תְּשׁוּבָתוֹ  
כִּכְאוּנִי וְנִמְשׁ מִלְּפָנֶיךָ קִלְקִלָה מִשּׁוֹם זֶה שְׁכִינָה הֵיטָה  
בְּאֵינִי בְּעֵשֶׂת רְבִי אֵת הָאֵרֶם וְכִנְהוּ הַקִּבָּה שִׁישְׁמוֹר  
שֶׁלֹּא יִפְגֹּם הַקִּבָּה וְיִנְכַס לָהּ לְהַסְפִּיק וְלֹא הֵיטָה  
בְּדִקְוֵי וְיִמְצָא לָהּ לְהַנְכִידָה כִּמְנוּ שְׁעֵשׂוּ אִבְנֵי רֹדֶף  
הַעֲוֹלִים וְנִדְעִים עַד מִכְּעַבְרָה דִּקְ הֵיטָה מוֹנֵחַת לְפָנֶיךָ  
כִּמְנוּ שְׁלֵמֵן הַעֲבָרִי וְנִמְצָא לְבַטְחֹם דִּקְ שִׁישְׁמוֹרָה  
וְנִשׁ מִלְּפָנֶיךָ קִלְקִלָה מִלְּפָנֶיךָ הִיא הַשְּׁכִינָה וְקִלְקִלָה דִּהִי  
וְיִמְצָא בְּקִלְקִלָה מִנְּחָה עִלְיָהּ לְהַנְכִידָה כִּשְׁאֵר הַקִּבָּה  
וְיִקְבֹּו מַעֲשֵׂה נֶאֱחָזֵן אֶקְוִימֵנוּ כִּלְ הַתְּנִיחָה כִּנְלָה  
וְיִקְסֵם מִזֶּה כִּיִּן שֶׁלֹּא הַקִּבָּה בְּמִבְּתֵי אֵלִים

ג  
ה  
ה  
מ  
פ  
ש  
מ  
ב  
ש  
ל  
ו  
א  
נ  
ד  
כ  
ש

ש

וְעַתָּה תִּבְטְלֶנָּה עֲלֵינוּ הַגְּזִירָה אֲשֶׁר הִמְדִּיתָ מֵעַתָּה בְּכַח מַלְאָכָה  
 זָרָה שֶׁלֹּא הָיְתָה לָנוּ וּבְתִשׁוּבָתֵנוּ לֹא יִכְוָל לְקַוֶּיךָ הַ  
 קָדִים מִשֶּׁעַתָּה (לֹא הָרִדְנוּ) עוֹ כִּי מִשְׁעוֹתֵינוּ הַטְּוָבוֹת הַנִּסְדָּו  
 הַשְּׁכִיבָנוּ לְאָרְצָנוּ (לֹא) נִפְתַּלְתָּהּ כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ וְנִמְלֵךְ מִמֶּנּוּ  
 מֵעַתָּה דַּבֵּר נְדָוֶל עִשׂוּ עֲהֻכִּידְנוּ הַשְּׁכִיבָנוּ וְשִׁמְכִינוּ שֶׁלֹּא  
 תִפְתַּלְתָּהּ לִּי מִקִּדְמָה אֲלֵי לְבָבִיךָ וְלִבְשֵׁי הַשְּׁכִיבָנוּ כִּינֵן  
 שֶׁאֲדַקֵּר אֲבָ הֵיא לְבָבִי בְּעַתְּהוּ מִשְׁעַתָּה כֹּל הַיּוֹנָא  
 מִתְּלִבְיוֹ חֻבָּה עֲלֵנוּ לְמוֹתֵי עַכְשָׁי וְעַתְּהוּ יִשְׁכַּח צַב מַלְאָכָה

בְּמַדְרָגַת תְּשׁוּבָה פְּמַסְכֵּנוּ נוֹל הַנֶּשֶׁם שֶׁהוּא כְּמַדְרָג  
 לֹא רָאוּ דַם נְדָה מִפְּנֵי אִימַת הַשְּׁכִיבָנוּ  
 שֶׁהִיבָה עֲלֵהֶם וּבְצַבְאוֹ לְטוֹב הַקְּדוֹם הַנֶּשֶׁם קוֹדֵם  
 לְנֶשֶׁם שֶׁנֶּאֱכָר תְּאֵמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִבְדֹּל לְבַטְוִיפֵלָה  
 וְעֲלֵהֶם מִפְּנֵי בְּקִבְלָה אִימַת פְּגַדְלֵת נְדָרִים  
 אִימַת מִלְּשׁוֹן אִימַת שֶׁהִיבָה עֲלֵהֶם אִימַת הַשְּׁכִיבָנוּ  
 נִקְּ מֵאִי כְּעַדְלֵת וְעוֹד שְׂבִיב מִי וְאִיפֵי תִשְׁתַּחֲוֶי  
 דְּכַלְבָּנָה לְכֹה כְּתֵמָה אִימַת כְּעַדְלֵת (תִּזְוֹל)  
 כְּעַבְדֵי שֶׁלֹּא רָאוּ דַם נְדָה הַקְּדוֹם הַנֶּשֶׁם לְנֶשֶׁם

שֶׁבָה

וְעַתָּה תִּבְטְלֶנָּה עֲלֵנוּ  
 אֲשֶׁר צִוִּיתֵנוּ נִשְׁכַּח  
 צוּרָה כִּי אֵינוּ נִהְיִים  
 יְדֵי הַמָּלְאָכָה הַיְתֵי  
 אִימַת כְּמִנְדָּה  
 כֹּלֵה נִאֲלֵי הַקְּדוֹם  
 י קוֹדֵם תִּשְׁכַּח  
 נִפְתַּלְתָּהּ לְדָקִים  
 הַ חֻבָּה לְאָרְצָנוּ  
 הִיבָה תִּשְׁכַּח  
 בִּיבָה הִיבָה  
 הַקְּדוֹם שֶׁיִּשְׁמֹר  
 יִקְּ וְלֹא הִיבָה  
 זַעֲשֵׂנוּ אִבְרוּת  
 מְנַחֵם לְעַבְדֵינוּ  
 אֲשֶׁר שִׁמְדָּנוּ  
 נִקְּלָה דְהוּ  
 שֶׁאֵל הַקְּדוֹם  
 נְדָה כֹּלֵה  
 ת אֲדָם

(ל' ה' כ') ואת כבאד תחילה מע מעשה בבר כר  
 אשר יהו כלנו אחיו ופירשיןל שהיו בעת  
 מאונז בנותי וק' למע' הקמלל עלנו שיהיה כלנו אחיו  
 מקיבא הינו עלא יתכסנו  
 (נלענד לתקן על מע' בידעלמי וול' אדקר דמו  
 על יעלם קנא עלא שוסך דס' הארס בארס  
 דמע' ושכך גרמק' לו חוק מוידה לפיכך גמטק  
 מלפני ג' אשה עיסוסך דמק' נפ' עס' הכרעב  
 כעין ישק' א' יכנס וזה תרלית עכנו כי נרדע  
 קנא אם איכע לארס היזק ע' פני או מאכל לאנו  
 קנא עלא יאכלם לעולם ולא יבוא לעד היזק יוקח  
 חוק גרמק' לחוד היזק שגנור עלעו עלנו מוידה  
 והיה לאנו לחפתיכה ממנו למכוי עלא ושאה  
 כלל עלא תזיקנו עוד אבל זכר זה הנמגע  
 שיהיה ארס בלא אשה בלא תנקו בראק לעבת  
 יזכה וגם להיית לו עוד כנגדו נטן הקבה גור  
 גדול שתהיה האשה נוקדת (לא) תננס היזק  
 לבט' העסק דס' נזכה דוגמת היזק שגרמק'  
 לו שפכה דמו כדו שתראה ואת המיד כל

הנוכ  
 בה  
 נל  
 אחי  
 בלא  
 למי  
 שה  
 עוד  
 אב  
 נש  
 נכ  
 חוק  
 עלה  
 בה  
 פני  
 שי

היום ותהיה זמירה מלחמות פתע נהיה בגלוי  
 זה לב בעלה שלא יבוא לה היוק עליוה"  
 ולפז נראה לי סמויות הכתובים עטן נדה  
 למיתת בט אהרן וארז לא גענו פט  
 אהרן שא בשבול שלא היו להם נשים את בשמא  
 בלא זה באזהרת נדה לאשה ונא לא היו דאנים  
 למיתת שהיו יכולים לעמר אהרן שלא יפאו אשה  
 שהאשה נמנה היוק לבעלה ויש להנש שמא תזווס  
 עוד ויש לפדוש למגנה"  
 אבל אחר שהוקיר הקב"ה על חלקה וכל זה לעשות  
 תוקן נגדר נאם בן דאנים הם לנשא (שפי שלא  
 נשאנ לפי מתו נעוד נלמא מעז דול פי ברכה  
 וכימין דבארך עבנות אשר שלא היה להם דס ענה  
 חוקה ככתלה ובתלה חין לה נס ולפיכך התפלל  
 עלהם יחי כלני אחיו כי מהיכא תיתי שלא ותרלו  
 בהם אי שהאשה מנוחקת ענומת היוק לבעלה  
 כבי הקב"ה ית תקן נעשה נדר לזה שמך דס ענה  
 עיון היא נותנת ל לבה לבל תכוא עוד מכעלה

הקב"ה בברכה  
 יזול שהיו בעות  
 עיקרה כלני אתני  
 גזל אדהר דמו  
 ים האדם באדם  
 לפיכך נעשה  
 עס הכתוב  
 וכו כי נגדע  
 או מאכל דאנו  
 די היוק יוקה  
 א עליו מיעה  
 שלא ישאנה  
 ה הנמנע  
 בראק לעבת  
 ה הקב"ה נדר  
 נוס היוק  
 זק שגמיה  
 תמיד כל

על ידי אכל בנות אשר עלה היה להם דם נדה  
 ונאו ומנעו הכריות מעל שא אונתם לפי התפלל  
 עלהם שיתפלל אחיו עם בנותינו  
 וברוך שבתבאר מדרש תנחומא הנול כיהתי  
 על כבודך דבה פירכו למה הקדוים  
 נעים לאנשים כדונע בקיסנר ותיכלוול אמר  
 הקב"ה בעבדא תי עולמי לא כתיבי לא לאליה ואח  
 לחנה ועבדה וקלקלה את העולם עכשו אין אנו  
 קורא לנשים פולה דאם מבמילת התורה והי  
 מול אס חיה עוץ דם עפק היה לחוש פן יכנא  
 לני קלקול עי רגו שבא לאדם עי חנה אכל את  
 עשך הקב"ה דם נדפה וזהו תקן במנר וגדר עול  
 שינאו תמיד עפ"כ דמים לבל יעשו כמו שעשע  
 חנה ואף לא היה כפוך לבנות לנשים תתולה  
 וכל שזה שאמר המדרש פתי עהנשים שהיו  
 במדבר לא לאו דם נדה מאומות השביעה  
 ובעבא לביי חקנים נעים לא נעים ול שכינת  
 הקב"ה לנשים תתולה הינו למי שלא לאו דם נדה

כו  
 לב  
 כז  
 אס  
 יק  
 כג  
 נש  
 כש  
 נאל  
 עו  
 נזה  
 נאכ  
 מצ  
 כח  
 מא  
 כל  
 וו  
 כמ

בואתדיו על כבודם נדה לא היה להם תיקון ועוד  
 לכל כשלו בעולם כמו שעשתה חנה נהיה לחוס  
 כן וקלקלו כמותה לפי כנה הנשים תחילתן לכל נשמה  
 אם היו נראים דם נדה לא היה מרדן לבד  
 וקלקלו וזע שקל איש נאשה הם סוד אמת ונדה  
 כנז כפחד ופחד כעס שהלבנה מקבלת אור ה  
 ושפחה עני תמה כך האשה מקבלת מבעלה  
 כעס שהלבנה מיעוטה חסרותה עני יומים ומעס  
 ואיך נתמלאת באור יב כך האשה בתכונתה  
 עי דם נדה ומעס ואיך היא מניחה  
 וזה כתב החסיד בעל שלה רפ טאל פרעק מה  
 שאפ האיש תמיד כמילתא דמנה תמנה  
 ואפ אשה שאינה נראה דם נדה נשמה ב מרדנות  
 מלך שהיא מקבלת מבעלה חונה נמרד שאינה  
 בתכונן למעט ועל מרדנות על ים כעסך כי אין  
 מאיכין חמה ולבנה יחד כמו שבידנו בצך נרשך  
 כל זה המעור על פדום ולמורה עני מרדנות  
 זו בדעלים שמתקבר כי אמתות שהיה היו יב  
 כמו שהלבנה יב מולדת ופידול סודותן כמו

משך

הם דם נדה  
 לפי התפלה  
 וא הכול ביהתי  
 למה הקדוים  
 יכלו זל אמר  
 א לא לאלה ואח  
 עכשו אין אט  
 הקברה והי  
 חושפן יכנא  
 ונה אבל אחר  
 מנר נדר עול  
 כמו שעשת  
 עס תחילה  
 שום שהיו  
 עת השבעה  
 רל שלבים  
 יאו דם נדה

כמו מהלך התורה ולבך זגל יהודה היה חונה קדומה  
מונחה כמו השמש שינבא מעמונה ואכ' היו בראש  
חמה ולבנה לבד בעל המאמר הגו' הניד שהכזים  
שלא ראו זה פנה בדבריו ואמר עלתם מפניך בקבלה  
איננה כנדגלות אנתם נשים היו כמעט שחר בעלות  
מה השאו דוה יש לנו מעדגות שמא יכין גו' חמרה  
לבנה כך הנשים שיי"ג

כל כך נקט ג' לבנה יפה ונבי תורה גנה כהלב  
יפה היא ג' אית לעינים אבל אינה ג' ה  
שאר שחיה בתעבונה לעמוד וכל התוך שמופנה  
אורה עד שנתפלאות ואוסנות לאורה כן האערה  
אורה ברה לעינים ונחמת כזה עברכה עכשיו שנסקה  
מעונה היא ג' ככה כחמה נמי ג' ואכ'  
ואומר איננה כנדגלות שקיפה להט איננה גדול  
כגו' ולבך חסרה כנדגלות כל בזכר זה היה  
לו הנשים ממש דומים כמו חדגלים שהיו להם  
שתי כנדגלות כמו הלבנה בפנים עשר מנדלות  
והמהלך היה כמו מהלך התורה כמכר לעי"ג  
עכ' מודע תחמלה " וי"י



ואלו הן אל תנוקד בך שפדועה כי יאמי תכתיב  
 קת לבו ואת לב עברה למען עני אדם  
 אלו בדרבד אפאר לפרע כאלוים מו  
 ממשוררל אדמכפיה ~~הוא~~ לארם  
 ככל עת ובפרע כהרץ ~~אשר~~ ~~הוא~~  
 לקבל בעלו רבאנא ~~הוא~~ ~~הוא~~ אל מים  
 בא אל הקנה מזתר ~~הוא~~ ~~הוא~~ אהה אהזבר  
 לנפס שוקוב ~~הוא~~ ~~הוא~~ עניאם עניא  
 פעל יר ~~הוא~~ ~~הוא~~  
 אר המעלה אמת כלחין גתולך כרובור אפיר  
 לפרא זה המקומד ארנא ארנו על ענין חס ק  
 תחיתה ועונה עיף בו מדרגות טובה ומעלה  
 מעלה ועלוב מעלה ורקת ארמקל אל היש  
 ועונה נקאל למלך הרוצף ועבדיו אנכוסם  
 כולו בכסאם ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~  
 אחרי יאכ על ארמקל וזה יאכ כפא זבא ול  
 על מעה ארמקל וזה אל כחאק עה ית  
 על קבא קקע

יודה היה חנה קדומה  
 זוכה נאל היו בראשונות  
 יד הכו הניד שהכסים  
 עטקס מפורג בקבלה  
 זיו כמע שחר בעלות  
 אמאיונין גו חמרד

י תמוך בנה כי הלבנו  
 כל אינה גמ  
 (כא) החסך ממטפה  
 אנוכה בן האעכד  
 קכה עכשו אנמסקה  
 יו גרם ואכ  
 להט אעמה גלו  
 זכב זה היה  
 זבלם שהיו להם  
 יוס טעם מגוללות  
 כפוכר לטויל  
 (נ) (נ)

כבודי בוננה לוח אפר ירחיה כל  
לוחיה אגאם ונאיה בוללים וקמנים  
בנגה רול באעגה התרוך כנעלנים  
אה הקפה לפנינו לך ככלכי  
המלכים הקביל ואנסונים לו מקפה  
מנה זמנה הרג צדה אגם אונבו עפא  
עזר אפעט אלף אפעני דאע און צהן  
לאן קאפוד אהמארג ביד האדם אלו  
רול רוח טענה לפניך הווס אה  
הווס וקאפוד נאמאמברע צדה  
ובאות פנים כאדם לבנו כול לך  
היפא הקולך נדקיו  
כפ רח קפא קוד סגום אנמי  
ויקבוד אהג בני אהג עאוי  
מיו בדכו וק לענינו יתול כפוי  
האלל אהר נמכ לך רחן  
עילל צהל הנרגת מונע  
מאן פפיה של אהמאמברע  
מאן פפיה של אהמאמברע

# דרוש לשבת זכור

מהה הגשר הגדול  
אזומ יעקב אבי העלוא גדול

בחס מצילה זכר חסו ואמונתו לבית ישאל לאו

כל אפסי ארץ את יצונעת לרובו

חומתי לאו כל אפסי ארץ את יצונעת להיונו בימי

צעדני ואסתרי עמלי

למי הפוכים וענו הדרס גזככים ונעשים מדנר לדנר

בכל שנה נענה יוען בו ננדעה ידה את עבדע

וועס את אניביו נהיו למטנה גדולס לדיקום קטמס

בכץ אלולמטל ואנוע מעסה בדנר ההנא העומות

לנו ובנת לדיק נדקתו היא אסתרי הדסה ת

עמו היטה באמכה חס היו למן וכנה בוכתס

ביתה להנדוס אוכה ושמה ושעון ננע

במדדש לישא למה עובתו לוי בוס לוי בסיני

וקדה מה עתנים נסיני לבאן

ואפער לרבך במע הדב יעקב אבי חיורא עבועתמו

זה המזמנר בדנך דמו על עטן נס חמן

דמכני מה נחויבו שונאיהס של יפגל כלייה באונו

יראה כל

סוקענים

כנעלנים

גלככי

לנמקה

אונכור עפא

פע או צהן

הלום

זיוס את

רע בחרת

בה לך

אנכני

עמלי

יעת עפא

המן

במזמנר

אסתרי

הדור אלו מפני שהנהנו מסענות אהבוננו אלו מפני  
שהשתחונו לאלים נגמיו נבאודנכר (מפניו שקראו)  
היו באונס כלם על אותו דשע כמופודף בדשע  
(מן) לא יתו ויסגוד וכו' וסענותו על אותו דשע  
מפניו שאמר הרשבי בונהק שכמה שמים ברחו  
כדי שלא יהיו מאתה סעודה והחזירום בנכ  
נמלא בין זה ובין זה כלם היו באונס טעו ועד  
שעשו והנה מפניו בשעה ששמרו נשמט טלהים  
אמר עוזה שר עמ' לבט הקצה כבשט מהשן אח  
לו והשיב לו הקצה עמ' שעכדו במצוהם לא עבדו  
אל מותך עוזה נקשקוש הדטת ואט איני ין  
אונג כמוזר ואונס ככסן ומפניו נכ בשעה  
ששמרו ישמט טלהים לקבל התורה כפס' ונחם  
הפ' כניגית ש' אם תקבלו מונגב נאם לאו שמחה  
תהיה קבורתכם ואמרו בוגר מכאן מודעא רבה  
לאנויתא ולא נכבשלה המודעא עד שהד' נר  
קבלנה בימי אהשוכוש שכא' קיימו וקבלו היהנהם

קיימו

קיימו  
היה  
היה  
לא  
עמ'  
במ'  
ט'  
נאית  
קבל  
בשג'  
בכס'  
שמחה  
המא'  
למה  
קסע'  
עזוב  
לא

קיימו מה שקבלו כבר והגב בשעה שהלכה חסדך בימי  
 השמי לבקש על עונתך מאת שורש עדיין לא קיימו  
 היהודים עד לאחר עתבועה הגזרה ובאה עתה  
 למען להקנה זמנה נפסד אם תדון את ישראל כפי  
 עונתם על יום סוף זהיו אנפנים או שוגגים  
 במוצאים ופעננים גם עתה פעננים דכל מה שעשו  
 באונס בין הסתחנותי הכלם בין הטת הסעונה  
 זאת נעתנה דונס דשאלו ההיא דום עדיין לא  
 קבלו התורה אבל מאחר שקבלו התורה נתחייבו  
 בעוגג ובמוזיד באונס ובכפון המו אם קבלו התורה  
 בכפון אבל בין דקבלת התורה גופה באונס  
 אמנה קבלה ולא יתחייבו על קיומה כנה יבורר  
 המאמר ענ אמנה אסתר למט הקנה כבענ  
 למה חייבו עליה על הסתחנותי הכלם מאת  
 הסעונה ועדיין לא נתחייבו בקבלתה נאם למנה  
 עובתני  
 לא יאמר באנו אחר בשנקדים דכעעברני ישראל  
 ביום היה מוכל מוכיו ואמר למים שמועפ

זכונת או מפני  
 נמוכיו שקבלו  
 עופודך בדניש  
 לאותו רשע  
 שאפס בקחו  
 זכונם בנכ  
 גם טעו עתה  
 נעמל טלהים  
 ט מהשאו אף  
 נכרם לא עבר  
 י אינו ין  
 כ בשעה  
 כפת נלהם  
 לאו שמה  
 יטא דכה  
 שחד גר  
 ילו היהנהם

הזהירו בלשון שפתינום לקבל הבטחה שהיא מוטעית  
על הקנה והזקנו משמשם שפתינום עלה  
תפילת בשמחה ומלפנים בבית מולת ופיפית  
ומלא חריהם קצר של תפילת וכוננת ההכרה  
שהיא סביר להכריז מיטל להודיע שאעפ"י שאין  
ישנה דאנום עכשו הכי הם דאנום לעתיד עפ"ה  
לקיום המלכות ונכ" בשעת קבלת התורה קדמו  
המלאכים מני שפיהם בסקח מזונס ויאמרו לעל  
לה אהרן ישנה אבה ננתן להם הצורה אל הקנה  
כיון שפיהם לדיקום אינן קן אונסם רק באשר  
יא עס נכז' מרוב חסדיו ית' והנה באנתו  
קדור קחוב ענתח יבבו איס מעמי שהשתחו  
לזלם ותהנו ומסענדת הדשע ועל כז' צורו  
תעטת שנה העום והרי חזנו בתשובה  
באה לתענון להקבה ממנה נספק איס באשר  
תא עס שהרי עכשו אין כנס עון ודאנום לעל  
ואש' גיס באיזה זכות זכיש לעכנו כנס  
מסום העתיד אעפ"י שבאנתה שעה לא היו

דאנום

ראויים דנת אנתם על עס העתיד ועוד אנבסינו  
 בשעה שעמדנו על הפ תקדמו קמלא כוס נאמרו  
 שפסנו לעשות העל לשון מ' יום והעבת להם  
 איש קן על עבוד דק באשר הוא עס נדעם דרו  
 דרתי אין בן עכסו הם ל' יום כיון שחזנו ב' יום  
 מאי לעל עתידין לבנות בית המקדש ואם ב' יום  
 למי עובתני

אין יאמרו באופן אחר דמלכנו שאסתר ע' לא  
 אמרה מזמנך זה עד שהענה לבית השמים  
 ונסתלקה ממונה עונה כענה נאמרה א' ל' לנה  
 עכתי והנה אסתר תענה על שנסתלקה ממנה  
 עונה כיון שהענה לבית השמים והנה מלכנו דעבר  
 ביום כ' זה פסל מינה הכי עבדתי ע' עמחם  
 ואפיה היפה שכינה עמחם בגלוי מוכהק עד  
 שהיו מלאין אנתם באבט עט' זה ל' ק' ועוד מלכנו  
 נכ בסינו אעפ שעשו את העל אמר נעשו ל'  
 מקדש ואזכרא י' חילוק בין החי לאסתר למא

נכה שהיא מומלכנו  
 עכדיס להק'   
 מולה ופי'   
 וכונת ההכרה   
 ונדוע שאעפ' שאין   
 יום לעתיד שענה   
 לתהנה ק' יום   
 מ' יום יאמרו לעל   
 תענה אל הקנה   
 אנתם דק באשר   
 והנה באנת   
 שני שהערתו   
 על כו' צור   
 דעסובה   
 ד' אס באשר   
 בן (ראויים לעל   
 לעכור כוס   
 עה לא חי   
 איוס

יום נפתי והתם עניו כמסכים גופה נאשה לא נפתלה  
השכונה מהם אבל הכא עניו לאחשורופ היא ואין לה  
בה אנס עיונות (ג) כעקה (א) מורה וזוהי תמידת  
אפתר (נ) עתה בדאותה כי הגועה לביה ונפתלה  
עם מונטה אי בוס נהכו בוס קותה עמוס עניו  
גופה ולא פלקת עכונתך יעבטנו נהפך לתל בה  
עום עיונות וזהו כוונת רחוק מועטת דבר  
שאצת עניו סגור ודרסק ישבין יעוטי לדבר שאמר  
שאט אומרת עתה לך עטבתך ופיא עוטי לדבר  
שאצת שאמרת לך אי בוס אי בפיא עניו קותה  
גופה בוס נאך למק עוכתי

כלהי אהרא יומם ולא תענה פי הדא אפתר לא  
הלכה לאחזרום עד שהתענו ושרג  
ומים וב' עתה יומם ג' לתענה הלכה אומת  
קמא ניהי ביום השלישי ופלבט אפתר מעלתי  
ופנה אי כיון שהתענו ג' ימים יאין לך תשובה  
דנולא מנו עמנו שהעלו וטעט נבואת היענה  
באה אפתר למע הקבה ואמרה אהי אהרית



וּמִסּוּס וְגַם לֵלֵה לֹא דִמְיוּיָהּ לִי שֶׁאֵין בְּתַעֲבֻת וְנִקְנָן  
וְתַפְלָה גַּם וְעַל וְאֵל לִמָּה עֹבְרֵי

וְאֵתְרָה קְדוּשָׁה יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאֵה אֶסְתֵּר  
לְהוֹכִיר לְפָנֶי הַקִּבְּהָ כֹּל הַדְּוֹלֹת וְכֹסֵי  
שְׁעָה לְעֵבֶל וְגִדְלָם וְנִשְׁאֵם וְנִמְנָם עַל כִּכְרֵי  
וְאִיר עֵבֶר בְּבֵת אֶחָד קִזְּן כֹּהֵל לְעוֹזְבֵי נִשְׁבָּה  
מִפְּנֵי שֶׁהַמַּלְאָכִים אֵינִם מוֹטְרִים שֶׁהֵן רַק אֶחָד  
וְהַיְבוֹת שֶׁנֶּאֱמַר קִקְקָה ה' נִשְׁאֵל יִשְׂרָאֵל אֶחָד שֶׁתִּינָתֵן  
מִזִּכְרוֹן שֶׁהֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱהַיְנוּ וְעוֹד  
כִּי הַמַּלְאָכִים אֵינֵם בְּרִיר כְּבֹד ה' מִמֶּקְדָּמוֹ וְשֶׁנֶּאֱמַר  
אֲנֹכִים בְּאֵי הַמַּדְבָּר עֲמֹקֵם לְנֶכַח עֲנֵד אֵינִי  
בְּמַדְבַּר הַכּוֹנֵה סֶבֶן יִשְׂרָאֵל בְּעַם יִשְׂרָאֵל דַּעֲתָהּ הַקִּבְּהָ  
שֶׁמֶן הַמֶּלֶךְ בְּסוּף שֶׁמֶן לְהוֹדִיעַ כֶּסֶם הַזֶּה קוֹס  
לְעַד כִּךְ יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ קִיּוּמִים לְעוֹלָם וְלֹא תִהְיֶה  
לְהַם טְלִיָּה וְנִבְאָה אֶסְתֵּר לְיִשְׂרָאֵל לְפָנֶי הַקִּבְּהָ  
שֶׁהֵן מוֹכֵד שֶׁמֶךְ אֶחָד בְּתִכּוֹתֵי נֶאֱמַר וְאֵתְרָה  
כְּאֲמֹתָם לְנֹכַח וְזוֹהִי נִאֲתָה קְדוּשָׁה וְהֵן אֵינֵם

מִדְּוָה

הַיְבוֹת לֹא נִקְטָה  
עוֹבְרֵי הֵיא וְאֵל לִי  
ה' וְזוֹהִי תְּמִידָה  
ה' לְבִיבָה וְנִקְטָה  
יִבְרָךְ עַמְּהֶם עֲנִי  
נִכְכָּל לְעֵת לִן בְּה  
שְׁעָה דְבָרֵי  
וְעַתָּה לְדַבֵּר שֶׁאֵין  
יִשְׂרָאֵל עֲנֵד לְדַבֵּר  
יִבְרָךְ עֲנִי קוֹפָה  
ה' אֶסְתֵּר לֹא  
עֲנֵד יִשְׂרָאֵל  
ה' לְפָנֶי קְדוּשָׁה  
כִּי מִלְּפָנֶיךָ  
לִךְ תִּשְׁכַּח  
בְּזֹאת הַמַּעֲשֶׂה  
הֵיא אֶתְרָה

וְגַם

קדושה קודם לעולמים ועוד זכור תהלכת יסבאל ששתת  
עמך בהם ולא תהיה להם כליה

בך באתו אבותינו במחו והפלטנו עכשו  
באה להזכיר הנסוים שעשה הקב"ה לעמך  
מי יודע וכל דור ודור עושה לנו נסוים בכל  
גזית כמו שאמר אברהם על שרה אשתו  
היא נכנן יצחק וזהו בר במחו אבותינו ועל  
נמוס כתיבם וכללות בשעה שאמרנו עכ  
נקודתם אחרת היא ופלטנו כן גם את תפלת  
מכובי עמי

אלך זעקו ועלנו בר במחו ולא נסו באה  
להזכיר עכשו הנסוים שעשה לנס בגלות  
שהיו המצפיים מנעין אותם בעבודה קשה וכיון  
שזעקו להם לתיב ויגמע אלהים את עמך  
והוציאם בכסף וזהב ואין בעמיו כוש  
ועוד זכור חנניה מושאל ועוריה שבמחנה  
לא כפוישו בדבניהם שאמרו אלהא דבעמיה  
וכל לשכותם חמו אתן יונא יקותי ווס

חט  
דט  
זכ  
כמ  
אל  
גס  
גמ  
נאו  
תל  
למ  
חז  
עס  
חז  
ככ  
כא  
ימה

אלך

חטך ועקו אבותינו במצרים ועלנו כך במקו  
דניא מניח מניסא ועזניה ולא בנשו בדבר יהס  
וצב אנהנו בנעמים כך נלמה לא תלמו גס אנהנו  
כמו אבותינו

וארכי תולעת ולא איז חרפת אדם ובזוי עס  
בזונתה בזה לפי עשות מעס ה דמי עמיה  
נמס לאבותינו כן יעשה עמנו וכת אינהו אהקים  
עמנו וסאוס לעשות להם כס אבל איז אשה  
ואיז באניה לעשות לה כס שאני ינדעט בעמנו שאני  
תולעת ולא איז ולא תראה לה עוס זכות אבל דא  
לחרפת האדם שהיא המן ולא מער אחרה נא  
הז אהינו עקן ואיני יכול להכל אוקנו מעיו ובזוי  
עס אבזה בנו ואתמר לא נשאנו עקר ולזה  
חרפה תראה ולא לזכותנו

כל דאוי ולעיוני יפסופו בשפה יעשו דא  
ולא ה יפלאהו וול למה דזכיר אום תלע  
דאן ומפדעי אומא ופסופו בשפה יעטנו דא  
ומהו גולא ה יפלאהו

נבן

ישאל אשתתני

אמו עכסו  
קצב ליער  
גפוס בכל  
שתו אהומה  
ועלית  
עכו עכ  
אני תלענו

עו באה  
אס בעלמס  
ה ובזון  
תקתס  
נער

מעמבך  
דבעמיו  
א ווס  
אך

חֶכֶם יוֹכֵן כַּמֶּלֶךְ שֶׁחָסִים אֵת הַיָּד יִשְׁמַח בְּחֻמְרוֹ  
 הַדָּבָר שֶׁנִּתְחַיְבוּ כְּלוּמֵהוּ עַל שֶׁנִּתְּנוּ מִסְעוּדָתוֹ  
 עַל אֲחֵינוּ וְעַל שֶׁשִּׁתְּחוּ לְפָנָיו וְכִכֵּר כִּתְּבוּ  
 דְּהַרְלֵנוּ בְּאֹנֶס וְחַנּוּטֵנוּ חֵיוֹ סוֹבְכֵנוּ כִּיּוֹן אֲבוֹרָה  
 אֶת־וּנְנֵת אֵין אֵין לֵהֵם חֵין תְּקוּמָה וְאֵעִשׂ אֲזוּרָה  
 אֶת־תְּעֵבֵת ג' יִמְעוּ חֵיוֹ הַאֲנוּמֹת מִלְּעֵינֵם עֲלֵיכֶם  
 וְאֵנְתֵיכֶם דְּהַעֲבִידֵת אֵין אֵין בֵּם מוֹעֵל לֵא תְּעֵבֵת  
 וְלֵא תְּעֵבֵת וְנֵשׂ אֶת־כָּל דְּנֵאֵי דְּהוּ הַגְּנוּס וְשֵׁעוֹ  
 לֵא בְּאֹמְרֵם אֵין מוֹעֵל לֵא תְּעֵבֵת וְמֵה עוֹשֵׂם  
 בְּלֵעַג יִפְסִידוּ בְּשֵׁפֶה בֵּין הַמָּה שֶׁעֵתָה יֵין נֶסֶךְ  
 לֵא תְּקוּמָה וְעוֹד יִטְעוּ כֵּאֵשׁ כְּוִמְזִים וְכֵי  
 הַלֵּאֵשׁ אֶת־חֻוּהָ לְעֵלֵם נְדוּכְדֵנְדֵר יִשְׁלֹו תְּעֵבֵת  
 וְלֵכֵן בְּלֵאָה דְּהוּ בְּלֵגֵל עֵינֵם וְכֹתֵת כִּי־יִשְׁלֹו  
 וְהַרְלֵנוּ בְּדֵרֶךְ לֵעַג כִּי־הֵם סוֹבְכֵים לֵא יִטְעוּ לֵעַג  
 מֵאֹס תְּעֵבֵת וְתְּעֵבֵת וְחֵסְבוֹ שֵׁלֵם יֵא לֵעַג הַעֲלֵה  
 וְאֵי לֵא וְתִיֵאֵתִי מִדְּחֵמֶיךָ  
 צִי אֲבֵה גוֹחֵי מוֹבִטָן מְבַטְחֵי עַל שְׂדֵי אֲמֵי  
 עֲלֵךְ הַנִּשְׁלֵכֵת מִדְּחֵם מְבַטְחֵן אֲמֵי אֵין אֲבֵה

באז

ב  
 ה  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

ברה נא להזכיר הנפוס הגדולם שעשה עמנו  
 במצרים כשגזר סכנה כל הבן היולד  
 היאורה תשלכנהו היו יולדות בשנה ומטמן  
 אותם עם והקבה היה עושה עמהם עם נשלח  
 להם מלאכים ומאכלין אותם שמן ודבש וקשהו  
 המצרים באים אותם היו רופים לתופים והקבה  
 עושה להם נס ונכלעום בקרקע והם באים לחרעו  
 על גביהם ולא הועילו וכשמת גדלם באים לבתים  
 עדרים עדרים וכשגאו יספגו שהקבה עושה להם נס  
 באחו באמונתו ולא כתבעלו מפניו וזו אסתר  
 כי אלה בחי מבין דהו במלכים בעזרת פיה  
 אם קהא ודו כל הבן היולד היאורה תשלכנהו  
 בכסר הגדול צדמת ל לבית מן הכסו ולא איתעל  
 שום חזק כשהיו יולדות בשנה והקבה מומין  
 להם מאכל נמשחה דמות החלב היוצקים מעשה  
 חמם וזהו ובעיחי על שדי אחיו וכיון שראונו  
 כך שעמדת בחסד הגדול בלידה ומלוננות  
 לא חשנו לצדת פדעה והיונו נוסקים בפניו

שכל באותו  
 ומסעודתו  
 כבר כתבנו  
 כיון שביהקם  
 עשו שגורה  
 לעינים שלקס  
 לא תענית  
 הגנוס ולעו  
 ומק עושים  
 ה"ן נסך  
 ים וכי  
 פלו תשובה  
 שכלאונתו  
 וילגנו  
 נו הצלה  
 י אחי  
 מאיפה

וזהו עלך הושלתי מניחם : ביון פנועת לידה  
חבי ואמי עובדי נארה הוא שאסתני מאותה  
שעה לא ידעתי כל אלה וזהו מבטן אמי שאיתה  
נהמלכיוס היו תושביוס עלטנו מצא שבנת דטור  
חול שקטנו עם חז' ואין בידנו מלכות לשא נארה  
בדחמיק הנפאתנו ביד כמה ולא הועילק חמלתם  
ואף פרה בשק עמנו בחסוך הגדול חעב דישונק  
חינה שלמה כה לא נשאר לנו זמן כדי לתקן עמי  
האדיה דבית עגל

כל תרחק מעמי כי לדה קדובה כי אין עמוד  
באה לבקש מואת הקבה אעפ שתזונה ששבו  
תטנו צוול אינה מקובלת לבני כה לבשל  
הגובה חוז מבקש מלפניו כל יתעם מקושעם  
עד שיעש משונה שלמה כאני כי לא נשאר זמן  
לפי שהלדה קדובה וט' תבט עכשו לזכותנו  
וזהו א תרחק מומי ותאמר עד שאטעק תשובה  
ככאני והשעם חכמי כי לדה קדובה ותייגז  
(אין עמוד)

סבבני כיוס דכיס אבירי כען כתרוט

פלו על פיהם אריה מנחה ועואג

נקדום מאו דאיתא במלך רבה בשעה שאמר המן  
 לאחשורוש ועשה בעם ככלוננו אמרל איבין  
 כל זקני עירו וימלך עמיהם ועלמה שהסכימו ועשו  
 וכן עשה קבץ כל בני ממלכתו יס מהם אומנים  
 אין אנו יכולים להזדנוג לאומה כזו שהרי כל מה  
 ששלם ידנו בהם לא ניקה הרי פכעה למלכ יס  
 ועמלק השיב להם המן הנשע אמנת שמרתולב  
 כך היה ועכשו הוקין לביהם שהרי נכונדלר  
 עלה ושך היכלו יוכש שמענו זאת המענה יס  
 מהם שהודו להמן. ועכשו באה אסת לבי קנ  
 להזכיר מעשה רשעים והסכמתם אעז דחכל  
 גלנו לפניו כדי שיתעוררו רחמיו ויקנא לכבוד  
 שמו ועמו וזכו שבבנות פנים רבים הם וזולתו  
 כשקבלם אחשורוש לישא לתמן בעלפת המן אבוכי  
 בשן נתנוי מהם שעשו לרתי ועערה בתחו  
 דבריהם אבל כשמען להם המן מעניס  
 נכונדלר חזרו וכפלו על פיהם דמי אריה

מנחה

פמועעת ליה  
 פתני מלכותה  
 מן אמני שיאתה  
 שבנת דעורתי  
 לנת למש וארה  
 הועילה חכמתם  
 דנל חנע דתעומק  
 כדי לתקן שהכי

ביאין עזר  
 פשתונה ששבו  
 יוכה לבשל  
 יתעם מהושעם  
 לא נשאר זמן  
 שו לזנותנו  
 אעשה תשובה  
 בה ותייג

פתרוני  
פס

מנוח נשואך שהוא נבוכדנצר שנה בו עלה תוכיח  
נשואך בחרבן בית המקדש לכן על תתקן עד  
שתבא להם ירך הגדולה  
כמוס נשפתי והתפכרו כל עצמותי וכו' יבש  
כחך כחי ופ'

בחה עכשו להזכיר לבניה כי על כל פנים  
התעטף שהתכוננו נול עשה תיקון במה  
שנהנו מסעודת השעו ומה שהשתחו לאלים כי  
התעטף ממעט חלבו נדמו על אדם ומחליש  
ובכחו למתענה נול מנשים זהנה מנה  
נהנו מסעודתו של אופו רשעו עי התעטף  
הגדול הזה נהמעט חלבן נדמן בתפלת קמיעות  
ותיקן גוף למה שאכלו מסעודת השעו וגם  
עין התעטף חלם עי תעטף זה יתקן  
ויכופר גי הנח שהשתחוה לאלים זה נחלש  
ונחמנו תנענותו וזאל לבי הקבה רבשע  
החמא שהיה בידנו על הנאת מסעודת  
הכי הם כמוס נשפתי והתפכרו כל עצמותי



הם שהשתחונו לעולם נתפרדו בתענית זה ולשונם  
מנוצק מלמנהי ולא נשאר לה אמן בא ולעסר  
מותי תשפתי ולא עתה בראי רב נשמת

כי סבבנו ללבוס עזת מדעים הקיפנו טאני  
ידי נדגל אספר כל עצמותי נכזי

באה לשאול מאת הקבה איהיה לה לעזרה  
לעמור נדג המוק מנדגים על מעלה

כי הם עמא לכו זמאמלא הם סנת לבדו ברתונים  
אין יונלת בתחיתנים לעשות שוד וזש ויסבבנו

לבים הם תמוק מנדגים על מעלה ועיו ערתי  
מדעים הקיסוני עדים של מעלה כולם עשול

כאכי ידי נדגל ופאה אי כי כל מה שמתעטפי  
והתפרדו כל עצמותי נמדוג חולשת התעטפי

אט מונה כל עצמותי נעכה לא עמאיה נעס  
דק המה יביטו יראו בי לא ישארו בי

לא נוח ולא נשמחה  
וחלקו נדגי להם ועל לבושי ופולגורל

אפס דבאק טאן למגד דקדונים אננים  
פערנט

עלה תניה  
מכא עד

מתי נכזי בש

ולפנים  
תקון במה

ולתם כי  
ומאמלא

ה מנה  
התעטפי

לפיקמלעטו  
ענו וגם

תקון  
ה נחלא

רבשע  
נדרה

ל עצמותי

כִּי יִשְׁמַע בְּעֵינֶיכֶם דְּהַגִּידָה הַהִיא לֹא תִשׁוּב חֲחוּר כְּמִנְחָה  
 הַרְעו כְּמוֹשׁ בְּמוֹנְהָ כִּי כִתֵּב אִשֶּׁר נִכְתֵּב וְכִן וְכִין  
 שְׁהִדְרָה הִיא פְּעוּלָה בְּשִׁטְתָּהּ הִיא מִנְחָלֶקֶן בְּהֵטָה בְּרִי  
 יִשְׁרָאֵל וְהִנֵּה כְּסוּפֵי חֲחוּל תִּקְרָא בְּגַד חַיִּי בְּעֵינֶיךָ כִּי  
 הַפְּעוּלָה גְּדוּבָה בָּהּ וּבְסוּפֵי הָעֵבֶר תִּקְרָא מִכְּבוֹשׁ  
 מִלִּי קְדוּשָׁה וְכִן בְּמֵי זֵימִיּוֹס מְרֻבִּים וְנֵשׁ יִחְלָקוּ  
 בְּנֵדֵי לֶגֶם שֶׁל חוּל וְעַל לְבֹוֶעִי יִפְלִגּוּ וְלֹא דְהִי  
 הֵם בְּגֵי עֵבֶר

(אֲחֵתָהּ הֵיא תִכְתֹּב אֵיילֵהָ לְעִזְרָתִי חוּשָׁה  
 כְּלִמְדֵי הַבְּיָמָה וְאֵהָ כִּי לֹא יִשְׁלֵם שׁוֹם  
 סִטָּק בְּגִזְזֵיךָ שְׁהִי אֶחָד בְּנֵדֵי וְלְבֹוֶעִי חֲלָקוּ בְּהֵטָה  
 וְלֹא נִאֲרָה הֵיא וְנֵשׁ שְׁהִי עֵלְטָן בְּעֵחְרֵי וְלֵבֵן אֵיילֵהָ  
 לְעִזְרָתִי חוּשָׁה

הַבְּיָמָה מִחֲבוֹב עֵבֶשׁי מִיַּד כֵּלֵב יִחִידֵי  
 כֵּלֵב דַּעֲבָשׁוּ כֵּלֵב הַחֲבוֹב מְנוּחָה עַל לְבֹוֶאֲרֵי  
 וְחַטְבֵּי אֵיילֵי מִלְּחֵימָה עֵת מִן הַחֲחֵמִים וְלֵבֵן הַחֲבוֹב  
 מְנוּחָה עַל לְבֹוֶאֲרֵי הַבְּיָמָה וְחַטְבֵּי מִדְּרָכֵי

יחידתי

יחידתי  
 החזרת  
 חילת  
 נהיה  
 הוש  
 דבדית  
 יאן ז  
 עשיח  
 עטת  
 אסו  
 עכ  
 הקר  
 תבט

יחידתי דהפטא העלונים והחתינים הסמימו בגזוק  
 החזית וכוננסם לדעה שישלמו בגופי נשענתי נקה  
 חילתה עבשי מחוב של תחתונים נפשי ומיד כלב  
 ערוף סעף העלונים יחידתי ערוף נשמתו  
 הנשיעני מפי אכיה ומקדני לאחים ענתקני  
 כלל קבולט עתונה סתך פי כאניה  
 דברית חזיקת ואפה אנו עולמך קמזעט וכו  
 יאן זה דבר קשה בעיניך יקרדני יוכר מזוק כבר  
 עשיתל דמקדני לאחים ענתקני וסנחית  
 ענתקני

אספכה שמך לאחי בתוך קהל אהלכך  
 יראי ה' הללוהו וכו'

עכשו באה לומר להקבה ועד עכשו הייתה  
 התורה בידם באונם ממש דכפיה עשה  
 קדר כגבית ואמוק עכשו לפני הקב' אם  
 תבטל הבזנה מומב ואם לאו לא תבטל

קמעה

כמנהגם  
 וכו' וכיון  
 בטהם פרו  
 עיקר כי  
 עכבוק  
 וחלקו  
 דהיי

ה  
 הם שום  
 ין בעהם  
 אעלת

לווארי  
 הקרב  
 עירכלב

אז היה לנו אומר לבני בני ישראל כי ארבע סע

במנפיו עם יבוק לו דומה וודפל ומשאני

יד לפי אומלי בלגויל עליו מוח בל

ישתאכל ~~ל~~ נוס וזו מלק

למנות לחתאבני נבדס לכבר בשיה

עודו אגיון עמולה פדמאניני נבדס

לכני וכוני כאל בול פקני היות למ

ולמוני בפנים הנה גבאל ענה

קאר יבוק על עמו ישאל עם יכה

קאר פלקני ברסאל ודרר ונגל

הנה אש פלמל יחאבני נשא

עליו ישמו לברק לאשני פל פמ

נולד עני עני דמועה לרקן כמו

נקלים הנכיוס במורק נוס בו

נצוה פלה וחוק ענה אקר ונב

רפניק יוד דוק פוח ווד וח

ולו פאן גר מרחן נבבר כנס

כנו יתניני אפך דום

דרת

כחז

ועבדו

להם כ

הקל ל

וקנרו

נבוס

אומות

את מ

נפול

בואו ו

לכם נ

ואפש

נפנס

כקות

אומה

דקד

דקד

ק"ג

### דרוש לשבת הגדול

ב"ט

בחדר רש בעה עבא מוטה ואמר לנשלא בחזק חק  
 אתם גשאים אמרו לו הקב"ה צור עלנט  
 ועבדום וענו אותם ל מאור ענה נענין לה עלמו אמר  
 להם כבר עלמו ענה כי הנה הסתיו עבר הגשם חלק  
 חלק לו.. עבלה.. והוא המוק..

וקודם דברי בזה אביא מ"ז הרב בעל יונסקה נ"ל  
 ארבעה בתיב נעשו אבותינו על הים אחת אנו  
 גבוה ומעורר ועליהם הוא אומר ואתם תמחשוץ אע"פ  
 אומות נחזור למצרים ועליהם אומר כי אשר לאיתם  
 את מצרים היום לה תנסו כי לראותם עלשית אומות  
 גבול לם ועליהם אמר התיצבו וראו רבושית אומות  
 בראו ונעשה מלחמה עמהם ושלחהם אמר ה' יתם  
 לכם ואתם תמחשוץ.. עבד כח למנו..  
 ואפשר לכתב ארבעה בתיב הלאו שאמר החסד  
 ארבעה פעמים אלה פעמים בשם העם לנתי  
 ונגש רבושית כעס יעשה לעבד והעבד הלאו כי בשלש  
 בתיב הלאו פעם האכזרים בשם העם היו שלם וקצת  
 אומה ובכל פעם עמוזר בת אחת נתן בו פומק על

חיה כ"ז

זרע סה  
 משה א"נ  
 ז"ל  
 בר בשרה  
 ג"נ כחש  
 היות למ  
 ל עה  
 גם יכה  
 ורבי  
 נב יעאל  
 ז"ל  
 ען כח  
 בו  
 קר ורנן  
 נד ורנן  
 כחש

איוה כת עמדבר דלעומת הכת שאמרו בואו ונלווד  
כנגדם כוונת זה באמרו ניקי בעלם פרעם את העם  
כמו שכתב א' בואו וני' ולעומת הכת העטת שאמרו  
שחזור לעבדים נתן כמו באמרו כן ירחם העם בדאוק  
מלחמה ועבו מלחמה ולעומת השלישית שאמרו  
בואו ונפול ניס זה כוונת באמרו ניסב שקיס ארץ פנים  
בן נשו ה' בקופ ה' כולם היו מקמני אומה ונבן  
מכונס בשם העם אבל הכת הרביעית שתכנת בשם  
יעקב לעבד ומהו העבד בואו ונלחם כנגדם ובאחו  
לעודת העם בגובה פעל ועצ כן ילכו ומעבדם להלחם  
באויבם וכנגד זה הכת הרביעית ענתכטת בשם עמ  
שאמרו בואו ונעמה מלחמה זה כוונת בן וסתמוס  
עלנו בני ישראל מעדת מצרים ואין חמוסם לא מזנינו  
אבל יא לדקדק למה נחלקו בסברתם לתרבעה  
כתות לא לאי זה בראי זה ולא לאי זה כלאי זה  
והנה בפרק חלק הנוסחא במקום נבוח כנגדם  
בזעק א' הלא כנוסחא ה' עדיא במרא  
יהושעמית  
לפי זה אפשר לומר עמלכו שקיו בארצו הדור

אמרו  
יעקב  
ענתכטת  
פרעה  
למדבר  
בזדה  
בזדה  
תמלה  
ענתכטת  
לעומת  
למלחמה  
כת אר  
אמרו  
כמו  
אמרו  
בנו  
באמרו  
בואו  
ועליו

יצאנו ממלכים ארבעה עומעין אחת בע אברהם יצחק  
 ויעקב שהולכים מעבוד לבאולה ענת הערב רב  
 ענת גיינו בלחך יעקב ממלכים שלשית אוקס שהלחך  
 פננה לאור ועמד בבניא עד קדסול במים והולחין  
 למדבר ונתגדלו עס רביעית אותם עגלוו תחת הסמך  
 בעדה וכפא רעצו בהם מלכיים נבלעו בקרקע ונתגדלו  
 בלור החלפני עי דבא מסלע ואיתן במחץ אהם קריה  
 תלה על הים ואמרו זה שיי ואננהו ולכך אכפר אהתם  
 ענת גיינו ממלכים ואנרעס מע ונחיס למונ ~~למלכ~~  
 לעונתן מד כאלא את המלכיים אמרו בואו ושוננה  
 למלכיים דזכיק חויעתא לתוינא אעיקריה קאי הדי  
 כת אחת ואותן שהושלכו לאור נעלו מעס עי צבנה  
 אמרו בואו נפול לים דאעבו דעפתם שיעשה להם נס  
 כמו בראשונה ואוסן ענת גדלו עי האכונה והכדוקו  
 אמרו בואו ונזעק עפ עית נהב עמנו כוועהנו כהרעצו  
 בנו המלכיים נבלענו בקרקע אבל אוקס שהיו בעבוד  
 דמונר ובלבעס לא היו יודעים על מה יסמוכו ואמרו  
 בואו ונעשה עמקם מלמנה כי יראם היו מעשבו  
 ונלעד עכבדס אמר בסף המנעק ויועע ה

ועל כן  
 את העם  
 שאמרו  
 דעס בראש  
 ע אמרו  
 ס ארעס  
 מנה ורב  
 כעט בעס  
 ובאחו  
 עס להלח  
 ע בעס עת  
 וסתוסיס  
 לא מזוינו  
 ארבעה  
 זה כליזה  
 כנבדס  
 גמרא  
 ורתי הדור

ביום הקדש את יצאל מיד מפרים וידא יצאל את מפרים  
מת על עפרת הים וידא יצאל את היר הגדולה וכו'  
הפסקים הללו נראים כפולים ועוד שמוכרס גם  
בכאן איכערה פעמים עלה פעמים בשם יצאל וכמו  
א' בשם העם הלל דבר הוא ועוד מצי דקאמר ויכאן  
העם את ה'

לפי מע אתי עפר דאמר כן כנגד ל' כסוף הכו דכע  
הכח שאמרו בואו ונזעק א' ה' כדו עיועישן אמר  
וישע ה' ציוס ההוא וכו' שנענה להם קרה כעת אועס לי  
ועל הסך שאמרו נפול לים נער וידא יצאל את מפרים  
מת על עפרת הים דמשלבו מפרה זה ובאן מפרים  
החתיקים נסך הים וכנגד הכפ שאמרו נעשה עמך  
מלחמה אמר וילא יצאל את היר הגדולה אער עשה  
ה' במפרים דלח לומר אכאן כ' ה' עלם להם נמצא  
כדאמר הכתוב ה' ולחם לבם וכו' כנגד ל' כסוף אער  
בשם יצאל יכנו יקו בע אברהם יצחק ויעקב עבדי  
אמלקו לעלמה מיע עממין לכן מוזכר בשם יצאל  
אכן לעומת הכתוביה עממו נחזור למפרים  
הם אותם הגם שנתקפו עליהם עכ"ל למפרים ה'

אברהם



למעשה כנו לעיל לא דעכסו ויכאו העם אתה  
ויאמרו בה ולא בעז עליה ולא פקדי מה שעלה עב  
דעתם מעקרא שהאבו א עמם שאקים אבל כסאו  
את הנפיש אז חזרו ויכאו העם אתה ופ" ולכן מודם  
בזם העם ולא בזם מעל ב :

לזן יאמר באופן אחר דכגז דכפז עזו אמרו בעירת  
הים זה לי נאנקהו אהי אבי נאדומעגרו ה אה



מלמדה ה שמו מרכבות פרעז וכו דכפ עבקשו למור  
למעשה לטענד עז חזרו ואמרו זה לי נאנקהו וכמו  
עזל וכעז הכפ אתפסו אומות אבותם נאמרו כונש  
א ק אמר אהי אבי נאדומעגרו אהי אבי דייקס למור  
אתפסו אומות אבותם ולעומת הכפ שאמרו נשא  
עמדם מלמדה אמר ה איז מלמדה כמנה ה יחס  
לכס וכו ולעומת הכפ שאמרו נפול לים אמר  
מרכבות פרעה וחילו ירה לים אל דכדיק מזכרה  
נחלן ניבוח דשע תחתיו וסגז ויכא יעזל את מעברה  
מה על עפרת הים כפגזוכר

ואתפסר עזו לעב קנע ייזו וגזולה היא לא אהרנו  
בסמון מה שהזכיר עליה כעמים בזם

את המכרס  
ה וכו  
כירס זס  
ש יעזל ופגז  
ער ויכאו  
ה הכז דכע  
עישן אמר  
עב אעס לי  
את מרכס  
מרכיוס  
עשה עמדה  
אעז עעז  
הס כמלכה  
כרית אעז  
עקב עברה  
בזם יעזל  
ר למכרס  
למכרס

בזמ עס יחד בזמ ישאל בשלח פרעק את העס  
יחס העם יוסב שקים את העס וחמוקים עלובב  
ישאל וכנגזן לפעמים ונעזק ה ביום הקנא את ישאל  
ויכא ישאל את מפרום ויכא ישאל את היר הגדולה  
ויכאו העס את ה'

ועוד יש לענוד זכאן בתחילת הפרצה מזכור עס  
שקים לפעמים יכאו ולא כחס שקים כי אמר  
הים פקד יפקוד שקים ויסב שקים ולעומתן לפעמים  
סם הויה בפ ומעזק ה אשר עזה ה ויכאו העס את  
ה ויאמנינו בל וכוונאי לא דבר רק הנח לכך  
אפתז לפעז נכמע בנה הקדומה מעולה וכדונה  
בס מעלה שמזקוב נול איתא צמד והובא בילקוט  
שקיה לפרעה קך חילוני בכל זווית זווית קך  
ממנוח קך ומעטב קך מפכטן קך מדדום והמעס  
הנא כי ישקת פרעה בסוד תקח מחנות על לילי  
צמלקו חילונייה לל כשמים קך דגס את זה לעמית  
זה עזה השקים כמו עה מדכבה הקדומה היא על  
ל והס סוד דפ שקים אטמרו בפ עמית וישמע  
שקים ויכוכו שקים ויכא שקים וידע שקים ויכא שקים  
הואה לנו דפ חלת שקים כי ידוע אבכל פירכפ

עס  
אבוב  
כרזל  
עקס  
גס כ  
בל נ  
קך  
עימ  
זוית  
ומאי  
להת  
לכך  
ובכל  
אשר  
להס  
כרז  
מע

עם אקים ישרה ליהופים כבין תבה בת חמץ ארשת  
 שבונה קה בתים יעז מסכר מעלה עמוקות  
 וכול הארכיכו בדבדיקס ואמנו דאפער זק אחר  
 פבעק מסנהו לל פ קה כדאי במורשי כול  
 עהס למול דפ מחנות מפעיל ונגדס חלק הקבה  
 גס כבא מניה לל חלקים וקס איתס קה שמעכוס  
 בל עם וכעד כל כפ חלק פא אקים שיעלה בלחם  
 קה לבך כעד דפ אלקס הזכיר בכ דפ אקים  
 שיעמדו או כעד ל חילוף שהעמיד כמעז בכל  
 זנית קה אפיס וסמחבר מערכה למול מערכה  
 ומאחר עלפי פיזה דפ אקים הללו היו מדת הדין למעלה  
 להתגבר עליהם ולהלחם בהם ולשעל היו מדת החיים  
 לבך בגמור ההלכה חור והזכיר דפ עם בט ישעל  
 ובכל פעם עם הכחמים בעשן נישעל בינס הקורא  
 אשר עשה ה' וירא את ה' ויאמינו בה למור כי עשה  
 להם זכרון רחמים

ורונן להרכנו אפער לפכז הפסוקים הללו אחר  
 המאמר זל בלחית ישעל ומפנים ביר ישר  
 מעם לוועז היתה יהודה לקדשו ישעל ממאפטר

העס  
 ס עלונה  
 את ישעל  
 הגדולה  
 זכיר עם  
 כי אמר  
 עתן לטעם  
 והעס את  
 לבך  
 וכרובה  
 בילקוט  
 קה  
 והמעס  
 לילה  
 לה לעמוד  
 דים על  
 ישמע  
 וירא אקים  
 יכוב

הים לאה וינס וכו' הקרוי דקדו טאים וכו' מכ לך  
הים כי תנוס וכו' הקרוי תתקדו וכו' מלפני ארון  
חול ארץ וכו'

ויש להעיר כמה קושיות במשמעו זה. חדא מה  
מאי דאמר הים לאה מה לאה ותו דמורה  
היה דומו לים אימביעם. איך מאן דכר עמיה דרין  
הכא ותו מאי עבדתיהו דקרוי נבבעות הכא ותו  
מאי מוסיים בסוף המלפני ארון חול ארץ.

(ואפשר לכפף מאן במדרש ילקוט וזל אמר  
היה דומו לים ואומר לו עיבקע ולא היה

חושב עד אגלה עליו הקצה. התחיל הים לבוס  
מעצמו אל מעה כל היום הייתי אומר לך בעם

הקצה ולא קבלת עלך וכפשו מה לך הים כי תנוס  
אל לא מפניך איך בוכה שא מלפני הקצה שאל

מלפני ארון חול ארץ. וקשיא כיון שהיא מעשת הים  
שהשיבה למזה מאי חול ארץ דקאמר חול ים

מבני ליה. ושנו מאי חול כל פירוני כיון שהיא רחבה  
הים לחול מבני ליה.

(ואפשר לתרץ מעזול בפי המנו כי הקצה העמד  
דכלו על יעקב אבינו בים וכו' יבוא נס

קים והוכחו מדכתי' בכתב ישע' ישע' סכח ועוד  
 אמרו בילקונית הל' כי אמר מענה לים למה איך  
 נס מפט' והציב הים את צולל ממך' אנבואתי בשלש  
 ואפה נבואתי בשע' וע' קים לאה מה לאה לאה דעל  
 על יעד' הט' ונס מפטו' ומע' הידן ישוב לחתור  
 הנה המעורר נתן טעם לעצב בעד הים זה' צבא  
 והאי' צבא' ומאי' אולמיה' עיעקב דנס מפטו יודע  
 ומנעה' כמן עיעקב וכן האוס ענבא' בשע' לזה  
 תיכח כי הים לאה דלגבי יעקב למ' תועיל מענה  
 שהרי אול' עב' כי במקל' טבדת' את הידן הנה  
 ענבקט הידן לעקב' אל ידן יוכיח' שאף הוא יסוד  
 המים ועבקט מפט' יעקב אף אי' ש' ע' הוא יסוד  
 המים ענבא' בשלש' קיין הוא אעוס ויעקט מפטו  
 ואמר וסג' כמו נסג' דך' דמקרא' כן נעיד עליו  
 דעו ההרים קדו'

(מע' ההרים קדו' כי לגבי יעקב אכאו' את לעם  
 אף שא' נבואתי בשלש' והוא בשע' כד  
 הבאת' לאיה במע' מפט' עינין מיד אביא לאיה  
 חזקה בקולות' גלים מפטו' הטפר' שהוא קדוס

מעט

וכן מכ' ל' מלפני און

ה' חדאמה  
צו דמנדע  
שמיה דלחן

צ' הכ' וקו' ארץ

שמדע  
צ' ולא היה

ים לבוס  
לך בשם

ים כי תניס  
צ' ש' א'

מעשת קים  
חול ים

שהיא רעובת

קב' העמד  
ה' יבוא נס

ק' ים

מתנני וזול בפי נפגע במקום קדשך לז' הארץ  
ונהו אפי' לאיתי עההרים קדו ומקומן יוקפנו  
טאים לעקבי וכן הגבנות נתחברו לנו ככז צאן  
והוא עם אזול כתיב האמן וכפי מצבת המקום  
אבעם הדבה היו ונתחברו לז' ככז צאן שהוא  
דומה לאחדות כמנצ' בפי ואתן לז' צאן מרעית אדם  
אפי' ודול עם אדם דומה לאחדות כילא יקסבד  
ווע'הים מלמד עלמדותי במה מלינו ביכין עתקת  
יסוד המים ונבקע לעקב ענד וואת לעדות לתוק  
כבוד לעקב ולגס מפני בקו דאקץ ההם וגבעות  
עלם בסוד העפר עדם סומר קדוש ממנו וסלקו לו  
כבוד קו אפי' מיסוד המים שאחלק לו כבוד אפי'  
נבואתי בעלמי וראוי לגוס מפני

ומנצ' מה לך הים כי תנוס זו תעובת מנצ' לים  
מה לך הים כי תנוס מפני יעקב ומפני לך

נפסי אפי' שאית היכין יסב לתחור מפני יעקב  
אפי' מי אמר לך אפי' יפצנור על היכין אפי' סוב  
לתחור לך יסולא אפי' גזור על קיכין תסוב לתחור  
ותבקע כמו בומן יעקב מפסי למה שאדול

של מיומנות אבטולוס נבקעו וכן אט גוור שההרם  
 תיקדו כלים לענר המענים ולהעלכם לים מסתים  
 למע זל כי בכל מקום שהיה המעדי על ההר או  
 על הגבעה הוא ננער ונכד לים נמלץ כי מאמנו  
 היכין תפנכ לחזור הדהם תיקדו כלים הוא גר  
 מרעה לבזן לים ולההרים ואמר גבעות כבני צן  
 לרמו מע כול שקבל הקבה כל הארץ והכחה  
 למרעה

מרלפת אדון חול ארץ הוולל מוכט מוא מלפני  
 יאמר מעה לארץ ומסכים עם מאמרו  
 זל שהארץ למ היפה כולה לקבל המעדים עד שבא  
 מעה וכו ווא מעעה לארץ ארץ ארץ שמעי נבדה  
 ולא תהיה כמו הים לא ית איצלה בכבודו עליה  
 כזי לאמנן ליבקט האמין כי אס בהכאורי מענה  
 הלקים יאמנס איה ארץ שמעי לעצת מלפני  
 אדון כי קודם איצלה האדון בכבודו תול ארץ נקיה  
 לפני לעון ואת לפניס בישעל נחור ואמרו מלפני  
 שג יעקב לרמו מענת הים שהמתן עד עד

לני הארץ  
 ין וקכפו  
 ככני צן  
 ט המקום  
 צן שהוא  
 יעית ארס  
 לא יפסכה  
 יכין עמק קנה  
 עדה למעק  
 ו גבעה  
 ו וסלקו לו  
 ככני ארס  
 ט מענה לים  
 נועטלם  
 גפני יעקב  
 כין איסוב  
 ג לחור  
 ה שחזל

ראות פני יעקב אשר וזה חומר מלפני שור יעקב  
כמו שכתבתי

וכדי להבין החומר שהחפלה בו אביא מעתה  
כי קרה גזר על ישראל ועבדום וענו אונם

למאות שנה והנה תפילו כי לא נשתעבדו  
במצרים כל דודי שנה והיכן דבריו של הקרה

הוא לא איש לא יכוב וכן אדם ויתחם

ואת אשר לתת כי העבדה היתה עמדה במצרים  
והיא מלכות למען ל' מאות שנה

נרמנו בפסוק ארבי ארד עמך מלכות כי  
מלכותה ג' עכנה שירדה עמדה למצרים הוא  
המלכה המעין

והכונה הוא קידדו ישראל למצרים כל בעין  
מכירת יוסף עבדו אחרו ומכרוהו

והתורה אמרה כי ימלא ארץ עובד רפא ממחיו  
והתעמר בו ומכרו ונמלא בידו מוות ומוות

ולכן בעצול זה היה פכטה שנתת קן בבקר נקן  
בערב שנאמר התנא אל תפסקו בקנה אל



במה עשבו פ אל תפחל בקן קן עהיו עותמים כי  
 לא איכע להם דק בעטן מוכרת יוסף אנתמייבו חנק  
 וסייח ורכן פלגי בהאי בסנה כנין הגוכב נפא  
 מעשיל מיתתו במלוי חז עזר בסייח נחז אומי בחנק  
 ומליע עיהם חנק וסייח איורטו להם במעלהם  
 ובזנה רבנא א המאמר הנלב כתב השער התחיל  
 הזה לבס ראא סועים בשעה שבא מרת  
 נאמר לעלל במדף הזה איהם נגלים אל עגיז  
 לא נגלים הקץ אל כבר שלמו אנה כידנז קסתיו  
 עבר  
 ודק דוקים נראים לעין פל ואין להאריך בהם  
 ולפי זה שאמרנו יבוא על כח  
 קדי כתבנו מעט שיכרו למעשה כא בעון וכוונת  
 יוסף ונתמייבו חנק וסייח אל ונדעה מעט איהם  
 למצרים כא בעון מוכרת יוסף ונתמייבם חנק וסייח  
 אל ועדיין לא שלמו לה חנק ולא סייח אמל כבר שלמו  
 והנאיה כי הנה קסתיו עבר יש קסתו לסוף דם

נפוי

כא שנה יעקב

אביא מעשיל

ים וענו איהם

שתעבדו

של הקבה

ים במלכוס

יות אנה

הי כי

לפרים הוא

כא בעין

מכונהו

שא מחתיו

יומת

בבקר נק

קבוקן אה

גז

מיתת סוף (ואף חנק עבר אצל הנצח דהו אהז  
חונקים אותם ומעליכם אותם לבדמיהם גם אף  
הוא חלקי הלך לו ואז נתכפר להם הענין

27

27

76

כ  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

בכוררש פליאה וול אום אעבר עבבה נח  
בו וטא פאוכה אוחלן לו  
גו על כל עונותיו. לביך נק אבת הגדול אכל  
דו ולכאוכה קעה להוטמו. מיתלה אבת הגדול בקע  
הו והנה גודע מעג ול אהאומות אין להם  
וז קנה בדאובה. ומעט זכס בגמי עבדים יזינן  
זח הוא זולך אוחל על כבודו אין כבודו אוחל. למן  
חז אהא זקונים בעים. ואל אוחל על כבודו כבודו  
טז אוחל בעלות אומר בילאי מלדים אהכסוב מעני  
יז בהם אהיו בני מקרב בני נדא וז מה או אף או  
יח מה או עעז אף או עעז וכז לאס קודם מית היה למ  
יט אין עבדים. אף מה העעילו אהאנו יזיהם מעזי ומעז  
כז אהקבלה השוכרם ועפולו מעפכת בכורות. הא קיט  
כח זולך אוחל על כבודו וכו לא ודאי דין בעים היה  
כט להם אי. לזאת אהעמ להו פאובה יעען עעמו עמק  
לז וקיה כלל היה וזא אום אעבר אעבר עברה. דולב  
לז דא. א הענאי אן אום כעמען ול כפ אום אום  
לז דאום דוים אום לאכופיגי. אעבר עברה (סור

בו ופחד בשגרה הקב"ה מוחל לו על כל עונותיו ומסמך  
 עמלם בבחינת בעם נקדי אתה דין לאב שמוקל פלגבונו  
 ודו לפי נק עבת הגחול כלל ערס בזמן היוהם במלכות  
 הם כבעש ותמצו להבי על שם שחזרו בהשובה  
 שיקבלה תשובתם קונא אופו עבת הגדול  
 וקה יתכן בכונת הנביא חסדי ה' אוכיר דהלה  
 ה' כעל כל אשר דבו ~~למנו~~ והכבוד בא למנו  
 מעט הדלה ~~מחבר~~ ~~היה~~ ~~שה~~ ~~יתה~~ ~~עלי~~ ~~זו~~  
 בני להבחין בין יעל לאומות עם עכצו היהודים  
 חמאה מעני וזו חסדי ה' אוכיר אשר נמלטה במלכות  
 בכוחות שהיתה עו יתן ולא עו מלחך ואם נכפך  
 למור דהיו ישנע לארס לכך עכבר עשו השובה  
 ועמלדו ולמד מקום שבעל תשובה עומהם וכו'  
 היא גופה טובה מעולה וכפולה לעוקם עלטנו  
 שדן אותנו כדן בעש לקבל השובהם וזהו נכב טוב  
 לבית ישנע טובה מדוכה איכא אשר במלס בחמתו  
 וקווי ניאמר אך עמתי אך מי עשנא הוא לומר זעם  
 אעדיין לא קבלו התורה עמו יתניחפו באמת להיות

עבדה נחמ  
 ה מוחלן לו  
 גדול עכל -  
 הגדול בהש  
 וק חין להם  
 בדים וזיטא  
 מוחל למן  
 נדו ככדו  
 שהכתוב מעני  
 ה' או אף או  
 עם מות היה ל  
 יהם מעני נמנע  
 בכורותי הא קיל  
 דלון בעש היה  
 מן עממו עמח  
 עבדה דוכה  
 כפ ארס ארס  
 עבדה וסור

עַן עָמוּ עַי קָבְלָתָהּ לְדַעַת נְקֻדָּוֹת בְּנֵי מִצְרַיִם עַבְדֵּי  
יִשְׂרָאֵל לֵבַן עַבְדֵּי אֲשֶׁר עָבַדְתָּ בְּנֵי לֵא יִשְׁקֻדּוּ לֵבַן בְּנֵי  
אֵל לֵבַן נֹסֵף לֵבַן מִעַבְדֵּי וְדַעַת בְּנֵי אֲנֹכִי וְלֵבַן אֲנִי הִיא  
לְהַדִּיךְ עֲשֵׂה הַלְוָהּ מִלֵּב וְאִם מִלֵּב הִיטָהּ בְּלִבְךָ  
קִיַּיְמוּ וְקָבְלוּ לְקַבֵּל אֵת הַתְּנִיחַ לְעִתִּיד וְנִתְּנָה מִיָּד  
דְּקָבְלָה מִלְּפָנֶיךָ לְמַעַן חַסֵּד בְּנֵי לֵא יִשְׁקֻדּוּ עֲמוּעַבְדֵּי  
אֵל לֵבַן אֲתָם לְבֵנֵי יֵשׁ לֵא יִשְׁקֻדּוּ בְּמַד עֲמֻדוֹ עֲשֵׂה  
לְקַבֵּל הַתְּנִיחַ וְלֵבַן הַתְּנִיחַ

**בְּחֹדֶרֶשׁ מִפְּלֹ עַל עִקְדוֹ וְזֵיט וְזֵה הִנֵּה נִתְּחַסְּרָה**  
לֵבַן אֵל אֵל כָּל לֵב אֲנִי עֲבָדְךָ  
וְאִשֵּׁי יֵשׁוּ אֲנִי בְּיָדָהּ וְכֵן יִפְרוּץ יֵשׁ  
וְהִיא קִמְצָה מִלֵּב לֵב לְהַתְּרֵב  
וְאֲפִשֶׁר לְפָנֶיךָ בְּמַד הַמְּקַבְּלִים כִּי יִשְׁרָאֵל הִיא  
עֲשֵׂים דְּבִנָּה לְתִנְחָה וְלֵבַן הִיא יִשְׁרָאֵל בְּעַשֵּׂה  
קָבְלָה הַתְּנִיחַ בְּעֵשִׂים כְּבוֹד כִּי עֵינֵינוּ לְקַבֵּל אֵת  
הַתְּנִיחַ עֵשִׂה בְּהַ עֲשֵׂים דְּבִנָּה אֲנִי וְהִנֵּה יִדְעֻנְךָ

לֵבַן

וזה חומה מעצמת למטה הן למען קן לבש עד שקבעו  
 הער על מעלה ומתלבש בזה על מטה קן למען הן  
 לרע ומלמדו מה לעשות כמבואר בכמה מקומות והנה  
 כל ספק אם לא ישלמו סך בשלם במלכיים אי אפשר  
 שילאו ממלכיים כי הרי הולכים עקרה הית עיקבלו  
 את הקנה וקדורה יש בה סוף אודיות ואם לא ידיו  
 סך נשמות כל נאמר ~~בשל~~ עליה את אהב מדיכא  
 תתי עיבא ומה ~~הנה~~ סוף קדורה מתבנת אזו  
 הקלפה מתעפפת ~~הנה~~ סיוכה כי הא בהא  
 קלא ואין לך דבר ~~שלה~~ כח הקלפה כמו לחוד  
 הקנה למטה ומלכיים ~~ב~~ היא עמוק נאמר הקלפה  
 ונאמה ער על מלכיים ~~שדה~~ יעבא כחם נכבים ולאין  
 קן נמלכות אזה בכחם אחד אעב בועבנו ענה יולמו  
 סך נהיו נאויים ונולאו ילא ויקבלו הקנה וקתמעט  
 חיותה קלפה מיד נתן ענה בלב כרעה של מטה  
 כרי למעטס מפביה נכביה נא לא יושלמו סך וישקע  
 עם לעולמי עד חו וכן עשה דהא כתיב וישלמו עלי  
 עדי חקים למען עטרו בסכלותם כמנתו כן זיהעו

מעונת

גבשו  
 נים  
 גי  
 גולכס  
 גובה  
 גוענא  
 גענדן  
 גתסנה  
 גיק  
 גא  
 געש  
 ג  
 ג

ממורה ועבודה אינם יכולים לעסוק בפניה נכבית

וכענין גב עכא ער יענו אונתו דין ידבה וכן יפדון  
חזר וקרא למיילנות ואמר להן ודאי דין על האבנים אם  
בן הוא נהמתין אותו וכענין גב עלה נהמתיה גזר  
חזר ונזהר לכל עמו כל הבן קילוד היחונה תשלטהו  
וכו כני עלה יושלמו הסך ולא יבאו מעש חזר וזבל הקנה  
ברוב כחמיו הפך עלתם קתל סתעבותם

ובזה אהי שפר כונתה ~~היתה~~ יתלו על עקר זה  
דקי פרעה ועדו ~~היתה~~ בא להפסיד הסך

על השתלם ובמה במה ~~היתה~~ שלם ערו מקום שהנו  
עז דת' שעים רבוא ומס' ז' ק' והם רבנו להכניס ק'  
שהיא ג' מס' בין ג' ישי' ולחברם ולעשותם עקר  
ואזי נפרד הא' מן דיש ולא יושלמו הסך וז' יכפל  
על עקר וזים וזה הבה נהתמה לו דל דעה שאמנו  
נהתמה לו מה עשו הנהו דשיע' בתחבולותם ויעימו  
עלנו עני מסים היא המכילה על עקר ערכו למבר  
אותיות עקר ולהפסיד ש' שהיא שעים מן ר' שהיא רבוא  
ובמה במה עשמו עליהם עני מקום מס' ז' ק'

כמש



כמש' אכל מאמר אכל לב אלוה' פקודיך דקי ביון עערה  
 את לקבל הדורה שהיא פיקודיך ואי אפשר קבלתה  
 אם לא יושלמו סוד שמותי בטוב אומותיה איך ארה מיישרת  
 וגוה' ובאשר יעט אפרו בן יבנה וכן יפנוק. והנה נכב  
 בספר התמונה פי ארבע ק' מורכב מנשתי ארבעות בן ראש  
 ק' הוא טה' ודבלובון ארובה וקנה כרענו לעיל דהרשע  
 על פסוק (דסמטי' בן) **עלף מונקס** בעני מקום להפחד  
 הג' מני' דקי עיכני' **החפץ** שהיא מנאה בין ש' לב'  
 ונעשה שקר **מה עשה קצרה** להחזיר קוץ בן דקי בן  
 יבנה וכן יפנוק **ומנו' ה'** נהל עתחברו והושמוסר' .  
 כל פיכוד כאמור'

**בזיה** אכער משה ניהי בימים הכבים ההם ניונה  
 מלך מכבים ויאנחו בע' ישאל מן העבודה  
 ויעקו והטל שונתם א' האנים מן העבודה'  
 כבר הקשו המפרשים לארבעה ביון שמת קיללזוח  
 ובאגוד דשעים דנה גדול קרעו בזה לאמרו  
 נעלמה שבטורע והיה שוחט הן ילקס בבקר .  
 נקן בערכו ויוחץ בדומס יואל הסתא יעדל הרומע  
 לבג

ייה נכביה  
 ה וכן יפנוק  
 ל האכנים אם  
 תקיימה גוה'  
 ה השלכותו  
 ש חז' אכל הקנה  
 קס'  
 על עקר וקס'  
 להפיד קס'  
 מן מקום שהכו  
 מן להכניס ק'  
 צוה' שקר  
 ד' ווע' מכל  
 כל דמה שאמרו  
 וכולוקס' וישמו  
 ד' ערכו לתבר  
 מן ד' שהיא רבא'  
 מפי' ק'  
 כמש'

לומר הטעם שחייבת היולדים ולבטוח מחמת העבודה  
על גוף וקצת אחרים מן העבודה ידור נפש

אחרים עם גוף לעיל ועם מה שאמר ענין אחר  
אשר זכר אמרו לעיל דבריהם דבר

תחבולתו הרפואת בני למעטם שלם ישלמו הסכר

וכן ענין טעם שחייבת היולדים וקנה ידור גוף זה דבר

כי עבודה שהיא עבודת האדם ומלאכתו בעולם

אשר כי אדם לעולם עלה זה עבודה של תורה

וזכר ויהי בימים ההם וימת מות היום

אשר ויהי עומת שלם מאת יולדים כלל

יום וכוננם היפה כדי למעטם שלם יגיעו לחשבון

סוף ויקבלו התורה ולכן בין עיזתו כוננתו הדעה

אז ויאמרו בני ישראל מן העבודה כל ומסיבת העבודה

היא התורה סוף עבודה שלמה לבית אלה מהם בשביל

אחרים יולדים ולא בעקו בשביל שחייבת היולדים

עלמם אף בשביל הסבה נמשכת מעונה שהיא

בית אלה קבלת התורה שהיא חבבה עליהם ולכן

בין אלה הארץ שהיתה כוננתם למורה אז

נדע

ותעל אונתם א השקים מן העבודה וצטיבת התורה  
 ומצונו למדים לפי דרכיו הבטח היה בעכיל  
 שישלמו הסד ויהיו ראויים לקבלת התורה  
 זלמן סג בלמן הכי והנה ידוע בכ דקושי השעבוד  
 עקרו היה כדי לזכר חופם ויהיו כל מוכן ראויים  
 לקבלת התורה. נגזר המקובלים ולכן נק מצבים  
 לבנות אדם נחלבו כל עונותיהם של ישאל נגזר  
 השפת אגט זבהם הללו אקט לשגל קוסי השעבוד  
 ודכו הבטח למנוכרם ~~לד~~ לקבלת התורה  
 וצורה תפטר לפי כל המורש וכל ידוע דרכו  
 למשה אדויע דרך הקץ למשה פגל  
 והוא תמוה

לחמוס עמש אש זהכוננה דיאמר האדם בדאוקפ  
 גורפה כתיבה ועבדום ועכו חוקם למצות  
 שנה ועסק למ הניע זמן הקץ ובקש להגליאם לוח  
 הולכך הקצה לעלות דרך הקץ למעט זהו שאמר לו  
 זעיקר הגלות היא כדי שיודככו בנפחם ויהיה בהם  
 סד כדי לקבל התורה וכיון שישלמו סד וטזככו

העבט

עבודה  
 יש  
 עניו אפי  
 כמעט כל  
 עו הסד  
 כ זהפחה  
 בענהו  
 צורה  
 מעל היט  
 ולרים גלגל  
 יטו לחשבון  
 עו הדעה  
 יבית העבודה  
 המהם בשכל  
 ויטה קולרים  
 ענה שהיא  
 להם ולכן  
 מובה אז  
 נפעל

הנופית אין להם עוד ערבה וכל זה דמיון במצב ארבע  
מחנות אנו דר' אנו נדר' אל אנו אש נאנו אף  
וסף ארבע מחנות אנה העת זה דמיון הקבה זעקת  
עת הנחלה היא השלום אש מחנות אף נשמנות וכשיוש  
או נשם העת ווד דמיון כל במעיה נאחרי כן יכחו ברחם  
גמול שארבע רכוש אר כו אף היא עשום כבוא וכז  
הוא אש הניה כל דמיון דמיון דמיון אף יכחו  
זה בערם

בזיה יובן מוצ' דמיון נשם כדקנות נשם  
ישנה מוחלים עבד' וקנין המוק'  
אומנם עומד ועומד אף כי אמרו כל אלו הם  
המזכרים מנחמים לבעות אנה לעבול בני  
אלא יתקבו נשמו האנשים דונעם בדמות בהרים  
ונכעוץ דחוק מבהרים להרחיקם מנשמותיהם וכן  
נמו דונעם פרעה צמח אנה לעבולות כל הבן  
הילד נכו והמחלות יראו מן העקום נלא עשו כאפר  
בוק אידם נגה וכענאה פרעה כן היה אומר אף  
ולגים בכל יום נחמק בדמם וכענאה כל אלו קועול  
עלום חצי נלנה לעל עמנו כל הבן וכז וכענאו  
ועבד

העבדות כן היו מצביעים בניהם בבית מדרשו עושים  
 המצדיקות הולכות לבתי ישראל ומלכס עורקס בניהם הקטנים  
 נעוקלים אותם בני עובדו וישלם המעון בבית שמהיה  
 שומע התעוק הנלפזי בוכה צם הוא יהיה בוכה שבן נק  
 התעוקות ובה היו הולכות אתר הקול ונמלטם אותם  
 בעל כרחם וזמקיס אותם ליאור וכאלאו השנים על  
 היה מעועיל להם להכפין בניהם בבית היו הולכות  
 וימלטם בעדה ומימתינות אותם בקרקע ועם הולכות  
 להטק אותם וכשרדו צדקה מצדדים בדבר ולא היו ימזעים  
 מקום ממחר חדשו על גביהם שם על גבי המעון  
 חורשים האריכו למענותם והמענים עבהם אותם  
 שהיו כאום לפאז ממנככים היה קשיף מעמק להם  
 חפידתם עד הסלע ומעם מענק להם שמן וכבש  
 שם ויניקו רבש מעלע ועמן ממלמגא רב  
 ערד אדול הביאו רשי זלחה בסוף פ ויקהלעם  
 ממנחמת הסובלותם בנוד ימנע היו בידן  
 ממנחמת ממחית בהן כשהן מפקשעוץ ואח חוכן למ  
 עבדו ממנכיא למנבת המעמן והיה ממנחמן מעד

וזו במגז ארבע  
 מאות שף  
 זה דעיקר  
 מנות וכשישאל  
 כן יכאן ברמז  
 ים כבוא וכז  
 יז יכאן

נקנות לשל  
 מוקי  
 שלם היו  
 למבול בני  
 עוף בהרים  
 שותיהם וכן  
 גית כל הבן  
 א עעו כאפר  
 יה שומע ער  
 ז שלם קועיל  
 ז וכאלאו  
 ועבד

מפני שעשונן לפחד אל הקנה קבל כישל חבוני על  
מן קבל שכל יודים העמידו לבאות רבות במזבחם  
ועינך כרצוי לך עזיו יולדות בשנה וכשמחבולם  
היו באים לבריהם עדכים עדכים אצל ותרואו בעדי  
עדכים אית בעדי עדכים אלא בעדכי עדכים אלא לנו  
מכל זה דבעביל הנשים יצאו מומצרים כל שני  
הושלמו קדו יצאו מומצרים

זכה בשכר נעים בדקנות גשו ישל וממזבם  
וחן קז לבט ישרה התעונות לעסוק כפוך  
ועי נתרבו הכנים והושלמו הסד וממנו יצאו ישל  
מומצרים ויקבלו התורה כאומר

בזקה אפסר לפרע מעג במד וול ויקחו וישלמו  
לפי שגא' נחמושים עלו עי ישל  
והוא קמנה

ולפי האמור עתה דהא אוקימנא דכיון ישלמו  
סד אש יגשו מיד ודנה מליכוו אחרול א'  
מחמעה יצאו ול חלקים מיהו בשלשכ ימנו כפס'  
ואל לפי זה דפסמן דכשושלמו ישל לפי ויהיו  
כאנים

ויהיו ראויים לקבלת התורה השתא אינו מאומה דובר  
 הקבד עם מעשה כבר הנשלטו כי של סד נאז כשיאמנו  
 מנפח מעט זה לעשה דהעיקר הוא העלמת סד  
 כבר הנשלטו סד ולמ יבאו מה קיום מימנים  
 אומנם בהלכות המ האחר של קד ונעטס קד  
 הוא כדי לזכרם ויהיו ראויים זבל זיכר  
 לא עיך עיקר דבר התורה כמעט לעל אז ידעו זכ  
 דע מעל ידאי העם קנעטם דקער דעעטס זעט מן  
 המטן ולא מעב הקבד דק הדאנים והראנים השתא  
 הוא דהנשלטו הסד וכן הוא דקדי ז על סד האתנס  
 היו דעעטס ולא רבו אפי לבית ולפי מתי בלעשר  
 ימי אפלה והעובים שבהם שהם הסד הם העקר  
 ולכן כאשר בא מעשה לעשה אם אמר להם טא קטעטס  
 על העלמת סד דווקא לא היו מאמינים כד דקנו  
 מופעטס כגוש דמקודס זה כבר הנשלטו סד ולא נשאו  
 אכן כשאמר להם הטעטס של קנטי העעבוד כדי  
 לזכר גופותם אמור תרתי בעיין חדא המטן של  
 קעלמת סד וחדא יהו זכוס ועהנדים לקבל התורה

עג

הכובין על  
 ותי במלחם  
 מהבזלם  
 תבואי בעדי  
 יום זלא לנו  
 יום דל ערני  
 שגל ומנעטס  
 לעפוק כפוק  
 ז יבאו ישגל  
 ניקדו וישקמו  
 ז ישתל  
 דכיון ישלמו  
 ו שארול אן  
 עת מינו כפול  
 נל למז ויהיו  
 ראנים

חש להם מפני כי כבוד ה' את צע יעשה למחן ובי דא  
את עניים הוא ק' דעבוד וכיון עישמעו ב' מעשים מלל  
לא יקדו ומתקחו ..

וזהו למד השתפנו לפי עת' וחמואים עלובי דהיי  
אחד מק' יבאו וז' חלקים מפני בעלמתי מייאכלה  
ולפי' בשאומר להם דאך את ענים פנודככו ועקרה  
או ידעו דקרה בעיך ועתא להו אף ומקודם הו' עלמ  
סד דקשר רשעים אינו מן המען ובעיך סד זכיס  
וגנים ונקיים אבל שו' נשאר לבעס סל סד דווקא  
דווקא לא היה מתקשב לבס בו ..

ק' ומוי לך דעית' יפת' ולגי לך כי הנה דתתנו עבר  
וכו' הנצנים נראו בארץ .. זכר

אצער לברא דיודע ולא יעבו ישכא במעבם טא נדו  
ענים וק' דעבוד השלם הו' וכו' נודע  
דקושי דעבוד לא מוועיל להו אלא יש לשאל ק' בנס  
וזה קומוי לך דעית' מעגלת מצדים ולפי לך וכי תשמע  
אסתי פאו ענים כבים ולא שלמות עבדיתא ללא כיהנה  
דתתנו עבר ממע לקושי דעבוד כמאז זל הנצנים  
שאו בארץ ק' סימני התולדה וכי תימלא והא דקושי

ק  
ל  
ג  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ



השעבוד היאם יש להם דין בעים ואז עדיון אנו זכרין  
 למוודעי אים יש לנו דין בעים. לען שת הזמיר  
 קציע חעעה עפ הזנולה והדאיה שאנו בעים וקול  
 הקרז תוכיות תורה ולק זכו בה העלמאים מדומק  
 לפי שאנו בעים (לעבובן לפי ביה דינא עבר מלמא  
 כמגז בכמה דוסתי"י של תעבד

בעד חתם למה נדברכים למנה  
 ואחפסר להבין במה שפירשנו <sup>עבדנו</sup> מלכות יוסף נשתעבדו  
 ישל במלכדים וקיל שבשעה שמכבו אנתו היובעיה  
 ופגמו בעשה דקס איה יהי במולדו לכך נשתעבדו כדן  
 געיס ודנהבעשה עהלכו געשה וקדקן ויחמכו לכונה  
 כזאמרה שלח את עמנו וק' אל הפסוק צוה ואוהר  
 דרע ממנה ענה אכ' מ' ה' היאך אמר להוציאסקן  
 קעצו חוקו מסה ואדקן כי בעון יוסף נשתעבדו  
 בהגזעיס ובאותה שעה שמכבו אנתו כגמנו בעשקה  
 של עס אהיה כמטין כדו נעמר נעלם תיקונם כד דוענים  
 עבדנו לבן כתיסיהם ללחתי בזמן הזה חזו ואל כעס  
 אים כדברכים שבטון מוני יוסף חתם מעשעבדים  
 חתם שבט לני היתס במכירתו ואז למנה אינ' כס

נעשעבדו

י ותי דזה  
געמיס לל

עלובי דהוי  
 גת' מויאכלה  
 רככו ונעקדו  
 קודם הועלשו  
 אן סר זכיס  
 סך דווקח

קדתינו עבר

מזכרם טא נדו  
 וכוז נוע  
 שאל סן בעיס  
 ילך וכיהעלן  
 ותא לפא כיהנה  
 זל הנבעיס  
 אן והא קדשי

סעבוד

משתעבדים בשלמון שבע בעמל למה יהי במשכרת  
לבו לה נשתעבד עמיה קמן חזלתי בני ולמה לך עמ נסו  
(אם נדבר כיס כן הוה) ראוים ארבע להשתעבד  
אם לה שתעמור חינוכין ודבר כיס לעה זכה  
אם לעה ודבר כיס לעה אם נדבר כיס לעה  
שבעון מני ארבע משעבדים אהרי הייתם  
במכירתו לך ודבר כיס לעה

~~הנה נכתב~~

המורה עיר האודן פרבא ועארן דגב  
אלאם דגב נפאל כודא ועארן פדיל  
פדיל כדא קלות חפר פני כודא  
פנים ושפלים מפאיים חמש פעם פנים

קדקס

קמט

ררוש למת  
מפחכס אינומי במנהדר יעקב אבי תום  
נרו אכיר

איתא במנהלא דעבת אמר רבי חמא בן חנניא אמר כב  
מל בתמנה בעמי היער למנה גחשלו זשעל  
לומר לך ועה תפנה הוה כדו קודס לעלו אח יעדל  
הקדומו נעשה לנשפוט עכלה

הקדס דכרי בוק אביא מעג בעו וול אמר רבי יהושע  
בנלוי בעעה שפלה מונק לעומס אמרו מיה  
לפי הקנה מה לענד אשה בענו אמל לקבל תונה  
בא ל חמיה גנוה לך מעשת ימי בראשית ואפה  
מבקש לתנה לבזר נדס מה חנוס כי תוכרנו אמר  
הקנה מעשה החזיר להם תשובה אמל רבעע ילא  
אע עמא ישראל בדעלפיקס ל אחו בנפא כבודי  
והחזיר להם עמא מרחו עפי כפא כדשו עלו עכנו  
אמר רבי תנחום ולמד שפירש שרי מזיו ענגו עלו  
אמל רבעע תודה שאתה נתן ל מה כתובה יאל  
חנבי האהיר וכו למפרים ונרית לפדעה נשקעבדוס  
תודה מה תהא לבס מוד הונו להקנה עמא האנוט

נע

ממנה תנ

קל עס נחו

בכד

זכה

מעה

זיתם

על סבנה קדו

רן דגב

קד פדא

ע  
פוס

אשר תנה הנוק על השמים ואל תנה הנוק לא כתוב  
 מניד בלאחד ואחד נעשה לנו אהב ומסר לנו דבר  
 עתה עלת למכוס שבית עבדי  
 ונלעד לפרש מעש הנאשנים דעו ענו ומת לא היה  
 כח על סודות התורה להם ידעו להפסע  
 אינו כאני להם אבל הסוד כיון שהם קדושים (אין)  
 וכהו שולט בהם להם כאני לעתן שהם יעסקו בה  
 בקדושה ולא לבו אשר לבם מלא כע ולא יוכלו  
 לשמרו בקדושה והנה מבואר בזה הק כמו שהגוף  
 לבוש לבשמה דוולת הגוף אין לבשמה שום קיום  
 ה' זה תורה הוא גוף ומלבניש לסודותיה ומכסה  
 כשעלה למכוס לא עלה בגופו כח לבשמה ולפיכך  
 בשאנו מה עלה בבשמה בלא גוף הבינו מעלמם  
 שלקבל תורה בח כח על הפסע אינו ככך לעלות  
 ולא להיות בשמה בלא גוף לפיכך תמהו ואורכו  
 מה לעוד אשה בטנו דהיה כעמנו בדבר שהיא  
 בטנו שהיא הסוד שאנו הוא לנו נאמל הקבה  
 כך הוא ואמית הוא לקבל סודות התורה בח

חמוד

סמדה גנונה כלן סודות התורה חין חמדה יתת  
 מהם ואין קדושה יותר מהם וארה כנפה ליתנם לבו  
 שכלם מלאים תעל ועון נאינס וכולם לעומתו בקדושה  
 ובטהרה מה אנוש' דילתם בפעם התורה אשר תנה  
 הודך על דשמוס דהי הסוד אינו ראוי כל לבנו  
 אמר הקב"ה למעשה החזיר להם תשובה כוונתה שית  
 בזה דמעה ישיב להם מדעתו דברים המתוועבים  
 על חלב שהנא הסוד שבני אדם יודעים בקדושת  
 הסוד ויכולים לשמענו בקדושה וישב להם הנכסות  
 שמתוך הפעם משמע שהסוד ראוי לישב חל  
 והקב"ה לא רצה להשיב להם לפי שמתחילת  
 כניאת האדם ערערו כמה כותת מהמלאכים  
 ואמרו מה אנוש' כי תזכרו ונתקווס ערעורס  
 בדור המבול ובדור הפלגה יונש' מה אנוש' כל  
 כלומר ראש' מה עלו הדוכות שעברו ומה אתה  
 רצה ליתן סודות הקדושים לפי ככה הקב"ה  
 שמעה ישיב מדעתו ויאמר להם הרתלהבנת

ויקרא

דך לא כתוב  
 נסר לו דבר

מתי לא היה  
 נטו דהפעם  
 קדושים (אין)  
 יעסקו בה  
 ולא יוכלו

יק כמו שהגוף  
 ה שום קיוס  
 דתיה נמכעה  
 נמה ולפיק  
 ינו מעלמס  
 ינו ככך לעלת  
 מהוואמרו  
 בדבר שהנא  
 אמל הקב"ה  
 תנה בא

חמדה

והקדושה פיש בזעית בני אדם ידעו שהסוד דאני לנתן  
לבני אדם לפיכך אמר הקב"ה למשה החזיר להם  
תעבה ינעכו מנעיה כעראה תשובתם נבחות  
דהם קדושים והבל היוכל מפיהם קדוש סגור באמת  
אין הסוד דאני לנתן כל להם לפיכך אמר דבטע  
מתניחא אני שמא ישראל פנה בהבל פיהם דהויעהם  
קדושים והבלם קדוש יאל הקב"ה אחו בכפר  
כבודי עם רמו לו דנשמות יפגל חלונות מתת  
כסא הכבוד נבזה מכל תשובה לעטתם והנח  
זאם אין דאני הסוד לעשר לעמה זכו לנשמות  
עלונות מתחת כסא הכבוד לא זלאו זו הולאה  
והוכחה טעונה שלא נתנו להם הנשמות קדושות  
ועלונות כל להתעסק בסוד התורה זה נשמות  
הם חלק לזו ממעל והסוד הנח ידעתו ות ולקוחו  
ומרכבתו ומלווהו מן במינו ובזה התשובה  
נתגבון ידי משה ונפרעלנו ידי מלאכי הערת יודענו  
והבינו לזו תשובה נבחית וכין שנתחוק משה

במאמר

במאמרו השיב להם תשובה וזו היא תשובתו  
 ש' התורה מה כתובה אצלי ה' חונן מהמענה  
 שמען להם כמו להם מואמר אצלי ה' שהיך  
 מזה המענה דבסוד הוא מדבר עמוס אצלי ה'  
 שאנו יודעים אלהותו וממשלתו בעלוננוס וכתתנוס  
 כיכד היא ובל ידועת הסוד אין בעל אדם עיך  
 שיענו דבר זה לפי אומל הקבה אצלי לא למצוה  
 יודעם ולא לפיכע נשתעבדתם אכ אצלי ה' עבה  
 כמו ידועתה לא לבס נאמנה לא לפני ולא עיך  
 ידועת הקבה וולתי בידיעת הסוד ומה שהתקן  
 לסדר עשרת הדברות מעשם דבעשר מאמרוס  
 כדרא העולם ועשר דברות היו בנות לבמוז  
 לעשר ספירות עקם הסוד בעצמו לזה אמר להם  
 מולא קאמר הקבה כא' עשר דברות בזה ידענו  
 דהסוד בעלמו עיך לנו ובאמת לגבי יודן אנחנו  
 שודע חומר בעם ולא עיך לעשמה בלא גוף  
 להכלבס בוגך לא עיך לסוד כל מעש' להתלבס

סוד דאני ענת  
 חזיר להם  
 ס נבחות  
 נש סבר באמת  
 אמר דבעט  
 הם דהיעקם  
 וזו בכפר  
 חלונות מעתה  
 עתם והוא  
 לעשמות  
 זו הולאה  
 וית קדושות  
 דה עשמות  
 עתנו ית ולקוח  
 דתשובה  
 הערת יודענו  
 תחוק מעה

בו (לבן) הודו למעק (נתנו) לנמתנות על סוד

(אז) וק יתבאר מאי דאיתא בגמ' בשעת זמרת  
אמר הקדש לישטל תמו ל ערבוס א אבותינו  
ערבוס אמל אבותוכס ישל עלקס נק אל נבואינו  
ערבוס נק א' ענונו ערבוס וקבל זהע מפו עוללס  
וונקיס יפצת עוזו ואין עוזו אה תרה שטא ה' עוז  
לעמו יתן

(והנה) המאמר הזה תמונה הוא זמרה ונמך הקדש  
לערבוס והרי מלכותו ככל מעשה מעלה  
כלנה כננשה ומי מעבר על דבריו יפרט ממנו  
ותו ישטל השיבו לו אבותינו ערבוס והרי האבות  
כבר מתים והמת לא עיך שיהיה ערב ועוד למד  
לא לזה לקבל האבות והנבואים ופי הקצנים שקבל  
בערבנות ישון עם האבות והנבואים

(וכרתה) לתרץ זהקבה יתג' א אמונה ואין עול  
כדיק פער הנת והנא מלך במעפס ועמד  
אדך כל דוכיו באמת ובתמים והנה כשער ערו



המלאכים על התורה שאינם ראויים לתורה מאד  
 שאינם קדושים והכלל אינו קדוש כמו המלאכים  
 לפי נתייבא מעשה ואמר שמה ישרפוט בהכל פיהם  
 במענה שבפיהם שהיא קדוש על כל הקב"ה לומר  
 ידי חובה עם המלאכים אפ' במענה זו ויראה להם  
 שיש בעם קדוש שהכל פיהם קדוש כמו הכל מעד  
 זהו שאמר הקב"ה למהם תדעו שהמלאכים באו  
 במענה קדושה שהם קדושים והכל פיהם קדוש  
 (אתם לא כן) ועכ"פ לכיכוס להיות בכס כמה קדושים  
 נמנוחזים והכל פיהם קדוש להיות פומך עליהם  
 לפתוס פי המלאכים המקמינים בדבירה (היא)  
 דומיא דערכנות צפון שיהיו בס' קדושים במלאכה  
 עליהם תהיה בנויה התורה והשיבו אבותינו עכ"פ  
 כל' אבותינו הכי הם היו קדושים במלאכים ובכל דור  
 נדבר עומדים כמותם ועו' תפומך אמל' אין זה  
 מושל' אבל המלאכים דפוס סף שזה מעט והמלאכים  
 אין בהם מלך וכהר' אמרו ל' קדי' נבוא' יס' ולמל'

על סוד

בשעת מלח  
 יס' אבותינו  
 אל' נבוא' יס'  
 ק' מפי עוללם  
 עתה עו'

י' וימך הקב"ה  
 ושל' מלגה  
 פכט ממוכו

והדי האבות  
 כב ועוד לעק  
 הקמינים שקבל  
 יס'

גה ואין עול  
 במעפץ ועמד  
 ד' כשערטרו

הם קדושים כמלאכים אין אלה נגלה עליהם ומדבר  
עמם אמר אעפכ אנגה ונלאה מתחת ידם ויפקד  
שולג בהם מעט והמלאכים לא כן אמר הדי בנינו  
ערכים שאין יפקד שולג בהם והבלם קדוש והם  
כמלאכים אמר בזה האמת עמכם דהם קדושים  
והבלם קדוש וקבלתי ערכנותם ועלמם אפמוך ווע'  
אין העולם מתקיים לא באשל פיהם שת עבר ובוה  
לא נשאר להם במה לערער ואת וקרו המלאכים  
לא עמדו כל על הסוד ותינוקות אינם יגדעו  
הסוד שתי תשובות לדבר חזא דלל התנה דולה  
סגודתו של הקב"ה וכל אותיותה כודתה ונקודתה  
ומעמיה סגכ נבשה תינוקות קודאים מענכרים  
כח הסוד הרמוז בקריאתה למעלה ועוד מעיני  
בימי הרשב"י שהיו יודעים נעדים ופדולס דרך  
הסוד כמתכונתו כמבואר בזה הק"י

ואגב והנביא מאי דאיתא בגמ' וזל כיבדל  
בעטה שיכד משה מלפני הקב"ה בא שמו

למנו

ואמר לפני הקב"ה תורה היכן היא' א' נתתיה לארץ.  
 הלך אצל ארץ א' תורה היכן היא' א' להים הבין דונה  
 הלך אצל ים ורחם אל' אין עמדי עט' תחום אמר  
 לא ביה היא נוס אמר אין עמדי הלך אצל גיהנם  
 עט' אבדן ומות וזו חור ואמר לפני רבעע חפשי  
 בכל העולם ולא מצאתיה א' לך אצל ז' עמדם הלך  
 אצל מעה ולא' תורה ענתן לך הקב"ה היכן היא  
 א' וכו' מה אני שיתן ל' הקב"ה תורה א' הקב"ה  
 מעה בראי אתה אמר רבעע ממדה גבוה אצלך  
 ואתה מעשתעע בה בכל יום ואני אחזיק טובה  
 לעמדי א' הקב"ה למעה הואיל ומעשית עמך  
 תקרא על עמך עט' זכרו תורת מעשה עבדיי עט'

ניש לדקדק טובא בזה המאמר תחו היא כיון  
 שיכוד מעשה בא עמן לפני הקב"ה ואמר וכו'  
 משמע ולא היה השמן בעעת נתונת התורה  
 והא כיבול דקאמר דסוד הקצרת מספרו מזה  
 למעה והוא השמן הוא מלך המזות ואפי' אם

פמ"ג

דם ומדבר  
 ידם וזקק  
 הדי בנינו  
 דוש נהס  
 ס קדושים  
 אסמור ווע'  
 ש' עבר וכו'  
 די המלכות  
 יגד עים  
 פונה כולה  
 ה ונקודתה  
 מעט נכרים  
 גז מעיניו  
 י'ם דרך

א' כיבול  
 ה' בא עמן  
 לעמו

תמוז' לומר דבשעת עלייתו היה ובתעניתה לא היה  
סופ' פוק' כל העולם היו ושמעו גנתונת התורה  
ואפי' אנה שמענו ומכש' השמן נאכ' מה' זו עש' תורה  
היכן היא ותו' מה' זו תשובה השיבו הקבה נתינה  
לארץ והדואו' יאמר' לו' לך אצל' בן עמרם ומנא  
הוא ולא' להמעוותו עד שילך אצל' יוס' ויהגוס ואכונן  
ועוד וכי השמן שומה' שילך לבבל' שו' ומה' עושום  
בתורה קס' ועוד מה' עשה' זו ומה' טעם' יש' עכה  
ומה' הועול' בה' דכופ' סוף' יאמר' לו' לך אצל' בן עמרם  
ונשתתק' והלך' לו' ואכ' פשה' זו מה' זו ענשה' "

ונלעזר' דעשה' זו של' השמן' לא הייתה' אלא' בעשה'  
שיכר' מדעה' מן' השמים' והפיו' הלכות'  
בידו' נקרב' אל' המענה' נכח' את' העגל' ומקולות'  
ושלך' מיזו' את' הלכות' ופ' באותה' שעה' מלא' שמן'  
לפתוח' פיו' להשמין' ולק' מרוב' ולומר' בתנ' יגע'  
הקבה' דעייש' את' כל' העולם' וכשבאו' המלאכים'  
לערער' לא' הושטו' כלום' ונתינה' לעשה' דזוהר'

עכשו שעשו את העגל ונשתכרו הלחות לבוק  
 יעשו ונתמלא השמן קמחוג נחמה עו בא לבנו  
 הקבה נאמל תורה היכן הוא כלומר לא הועלת  
 כלום במה שנתת תורה לעולם שהדי עשו העגל  
 ונשתכרו הלחות ונתבטלה התורה השיבו הקבה  
 נתתה לארץ כמו שהתורה לקיום הארץ נתתה  
 כמעט אם לא בדית יומם ולילה חוקות עמנם נאץ  
 לא עמית והדי איתא מעשה לא היה בעגל ועלו  
 יתקיים העולם עש' וכדיק יסוד עולם והשמן לא  
 חבן שעל מעשה מדבר הקבה דק חשב מדאמר  
 הקבה נתתה לארץ. הו לקיום הארץ. נסבדר  
 השמן דהקבה קיזר לו בדבר ולא הודיע לו נאוגו  
 השמן בדעתו מעם הדבר הארץ ינדעת חננו בין  
 ולא נבכאת כל על תנאי התוכה והלך אצל הארץ  
 אמל תורה היכן הוא כלום יש לך קיום כל בעבול  
 התורה עכשו הכי ישמא במלך התוכה בשעש

קס

נתתה לא היה  
 גנתנת התורה  
 מה זו עש תורה  
 והקבה נתתה  
 עמכם זמנא  
 יום ותהום ואכנן  
 ומה עושים  
 ה טעם יעבה  
 ו לך אצל בן עמש  
 ו ענשה

דה לא בעשה  
 הביא הלחות  
 העגל ומקולת  
 עשה מלא שמן  
 בתנס יגע  
 שבאו המלאכים  
 לעשה דווקא

עמש

בשעשו הטגל ונשתכרו הלוחות ועלמיו את סומכת  
ועדיו נבבת נענמדת והשיבה לו שהים הבין דוכה  
הוא שינדע המעס נאפו גלה ה' המעס איני יודעת  
אופו מופכ שאני כנחה על התקום וכשמים נקום  
גם אתה נחיה נהלך אלל התקום והיום והשיבו לו  
גם אכנו תלנים באקר שהאש הוא הנושאת אותנו  
וזהו שאמר תהום אמר לא בי היא נים אמר  
אין עמדי כלום אין אכנו יודעים מעס הדבר הלך  
אלל האש שהם אבדנו ומנות אמרו לו באזכנו  
שמענו שמעה הכוונה היא אמרו לו כשהתנה  
הקבה עמנו במעשה בראשות לא אמר לנו רק  
אם לא יקבלו יפלא התורה יחזור הטולם לתקו  
ובוהו אם לא יקיימוה והרי קבלנה ויש לו באזכנו  
שמענו שמעה שנתקבלה וזהו כל מה שצמינו  
לפיכך נחנו ושקחנו חזר השמן אלל הקבה בא חפצנו  
בכל הטולם ולא מפאקיה דהו לא מפאקיה מעס על  
מה טומדת הארץ אמל הקבה לך אלל בן עמרוס

היא שיקבל התורה וינדע המעשים בא אצלו אמולתו  
 פתח הקבה על ירך היכן היא כלו הדי נקבעלה  
 והשיבו לו מעה ממוב ענותנותו מה אי עתתן התנה  
 על ידי עד שאמל הקבה הואיל נמעטת עלמך  
 לפע תקרא על שמך ובוה נשתתמו עיני השמן עמי  
 מעה לבדני יכול העולם להקביוס שעלנו נק התורה  
 ענא זכרו תורת מעה עבדי...

אוי נעמי אפשר לפנע באופן אחר מאי דאית לך  
 נעמי ויתלכו בתחתית ההר מלמד עכפה  
 עליהם ההר כעניית אמול אם אתם מקבלים מנעב  
 (אם לאו שם תפיה קבעתכם ואי מוכן מנדעא  
 כבא לאוניתא דלא קבלנה לא באונס לאיתא במטר  
 דלא קותה כפיות ההר שא על תנח שבטל פה  
 דאם לא תאמרו הכי הדי אמרו נעשה נעמעט  
 וקיפי עיך כפיות ההר שא ונדאי על תורה שבכתב  
 אמרו נעשה נעמעט נחשבעט לא כלנו לקבל עד  
 שכפה עליהם ההר כעניית...

וכי

עלמי את סומכת  
 לו שהים הבין דוכה  
 המעם איבי ינדעת  
 הים וכשמים נחוס  
 נס והים והשיבו לו  
 ויא הנושאת אותנו  
 היא ויס אמר  
 מעם הדבר הלך  
 מכו לו באזכנו  
 עכו לו כשהתנה  
 לא אמר לנו ק  
 ה העולם לתקו  
 לנה ווע לו באזכנו  
 על מה שעמינו  
 על הקבה גי חפעת  
 מפאת מעם על  
 ד אצל בן עמרם

והנה בין למד דעל התורה כולה ככה עליהם  
היה בין למאן לאמר דעל תורה שפדווקא  
ככה עליהם מפא השמן פרה פתוח לעדער  
ולקטוב על קבלת התורה באומנו לא היו  
קבלתם קבלה בין דהיתה המונדעא (לפיכך בא  
לקטוב לפע הקבה (אמר תורה היכן הוא כלל  
בין דהיתה המונדעא מעתה נתבטלה נתינת  
התורה ומה הנעלת געטענה והשיבו הקבה  
נתתיה לאונן כלל אע"י שישל ית להם מונדעא  
על קבלת התורה מזה געתינתה נתקיימה  
האונן ולא פירש לו העעם עד לבסוף נהשן  
עביון לא הבין והלך אצל ארנן נהאש ולא מוצא  
מעם חור אצל חקבה ואלו כבשע חפשת בכל  
העולם ולא מוצאתיה מעם מספיק למד  
נתקיים העולם היו התורה באונן קבלנה וטא  
לא קבלנה דמיו ועל מיו נתקיים העולם השיבו  
חקבה ואלו לך אצל בן עמרם בזה הנד ישר

ק"ג



הנוניעו הקבה מעם הזכר דעו קבלת מעשה  
 לבדו וכול העולם להתקיים והוא צפב עם ה  
 אנכעוים וס וארבעים לילה וחלל בכללן טוב  
 ועלם ואפה השען לא הבין מה שאמל הקנה  
 לך צלבן עמדם דהו עחוא העיקר דהאמר  
 שולך לו ומתא יאמר לו מעם הדבר ולפי הק  
 לשאל תורה שנתן לך הקבה היכן הוא ולא  
 נשתתק השען ונתבטלן מעמיתו עד שאמר  
 הקבה למשה הנאיל ומעמית שמתן וכז בזה  
 ידע השען זמעה לבדו וועיל בקבלת התורה  
 וכול העולם להתקיים עו ומקרא מלא הנכח  
 נצניק וסוד עולם האמור מעתה אמלא מעה  
 לבדו וחזור העולם לתקונו נבחרו בין לפיכוס  
 הא בין לפיכוס השען הכי כל זמנא היו בעמית  
 עמית העבל ומשה לא היה ועו לבדו היכה  
 קבלת התורה לפיכוס השען כל כפיית הקהר

לב

לה ככה עלה ס  
 על תורה קל דוקא  
 פתוח לערער  
 ומכו ולא היו  
 נדעא (לפיכך בא  
 היכן הוא כלל  
 תבטלה נתינת  
 והעובו הקבה  
 יס למס מנדעא  
 תה נתק יומה  
 לבסוף נהשען  
 נהאש ולא מוצא  
 פע חפעתו בכל  
 ספיק למדה  
 ננס קבלתה וטלו  
 העולם השיבו  
 בזה הנדויעו

קכ

לגבי מעשה לא עייר כפיות הקדש כדי שטלודו  
לכדו מהטעם קבלת התורה וקיום העולם  
ועפ"ז נלמד מע' במדקס וז"ל בעשה שאמר הקב"ה  
למעשה ואתה הקרב אך את אהבן אהבך  
הכע לו א' הקב"ה מעשה טובה קיפה לו ונתתיה  
לך שאמלא היא אבדתי את עולמנו ע"ל  
דלכאורה אין זאת הנחמה על התנכה עושה  
קורת דוח למעשה בשבול הכהונה  
שנתנה לאהבן דהתורה לא למעשה לכדו נתנה  
לא לכלי אשעל ומעשה היה סכסוך בין הקב"ה  
לשכאל והכהונה לאהבן ולזרעו לבד נתנה  
ומה ענין זה לזה ועוד למען הנפטר לומר  
שאמלא היא אבדתי את עולמנו דבר שהוא נודע  
אומנם לפי מה שכתבנו יבוא עין לאש דישכאל  
קבלו התורה מאתך שעשו העגל ועוד  
כפיות הקדש באונם הני טאו לא קבלנה וכדור העש  
לחזור לתנהו ובהו ובמענת השמן אמלא לא

היה שלא נמלא בשני דברים לא נעו לבדו נתקיים  
 קבלת התורה ועמיד העולם על שומרו ולא חור  
 לתוהו ובהו ואין לך מעלה גדולה ממנו שזה לה  
 מנעם שהיית לה התנה עם העולם שיהיה לה  
 קיום כי אם כשופרם בכללותם יקבלו התורה דגוב  
 עם הדת מלך ולא אל לבדו באמצע מעלה מרוב  
 גדולת מעלתו שאין למעלה ממנה יעשהו הקב"ה  
 כדברים וכלו קבלו כל ישראל בכללותם התורה  
 כמאמרם אל שקול משה כנגד כל ישראל וזהו הטעם  
 שיש בה קוצר כוח שאמר הקב"ה למשה בעת  
 שהכניסו לו על הכהונה אל תדע לך שמעלתך לא  
 תשנה לה מעלה לא על אהרן ולא על אהרן זולת  
 שהיו עיקר קיום העולם על ידך היה שהני ישראל  
 עשו את העגל והיתה להם מענת המונדע  
 נשאלו אתה שגשגת לבדך עקי מול ממשול  
 ועל ידך נתקיימה קבלת התורה הייתי מאבד  
 עולמי ומחויכו לתוהו ובהו והיכן אהיה

במשל ע"ז קבלת התורה

כדי שכל ידו  
 יום העולם  
 עשה שאמר הקב"ה  
 את אהרן אהרן  
 קימה ע' ונתתיה  
 למנו על  
 על התורה עושה  
 עבוד הכהונה  
 וזה לבדו נתנה  
 בין הקב"ה  
 או לבד נתנה  
 וכסך לומר  
 דבר שהוא נדע  
 ין ראש דו שרא  
 עו העגל ועוד  
 בלנה וכיין העולם  
 ששן אמלא לה

ג"ע

וכהונתנו. ואז נחת עלת על כולנה. נמלך אהמעה  
שוכות לה אתה לא זכה לה זנס נבדא שעל ידך היה  
קיום העול. ופתורה לבדך נתנה נישא אהו זכו  
על ידך יסנה מבואר כפי המשול אשה אחת ילדה  
במפרים. ענים רבון נדעוהו על מדעה  
שקול ננגד עז ולפי האמת במה מצונו שקול  
נגד סר לא העם הוא כמו שכתבנו בקלטה  
כמשול ישרא רת יש ענים אותות לתורה ולהכי  
לא ילאו ישרא ממעשים עד שהיו ענים כבנה  
כמשול אותות התורה נכמו שכתבנו במקום אחר  
וכן שקבלו את התורה <sup>ששומדע</sup> נעשו העול נבטלה  
קבלת התורה ובמענת השמן אכן נודע הדבר  
זמרה על ידו נתקיימה קבלת התורה נתקיים  
העול וכמו ארמוני בישא של הכל דמו במעה  
לבו נמלא בזה שקול מעשה כנגד כל ישראל  
ישיר אמוני אשה אחת ילדה ענים כבנה  
במעשים

גה כמלכא דהמענה  
בכא שעל ידך היה  
הה נישמא אהו זכו  
לל אשק אהת ילדה  
ענהו על מבעיה  
מק מנכינו עקת  
עכתבנו בק למנה  
נות למנה ולהכי  
יו שעוס כבנת  
כו במקום אקר  
ענל נתבטלה  
כן נודע הדבר  
התורה נעקרום  
הכל דמיו במשה  
גד כל ישראל  
הה שעוס כבנא

וכהונתו. אב נאח עלת על סולמה. נמלך אהמטה  
שוכית לה אלה לא זכה לה צום נבאך שעל ירך היה  
קיום העולם. **תורה** לדרך נתנה נישא אהו זכו  
על ירך **שנה** מנאר כפי משול אשה אחת ולדה  
במכרים. עעים רבנן ורעוהו על מכרה  
שקול כנגד ער ולפי האמת במה מצונו עשת  
כנגד סר שא העם הוא כמו עתבנו בה לטורח  
כמע אל ישרא דת יש עים אותות לתורה ולהכי  
לא ילאו ישרא ממכרים עד שהיו עים כבנה  
כמען אותות התורה וכמו עתבנו במקום אחר  
וכן שקבלו את התורה <sup>עשומדע</sup> ועשו העגל נתבטלה  
קבלת התורה ובמענת השמן אכן נודע הדבר  
זמרעה על ידו נתקיימה קבלת התורה ונתקיים  
הטעם וכמו צרמנו בישא שא הכל דמו במעה  
לכדו נמלא בזה שקול מעשה כנגד כל ישרא  
אשר אמרו אל אשה אחת ולדה עים כבנה  
במעשים

מלכת צהמטנה  
שעל ירך היא  
עמל אהו זכו  
שק אחת ולדה  
על מענה  
עצונו עקת  
ינו בה לטנה  
למנה ולהכי  
שעים כבנת  
במקום אחר  
נתבטלה  
נדע הדבר  
תורה נעתקוים  
ל דמו במעה  
כל ישראל  
שעים כבנת

אלו ימיה הקזה ו ח י יא יב יג יד כח ככ כג

דרוש ליעלה

במקור

כח נב דבר

מקור ע

ולעד לפעם זה

כשעה

ינשן דרך בסוד

ידעין אורן נרש

קנש בלול מב

ינשם דרך קס

מדם בלבם ב

הז ינשן אור

אורן בלבם ב

מלגו אור

קופר מקור

באריזל נמי

עץ סופר כ

יפסית מנ

ה



דרוש לבעלת הרקב זענען אסער דרוק הרב אדמו

במנהג זעקב קבי הכייל ע"ה

ר"ת לבי דבר יונג אומר אי מען לויטן לעצטען שפוט  
מקור ע"ה המומער

ויעד לברע זה המומער על כ"ה קדוש רשבי בני אהל

כשעלה מבעד למרום רשבי רשבי הקנה אין א"י

יעשן דין בסוד אמל הקנה מעד יעני יעני ע"ה

יעשן אהרן רשבי יכתוב אהרן רשבי ע"ה

רשבי גדול מכל בני אדם לפי ע"ה רשבי ע"ה

יעשן דרך הנני כלאע ע"ה רשבי ע"ה

קודם בלבם באמת רשבי ע"ה רשבי ע"ה

הו יעשן אהרן יזה רשבי ע"ה ע"ה

אוקו בלבם באמת רשבי אהרן רשבי ע"ה

אלמו אהרן לבל בני דונו ואלו הדרשני לפי ע"ה

קוסב מקור ובימוי דונו רשבי אהרן רשבי ע"ה

באר יזל ואל רשבי רשבי רשבי רשבי רשבי רשבי

ע"ה ספר מחר

ופיסת מנחם אהרן רשבי רשבי רשבי רשבי רשבי

העולם הדרשני ע"ה רשבי רשבי רשבי רשבי רשבי

HEBREW UNION COLLEGE - JEWISH INSTITUTE OF RELIGION  
Cincinnati, Ohio  
MERIC 1  
2  
3  
4  
5  
6  
7







מחבוביך עקם כד שפ הפגניקים ואם לא הינה ביעקם  
על ושאלנו יהנו כולם חבוביך  
מזר נאדלות נכ חפער עמנו זל עגולה זכר חפזי רוענו  
העלון יוכר מן הפניקים וזכר יצד שחיו נשאלו רגלים  
באים ומצדים לו סודות העונה הנשמים מעניו כל  
חי נכמה צדיקים חסידו עשוקי באים מונע ואומרים  
לו צדיים נשמים ואומרו צדיק עמנו נשקף עם  
הצדיקים עשאומונע ואמרו להם חסידים בלגה יושבין  
בגלל האמל לה חבובנו לא יתנו זל נחנה לנו כענות  
למע היכן יושבין והלכו הצדיקים ואמרו בגלל רבג שלנו  
רעבי נצנה להם כענות נשאל בגלל הארנית זכות  
הנעים וככנסו להידיעות הפניקים צמנו נשאלו כמה  
היכלות נבאו והגידו לו כח האצלו יש מור נאקלות  
עקם נחלי עמן נאכרסמוע נשאלו קחיו ומדס נשאלו  
בגדים דוחניים למעבי נודו מר לא ילתי נבפדחתך  
חל בגדים מן היכל ען בליתן היכל צמנו מוני  
שנשקן מונע עמחק מקחיתו יך תעובה כנו בוקר  
פ נשאל  
בנות חלבים בקבוציך נכ ינכן שמו זל כי בכל עקיה

רעבי

ענו דנרו  
נשאלו  
גד סיבות  
לקום  
ד לנה הטבע  
עמוזל כי  
לא רבו הקו  
דנו כולם  
וד וקטמיר  
שאלו הכל  
הח נק חמס  
ניקיה בעקם  
כיהם מעוזים  
נאק בעקם  
יא הקבנה  
לגולת  
כיום שקו  
עמן עשון

דעבי ענטק בתנחז היה גיהו זל מעעלה ליו ועל  
בעמות האדוקים באים לבנו והמלכים והנה כפככו  
לעיל ברע הדוא למקום היו סודות התורה בסתרים  
מבטאים ועפיו כפיו מסתם בכל העולם זל בגופ  
מלכס במקלותך אהם השמות באים באהבה אומר  
דברים נחמדים וכו' ולתנים היו חסדן לבטח ולקו  
זל חיה בא סך והם נבדה ענל ג' לקו זכור לעוב  
שהיה בעלה אף יתב עקרת עוקר בבית אומר

אם סודות התורה

שמעו בר זל יתא המעך ד' עת צור וד' כל כבודו  
רעבנות עבר כנגד עמות האדם ואומר

אם קידך עמנו האדם וסיקר את גופו אם רכה  
לכנס לעולם העולם איך לזו בנה להקדוש לו  
וקה עכנו אקר הקדושה ואכי חכו ואמו מן עתה  
אורו אם לא יענה תלמידה לא יאמע לעולם ולא  
לדוש ופאני קנה שמה מלמדה מקדשן אורו גם  
מלמולה ג' ע' עמתי כע שהיא המערה ידעי אור  
לעמות ד' ועכוי עמך ובית אבך אעם עמך לעתה  
גם אכה יתאו המעך הוא הקבל יפך כ' הוא אומר

נחמתי

המתעטט וכתבנו מלניס אונק במטה פשיך  
זחלו עמידו עם פהם הצדיקים כל כבודה היא כל  
שמה שצדקם בת מלכו שע לא כל אחז נוכחו  
ממטצנות זה לבועה

כדק מנות ופ' תוכלנה בשמחה נכ' תחת אבותך נכ'  
חזונה שמך נכ' אשך פתחול כי בני העולם  
כשמתים סופדין (וכוין ומד לפי הענין) ולא עוד לא  
שקנין עבדתי ימי אבילתי ורעבי קח ארבו יוס-הרעה  
יום גילה יום הלולא ואף בני העולם השמעות  
אינם יוצאין מבע לעוד נשמת הצניח עד שפירב  
שיעור מיל לעמי גע ויוסאן לקלטה דרשבו באיס  
מגע עד תוך ביתי ומבקר הולכין לעולם קעלין  
זאת ועוד בני העולם ברא מחנה אבא ורעבי זיבה  
את כל הדונת הבאים אחריו ארבע זעה לבקמות  
תכל למך בשמת רעבי לפי קנה בקלנית אסיה  
דיעותיה עהם נשמות הצדיקים באים מגע לבנות  
אחד שני עד הך טבו וזהו מופאת לך מה שלא היה  
ככל צדיק זאת ועוד תוכלנה בשמחות ונל לה על

כענין

גלה שיו נכל  
ים ינהה כפכנו  
זחנה נפתחים  
עולם זה בגוף  
יום בשמה אומר  
בין לבטח ולאו  
לקו זכור לקוב  
בבית אופר

נד' כל כבודה נכ'  
האדם ואומר  
כו אם רכה  
להתפנות לא  
אמו מן העולם  
לצדקם ולא  
שני ארבו גם  
מה יקני ארבו  
שמה לבנות  
דיהוא ארבו

ממחנה

כמנהג המנהגים שקדוהו ינוח אבל עד שקדוהו  
בהיהל עליו מלכו של טולם תקח אבותך שהם  
הם יקח ג' אונם ירכיבם לזכות אבותם כיוצאיקים  
עליו יקח ג' אונם יקח יקח יקח יקח יקח יקח  
ישקמו לשמים יורשי סוד תורתו של רשב"י  
שני יקח ג' אונם יקח ג' אונם יקח ג' אונם  
שמן לפני עמי יקח יקח יקח יקח יקח יקח  
זכרתי יקח יקח יקח יקח יקח יקח יקח  
שהם בכל ענין יקח יקח יקח יקח יקח יקח







חמנו קטעו וקמנו לתמונים ופסוק יעלה לאלה הקב"ה  
 ע"ד עובד הפסגות מן הסוד יתום יבדד קטן ויתום יבדד  
 מעשה יתום יפחית מבע אדם מלמדו ועל יתום יבדד אדם  
 טוב ונבחר מלמדו עמי הגיעך לזה השם מזה חסד  
 עזרתי בשמים עסקתי בתי פאלע קדש מחוץ לתי עמדה  
 ויהי יקל להשנים ילא מעגשנות אל פתחי יא אע צמתי  
 יצפונת בהכל פתח יחא הנכחתי עמא דיו ופירוקה ועל זה  
 בשביל מדת הענוה ועל כן בודד יאקח אתה  
 הקודר חכך על ידך בבוד ועל אף לך הנה יאקח עמך צד  
 מעה מלפני הקב"ה בא עמי ויחול עמי סודת היין  
 היח אעל ערביה לארץ ילך אצל ארץ ילע יבדד היין היא  
 אמרתי יאקים הבין דכנה ופוא ידע את פתיחותי ילך אצל ים עמר  
 אין עמר הלך אצל הקום אמר לא ביהא שאלה קיום אמר לא  
 ביהא נס אמר אין עמה יבדדון ויפתי אמרו בארץ עמנו  
 עמנו חזר ועמר לפני הקב"ה מרובת הנה יעלה עמך שאלה  
 אתה לך אצל כן עמכם ימיר הלך לו קאמתי ענת לך הקב"ה  
 היכן היא אמרתי ופי מה אבי אעתי לך ענה אמר הקב"ה  
 לעמך באלה ארץ יאך רבטת חממה הנה אצלך הקב"ה  
 הדוק עמך עמך יעל ויחא מעתי ועל זה נאך אמתי  
 ענת לעמך אמר הקב"ה ויחא מעתי עמך עבד הקב"ה על

שמך

בשעה שעלה מרגע  
 ילוד אשה בודד אעל  
 יק עגולה יעלך מעשר  
 יא קטנים יעבדו אתה  
 ע"ה ארוננו מה אמר  
 רבטת מעתי יאך  
 בסוף כבנה והחזיר להם  
 יו ענגו מלפני עמך  
 ענק לננו מה כתיב בה  
 למאכס יודעם לפרש  
 מה כתיב ילא יהיה לך  
 עגשנים עמי עב ענה  
 כלום ארץ עמנים מלאכה  
 ע"ה לא השא משא וסרת  
 ארץ ואת ארץ אב עמך  
 לא תבאם לא רבטת  
 קטן חזר להנה אמר  
 ע"ה נא עמך אמר  
 ע"ה עמי לקחת  
 עמך מבעת  
 הקו ופסגת בקב"ה

לא

שמך עמך וזכרון תורתך עמך עמך עמך  
שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת  
שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת  
שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת  
שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת  
שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת

והדרך זאת רכש על ידך אמת וק' חסד עמנו  
שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת

שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת  
שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת

שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת  
שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת

שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת  
שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת

שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת  
שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת

שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת  
שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת

שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת  
שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת

שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת  
שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת שבת

מנצח











פירק קמ"א דתעניות אמר רבי יהודה אצטוב  
כל המעשים עשו  
בשם ועבדך עבדך

מומיתה מעונה שנה ברעה פדך ממות כפי יגיעך  
מונעי ליה לא מתוך שהרעיו עלמו עבדך ומצד  
מונעה ולדך תח למשך פטורתי ולהאיך שב עלתמו  
בדמיו כביהורה שטעה דכיום מתחייבן ומיני שלאום  
ואלו גם המהיך על עולתמו ומחייבן בהפלת והמהיך  
בבית הכסא ולא יחללם מעמוד ולא יערה מעמוד  
ולא יקנה הקענה ולא ולקק בארבעותיו ולא יחכל כל  
התבשיל שבקערה כדי שלא ידחה נזקן משאול  
מעין פיה בחלפם ואין מניחין כאה בקדרה  
וגרסיין בתענות אמר רבי יהושע בן לוי כל  
נחמ' אדם עלה אשה תינוק נתינות אשה מתי היא  
פשה נתינותה אל כל חפסתי אחת נשמה לטוב  
מעשה מעשה ולא הנחתי כלום כעם ב' לא הנחתי  
כלום בלתי הקדושתו בעלה כיון שישמעתי נחמתי

לענין וקו במתנה  
לך פלמיה דה' כל  
נו מנוי השב' וקו  
עמה ובשב' שמעתי  
לכחמות קבול למבך  
שיתפ' ביונת' ב' מתקו  
ה' וקו בק' לת' מרה  
חוק' ועל' לנג'  
ג' של עונם  
ברא מחכה אבא כמע  
קוה מרטה אס קחמ  
מ' שמר' פגעו של  
מלך המשיח דה'  
ס' אהר' מיום אהר'  
מ' קת' לבש' נשית  
ישרו' גם אהר' חושה  
מרת' העבונה ששכר  
לעולם ועד' מפי'  
אמת' ל' זכר' ק'  
מכר' ב' ל' י' א' ר'

ימי מנוח אמרה לו רבי מפני מה משכת את ידך  
מנוח אמרת לה כבר סעדת אמרה לו היה לך לעסוק  
ידך מן הפת כמו שמשנת ידך מן התבשיל  
חנה סבורה אני שתניח פאה שכן אמרו מנעתי  
סוח בלפס תינוקת מאי היא פנם א הייתי  
מחלך בדרך דאיתי תינוקת אחת אמרה לו רבי  
לא שדה היא זו אמרת לה בדרך כבושה את מולך  
אמרה לו לפנים עכמוק כמורה תינוק מאי היא  
פנם א הייתי מחלך בצנך דאיתי תינוק שהיה  
יושב בפדעת דרזים אמרת לו בע מהיוו לך  
אלך ללוד אמר לו נו אחובה נקברה וזו קברה ואמרת  
הלבתי בקברה ואחובה כיון שהגעת לטעיר היו  
מקיימן לה גנות (פרדס) תחומי לאחוביה אמרת לו  
לו בב לא כך אמרת לו זו קברה אמרת לו  
לא כך אמרת לך זו אחובה משקתיו על ראשי ואמרת  
השדים ישא שילגם חטמים גדולם וימנעם על

חזעשה באחד שלם היוטו שח עשה בימים  
 בשנת בצורת וזמן עליהם ששה חודשים  
 והתקם לביתם בא בנו של בעל הבית עמד לבעתם  
 בעל האחד חלקו ונתקנו וכן השני וכן השלישי כיון שבה  
 חביו מלח' ח' כפיו מתים בשתי ימיו עמד והגבירו  
 מלח קומתו וחבטו בקרקע ומת כיון שזאתה חמו  
 עתה לבד ועלה ומלה נאך באביו כשראה בט  
 ואשתו מתים עלה לבד ומת ומת אמר כב' שער  
 שלשה עשרות מתו על דבר זה ע"ל

חזעשה באחד ששלח בנו אלם חבדו ואמר להם  
 אבא אמר להם השליש געה שלחמיהם  
 הן ומצאו מנודד חמים ואמר לנאין ל' הן וספר  
 לאביו אמר לנ' אביו עתה של מעשר הם ועוד  
 אמר להן אמרו להם אבא אמר השליש געה  
 א הן ומצאו מנודד חמים אמר ליה חן ל' בה  
 ספר לאביו אמר ל' אביו שמח כקדון קס חסד

שכתב את ידך  
 ל' היה לך לעמך  
 הקב"ה  
 אמרו מעתה  
 גס א' הייתי  
 אמרה ל' רבו  
 כבושה את מלך  
 יעניק מאי הוה  
 י' יעניק שהיה  
 בע' מחיון דין  
 גלה וזו קב"ה ואמר  
 עתה טעיר היו  
 ל' לחודים חמוכה  
 ה' אמרת ל'  
 היו של ראשי ואמר  
 ויגעם ע"ל

א  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

וְעַתָּה בָּנִי כְּפֹן זֶה בִּיה אֲמַר לְךָ בְּשֵׁה שְׁבוּ  
 בְּךָ וְנִמְצָאֵת מוֹשֵׁה הַיְיָ בְּיַד אֲשֶׁרֶת אֲמַר לְךָ שֶׁ  
 מוֹשֵׁה אֲמַר וְכִי־נִמְצָאֵת מוֹשֵׁה מֵעַתָּה כִּמְהֵרָה  
 תִּשְׁלַח אֶת־יָדְךָ לְךָ שֶׁמֶלֶךְ הַיּוֹמִי־קִדּוֹן בּוֹדֵךְ אֲמַר לְךָ  
 הַטְּבוּחָה בְּךָ הִיא אֲמַר לְךָ כִּי־נִמְצָאֵת מוֹשֵׁה מֵעַתָּה לְפָנֶיךָ זְכוּת  
 כִּי יוֹדֵעַ לְפָנֶיךָ זְכוּת (שֶׁ אֲמַר קִדְשָׁה עֵלֶיךָ נְהוּיִן  
 אֶת־כָּל־הָאֲדָמָה לְפָנֶיךָ זְכוּת

רש"י ד' ד'

א  
 ב  
 ג  
 ד  
 ה  
 ו  
 ז  
 ח  
 ט  
 י  
 יא  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ  
 כא  
 כב  
 כג  
 כד  
 כה  
 כו  
 כז  
 כח  
 כט  
 ל

וְעַתָּה בָּנִי כְּפֹן זֶה בִּיה אֲמַר לְךָ בְּשֵׁה שְׁבוּ  
 בְּךָ וְנִמְצָאֵת מוֹשֵׁה הַיְיָ בְּיַד אֲשֶׁרֶת אֲמַר לְךָ שֶׁ  
 מוֹשֵׁה אֲמַר וְכִי־נִמְצָאֵת מוֹשֵׁה מֵעַתָּה כִּמְהֵרָה  
 תִּשְׁלַח אֶת־יָדְךָ לְךָ שֶׁמֶלֶךְ הַיּוֹמִי־קִדּוֹן בּוֹדֵךְ אֲמַר לְךָ  
 הַטְּבוּחָה בְּךָ הִיא אֲמַר לְךָ כִּי־נִמְצָאֵת מוֹשֵׁה מֵעַתָּה לְפָנֶיךָ זְכוּת  
 כִּי יוֹדֵעַ לְפָנֶיךָ זְכוּת (שֶׁ אֲמַר קִדְשָׁה עֵלֶיךָ נְהוּיִן  
 אֶת־כָּל־הָאֲדָמָה לְפָנֶיךָ זְכוּת

נעשה כל יום ויום וקיה נראה עכתיב בהו עשייה  
 ואין ספק זהוקציתל קציית בין זומא יהנה נראה  
 לה במה שהעבו לו חכמים שנסתכל כלו ועז  
 תמה מעשה זמאתר זהכתוב עינה וכתוב ועז אח  
 קלבי האמת למ התנה בהם עשייה שא כני לבחור  
 ולהעביר אלה אכ אפסא אץ כתב נעשה שהיה  
 פרחון פה לעינים למה חו ב כוונת והעוב לו  
 הקנה כתוב והנכסה למופת יעשה למ שתכלת  
 גדול יש לי כמעט נעשה אדם והוא עילמגדו העולם  
 ממנו ועדת העננה ניהיה הגדול טעך ברע  
 וזקנו כוונת הכתוב נאכ כל אה ירו עשתה ואת  
 עכט האמת הנת ויהיו כל אה נאוסק שבזבכה  
 מעים נעשו מעו אמודתי ל עשייה בני להכחיקמן  
 שא נהק לו דאס ענה למע ל עשייה בני להק  
 נא למנה כתב נעשה אדם שהוא פרחון פה  
 למעוס לזה העוב ול זה אפסא עז כלמגד  
 תעלם גדול הטק ל בנג נעשה אדם והוא עילמג

ג בסטה שבא  
 תנ אמרלו של  
 ז מעות במה  
 בדרך אמרלו  
 יתני לנך זכות  
 נא עז להוין

אים כב פ ל  
 נאכל ברוח  
 פר נאכל וזד

העולם הזה שדעת הענוה נהיה הגדול ממך בדרך  
 בצוה יבין פסוק אחר בפי יתרו ניאמר ה' אלהי  
 כה נאמר לבית ישראל לא תעשון אתה נוסח  
 יש לך דין לאיך תעשן ממה שלא כיוון השמים  
 דגרתו לא תעשן אתי כפי ואלה וזה  
 והלא אזהרת ש' מיוחדת בפני יואל לכת טוב עש  
 למעשה ועל במלת אתי נרוב דגשו לא תעשן  
 פחות עמי המצאעין לפני במרום ונדאה דהכל  
 יבוא לבבל יאוב בהקדים הא דאמרינן בספרינו  
 בכתובים המכתובין זה את זה עד שיבא הכתוב  
 ה' ויכריע בניהם כיצד כתוב א' ונאמר מן  
 השמים העמיעך וכתוב א' ונאמר ויכריע על הר  
 פני בא הכתוב ה' והכריע בניהם מן השמים  
 דגרתו עומד מלמד שהרבה השמים ושמי עמיה  
 על הר פני נזכר עמהם וכן נזכר הוא א' ונאמר  
 ויכריע עמי ונאמר זה הוא ערסת האבד ועל  
 הכתוב עולם וה' ונאמר להם איך הפדיע את  
 ה' מן השמים שהרבה הרבה עמי פניו על

ה' שש עהדי' גם פסוק זה פתח פתח ע' קר

סוף ומה הפרש ביעה"ס

ותפ' ול' עההכרעה היא באז' אתם כתיבם שאם

הדבור והקול יולא'ים מן' העמים לא יתישב

לגמרי' אתם כתיבם עהוולל' אתם עמעטם אחר' עתי

אפטר' עראו מן' העמים עהכו' העמים במקומן

עומדים בלתי' קראו' ובאז' אתם כתיבם לא' נכלל' להי' ע

זה שא' עהביא' הקב"ה העמים לערוס' עיכולם ללא' ע

נהלף' להם הקול מן' העמים ועכש' יתעב' לבי' עתי

להם נדבר' מן' העמים עמכ'כו למדין' עלא' עמ' עתי

ואיתם למדגו' עהרכבין' הקב"ה נכז'

עוד נקדים מע' במנדף' בא' גיאה כמה גדולים

עמכי הכוח לפע' הקב"ה עהכו' הכבין' הקב"ה

העמים נעמי' העמים על' הר סיני' נדבר' עמהם

לא' הנביאו' עכ' כנלא' בנה פ' דפועה וא' דכא'

ועל' כנח' כב' העל' נכח' חד' אמר' אפי' דכא' נכד'

אמר' אי' את' דכא' נעס' עברא' כנלא' עאמר' ע

את' דכא' עכ' הכבין' עמים נכד'

אל' נמלך בקטן

אמר' ה' ש' משה

העשן את' עונ' ע

כי מן' העמים

כספ' ולתי' וזהב'

אל' לרת' טוב ע

נעו' לא' תעשו'

דכוס' ונדחה דהכל'

מכינון' בספ' ונ'

עד' שיבוא' הבית'

ב' א' עומר' מן'

נכד' על' הר'

הם מן' העמים

עמים ועמי' עמים

ד' הוא' א' ע

הוא' ע' ועל'

אך' הפועה ע

עמי' עמים ע

והנה עשם המיטן שיש להם פתחון פה במע' הפרס  
נעשה אדם לפי אלא וצדק בעשהם לתאר  
הקצה במדת הענוה דכתב ה' מלך באות לבב  
איך יתכן אמלך דס' ונשא ימלך בקטן ומעוס הכי  
פונס לומר ב' דשויות' לזא' איתס נאיתס כי אלא  
השמים ומאמרו איתס נאיתס אמלא היכברתי  
כינתתי כמע' ומכחן תנאו נמה חבובה בעיני  
מדס הענוה אהדכנתתי שפני עמוס על הר סיני  
ולא הנבדתי הר סיני למעלה' ועכ' לומר לפי  
שמדת הענוה היא חבובה בעיני כדו שמוע  
יכאו בני אדם וילמדו מועט מוסר אלה' לא תעשו  
אתי אלהי כספ' נשאי זה בעיקרו אין לכם פתחון  
פה כמע' נעשה אדם שאיתס נאיתס שאט אנתן  
במדת הענוה "עכ'".



# דרושים לנפטר בה

בינו

בכזדרש אמר לטעור געעה שקלדיה  
 נפטר מן העולם ג' כרתה על  
 מה יוצאים לקבאתו יא' אומרת יבוא אלום ג'  
 אומרת ינאנו על מעכבותים ג' אומרת הנכד  
 נכנאנו ובעעה שהרעע נאבד מן העולם אלא  
 כרתה על מאן יוצאין לקבאתו יא' אומר אין שנים  
 אמרה לבעשים יא' אומרת למעלכה יאבב וא'  
 אומרת כד ושכב את הערילים עכלה

(המלאמר הזה תנועה חלא למה זנוקא ג'  
 כרתה לא פחות ולא יותר ענוק למה  
 ג' כרתה מעלקים פסוק זה לב' חלקים ובכח  
 א' סג' והיא תאמר כולו ענוק ולמה בזדיק כ'  
 נפטר וברשע כ' נאבד היכל מנה

אמנם אפשר לפרש במע' במנפ' בדבור וכו'

על מעמדות הני השלשה ועל כללית

יגפ' הקפ' (עאג' כארי מעמנה א' המור

מן פה במע' הקפ'

שערה לראר

לך גאות לבג

נקטן ומאוס הכי

נאיהם כילאן

מלא היכבתי

חבובה בעיני

ס על הר סיני

כ' לומר לפי

ג' כדו שומע

ה' מאן לא יעוץ

ין לכס פתחון

יס שאט אנתן

בוער מעמוהב' כלבים פונקיס מעמוהב' תיטור  
ינגק מעדי אמו ואזה מספרת עם בעלה יפי זכ  
דכונת' מעמוהב' לו הוא על ג' זמנע האדם בעו  
שדומה לעלה כנגד ימי העלייה אמר תמור עער  
עאדם בארץ זמן רוב ארץ היומים דומה לתמור  
שאינו עשה שאן לחומר ואינו נודק שאן תאונת  
הנץ מחמת חסדן ידעה וגם מחמת רחיקת  
הצבורת הדם וכנגד ימי העלייה שהוא אמש  
ענותו על אדם אמר כלבים פונקיס רמוס  
האזה וילדיה שפונקיס ופונקיס על המעיק  
ועל הדלבלה לאמר חבה לבן לחם וכל מעשה  
אנול נפש ומחמת כן נערך בחיי עשה ובהבל  
העולם כדי למלאת כסופם נעמו עבר מדקו  
דח' ואינו עוסק בעול מעלכות שמוס אפי עשה  
א' וכנגד ימי היכידה שהוא סוף ענותו של אדם  
אמר תיניק יונק מעדי אמו והו' כמג' דול זקט  
הארץ כו' שגם מוקינים דעקם מעמוהב' עלקס  
שנ' מסור שכה לבה מונס מעמס זקעס ירה

דעת הדין הלך נחמר וחוזר וזוהר לרשוק זק  
 מעשי אמו וכל מעשיו נתנועבו כבודם כמעט  
 על גב ביתו ועל הקדושים וכפ על הדחוקים  
 ומתמת עניו הטובשים וקאשה עהיא הנשמה  
 מעפרת עם בעלה **הוא** אדון העולם יגדל  
 שיעזת ואומרת עהיא קדובה למנת אבל איה  
 ענשה מעשה טוב בפועל כא' זבהם בעלמא  
 ולא יוחר ועל כל א' מעשה זמנים הללו יושב  
 הקבה נשאב כארי רל לעונר לב האדם הישן  
 וקנדוס והמשוקע בהבל העולם אולי יש הולא  
 ניקק ניוכר ינס מיעיבת וינס הנחתו בקר וכז  
 דווקא בארצי כעט אבל מי עכאה מאוכזב הקת  
 ונתן ל לבו כי העולם וכל הענוגיו לתיהו והבל  
 נחשבים ולא עם עיניו כא' בעבודה בנכא ומנה  
 לא יונע זהו הוא האדם העלם אשר בקר כנה  
 נכל זמן מע' זמנים און פומד על עומדו בזקית  
 ולחס בגל זבר הכא ל מעד לקחוס מתמ  
 ש

מעמדה תיטור  
 ש בעלה יפ זכ  
 זמנע האדם צעו  
 מר תמור עער  
 ים זוהר לחמו  
 נדך לא תאונת  
 מחמת רתיקת  
 יה שהוא אמר  
 ועקים רמוט  
 ים על המתיק  
 לחס וכל מעשה  
 חיי עטה ובקבל  
 עבר מדקויל  
 עים אפי עטה  
 ענתו על אדם  
 כמע' דזל זקט  
 עמורפת עניקס  
 ס זק עס ירמ

על מלכות עמים אם בזמן הראשון שהוא נועה  
למעשה נערכו כפי ראש באצמון ניע שכתו  
לפניו עול הנכה ועול מכות כחמור הזה ולא  
העץ הנה מפני יעם עליה ולא השיב פשו שצעי  
בז אדם מעופו המאכל והמעשה כא' כפי הכרח  
אם בזמן העש בהיות לו אשה ויעם אף הוא לא  
טרה ליהם והיה בוטח בה והוא זן ונעמם אהרם  
ועשה כדע וברא בן חביטאי כדאיפא צבתובנה  
ואם בזמן הז' כע שהנסוף על למודו ונתחוק  
ללמוד בדבהם נפתרם ובעניינם שהיים וכמע  
כול שוקט תה' כז שהם ועוקיין זעפם מיועסם  
עליהם שנת' בישיעם חמיה ואנכך ימים רבנה  
והשתרא אש' כוונת המאמר לפי שכבוד

ג' מעמדות החכונות כנגד ג' זמני  
האדם יוצאות ג' כפני של מה' א' אערת יבוא  
שלום רל' על זמק א' ועפ ביאת לעולם הנא  
אש' תם יעב אהלם וזהו העלם דהיפסמ

גשלים עמנו ולא זקפו לעמיות החומר וכתב אומר  
 ונחמו על מעבדותם ולא בעביתו היו תמיד נסו  
 באין פרץ ואין כונסה יאם מעעם אדם הסמספרים  
 בהכרחי ולא אער פנה קדאי אחריו ולכן אים מעעם  
 שהלכה ה' את זרע הדדיק הזה ולא יחסר לחמו  
 ונתקיים בו ממדקה תבוא לחמה וכתב אומר  
 הולכת נכוחו כל על זמן האחריו על היה פנה  
 ואנה כא נחמו של מקום זהו זברים העומדים  
 בכוחו של העולם ולכן גם הוא בעוהב נותנים  
 לו שכרו מועלם וכפי מדתו מעל מען לע מדה  
 עובה מרובה וגם זוכה שיהיה כבודו עומד  
 על בעעית פילוק נעמתי וממנו יהיה אופן נחמו  
 נחת נכה עקט וכמעל ביניקא מח לבא  
 בין זבעלהפקדון עומר על פקדונו לא יוכל מלך  
 המות לענות אנה ואנה ולא יוער הדדיק כלל  
 אבל לבני הרשם הכל בהסך נהנענה זהב

כחות

וכן שהוא נמנה  
 מן ניע עכמו  
 בתמור היה ולא  
 דעיב פשו שרעני  
 ה כא כפי הכח  
 ינים אף הוא לא  
 זן ומפתח אוקס  
 יפא בכתיבות  
 למודו ונתחוק  
 שהיים וכמנה  
 זעפס מיועב  
 ד ימים רבעה  
 אפי עכעד  
 כעד ג' זמנו  
 אערת יבא  
 לעלם הוא  
 דהיפסמ

בתי לכונו שבשעומעם היה חסדו העליונה אם  
בזמן הא' עהם ימי נעדות היה דודן ס' חות הנות  
למנאמא בעינו מעלל בעעטו לנג לקול מורס  
לכן כת' א' אומרת אין שלם אמר' לרשעים כל דעם  
עלם שלם עם יוצרם לכן גם יהיה להם מיעט  
העלום בעודב' מזה כעוד מדק' אם בזמן ב' שהם  
אמלע ענקיו היה נעוד בגוונות חסד וכעו  
אין עוסק במלכות שמים נעוד בחיו עעה  
ועובתיו עולם ולכן כת' ב' אומרת למעכבה  
ועכב כל כיון שבנוה' לא היה מעטו דק על  
חיי עעה וקעה רלן המקום וקיה עושה נכון  
אשר נכעו לכן גם הוא למעשה יעכב ואין לו  
בעמל שא' ער ובהלה ואם בזמן ק' שהם ימי  
הירידה ענדנו באנו הולך בשחכות לבנו ולא  
הם לא נעלא הנסוף על חמלתו פצע ולכן כת'  
ב' אומרת דו ועכב א' עמלם כל עתה היה  
יע ביד מחבלים ולא יומה כללך כללך

ש' מלך המור דכל כל פעם הוא מתנהג קצת  
 במדת הדמיונה שא' עו' שלמים וגידי קידוק לא  
 לא יחמלו ולא יחמנו זה מנכח ניה נומס וכלסד  
 ומ שמיט ואכיל עד שמוציאין נאומי בכהלה  
 ובכער ודנתק גדול ולא דילהם מה שמעשו אור  
 בעת יציאת הפש שא' גם למחר המות מסר בכין  
 בגופו ונפשו ומתכידין אור סודה במלה ונפשו  
 עליו תאכל בכער יוכר מפשר המיתה דמות  
 קשה מעלפניה וקלה מעלמתה ניה תדין הקשה  
 הוא ~~מורה~~ שמוכסן אורו לקדר גם ישדין אחר  
 קשה והוא דינא דבי קברי שהוא חיבוט הקבר  
 עו' המלך שמונ נומה הממונה על זה ונמנה  
 דינים שו' כל' הם ומכוונים כנגד' נמט האדם  
 זכין שהנוט בנ' זמנים שו' לא הלך בינארטן  
 זמן אורו הוא בעלמע' שו' ה' דינים ועוד כמה  
 זמן קדים ומכוס' לכן אחים וכעיס שבו מוזכר  
 קדעים ועובי' ש' ה' שהיכס בעל' לבבכם

כיון השלמה אס  
 ה' ס' חסד הצופ  
 לנגד לקולמורה  
 ה' לרשעים לז' עני  
 יה לקס מיעטר  
 אס בזמן ב' שהס  
 י' אפס וכני  
 שרד בחיו שעה  
 יכתי למעלכדה  
 ה' מלמטור דק על  
 ה' שועה נכסן  
 ש' יערכ ואין ל  
 ען ק' שהס ימנ  
 הכות לבו ולא  
 פפע ולכן כה  
 כל' שהיה  
 ה' כללך נכסן

ובכל נפשותיכם והוא ירפא מעונותיכם

עכ מצאתי בספר נזאת להודיה

ראי נמי אפשר לפרש המאמר הכז באופן אחר

אעלמה זכה הם אבא בילס יזכה האדם

לחיי העוהב והם מע ומלתי ולעמוד התורה

והי עיעשה מצות ולא יעשה עבדות ויהי לעמוד

התורה ובאביל כך יזכה לחיי העוהב ויהיה

נזוע זבל עבדה אדם ענוה נולד ממנה

מלך מאחיה וכדכין עשה עבדה א' קנה לו

פרק למא' והוא געלמו מקטורג עלו גיוס

הדין למור איה עשית כמעשה א' תתן א' תפך

למלא את בערך וחבל את מעשה יתך כלום

דבר בפני להי עמצינו שהוא שקול כל עבדות

חמורות עבדות אהם גילוי עריות נשפנות

זמים ועו' עלו בעפכותי זמים כתיב גדול

עונת ומצות נבוע נאך אעשה הרעה

הזנות געו' כתיב אנה א' קעם הנה

חמאה גדולה עלו בלהו כתיב א' מנוהר



וזוהי כמו שצדק נגד כולם וכן כתיב ועליו חיים  
 כל עוהב ביד לאוני עוד אמרו בגמ' אין יצחק מופיע  
 בתוכו על אדם אלא מתוך מאכל ומעשה שיש לאכל  
 אבד נדען ופנה ל אהים אמהם ועכדוס וכן כתיב  
 מן תאכל ועבדתי נכו נדס טבבך יש א תתן תה  
 כן לחמיה ול אל תתן בסך דבר שהיא מחמיה  
 את בערך למחלוקת ולבל דבר וממנו נתבל את  
 מעשה את ידך עבד מעשה ידיו על אדם אהם  
 המעשיים הוא מקבל את עצמו והוא זכ מעשי  
 שאוס עושה בכל מצוה עושה עבדא ממנה  
 מלאך טוב וכדיתן עשה מצוה א קנה לו פריש  
 א' ועומד עליו יום הדין ומלמד עליו זכות מלאך  
 עליו טובה וכמוהא אה תלדנות נח איש צדיק ופ  
 ול שיעקר תלדנותיהם על צדיקים מעשיהם  
 המובים זהו הם המה ענולו ומעשר והם מלאך  
 אותו מלאך על האדם ומכל גשם קשים וכן כתיב

מעבדתי פס:

ודה

רהכו באופן אה  
 ולס יזכה התדם  
 ולמנוד התורה  
 בכות ויקיד לעמד  
 העוהב והנה  
 ר נולד ממנה  
 וברה א קנה לו  
 רב עליו בינם  
 ה א תתן ארבע  
 עשה ידך נלס  
 תקול כז עבדות  
 ינותי נעשנותי  
 כתיב גד נל  
 ה הרעה  
 א קעס הנה  
 אען מנובר

והלך לבטח צדקך וכנן וכן וכי מצותיו של אדם עת  
צדקו יש בהם מעט ולכן לפנו לא רמוז על  
המלכות הנולדים מן המצות הם אילנו לפי  
והנה נודע והפונה בעידנה זעפיק בה אגוע  
ואכול מפילה ובעידנה דלם עפיק בה אגוע  
ואכול לא מפילה הרי שהפונה מפילה עליו בנ  
עת ועשה לו נחת רוח בקבר במע' בהפיל  
תנחה אותך בעוכרך תשמור עלך והקפדות  
היא תעיתך בקייית המרשם והנה אמרו זל  
שבעה שהפדיק נפטר נמן העולם ונחין לקח  
כתוב על מה ומוקדומין לו שלם נשאו המלש  
יש בהם מלכותים ניש בהם מלכותים הנב  
מן הפונה ומן המצות והפדיק הזה כונה המלש  
הבעשים עו' תורתו ומצותיו ומתעיה ותומר  
אחי מאין אדם והם מעיבין לו אנו שלך עת  
איתנו עו' מצותך ומעשהך הנה איתא בס' רן  
בעם נמז עמנו שבקרבנות אס זכו ישראל

היה יחד דמות ארבע על אש רבונן עז המזכיר  
 כן בפני רת נשמה אם זכה נהיה פדיק ונאשלים  
 ינוד דמות ארבע של אש והוא אונס להעלה  
 נשמתו ואם לאו ינוד דמות לב והוא סממל  
 להעלה נשמתו בכל באי עולם כי זה לעומת  
 זה עשה השמים והנה נודע שמו עכז מקרב  
 קדמות בבהמק של מעה כך מיפא מקריב  
 נשמות הפדיקים לבט בוראם שמוע מנה במ  
 זה לעומת זה נכז

(בזה מבואר דונת פ ויעקב הלך לדרכו  
 וכו' והכי קאמר ויעקב שהוא הפדיק  
 הלך לדרכו זל הלך לבית עולמו דרך לבא  
 עולם אז ויפגעו בו מלאכי אהים נהו שאלו  
 לקראתו טרחת כתיב ומוק דימנין עו שלם ויאמר  
 ועקב כאשר ואם זל כאשר ראה אותם המלאכים  
 עולמו לקראתו אונס עולמו נשמתו להעלות  
 למקומה וראה עז מיפא שכלה לקרובה לעו

עצותיו של אדם על  
 נהו לא רמו על  
 הם עולמו לפי  
 עפיק בה אדנע  
 שיק בה אדנע  
 מענה עלו בכ  
 בר במע' בהתק  
 עלך והקפנות  
 והנה אמרו זל  
 עלם ינאין לק  
 שלם נלו המע  
 מלמכים העב  
 הזה רואה המע  
 ופמיה ותומר  
 ו. אכו שלך עע  
 ה. איתא בפ' רן  
 אם זכו שר

בזוהר ויהי ראם רת' ראה אוקסא מיכא וראה  
כ המלאכים הנעשים עי תגרתו ומצותו נזח  
ראם רת' גכ אאה אב מלאכו אלא מתעורר  
ואומר שו המלאכים מאין באן גם שו אגם  
כא מחנה שלים והם מעיבין לך חבו אה  
עשי אנתנו עי מפורק אז ויקרא ש המוק  
נעקם כל עת מחנת א אותם עיפאו לקרא  
וב אותם ענעשו עי תגרתו ומעשו הטובים  
הכי מוכח מכתן עמי מצותיו ענשה מלאכ  
שינינו עליו נילכו טוב בעדו גם אין לו מה  
פיק מרדנו עליו ביום הדין אהרו לא עשה עבדות  
וכת' נהי און צדיק בארץ אער ועשה טוב וכן  
ותעמ מעו אולגן בהר רובת כדתן והכל לפי  
רוב המעשה ולכן כיון עיש בידו רוב מצות  
עיש ביום מיענע עונות לא קויגן לה זרת'  
ועז אהיה טוסק בתורה וכל מעמא עליו  
בענה נבעהב ועושה לו כחית רוח בקבר

חמנס לבו הרצע הנכ בהפר זכרון שאינו עשה סוף  
 אין לו מלאכים שמלפניו ענו ענה וגם אין לו מנוחה  
 מזה שיצאו מעבודת עשה ובת והי אין לך א מעשה  
 שאין צמחיה כדכתיב כלה הרמון הקתר גדול שאין  
 יקיים עבשלא מלאים מופת כמעון מוח כין עש ביה  
 ונב עונותי אפעם ארבו זכיות נתינים לו עכנס בענה  
 כדי להאבדו מן העוהב וכמא ומעלם לעונתיו אפס  
 להאבדו וגם לבנות שאינו עוסק בתנה ותן כל  
 שאינו עוסק בתנה נה גנוט ואין לו נספ דוח בדכ  
 נה שתכל איה עשר כונע המלאמה בעשה שהסדר  
 עמר מה ז כתיב על מלאכי השכר  
 ונאין לראיה כנגד ז דבהם עבשילם ונכה האדם  
 למי עוקב והם מנע ומלח ולמור התנה ולכן אחר  
 אומרת יבוא שלום אל ענה הקדיק כין עדיים מלת  
 שלא עשה עבדות לכן יבוא בעלם שאין מעשה יכול  
 להעבד עליו עקרי לא עשה עבדות ואין מעבד אר  
 מלבוא לעד וכעב שקיק עוסק בתנה בעוהו לב  
 כדכ ז אומרת ינחמו על מעבכנסם כל עקיא מעשה

של

של מופל וראה  
 ירו ומלכותו נזח  
 ואו ושתעורר  
 גס או אורס  
 הקלך קבו עיה  
 יקרא ש המוק  
 כס עופאו לקרא  
 געשוו הטובים  
 ו עשה מלאמה  
 גס אין לו מה  
 לא עשה עבדות  
 ועשה מנה וכן  
 ידחקן והכל לפי  
 דוב מפות עו  
 ויגון לה זארת  
 עמנא עלו  
 דוח בקבר  
 נמש

בוראה והי דאס רר' דאס אונקל מיטל ודאס  
 כ המלכיס הנעשים עי העדו ומפוטו וזה  
 דאס רר' ככ אסא אר' מלכטו אלא מתעורר  
 ואומר שו המלכיס מאין באר גס או ארס  
 כא מחנה שלים והם מעיבין ל' אגלך אבן ארס  
 עשים אנתנו עי מפורק או ניקרא ש' המקום  
 מעתים כל עת מחננת א' ארס ארס לקראתו  
 רב ארס שנעשו עי תנדרו ומעשו הטובים  
 תבו מוכח מוכחן עמי מפוטו ענשה מלכטס  
 שעינו עלנו נילכו טוב בעדו גס אין לו מה  
 פיק מרדו עלנו ביום הדין שהרו לא עשה עבדות  
 רכס נקב אין עדיק בארס אער יעשה מרוב ולן  
 ותעמי מעו אונגן בתר דובת כדתן והכל לפי  
 רוב המעשה ולכן כיון ארס בידו רוב מפוטו עפ  
 ארס בידו מענעו עונות לא קייסן ליה זארת  
 נעשו שהיה עוסק בתורה ופ' מענא עלנו  
 בענא רב ענא נעושה לו עתת רוח בקבר

עמס

חמני  
 חק לו  
 מלמח  
 שאין  
 ויקפד  
 ענב ו  
 פלו ל  
 להאב  
 שאין  
 נהני  
 ופאין  
 מתי נ  
 אונגת  
 שלם א  
 למענד  
 מלכט  
 כרפ כ

חמנס לבי קרע הנב בהתך זכין שאינו עשה סוף ת  
 אין לו מלאכים עמלנים עמו עבה וגם אין לו מנוחה  
 מנוח שיבאו מעברות שעשה וכתו והי אין לך א מעשה  
 שאין במעשה כדכתיב כפלה הרמקן דהקך גדול שאין  
 דיקים עבשעל מלאים מופנת בסמון מהו כין עיש ביה  
 דנב עונותי אפעפ ארעבו זכיות נותנים לו אכרס בענהו  
 כלי להאבדו מן העוהב וכמע ומעלם לעונותיו שמתו  
 להאבדו וגם לרבנות שאינו עוסק בתורה ותקן כלמי  
 שאינו עוסק בתורה תק גזנף ואין לנרספ דוק בדבר  
 נה שתכלן ארי עטר כונת המלאמה בצעה שהסדר  
 נפער מהו ז' כתיב של מלאכי השכר  
 ונאין לביארו כעז ז' זבהם עבשעילם זכה האדם  
 למי עוקב נהם מעט ומלתו לעמוד התורה ולכן אחר  
 אנודת יבוא שלום כל שזה הדדיק כין שקיים מלת  
 שלם גשה שכרות לכן יבוא בשלם שאין מעשה יכול  
 למעוד עליו שקרי לא עשה עבדות ואין מעשב אור  
 מלבוא לעט וכעז שקיק עוסק בתורה בעוהו לב  
 כעז ז' אומרת ינחמו על מעשכנסם כל שקיא מעשה

יאה  
 לו נזה  
 רח  
 וגם  
 ו אברה  
 המקום  
 קראתו  
 בים  
 אטם  
 ת  
 ברות  
 ולק  
 לבי  
 עפ





עלה כתיב עש כמעט הן הם הן פסעם משעם  
 זה העלף זה כמעט יאן קעק יאן מבעם ועל  
 זה תאמר עתמה עה זכר ארץ לברכה ועם  
 מעולם יכבד קה"י תרם המעלבים מעברם  
 מעברתם ומעשרת הטרם בעולם קבול עם  
 בעולם הזה זכרון עמנו מעד לעת רח  
 כל אדם מעפרים בעצמו רבם זכר אלה  
 לברכה אבל הרעע עתין לר מלכותי משע  
 סוף עמתי נאצר עמנו זכרן לבש יאן  
 לערוב בעברו לר בעמתי ולא בעתי  
 ערב לר נרלא יאל לזכר העולם בעד זה  
 תעבידל ארנקים חולל פשו בימתי תרם  
 בקיים חיים והמעט חולל בתוים—  
 בקיים מעט נוכח למעד עקאכקיים—  
 על ין מעשעקם הערבים הם תוים בעולם  
 קבל תוים עתין קלעק תוים קבלתוים—  
 חמטם המעשט בעולם הזה הם תוים—  
 ככה עמתי בעולם קבל הם מעט מעתה  
 ער למעתי נהל העקאת מעתה רבם חמט  
 ועם מעשט וכבד

ד עריום נלפ  
 לבת נכוח  
 ינהו נבעות  
 נחם עמקדמ  
 נכז זונות  
 לר מנזר  
 ה חבור  
 נדרי קר  
 כון עלת  
 עלן רופן  
 עלה הית  
 עקדי  
 כעטן  
 בר  
 ה  
 עקיה  
 ער לים  
 ער פלים

אוי שני עבד המאמר באופן אופן סגור אחרון עכ  
אעני האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וכן  
חיי האדם רחוקים לב ומעט מעט לדבר עד עשר  
אנה נל ימי עליה מעשים עד חמשים נתינו  
העליה מחמשים ועד ארבעים נתינו תיכונה  
נהנה העבדות שעושה בבחירתו עד כ' שנה אין  
לחייבו ככ' שאז הוא בתקף היסוד והול אנוס  
אנוס כחמשת פסוקיה ולפי בד של מעלה אפי  
מעשה שאז עד עשרים שנה מוז ועד ז' ענוף וענו  
ביאז מדיניות הבחנות וענמד על דעת  
הז' חוצא בדלוננו אבל מה שיטענור מצ' ומעש  
נתי תגדל פחיתו ובאשו וענושו בכפלי כפלים  
שהוא חוצא מדעתי יודע וכונו ומתכונן למכר  
בן ולבן כנגד ומן העליה שאין מעשה האדם  
הפסוקי לה מצ' הגבוהה חמשת הבחורות כנגד  
זה עושים פקידות השבוע שבנוף המעיה וצד  
לא ימים אחרים מעפפה למה שעשה בזמן  
העליה וכנגד ומן העתודה עושים פקידות התל

הש  
שע  
וכ  
וא  
פק  
הש  
וב  
הש  
הא  
לא  
בו  
תי  
על  
פע  
וא  
הח  
וא

הלאי וכל האוי ואולי יוכלו כפרה על מעה  
 שעשה זמן העמדה על דעתו בתקנתו וצדקתו  
 ונגדו זמן היכידה עצול ענוו מנשנת כל האוי  
 ואולי יתכפר לו כמלאת השנה והוא על כבוד  
 פקידות שהנהיגו קומוטנו צחק השנה שהם  
 השבוע והחדש והשנה

**ובזה אשג כוונת ה' כתיבת דונקא והם כנגד**  
 עלש פקידות וכל א' מהנה למ נעדרה  
 תשובתה להסיר מורא מלבו וזהו הכוונה אם הכר  
 הא' אומרת לו יבוא עלום בלג' עתה אהה בכרך  
 לא תירא ולא תיחת על עונותיך אשר עשית  
 בזמן השעיה כי לא יאשימך פלגם ועלם לך  
 תירא נושג יבוא בעלום והכתי השעיה מבשרתי  
 על זמן העמדה אפי' לא היה כן יבדנ חוק וכל  
 פעל און ועולה ולכך אומרת לנו ועמו על מסכדי  
 ואין להם אום פחד מדינה של גיהנם ולא ירא מענה  
 החמה והקטח נכח הדת היכידה מבשנין אור  
 ואומרים לנו הנה נכניחו לרבים כי ימתי כפר

עדרול עפ  
 עס יכ נח  
 קו עד עק  
 יס נח ימי  
 היכידה  
 פשנה אין  
 ול אנוס  
 לה לא אין  
 לנוז יענש  
 דערת  
 ג' ומעש  
 כפלס  
 עין למכד  
 התדס  
 דות כנגד  
 ירה ונשג  
 ה בזמן  
 דת התד

כבודו ינוח בהשקט ובטהרה וכל זך בכל זך חבל  
הדשט בגד ז' זמט האדם יש לו ז' כתר על מוח  
נעלהם הביא בעל המאמר ז' פסו כל א' מונה  
על עין אחד פ' ויתקרב לעשת נכסו נחיתה לממנה  
הוא על שמוסר ביד המחבלים להוכיח ולא יספיק  
לו במו אחד לא מעמיתים ומחבלים אהו רבים  
וכ' יחדפניהו מאור ט' חשך על עין ז' בעשר  
הולכת לבתי הקברות אטחזין ומסתבין בו  
המחבלים ומצפנין לתותי נפי בסופת הפ' עזר מעשה  
שמיתבל יעדנהו אהוא עז' הג' והכתוב הג' יהיו  
כמונן לבע דום ופז הוא על עין חבוט הקבר עומנו  
על המלאך דעה המעונה עז' ולא עוד לא אהם  
מקמרים לפניהם כל שעטן זה דאשתנו לדעתה  
שמוסרו ביד הקליפות והמעשינים בז' הזמנים  
הנז' שהם שעפ המיתה אעת הולכת לקבר רזין  
הקבר נמכיוזין עליו בקולרם ומעלם קלעו לעין  
כפ' ואמרוס אין אלוס אהוא מעשת המיתה לא היה  
לו אלוס אצם המחבלים הם מתקומעים וכלים

כצ"ב  
ואמר  
הולכה  
ואכבו  
שיקרה  
ה' יעד  
כז' לך  
עיהו  
למקור  
וקשקש  
שמנו

וכלם לקראתו וכל א' רופה להקדים לפגוע בו גם  
 יאמר ה' לרשעים כל עיתגרו בו המוח בלם בעצת  
 הולכה הם הנק' רשעים מיק' מרעין בישן גם למעט  
 ישכבון בעצת שכיבה בקבר עיהיו נעלכין עלמה  
 שיקרה ניאורע להם כמה פורענות קשים ומרים  
 ה' יעזרנו כדי להינתן בכתי' לדיקים נאנשו מעשה  
 כדי לקיים מלכותו ית' אכיר " נאחז' אומר דומה יד'  
 עיהיו דברים הללו עור ופינע לבג' נפטר שהעלה  
 למקום אשר וממנו חושכה. וישאר הגוף במנוחה  
 וקשקע נשכב ויין מתכיד ויעלנו באולה שלמה למען  
 שמו ומקולל בגוים ולמען עכירתו אכיר..

קדיש ודברך

דיוק אכל  
 על מה  
 א' מונה  
 למותו  
 ולא יספיק  
 רבים  
 שער  
 בן בו  
 שזה מעשה  
 הדין  
 נר עדותו  
 א' אהם  
 למעשה  
 דומים  
 בר נדין  
 ג' לעין  
 למ' היה  
 נכלים

אמר הכותב לעולם וחתום אר"ם  
שמו בספרו שמוא יבוא אדם מן  
השוק ואמר שלו הוא לכך אני  
קטן שבקטנים ודל שבדלים עה  
יחייא בן יצחק הן עטייא סיטא

אם תכתוב הנה מה טוב ואם  
לא לך ליער תחטוב

אני מושא בן  
דהאן קניתה ממנו בשלש  
דהובים

דכז  
בב  
שאננו  
נמס  
קבל  
פני  
בן כז  
אף  
קהוב  
היו  
אהק  
שא  
אכל  
אף ל  
אמני  
פני

דרוש שני לנפטר בסדר בינו

במדרש כעמית בניו של בינו נכנסו וקראו  
 לעמיתו נכנס רבי אעזר אל כבוד  
 שאומר לפניך דבר אל אמור א' אזהר היה לנבן  
 ומת וקבל תנחומין שגא' נידע אדם עוד נכז אף אתה  
 קבל תנחומין אל לא יולד בערוב לא שהזכרת  
 פדת אזהר נכנס רש' אלכו אל עוד המלך היה לו  
 בן ומת וקבל תנחומין שגא' ונחם עוד את בת שבע  
 אף אתה קבל תנחומין אל לא יולד בערוב  
 שהזכרת פדת עוד נכנס רבי ינאי אלכו אמל אהרן  
 היו לו בעם ומתו וקבל תנחומין שגא' נידום  
 אהרן אף אתה קבל תנחומין אמל לא יולד בערוב  
 לא שהזכרת פדת בע אהרן נכנס רבי יהושע  
 אלכו אמל איוב היו לו בעם ומתו וקבל תנחומין  
 אף אתה נכז אמל לא יולד בערוב נכז רבי אעזר  
 אמעול לך מעל לאדם שהפקיד אלכו אדם אחר  
 מקוון בכל יום היה פועק נכוכה ואומר מר' אלכ'

מהפסוק

אדם

אדם מן

בן אבי

אדם ענה

אדם

ואם

אין

שולש

משה פקדון הזה בעלום ואף אתה היה לך בן (קונא)  
בתורה ואונה הלכות ואצרות ונפטר מן העונה  
בשנת אמוץ איעזר צע נחמתי ענלי  
והרב האגני זלהה הקעה ללכאונה יפלת לטע  
כל אחד אתא לבחומי בפני ובולאי זנר  
במחמיוס אחים היו יכנען לממר לו כיוצא באלו  
באו יק בה דברים הללו  
ופירש הרב הכו בשם המפרשים לפי שסיבת  
פדיון שמת קודם זמנו הוא מפני ה' מעומי  
הם האהובים עומת על אחים שהמיתוהו ולא בדוק  
מבט רק נפלא בעון הדור ונבתי וו נק הרוב  
אנעה חלל עזי בע דננו המעם הב' הוא שמת  
בעון אבותיו כמע' פוקד עון של אבות על בעם  
המ' הז' על מעש נקדש בכבודי ואזל אתי בכבוד  
לא במכובדי כשקרה ענשה לין בלדיקים הוא  
מתורא ומתעלה ומתקדש ענא נודע ה' מעופט  
עשה אף בלדיקים קו ברעעיס גהלדיקים מזקוק  
עמקם כחנעל השערה אנש שאינו כדאי לעשר

ל  
ב  
כ  
ה  
א  
ב  
ה  
ב  
א  
א  
ג  
ג  
י  
י  
ה  
ש  
כ  
כ  
כ





יתקן חבל עס יונטו יעשי פח נכמו עתהאר לרמן  
 בעקו ולבן בעמה בננו על רבן ימחן בן זכתי ולא  
 רבנן תרוממן באו עלה קה' תבעידם כל א' אמל מעס  
 אחד ולבן לשיעזר פל עתהפס בנו בעביל אמרים  
 מלכד הערבנות ולבן בת פננד על ולבמנו מאזהר  
 עהיה לו בן נהדנו קין ולא מת מלכד עכמו כך  
 בנן אמרים הדגוהו נעעה חלל עו בט דנרו  
 אט חשיבנתיא היא לבביה עהדן הוא לית פס  
 בעמך הדור אבל דיכו ליה הורח ליה על עהיה בזכר  
 די כול האי למין דומה ולא פל דחשיבנתיא היא  
 פבביה לבספס בעון הדור לבן למ קבל רעחומין  
 לבן רכס אחיו רמז דמייפו ליה מעמלא אחהנת  
 דעמלא הוא בעממו ביה צדיק לא עמית בעון אבורנו  
 כמע עמית בן דהנה צעון צת עבע כמעו כי לא  
 לאפק איבוי' עס הבן הנורד לך נפל ודייק לאן לא  
 על ונמא נכעס בענו ובענו לאיזל עפ זה הדור  
 שהאבור מלא בין אורי הנא כועס על בעהס ועכו

קבל עי  
 בעבי  
 והוא  
 לבמו  
 חסיד  
 ולפי  
 זה ל  
 אף ה  
 שא ל  
 ופדו  
 לרע  
 דבי  
 כוונת  
 לו לאו  
 והוא ה  
 ומת  
 אמל

קבל תשתומעין אף אכה קבל תשתומעין אמר ל' פ'  
בעדי וכז לז עז אע בכיך לבכות עמך בנו בעונו  
והוא עז על דא ונדאי קס בכינא ולבן נכנס כביינסי  
לנמנו מעז אחינא שהוא בעביל אהקצה ועדקה עם  
חסידיו כחונת העשרה בעביל עזי כן יתקדש עמו  
ולפי בא לנמנו ומעיתת בע אהקן עמתי על דבר  
זה לקיים נקדש בכבודי כמעט ואעפך נדום אהקן  
אף אכה דום וקבל תשתומעין אמר ל' די ל' בעדי  
לא רכז אהיה למהקן להעיב עז לא אשתק רבב  
וכדו עלם להעיב אכל לא עתקם בזה דמתי היה  
לנצער עז פנאיה כנספה בלם מעפס ולבן נכנס  
כפי יהושוע לנמנו מעז ה' אהיה בדכך עשין עמתי  
כוננתו ותי לנסותו עז עתת לבויאך נס וכז והביא  
ל נאיה מאונב אהיה גז דכך נסיון לפי אהעט  
הוא ותי אחדינו עמד נקמנד עלנו וקיה מנסה אורי  
ומתי בענו נקבל תשתומעין אף אכה קבל תשתומעין  
אמר ל' די ל' בעדי וכז דנדאי קדע ל' לחיב לא

באר לרמז  
וכתי ותי  
אמר מעט  
יל אחרים  
מאזהר  
כמו כן  
ע דברו  
לית פס  
שהיה בוכה  
בא היא  
ל תשתומעין  
אחהנת  
לבן אבדנו  
כי לא  
לא אהקן  
זה הדבר  
(עז)

עמ  
חמ  
לכ  
ול  
ימ  
קמ  
פי  
ול  
קמ  
ימ  
ל  
ק  
ח  
למ  
למ

הל כמיעלה פה קנו והארץ נתנה ביד נעע כמע  
בגל כן כיהנה מעוליהו קלא הוד כפי נקס יפול  
כז לבלעט חנס וכז ולא קבר לכן נכנס לאיעזר  
מעלה אש כדוק חגוד בלדקו זככל יוס  
היה מלמעט ואומר מתי אלא מהפקדון הוד בעלם  
מלוי יזהר העלם עמו אבל גם יעמו יעשו כח והכז  
הכח כענאה הקנה עמא חן ימלא נפולקו זכתי  
נרפחם בזה עחומין גמנכין שיכא מהפקדון בשלח  
נלא חמא עהיה בנו קורא ברורה נעונה הלכות  
לאנדוסי ונפטר מן העונה בעלם בשלח  
נראיתו להר אכן עמאר זל בספרו מטח חיהודה  
גפי נולד וינאה עהן אמר שהמיתה עמאר  
נאין מניס ומפלס אמנה עכך היא חובהנו נכריטה  
כדכתיב טוב מאד זה נעמך המור וכתוב כילא  
וכאע האדם וחי אבל במיתתם זוכים לראור נמור  
מונח עמנה המיתה נמי עיוטו לבאות השכינה  
לפי שבחיייהם כתיב לא וכאע האדם וחי ומחמור  
עליוהו עמנה כל המן שהוא בשמי ומזנס מנ

ונתקנת המטה ונמוא עבארי לקמן בעה לא שרפ סבב  
 המליצות ישר ל חלוקות ענפול לבה אדום עלהם ולא  
 ילכה לקבל עמנו עכלא מהם ולכ ידועים על  
 בלא בא לנתנו מחלקהא מלאו הקלקה א' א' א' א'  
 ימות המט במיתה מעונה ע' אחר באים יק' ה'  
 קמי זמלא למת עומת וענו אז יתן לנתנה  
 כי יאמר אע עפכך את עמו ימיו יבוקא באים יס  
 כל אע לנ לא יעאר לו צמק להיתחם כי מרע  
 המפחמים לעמר תחול הדכה על השאר א' א' א'  
 ימות בעת השמחה כי אז מרע בירת וכי א'  
 ל חלוקות קעה עממין בירת כהא לא יד' ב'  
 וכן מוגלחין . נוז

רב חנן חתנה דבי נשיאה לא קל לה פ' בעא  
 דמלו וקנו לה כפ' ההוא ימלא דבעא למקלה  
 ע' מפעיה דרב חנן פתח עליה דר'א ספרטא עמיה  
 למנה נהפכה עמן ניגון הנזכהו פ' א' עמית  
 נ' א' . בעת הועתא אבד חס' א' ס' ו' ל'

י נעע פמ' .  
 נקסיק' .  
 פ' לאיעור  
 ו דבכל יוס  
 דן הוה בעלם  
 ע' ופ' והכ' .  
 ולקו זכתי  
 הפקדון בעלם  
 ג' הלבות  
 י' שפיהודה  
 מיתה עמ' .  
 ד' ונו נכ' י' .  
 י' כ' כי לא  
 א' א' ומוה  
 י' ע' כ' ו' ה'  
 ז' ו' ח' מ' .  
 ע' ו' א' פ'

למה חסן על שמעיה עכל

והוא בא בכפולה

אמרם בהחילה הספדו על אמתה הגבול

וזה אמתה לתובה נהפכה אחר הספדו על אמתה

הנפש דמי על מצבות המילה וזהו עשן ועין הנובק

כדכתיב עשן ניצון הנובקו עשן זו המילה דכתיב

בה עש אנט על אמרתך אדרשו גב על המילה

אחר הספדו על עשן לו זמן לפחות יום אחד

אחר המילה וזהו ביום שמעתי נא נח על נח

למחרת לפחות גא ביום שמעתי ומעש אחר

הספדו על זכה למעל אחרת נימות האב ערבי

אעפ"י שהיה ביוסף גא בעת חלומות דוקא בעת

שהיו העם מקובלים למול הבן מות האב כהלכה

איתר ירדע הצער בעת קמתה ולבן הא' הביא

תנחומין ואזהר עמית הבן בנו במעיה מעונה

ע"י קין אחיו אפ"י ק"ו והב' הביא פתחונין מעוד

שמות הילד כען נש (אנכיה) נשכב מרצה (ומא)

להקדים

ל  
כ  
ה  
י  
ב  
כ  
ע  
ק  
נ  
נ  
ה  
ל  
ע  
א  
א  
ע  
ע

לכתחם בעשה וסו נחתך נהגתם ואכל לחם וסו  
 דוד את בשר הכי הילד מת צעקן בר שבע ואפיה רר  
 ה' הביא רחומעין מאהרן צמעי נדב ואניהיהו רב  
 ישעל עמתיים ביום נח עסן אנעל עמנו כדא  
 בתק נחמא עמסות נאפה גישכט בנו ביום בעלה  
 פגד יצמה מלך גביא עע בעה פגטה כהונה ארתה  
 עשאן נאף לפהנה לגביאיים נענכה העעקה נאפה  
 קת' ה' נוביא תענמיו מאיוב עמתי כלא על ל  
 נאמר עדום ילמתי וכו' ה' עקן וכו' יהי עס' מבוכך וכו'  
 נותני בכו נעלל כל מועונו ואפיה קבל תענמין  
 הני פכל א' הבוא לע רחומעין והוא אג' קבל קרומעין  
 לע עכל א' מלא ה' חלוקאת קשה עתמתי ביותר  
 עד שבא רבי שטור נאמר מעל לאדם א' שהפקיד  
 אחד חלל פקדון בכל יום היה מלמעט נבוכה  
 ואז מפי אלא מה שקדון וכו' כולעיל נהכט בך  
 עמתי כענקה העולם ונפטר כעס טוב אדיה ענה  
 סענה ונעל נלכות ואידי' לה' החלוקה ה' שאמ

לא ככפולה  
 וקה הבין  
 ידו על עמתי  
 נעקן הדוכ  
 מלטה דרתה  
 המילה  
 ביום אתך  
 נלג נכ  
 עש אתך  
 אב ערבית  
 דוקא בער  
 ב כהל הני  
 הא הביא  
 מעונה  
 ענין מעור  
 ה נומא

בתפוחי המדבר - לבן אל שיעור בן בתעתיב - ולגדה עתה  
פא' בדבני רבי שיעור לפי שאמר לו הן על המיתקה שהיא  
מנובה מעוֹס שעל ידה יכול אדם לקבל עקר המנובה  
בענהב ולבנות פט עכו"ה שהיא כותשת וכלו עדוול  
עפ' ודנה עונב מאד נוזל

והנה עונב זה יכחש מאד זה מלשון המנובה וכן מהיס  
תיתי שהנח עונב בעשמה יכחש למנה נה יכח  
מפט עמדנך האדם לעבדות בונאו לא יכחש מה  
תיתי שהנח עונב ועוד דעונב מאד מעמעע ענה  
הנח יכחש יותר מיכחש וזו חינוך סכנה לעולם  
ותכרצו המפרסם זל עמעעה יכחש חתר ומע  
יכחש לפי שיהיה מנוקח לדום דרך העונה  
ומעלות ואינו יוכל לחמו בידו על אדם ונותן לו  
שכרו בענהב יחל מה עושה כן דהי נוטל נעמת  
האדם נבזה זונה למט ענהב ואתה קעה לא  
מיעת האדם ויתן לו עכר ~~ונו~~ בתוים  
והי לפי שאמר עבא נחא ומעיה לחנה והעיה  
עפ' ודנה עונב מאד נוזל



אדם יוכל לברוא עמו דבר נחש ולתקבלע והנה  
 העוהב נחשתי ושכר הדיוקים נחשתי והנשמה  
 נחשתי והנחש נשפע ולג' אדם לקבל העבר שהחן  
 נחשתי בעוד נשמתו בגופו המזוהם כא' על מליחה  
 עיכיד מה' הדק המזוהם מן הנשמה היוצאת  
 ואז יוכלה לקבל העבר ואותו הנחש יפלה בהפר  
 והנשמה תתלבא בגוף נחש עשוכך הנחש בקבר  
 ונעשה נחשתי והנשמה לנשמה נחשתי יזכה לקבל  
 העבר הנחשתי עמפא כז' על מה הוא נעשה נשמי  
 שנועל נשמתו ומפנידה נק' הגוף המכונע זוכה  
 לקבל השכר הנחשתי ולעוה נק' טוב מעמד לט' ט' ט'  
 מניחה שאינו יכול לקבל זה לא מלחזיר את העם  
 למנועב ומניחה לו הדק אשר ילך בה וזה טעם  
 נכון לעיניה

נקיטנן מהכא **אין** אדם מרבל עכר  
 אם לא יזי יום המליחה נק' אין מל' אדם  
 יוכל לבאותו זו העכינה ולקבל דבר נחשתי יזבל

תני ולג' העינים  
 על המליחה ערה  
 כל עבר המעט  
 עתי וכלו ערוה

המליחה נק' מהיס  
 דע למנה נק' יזכה  
 לא יזכה ערה  
 נשמה ערה  
 ככא לעולם

נהר חר ומעב  
 אדם דק העוהב  
 אדם ונותן לו  
 נשמה נשמה  
 נה קעה לא  
 בתוים  
 חנה והעיה  
 הקיה אין אדם

הנביאים מלינו שזנו לעליוו נלאו זבר דוחט שהחוק  
השכינה שמדבר עמהם הקבה והיו מתנבאים נלש  
פיתנבאו ויקבלו זבר דוחט וידבר עמהם הקבה  
כא' בהיות גופם מודרך נעוה לנשמה נב' כשהיו  
ישל במדבר זכו למעלה זו (הוא) אחרול פרק  
נעמיתם ופסקה וזמעתן וזכו עד אלא זו השכנו  
כנא וכל העם דנאיקח את הקולות ויקבלו התורה אהא  
דוחטת כא' בהיות גופם מודרך נעוה לנשמותם  
לפי שפרחה נשמתן ונעשו בניה תדעה כזו לקבל  
התורה בדוגמה ובטהרה" (נש"ך היום לאינוט  
ידברשאים וכו' ועתה למה נענות כי קאטל  
אם ינפשים נכו פי שאמרו ישל למעיה אין אנו  
ראנום למעיתה לפי שכל המעיתה הוא על פניד  
הגוף המכווער מען הנשמה דנז' כזו לכאנת זיו  
השכינה ולקבל השכר בקוטי אנו זכינו לכז  
ראינו זיו השכינה נדבר דוחט אהא התורה אנט  
לש יקיה לך מפי הצפכה שמענום ולכן אין  
אנו ראנום למעיתה כנא אנאה לאחר מעיתה  
ראינום מרבים ייהו כוונת הכתוב נעיתה יי

לש

למה נמנעתי הימים הזה לחינו' בעלמא' הם יוספוס

אנחנו לשמוע בקול ה' עניד לחר מניתה יוספוס  
שלאינו בחיים עוד ומתנו אבל היתה מה עניינו  
עשה בחיים הוא מה אנראה לחר מניתה אף לע  
נמית אין לנו חיים למניתה העיבם מנעוה' יוס  
ויתר מזה אדם עתידים לראות וקבל עליהם

ובזה פי הרב פי בדוק מאמר א' ואל אמנו מה  
לפי הקבלה מנע קנסת מניתה על חרה  
אל מפנה קלה ביותו ועבר עליה יאל והלא מעה  
ואהן שקיימו כל התורה כולה ומתו אל מנה  
א' לבדוק ולרשע בזה כל האדם

והק' הרב זל וכי נעלגנו מקם הם ומא' מרשים  
ומה העיב להם הקבלה הכל כתוב בתורה  
ולפי מע' א' ווהי כוונתם מנע קנסת מניתה  
על חרה' פי דמעס המניתה כזי עזבה לראות  
כפי עכונה ולקבל ע' נוחט אף באהר' לפי כפי  
אמרנו חל' אפי' עקיבו' היו מנהיים גלגל ממנה  
וקיה בעל' תמיד וקיה לניתה פפי ע' נכ' נכ' ע' ע'

זכר נחמ' שהנא  
ומתנכאים נל  
במהם הקבלה  
מה נגד כשהיו  
אחרול ע' ע'  
ע' א' זיו השכנו  
קבלו התורה ע' א'  
היה לעשותם  
ודעה כזו לקבל  
היום ואינו  
מעות כ' א' א'  
מענה אין לנו  
לא ע' כ' כ'  
לראות זיו  
וכינו לפי  
א' התורה אנו  
ולכן אין  
חר מניתה  
נעשה

בחוֹכְמָה יָדָה עַל־הַיָּד אִתּוֹ מוֹדֵעַ מִפֶּנֶן פִּי־לִפְנֵי  
יָדוֹ לִהְיוֹת פֶּחַח אֵךְ לִמָּה קִנְסֵת עֲלָנוּ מִיָּתֶה לִזֶּה הַעֵיג  
אִי חֲמוּדֵי בַעֲלֵמָה עַל־מָה הִיָּה חוֹמָה כָּל־לֵא הִיָּה  
מִתּוֹ מִפֶּנֶן עֲכָבֵר הַחֶסֶד בְּתוֹנוֹ מִהָּ שׂוֹאֵה לֵאמֹר  
מִיָּתֶה אֲבָל מִחֲמַר עֲמֻלָּה קָלָה פְּנוּיָנוּ וְעַבְדֵּי־עֲלֵה  
אֵךְ חוֹתֶה הַמַּלְכוּת עֲזוּיָן לֵא הַעֲבָה אֲחֵז בְּהַכְרֵחַ  
הַזֶּה עִמּוֹתֵי כְּדֵי שׂוֹעֵב יוֹכֵה לְמִדּוֹת פֶּנֶן שִׁטְמָה  
שֶׁאֵתֶה מַלְכוּת מוֹנֵעֵת מִלְּבִאֵת פֶּנֶן שִׁטְמָה יִחְוֹנוּ  
מִהָּ וְהַקְּעוּ אֵכ מַעֲשֵׂה נִתְהַכֵּן עֲדֵי־מִכּוֹן אִי־תִכָּח  
בְּהַנְּחֵן חֲקוּיָה אֵי לֵאמֹאי נַעֲשֵׂה מוֹדֵעַ מִחֲמַר  
לֵאמֹר לֵא הַקְּבֵה קַח אִתּוֹ הַמַּעֲשֵׂה בְּנִדְאֵי הוּא עֲנֵה  
וּבַעֲבִיל זֶה מַעֲשֵׂה חוֹ מוֹדֵעַ דַּפֵּל עֵי־כּוֹר מִקְּרֹדֵס  
וְאֵךְ אִס לֵא יִתֵּן מֵי־מִיּוֹן יִכֵּה חֲנוּתֵי אֲבָל הַקְּבֵה לֵא  
פֶּל הִכֵּי לַעֲנֹלֵס הַהַכְּזָה לֵא יִכֵּה אֲבָל פֶּל שִׁקְחֹזֶה  
הַמַּעֲשֵׂה שֶׁהוּא מַלְוֹמֵד בְּנַעֲשִׂים שִׁיךְ פוֹךְ קָשָׁה עַל־הַקְּבֵה  
זִמְעֵקֵלֵא אֲמֵאי הוֹפְכֵךְ לִזֶּה כְּדֵי שׂוֹעֵב מוֹדֵעַ  
דַּפֵּל לַעֲנֹלֵכֵי הַעֲנִיתִי וְלֵא יֵשׁ בִּיד מַעֲשֵׂה נִתְהַכֵּן עוֹסֵשׁ  
זֶהוּיָן עוֹמֵקֵס דְּלַמַּעֲשֵׂה כּוֹה לַמַּעֲשֵׂה קַח אִתּוֹ הַמַּעֲשֵׂה שֶׁ

עִמּוֹת  
קִיִּימ  
לְמִית  
מִגֶּה  
לְמִית  
עוֹס  
(בִּז)  
לְבַט  
אֵלֵי  
שֶׁנֶּפֶס  
חֲבֵה  
הַמַּעֲשֵׂה  
מִוֹת  
וְנִכ  
אֲחֵר  
וְכִי

אמתה ויכה בו לזה הקצו מאחר למעשה ויתרון  
 קיימנו כל התורה אמרו מעתה והכי אינם לביטול  
 למיתה לזה העיב להם השי"ת דהדין עומם אבל  
 מה שנעשה למעשה ולחזקן אמרו אפי' ענין שמים  
 למיתה הוא תענוש דמקרה א' לדיוק נרצע יא  
 אום אדם נפלא ומענה

(בזה מ"כ פ' מאמר א' וול בשעה שאמר הקב"ה  
 למעשה הן קרבו ימנך למות אמר מעשה  
 לבט הקב"ה כל הגדולה והכבוד שנתנו עיני ואמר  
 אל מי צבר יחיה ולא יחאק מותי מי צבר כאבלים  
 שנפל לכבשן האז ועלול וכתיב ביה ויבוע וימת  
 אברהם מי צבר כיצחק שפגע לווארו על גבי  
 המזבח וכתיב ביה הנה נא יקרא <sup>לך</sup> ~~לך~~ לא יקעתי יום  
 מותי מי צבר כי עקב אנתפגע עם המלאך  
 ונצחו וכתיב ביה ויקרבו ימי ישאל למותי טענה  
 אמונים ק' המאמר הזה מה עלה בדעתי של מות  
 להגדל מען המיתה באו אחר כל הגדולה  
 וכי מ' מענה שכל הדנוה בגולה נכבוד יעלם

פ"ב פ"ג מעשה  
 תה לזה השי"ת  
 א' לא היה  
 א' לאמר  
 ועבר עליה  
 בהכרח  
 שטעה  
 שטעה ויחוננו  
 איתר  
 מאחר  
 הוא אנה  
 מקודם  
 קב"ה לא  
 שיקח  
 על הקב"ה  
 מדעה  
 קצו אום שן  
 המעשה שר

תדרבנא חיבתא מסתברת ועוק על הקכה שאל מינכח  
 באברהם דילו בפ או יאמר כבר קנסתי מיתה  
 על אהרן ועוד מה נסתפק לו באברהם שהוסיף  
 לבחוק ולעקב  
 ולפי מה שכתבנו אתי שפור דמעה נשא קובע  
 נאמר מה ישל שלם לאו מה שרציתי את  
 אמרו ועסק למה נמות וכו' אתי עעלתי כמנהג  
 למנוס נאחותי בכסף הכבוד ופירש עדי מזיו  
 שכינתי על נאמות נש אחר טל הבדולה והכבוד  
 שראו עייט בזיו השכינה נאחותי בכסף הכבוד  
 נאמות מה שאמרה נעה שאמרה לחור מיתה  
 ראינו בתוים לכן בא הקכה והנשיכו מינבר  
 באברהם וכו' פי ית טעה כדוקים שראו ויתרמוז  
 נאפי הכי מתי נא מע גבר וכו' נאזל בשעה שפול  
 אברהם לבבאן האש בא מופט שר המים נאלט  
 הקכה רבע שך ואלט המבטן באש ובמים וכו'  
 בא בכניט שר האש נאלט את שך נאחזיק באש  
 נאזול לאברהם וכו' בא רפט שר הדוח נאלט כן

יב  
 נאפי  
 אבר  
 נאזול  
 הכב  
 נע  
 עמ  
 נאפי  
 כא  
 קרב  
 שבר  
 כמ  
 נפ  
 ונפ  
 נה  
 עינ  
 נה

וכן כל מעשה ומלאך אומר לוכן יאל הקבה את שך  
 ואלו לנו כראש יחיד והוא יחיד שגא' אחד היה  
 אברהם ואין ראוי לעשות נס ליחיד שאי יחיד  
 ואזל אהקבה נגלה על אברהם ולכן הכבש והיה  
 הכבש דומים דגה וכל עץ אהוסק בני הכבש  
 נעשה חילן כל מעין לעינו והיה הקבה ואברהם  
 גמין בגזע אה' הכי אברהם וכה לראות זיו הענוה  
 ואפיה מתי נעז' דאברהם לא האריך בזה הדבה  
 כא' זנס' דווקא אבל שקה למנוס והארובת בזה  
 הדבה נפ' דמג' יוס' ולא הנעתי מוי' דבר כיצחק  
 אבשעה אנעקד עב' המוכח ראה ויו' השכינה  
 כמו אפרים יוכע' שמויא אקמטיכו ונתירתי  
 נשמעא יצחק וכו' נהך חזל וכו' השמים יס' להם  
 ונפי' ותי' כי הקבה פו' מעויו שכנתי על השמים  
 והוא דינפי' עליהם וראה יצחק ויו' השכינה וכה  
 עיניו וצא רפא והולכו לגע' והנשיבו אס' ז' שנים  
 ורפא אוקרו מטיהני עיניו ורפא לו חס' הקבה

ה' אהל מינכר  
 שתי מיתה  
 דם אהוסף  
 דכעית קנבש  
 אהרתי אה  
 מתי כמה פנ  
 אדזי מעויו  
 נלה והכנו  
 אה הכבוד  
 אהר מיתה  
 מן מינכר  
 ויו' ויתמוזק  
 עה אעפל  
 עיס נאלפט  
 המים וכו'  
 יק באש  
 נאל כן

שמי





י' רסה

היה יעקב בלורת מוכבה שהיה מוכס מימינו  
 נבדול משמשו ונולד לפעו נרפא למחרו נשכנת  
 ש רס נעש על רחשו ובכח זה נכחו ואל שכוונה  
 ענה היפה העכונה עם יעקב תמיד וקרא לנא ענה  
 נקרא לו ש אפי' ענה ויהי כמלאך ממש נמשח  
 שיעקב ראה וזו העכונה ולא העחה בן דועס שפ  
 מנח ואת ודכתי ותקע כן יקר יעקב בניד הש  
 זה אינו כנשם שאינו אלא לפי ענה חוקת מעלה  
 השתר עד השך החמה וכיון שזכה השמש נמשח  
 ענה נוכח לו השמש נדרשו כול לו לקחת  
 לרפתות את כללתי אך השתח הדי העכונה  
 לא העחה בן דועס יאפיה מתי כיון שעמט  
 מענה כל זה מיד קבל עליו גורת הקבה ית  
 בשמחה

ננוד מלפתי פיאחר על המואמר דלעיל שאמנה  
 מלאכי הערת לפע הקבה מעו קנס קמיעה  
 על אזהר וכו' והקנעיות מכובדות לעיל וכן  
 מאי מלכה קלה  
 ופני הרב פי לדיק כמעג רגל הקבה ימינו

ממש

נראו פ' ע' ע' ע'  
 נפחק באמנות  
 נא והוא נעקד  
 נענה נעמל  
 נענה עראות  
 נעם בנע  
 נעם והו זכתי  
 אלה לא  
 נך קינן פ' ע'  
 נכתי לא  
 נני למותה  
 נש' עם זמל  
 ה המלחך עם  
 נבא זה עד  
 תעויה ה  
 נעלך כן  
 נמלך  
 נבה ענה

ע

מעטקה אדם על חטא א' ו' ו' טעם על עוונות  
פשיעו ישאלנו ואמרנו שמונה א' טהה הקצף לחדה  
ועבר עליה יורה הכוונה מעט קנסת מיתה על  
חוקיך בעלמא אם היו לו הרבה עונות היון עמך  
דקנסת מיתה אבל חוקיך עדיה בו כח עין אחד  
אמאי ימות הדי אמרנו למעלה על ג' פשיעו ישאל  
לזה העיב מלכות קלה פי בעלמא בישאל מיש לקם  
מלכות הרבה קלות וחתונות אה נאני נעחול  
לקם אבל באידיה שמונה קלה פויתיו ועבר  
עליה וענד שהית קלה אה אינו מהדאני שנחול  
לו אפי על מלכות אחת לזה חזרו הם וקשווקי  
מעשה נאקכן שקניטנו נפני ניש לקם קלות וחתונות  
אמאי היל למחול להם ג' עונות וקשיב כי  
מקנה אחד לפדיק ולרשע ואין כל אדם נפלמ  
מענה ה' יפלינו ולכל עמו ישאל מעמנו אבל  
המיתה הכרתית אין מענס ומפלט ממנה  
לכל נבנא כאמור ונזק

עבר  
ד  
כ  
ה  
וא  
ה  
ח  
מ  
ח  
א  
ו  
ו  
י  
ה  
ה  
ו  
ל

על איך פסק זהוב רב עה וחרב ענין כדק

דרוש שלישי לפטר בנז בינו

בחדרני שלשה חוקים יש לו לקום

בטו וממונו ומעיו

המובים בעת פתיחתו של חדר הולך חסל בש

ואומר להם בבקשה מכם הפילוט מן המורה

הנע הזה תומהם לו אין עליון ביום המורה ולחכמי

חל לא פדה יפדה חיי חזור לממונו ואול הפילוט

מן המורה הדי אומר לו לא יועיל הן ביום עבודה

חזור למעשיו המובים אול הפילוט מן המורה הזה

אול עד שלא תבא אנו קומין לפטר בקבר שנת

והלך לפטר דוקר כבוד ה' יאסר ונפיל

ולדקה תפיל ממורת טללה

ויש לדקדק במאמר הזה הדבה דמאי עלה

בזעת האדם הזה עד שמבקש להגבל מן

המיתה מי נאה כואת מי עמע אדם שפילוט מן

המיתה ועוד מה הלשון אומר חסל הבטס בדקש

מכס מה שלא אמר כן בגאון החלוקות עוד יש

לדקדק למה בטו העיני לו כל פסוקים ומעמקים

באמנם

על ענין

הדקדק למורה

מיתה על

גתי הדין עמך

כל עין חסד

ב' פשטי

פלא יש לקום

ני נעחול

יו נעבר

אני ענחול

והקשוקשי

ב' נחמדות

השיב כי

ום נפלע

מעמ אכל

ממורה





היה  
כיון  
מנו  
אחר  
לכד  
אדם  
אין  
הוא  
כדי  
ממנו  
גודל  
שאי  
מע  
אין  
בין  
אין

והתפלל קודם הכנה כמעט לעולם יקחם תפלה  
לפניה אבל לאחר שנחתם גודל חין שלשן ביום קמות  
לתיקת אבל קודם יום המיתה יש שלשון עז תפלה  
ובקשה יום המיתה אחר שנבונה גזרה בנדתי  
חין שלשון ביום המות בלב וזהו אה לא פדה יפדה  
איש רל בכפל הלשן שאין לו דמיון כלל המפחין  
לא יתן לשהים דהו שביום המיתה לא יתן כופר  
תחתיו ואת והלא ברא מזכה אבתי עמו וכאן  
כאין זה ביום המיתה דה לאחר המיתה בענה  
נתיק מדכתיב אח לא יפדה איש ויקח רל לא  
יפדנו בעודנו איש אבל בענה מזכה על  
ימי מעשי הטובים

ובזה פי רזל כוננת הכתוב ואתחנן אה  
בעת ההיא לאמר דיא לדקוק למה  
הזויענו שהתפלה בעת ההיא ועוד שהיא  
יחכה ולש דרכנו עמית דכך אמר מנשה א  
תפלה אם ראית שהתפללתו תקמו תפלת  
פחשן לא תפחשן ולא תתקבלה תפלתו שמועתי

לא תהיה דע לך כיון דהיה לך מקצת שבת קדושה בנות  
 הדין שגזורה גזרה על כל קודם לכן והאדם הוא  
 כיון ששמעו מן דברים קושיות ומלתא שאין צם  
 מועיל להפילו מן המורה אז חזור וסוכב לו ערך  
 אקנת ובא לו לקח ממנו ונדלה לבדו ממנו  
 לדקה אדם היא א' מע' דברים המקדשין גזר על  
 אדם ונדלה להנצל מן המעוה בזכות הדקה  
 או המעט מעיבו לא יועיל הן ביום עברה  
 חולל בקצות דברים עד מע' חולל ב' שלמנו  
 כתב לא יועיל הן ביום עברה וכתו לדקה תכל  
 ממנו ושחא להו לרבין כאן קודם גזר כאן לאחר  
 גזרין וזהו תשובת המעט לא יועיל וכו' כל מה  
 שאתה נולה לבדו בעש' דקה לעת כהן לא יועיל  
 מעותך ביום עברה דווקא שהנא יום המעוה  
 או כאשר לאה שאין הקפלה נהלוקה הנעשים  
 ביום המעוה מועילים כלום להפיל ממנו  
 או חזר לו אכל מנוצר נול מעש' עשה למעבר

מבוא

ויום קפלה  
 ביום קפלה  
 ע' קפלה  
 כה בנדלו  
 א' פדה יפדה  
 כלל המעשים  
 יתן כופר  
 ע' וכאן  
 דה בענה  
 כל לא  
 כה על  
 יתן אה  
 יק למיה  
 שהיה  
 נעה א  
 קפלה  
 א' קפלה

ומשפט זהם כולו עמו עובד להללו וכו' וכו' עמו  
 יתנו פ יתיה ויקדע מזל יעטו אותך לאמר כי קבל  
 יצא פיהו כי מכין שנתם מזל אין יכולת בידם  
 לקדעו כלל שאי מקדס עושים לך לקדס לפשו  
 לעדים לפי הקנה לעלם לואמר פעולתך בענה  
 זוהו אמרם והלך לפטר כדקך ואיך דתו דכע  
 עובס על מעטע עלן יכלו להכילו לזה מסוימים  
 וכתוב בדקה תביל מענות והוא כי הנה אמרו ז"ל  
 כי לא כל מעטע שנים כי יש מעשה שיכול להכיל  
 אפי' ומזו יש שאינו גדול ככ דק עכרו ארבו בענה  
 זוהי אינו מפט עכך המכנה דק מעיבת העושה  
 אותה ולפי כוונתו דמו עמלינו עמנה מעלתי  
 בידוט והעדפת מכולם נוקנה ואינו ינדע למו  
 נקנה והמקבלה אינו יודע לעני מקבלה וכדאי  
 לזוקק כזו תביל מענות דמו שרשב המבס ז"ל  
 נזק מינה לכל שאר המכרות שבדאי לפי גדול  
 השק האדם וכונתו וקינמו המכרה בכל בעתו ית  
 שנה או יפתת בדכך וזש' לו מעטע אינו אין ביהו  
 שאן לך ולקדס לפטר נאין זה מעט ערכנו דר

מבין

ממך  
 כתיב  
 נכח  
 ומך  
 שום  
 שמו  
 אין  
 והם  
 לך מי  
 הדך  
 דבר



ומתק היה הכל עלה קיימתו כהגון דאלך תקש לה  
 כתוב ואלך לפעך צדקך מעשמת זונקא בענה  
 וכתוב נצדקה תפיל מענות יך קשו יראי הדדי  
 ומה קענה אם לא שבאמנו באמור שאין בידך  
 עום מלכנה גדולה כנול איתן בערך מן המענה  
 עלו היה בידך כן לא נצדקה גזרה עלך נדעטי  
 אין האדם זה מדבר עם הבנים והמועין והמעט  
 והם משעבוס לו כי חוץ האוצר יכתיב זה ואין  
 לך מעשענעה כן אבל עם נפשו שקיל נערי אינו  
 הדק ינעיל לו ויהיה כמעטב על נפשו על כל  
 דבר נדבר

מעשה  
 מעור כי קבל  
 לתי גידם  
 קדם לפשו  
 קתי בענה  
 קמו גרע  
 מעסיימוס  
 אמנו זל  
 ל להזיל  
 קו בענה  
 קי הענעה  
 מעלורי  
 קניע למו  
 קי נכדתי  
 עבם זל  
 קי גדול  
 קי כנח יעל  
 קי אין ביהני  
 קי דר  
 קי

דרוש רביעי לנפטר ב"ח פ"ח ב"ח

בחדר ש' מי צבר יחיה ולא יראה מות מי צבר

תצבורהם אשכול מוכבש האם מי צבר

פיצהק שפצט צווארו ע"ז המזבח וכתו וינע וצוקונו

מי צבר כיעקב שנתפשט עם המלחך נגדו וכתב

ב"ח ויקדכו ומוי ישאל למנות עכ"ל

וה"ל המוה דמתי אנה נקט כדוקים ג'ו מכ"ל צ"ח

עלמא וה"ל ג'ו משה ואהרן אצ"ס הם נשע

ל"ס נמה נסים ואפי"ה מתי וכן נמה כדוקים א"ל

ל"ס נסים ואפי"ה מתי וכן נמה כדוקים א"ל

ע"ה מ"ש אשכול מוכבש האם שפצט צווארו עלצבו

המזבח שנתפשט עם המלחך סוף סוף הכי ועתה

אנה נקנסה מיתה בין כדוקים בין כעשים

אזמנ"ס לפרש אם איפשר דהנה מלפניו מ"ש

במיתת הדוקים ק"ז הע' הוא הוא כע"ז ב"ח

דכשאמר לו הקב"ה לצבורהם פ' דקורבנות אמ"ל

בזמן שבהמ"ק קיים אבל בזמן שאין בהמ"ק קיים

אמ"ל הקב"ה איך עלול כדוק א' ומכפר על הדור

הכי דמיתת כדוק במקום קרבן שכ"ס אכ"ל

מקריב קרבן בבהמק ומכפר על יסוּגוֹ כך מוּפָּאָר  
מקריב נפשות על פניקיס במקדש על מערכה  
ומכפר על קדור וקטל הז' והז' הם טמא במדוי  
שבשעת פטירתו של מוכנה אמור הקכה לשמרת  
משה דאי מתוך גופו אמול כבשע קל שנה הייט  
בגופו על עדיק זה ולא ולא באיתי בנרמק וקלעל  
ולא לאה קני מיטני ועכשו יסלך גופו עהור יער  
מגופו של משה אמול הקכה דאי א יאחרי ואט  
מעלה איתך לשמי שמיים העלונים ואט מושיבך  
קתה כפא כבודי אכל כרובים נאופנים עשז וקעט  
הנא כי נשמתי על מועה חשבה פנים מיתת הסניק  
הנא כני עיזדכך גופו בעפר ילפי שאכול שאזקר  
קדום שחמא הייה יושב בגופו נשמתו בגש עהיה  
גופו מהנר כמו נשמתו נשמהם יכולים לקבל האור  
הנחת של גש אכל לחת שחמא נאכל משקל חס  
מנה אז קבל גופו ונפולא ונתעבר ולא הייה כח  
בגופו העכור לשבת בגש ונחה ממונה קדם עליו  
מיתה שהגופו קבר בארץ עיזדכך מן הזנהמא עמו

בינו  
נות מינו  
ק מיוצר  
נע יוצקונו  
או וכתב  
מכל צדיק  
הם נשע  
יקים שארע  
לאין מנסט  
ורו עלכו  
די ועחמא  
...  
מנעמים  
כעג בכז  
אמול הייט  
קיים מאל  
קדור  
שכהן

כתי שפתי יחזור למעלה הא' נישב בגופו ונשפתי  
בצנע ולכן מענה נשמת מעשה לאי מענים מעסוה  
פסיך מעשה למוות בעביל עיזדכך גופו הרי קך ענה  
קיימך בגופו ולא נאיתו בו מעה ותלעה ולא נאית  
כדי מעיניו ועכשו יע לך גנפ מהור יותר מזה  
והרי אינו בכיך עהרה כלל ויוכל לזכות למדרגה  
זו בלא מעיפה והעיב לה הקבה דינע מעס אחר גמטי  
הפזיק והוא לעובת הנעמה לא בעביל הגנפ לך  
מענים מעעלך הנעמה מדרגה אחר מדרגה עד  
שחזרת למקומה אשר מעמנו חולבה וינשבת בין  
חיות וכדובים ותהיה מעמעת לפע מענה הקבה  
כמו המלאכים וכמע עושה מלאכו כוחות וכל  
כחות שהם הנאמות עושה אותם כמו המלאכים  
המעמעים לפעו ואז בכיך להפיד הנעמה מן  
הגנפ כי אין הגנפ כדאי להעלות למדרגה זו  
ולכן הנעיבה הקבה באי נאט מנועיך במן חיות ופעם  
ותהיה מעמעת לפע כמו המלאכים הכי מעול זה  
יולא לנו ג מעמים במיתת הסניקים א' כזי עיזדכך

שיזדקך הגנת נה"כ כדי להעלות הנשמה למקומה

אשר נמנע חולבה ויהיה מעמעת לבנואה במו  
המלאכים .

והשתלף אע' בוננס המאמר זהה המאמר הזה  
בא לשלול הנ' מעמים שאמרנו והכי קאמר

ממה נפשך למה מתים הלכיקים את' כדי לזכך

הגוף מן הזוקמא עכו הכי אברהם שהוערך לבין  
האז עד גבעבולזה קרא פלמו אפר ענא ואנטפרי

ואפר יאין לך זיכך גדול מזה ואע"פ כתי' ביה

וננס ניומת אברהם ואת' כדי שיכפרו על הדור

דמיתת הלכיק במקום קרבן הכי ילחק ענעקד

על גבי המזבח בקרבן ממש ובה' פעמתי' הממו

ואין לך קרבן גדול מזה ואפיה כתי' ביה לא יוער

ונס מות' ואת' כדי שתעלה נשמתם למקום

שמנונו חולבה ויהיה מעמעת לבנו בנכאר

דמו המלאכים הדי יעקב שנבגז עם המלאך

ועשו טכתיב נישר' המלאך וינכלנו ואדכלה

המלאך הוא שבכה וקתתן' איעקב הכי דפ'   
בעמ' .

נפשו ונשמתו  
ונס מעמזה  
והכי ק' ענה  
זה ולא יאית  
ז' מורה  
למדונה  
עם אתר גמתי  
הגוף ל' א'  
הרגה עד  
י' נעבת בין  
עמה הקרב  
חולבול  
המלאכים  
הנשמה מן  
הרגה זו  
מן חיות ופעמי  
מעול זה  
ל' כדי שיזדקך  
נפשו

בעתה כוח יחיד מן המלמד ועוד מפנינו עקבך הקב"ה  
 ב כדכתיב ויקרא לנש אבי יענא ואעפ"ך כתיב ביה  
 וירכבו ימי ושל לעונת

ובזה אפ"ר לפרק המזמור הכתוב בדכ"ג ע"ע  
 אמרו מזה לפי הקצה ומ"מ קנסת מיתה נכ"ז  
 והקשיות ג"כ מבוארות לעיל לך נא ראה

למנוס לפי מע' א"ג דהנה אמרנו לעיל דקודם שתמא  
 אדק"ד היה יושב בגופו ונשמתי בג"ע לפי שהיה

גופו מנהיר כמו נשמתי ונעמה היו יכולים לקבל האור  
 של ג"ע אבל לאחר שתמא וקבל גופו זנהמתי חז"ל  
 היה בו כח לעבת בג"ע ונמחה מעם וקנס עליו מיתה

גנפו וקבר בארץ ניוזכר כדי שלעת"ל יחזור למעלה  
 ה"ז יושב בגופו ונשמתי בג"ע עוד הקצו חז"ל דאם  
 אדם חמא ונגזר עליו מיתה כ"ע הבאים אתכו מזה

פ"ע"ם מזה תמאיתם דנגזרה מיתה על כל באי עולם  
 ותיכ"סו דכל הנשמתי ק"ו בגופו על אדק"ד ואותה  
 עשה שמתא כולם ק"ו בגופו ונהנו כולם מן התמא ולפי  
 נגזרה מיתה על כל באי עולם ואך העתה כ"ז  
 בתמא יומתו יחדי כולם נהנו מן התמא

נזהר כוונת המאמר ממנו קנסת מיתה על אזהרה <sup>אם לא תשמע</sup>  
 קלה כוונתו ועבר עלה וכיון שגבר עלה איך קבל  
 גופו וזהמא ונתעבר ולכך קנסתי עליו מיתה  
 כדי עיודכך הגופו בארץ ויחזור לעולה הא ויהי מה  
 נהכי מעה ואהרן שקיימו כל התורה כולה ומרצ  
 לל בעלמא אזהר הכי חמא ועבר על פיונו העם  
 ולכן נקנסה עליו מיתה כדי עיודכך גופו אבל  
 מעה ואהרן וכל באי עולם הבאים אזהרה למע  
 נזורה עליהם המיתה וכת' אין צדיק בארץ אשר  
 נעשה טוב ולא יתעא ולכך נזורה עליהם המיתה  
 כדי עיודכך גופם והלא מעה ואהרן שקיימו כל  
 התורה וכיון שקיימו אותה הם גופם נהנו ואין כו  
 שום וזהמא ואינו צריך שום זיכר ואף לעק מתו  
 והציב להם הקבה מקרה אחד לצדיק ולרשע כי  
 זה כל האדם כל מעתמא אהרן נזורה מיתה על  
 תל בין צדיקים בין רשעים שהכי כולם היו בצדקה אהרן  
 ונהנו ממנה שאכל אהרן ומקרא אחד איכע לכולם  
 ונע' כי זה כל האדם לל כי זה שהנא אהרן כל  
 האדם דהי שכל השמעת סג בע אדם היו קלום

עקבא הקב

כתיב ביה

נכונק עטע

מיתה נכ

יאה

דקודס עתמא

בנע לשעהיה

נלם לקבלהאנו

נהמא חזלא

נע עליו מיתה

יחזור לעולה

א חזל דאם

א אהרן מה

כל באי עולם

הקז ואותה

החמא ולכך

עמא דאיש

חמא





בדכתיב ופקח מפרכי ויתאכל נדבול מפרכי ולא כל  
 פרכי שהכי הקב"ה אסר להם אף מה עינלא מהקס דכפר  
 ומפרי העץ אשר בתוך הבן אמר שקיס לא תאכלו  
 ממנו עהו מה עינלא מן הפכי אף הוא באזהרת  
 לא תאכלו אבל חוה לא סבכה דדוקא הפרי עלמנו  
 הוא לאסר כחמנא אבל מה עינלא ממנו מותר  
 דומיית דהנדר בענבים מעור בין והאמת אינו  
 כן דדוקא היס דלא פכש אמרן בענבים דווקא  
 האמר אבל מה עלא מהקס מותר אבל הכא שפירא  
 להס הקב"ה בדכתי ומפרכי קעק נפ' כנא י אף מנה  
 עינלא מהקס אסור כי כן נדר הקב"ה

וזכ"ה ומתקנסת מיתה על אזהר אף בעביכ  
 שאכל מעט קדעת טוב (נע נהר) לא אכל  
 הפרי עלמנו לא היין הינלא ממנו וקיל דהנדר  
 בענבים מותר בין ואך למה קנסת עלנו מיתה  
 והעוב להס הקב"ה מלוקה פניטו ועבר על  
 כל דהא דאמרינן דהנדר בענבים מותר בין דנדר  
 בעלמ פירש אבל הכא פירשתי להס בדכתי ומפרכי

זכ"ה המותר

המותר הכו  
 דע יוספ דהקטא  
 עלל בקדמא שהכ  
 ערן וקיל דהמותר  
 חמא אזהר גם  
 ה' מור' דכין  
 הכו כהנה מן  
 ע' עב' גל בשען  
 על נסמל (אוקוסת)  
 השלע ועבר על  
 מן דחמא מלע  
 יהנה מענה מור  
 השלע עי' האס  
 ור' דקוק בו  
 בין דענבים  
 לא קאמר  
 יום נדר על  
 כתי

העץ וכו' והם עלם הבנו ואפי' לא אכל הפרי עלמנו  
לא מה שיצא ממנו סוף סוף הכי נהנה מעץ הדעת  
וקיל שהמוטל בהקדש חייב מיתה וקשו מלאכה  
וכפי מעה (ואהרן) שקיימו כל התורה כולה מצד הול  
בעלמא אדהר חדי מעל בהקדש ולכך קנסת עליו  
מיתה לא מעה (ואהרן) למען מוסר נהשיב להם מעקת  
א' לבדיק ולרצע ול במקרה א' מוסר שחטאם עונת  
שכמע שאהר' נהנה מן ההקדש ולכן נתחייב מיתה  
כך מעה (ואהרן) נהנו מן המעיס שהוליאו מן הסלע  
עי הכאת המטה עהיה מעעץ הדעת מור נע  
כי זה כל האדם כל כי זה עהנא מעה שנא כיוה  
מעה האיש הנא (ואהרן) כל האדם דהי גמו אדהר  
דענהם ענים ובדבר אחד חטאו כאתמנר נלוקי

דרוש חמישי לנפטר רבו בינו

במדרש על רבי עקיבא חס רבי נחוניא  
הגדול אל רבי גמא הארכת ימים  
אבו גוואי קא מחו ליה סלק ויתב ארישא עדיק לא  
וקא מויתב רבי אס נאמר כבא למה נאמר אחד  
אמרי להו שבקוה פנדבא ומכבן הוא דלתי אל מימי  
לא עמדתו על מדותי ולא קבלתי מתנות ותנן כל  
המעביר על מדותיו מעבידין לו על כל עונותיו וכתיב  
(שונא מקנות מיה" עכלה"  
וקדם דלבי ביה אביא מעז רזל בשעה שהלדיק  
נפטר אומהם מה לפי הקצה צדיק בא  
אומר להם יבוא שלום ונחם על משכבתם  
נקשה למה מיה אומהם הקצה צדיק בא ונח אינו  
ינע עבא והרי ברשותו לקח מה לקחת  
נשמתי ועוד מה השיב לוי יבוא שלום ונח  
על משכבתם הוה ליה לעומר להו ינח על משכבתי  
(יוב) בהק מעז רזל שבשעת בליאס האדם שנתן  
הקצה עם המלאכים שאל נעשה ימים נק

הפרי עלמנו  
ה מעט הדעת  
קשו מלא טהור  
כולה מעת רזל  
- קנסת עליו  
השיב להם העקב  
חמאם עורה  
נתייב מיתה  
יאו מן הסלע  
ה עור נע  
ה שאל כיוה  
יו געו אדקר  
עור נדוק

היך הקנה ימלך בהם מי זכתוב כולל יושף נטל  
יבש נבל פעולו ממאמר שאל בדבר ה' שמים שש  
כני יהיה צריך שימלך עם אהרם ויתו המפרעים זל  
הגו הוא דכח שארה מולא בכורתו על הקבה  
ארה מוצא ענותנותו כמו שכתבו בדנוא על ענוה  
עין לעול וכן כאן אין בכורה יותר מבכיארת  
הארם דכתיב ויצר ה' אלהים עפר מן האדמה אנ  
אתה שנבראים עי אש ואשה ומלך במלואים  
כדי ללמד לבע העולם מדת הענוה ואפי הגדול  
יהיה נעלך בקטן ואחול דכאנמלך עמהם קטנו  
ואמרו מה אנא כיתשכדנו עתיד הוא לחטוא  
וארה מאבדו מן העולם אך מה בלע בבהארת  
אמול הקבה וכי למגנא איקר ינא אכך אשם  
כי אפיל יתמא יחזור בתשובה ועוד אמרו הקבה  
בראתי יצחק בראתי לנו תורה תיכלן וכעשפור  
בתורה אש מוחל לנו זמקנ קדושה התשובה  
למעט יוש' בגמ' שקי אעיס ומתלה נחלקו  
בש' וכן יש מקום אומרים ל' זנוח עלך נברא

ישמחה דמיה לו עבדא וארץ עמנו עמנו  
נו שלח נבוא ועכשו עבדא יתעפש נמועש  
דהשקר היא התעונה איך השבא איס בא הארץ  
לענה? ועשה מלכות ומעט אואס יעשה עבנו  
יקוור בתעונה הכי יא פדמן כה נהרבה  
עם המלכים ועשה עלגס ביניהם ואס לא  
יעשה מלכות ומעט ויעשה עבדות ולא יחונה  
בהם אך הניח מחלוקת בין הקבד ומתיבד  
דלנה ולכן כשכואים המלכים שבא הארס  
מעוה? לעוהב והיה צדיק באיס לפע הקבד  
ומנהם לדברו ואומהם לו אבה אמה ודבר  
אמת שאמרת לדבר הארס הכי הארס בא  
לדיק וכין שנאה הקבד שהודו לדבריו אז  
אומר להם יבוא עלום יהי הלדיק הנה עשה  
עלום בטיבו וגם יהיה לעלום ומגיש יטחו על  
מעכבניהם אפער במג עידוע לאס היה ארס  
מעט מעוה? ולא עשה תשובה כשנפטר מעוהו  
לא ירבו עבדע שהלכו מעתה ויניח הקבד

לא ייער נא  
שמים שש  
המפרעים זל  
ג. הקבד  
גדוץ על ענה  
ובכיארת  
אומה אז  
במלכים  
לאפי גדול  
מנהם קמתו  
הוא לחטוא  
לע בבחית  
כך אפס  
גד אמר הקבד  
לא נכעסוק  
התשובה  
החלקו  
לא עבד

י  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ויהי שהם נזכה למוטין כעבא זה האדם הרע  
שהוא קדוש עליהם ומכיוון בעוהב על כלמה  
שעה בעוהב מוכיחין אותם הכדיקים ממהחיים  
עד שישלם חוקו וחזי חנוהם למקומם ונשינתו  
דמי כן עבא זה האדם כדוק והכנס שגוס בפמליא  
של מעלה לבן ל אהביו וקדוביו ינחו על משכבו  
ואינם פריכים לעמוד בזניפה ולבא ממתיחיהם  
לא אורבא יע לבל אהביו דמתי דלא כדע  
ואמנם לו אעבי מי עבא לבאן ותלמעו כדנ  
והנה מלינו כמה משמעים הכדיק קז הא אהיה  
רעע וחור בתעובה עד שהיה כדוק מענה  
ונכא הקבה שמוא יחזור לסודו הרע ולכן עמלו  
קדוס זמנו והב אס היה יכולת בידו למחות  
ואינו מותה נתפס בעט הדור ומתי קדוס זמנו  
כמעג בדבי שקיבא שהוא אחד מעעבה קדוה  
מולבוס ומתי בקלנות עטם קתל וקטנה אס  
הוא חייב עדיק מעור יכא הקבה שמוא ינסיך על  
המאיתו פשע ולכן נמלל קז

יח

והו' כוונת הנביא בא' ה'לויק' אבד ואין אס' על לב  
 כי מפני הרעה נאספ' ה'לויק' דהו' ה'לויק' הזה  
 זלבע קודם זמנו מפני הרעה שעמדה לבוא על  
 קדור מעבדה נאספ' ה'לויק'  
 וז'הו' כוונת המלאמר על רע אחר בחושק הדבור  
 בתנוק ובמלכות תמה ואל' מפני מה האונק  
 ימים אט' כוזה אטע מת' בק' ונפ'ע'ט בע'ה' הדור  
 נעמ' ע'ת'ית א'ת'ה מעמ'ט פ'ת'ה'ר'כ'ת ימים נ'ל'ת'  
 נ'ת'פ'ע'ת' בעו'ה'ד זהו טע'ו אס' נאמר ככ' ל'ע'ה  
 נאמר אחד פ' אחד מיוחד עבדנר וא'ת'ה מיוחד  
 ומנובחר אל' לוכ'כ'א מרכ'כ'ן ה'נ'א ז'ל'ת'י וכן ה'ע'יבו  
 מ'ימ'ע'י ל'א עמ'ד'ת'י על מ'ד'ו'ת'י ו'ל'א ק'ב'ל'ת'י מ'ת'פ'נ'ו'ת'  
 כוונ'ת'י כנגד טע'ס ה'א' ו'כ'ו' ו'ת'נ'ן כ'ל ה'מע'ב'יר  
 על מ'ד'ו'ת'י מע'ב'י'כ'י'ן לו על כ'ל פ'ע'ע'י כ'ל ז'י'ק'ת'  
 וא'כ' א'ט' פ'ד'יק' נ'מ'נ'ר ו'כ'נ'גד טע'ס א'י'כ'ו' מ'נ'ו'ת'ה  
 ו'ל'א נ'ר'פ'ע'ת'י מע'ז'ס דמ'ימ'י ל'א ק'ב'ל'ת'י מ'ת'פ'נ'ו'ת'  
 כ'כ'ת'נ'ן נ'ע'ו'נ'א מ'ת'פ'נ'ו'ת' י'ס'י'ה' " נ'ז'ק'

האדם קטע  
 על כל כוונת  
 ז'ים מעמ'ת'י  
 עם נ'ש'י'ע'ת'ו  
 ע'ל'ס כ'פ'ע'ל'א  
 נ'חו' על מ'ש'כ'ב'ת'  
 א'ת' מ'ע'ת'ו'ל'פ'ת'  
 ד'א'ט' כ'נ'ע'  
 מ'ע'ל'ו ב'י'ר'נ'י  
 ק'ז' ה'א' ע'ק'ה  
 ה' פ'ד'יק' ע'מ'ו'ס'  
 ע' נ'ל'כ'ן ע'ט'ו'  
 ד'ו' ל'מ'ח'ו'ת'  
 י'ת' ק'וד'ס' ז'מ'נו'  
 ע'ב'ה' ק'דו'ב'  
 י'ת' ה'ז' א'ס'  
 י'נ'ס'י'ך ע'ל'

דרוש ששלי לנפטר בה

איתא בצמח דברכות לעולם יכעז אדם יצחק

על יצחק אם נכסומת

על דגזו של תמאן חי חזיל מוטב ואם לאו יעש

בהנה שנה אמרו בלבבם אי חזיל מוטב ואם לאו

וקרא ק"ג עלה על מעכבם אי חזיל מוטב ואם

לאו יוכור לנו יום המיתה שנה נדמו סלה ע"פ

והנה ראיתי פה לפרא המזמור זמנו זא"ל

העמים האוינו כל יושבי חלד גם בע חל

גם בע איש וכו' עד סוף המזמור והנה יש להעני

במה קושיות מה נאה דהע"ה להוכיח בעתה

גם לשאר האומות אשר לא מעבד יעל אמר

לבאנמנו כל העמים כלל גם חנה ולבוי חנה

תנקה ואת מה זאת עושה ולא דילו בפעם

אי שא חזר ושנה באו כל יושבי חלד לבוה כלל

גם אומות העולם לבכל יושבי חלד שנקו ולא

די בכלל שא חזר ופרט באו גם בע אדם גם בע איש

והנה עשיר וכו'

והרב המקובל כמנהגו יעקב אבי חזקיהו

ע  
כ  
ל  
נ  
נ  
י  
כ  
ק  
ש  
ק  
ק  
ד  
ע  
נ  
נ  
נ  
ק  
ע  
ק  
ק



ענין דקנה ידוע דקבץ מן המדבר וכן דתמונת המדבר  
 בחד פוסקל לפס סגולה מכל העמים וקבלתו  
 לתלבו ונענלו דמגזי חלק ק' עמנו וקראס חבל  
 ונחלה נשעה עמוקס נסים ונפלאות בכל עת  
 נומקן נבעיכלס ברא העוהו וקענהו ונלך נס קס  
 יקין ענבנים חורבן ולא יתלו עבודתו בשם דבר  
 וכמאמר אנטיצנטס איש סוכו א תקיו בעבחס  
 המעמיעין את הדב עמו לפי הנך דואה בעישך  
 שעימונא ישראל לפע הקבץ בעינין שלא עמולק  
 דק מואהבה וקנה הקבצנות והעבר אהבתיקנו  
 הקבץ הוא לבוי בע אדם דאינה תקונת אהבת  
 השם בלבם ולהם דבנו תנמים על לבם אול יקע  
 עבדים מהמת דשכר המזונת לקס והיא עבודה  
 דרנעה שאינו דק עמו לקבל פרס ניש מנין אקר  
 דרנע מניה דק עינאה העעץ והיא ינאה דקנס  
 נאיבונט בקבר וכינולא ונס מעיסוכי הענהו נזה  
 עבודה דרנעה מהאדר שאם היה אדם יודע שאין  
 הקבץ מופסכו בענהו ובענהו היה ענעה תאות  
 קיצר ולא היה עובד ק' כלל אמנס אוקבי השם

יקעו אדם יקבץ  
 ד אס נכסומת  
 ב ואס לאו יע  
 מונטב ואס לא  
 יל מונטב ואס  
 וסלה ענ  
 זמנו זאקל  
 נלד נס בע אה  
 והנה יש להעיו  
 יח בעינה  
 יעל אמרה  
 ולבוי אנה  
 ילו בפעס  
 ולד דבוקה כלל  
 ד ענהו ולא  
 דס כע איע  
 כי חסידא ענ



השנית בדבר זה על המיתה הגדולה שבישע עם אלה  
 האויון כל יושבי חלד הסנה הגדולים שבישע לא  
 נכונם קראם יושבי חלד כי כוננתם כל לקט  
 העולה נמצא לו (או איום ואין להם הכנעה רק  
 ביום המיתה לפיכך אע מוכיר לבם יום המיתה  
 אל יכנע לבדם הערל למה נק בני העולם יושבי  
 חלד לפי שנמנים לחולדה אגונבת ונכרת ומת  
 ואינה יודעת למי מעתה כך בני העולם להנמנים  
 אחר הממנון ומעשה אותן ואינם יושעין למי מעתה  
 כי ספקות הרבה קדוכים לנדאי ספק יהנה המקל  
 או אמת יגזל ויגנב ואם תמלכי לומר לא יגנב  
 ולא יגזל אמת תהיה עליו חולה רעה ולא יסתח  
 בו ואם תמלכי לגמר ישאר לבניו הספק שאינ  
 לאב שיך גם כעם ואף הני דומיין לחולדה מומץ  
 (לפי זה יכנא דבר נד העל ען בתחילה אומר  
 שמתו זאת היא המיתה כאמור והעודה  
 קט שבישעל במיתה לעשר העמנים כיון דאינם  
 נדנעים מעט נק בוכנון המלאת והוסף לומר

בה אין זה בתם  
 גה זה יכנו חמנים  
 עי ענקה אער  
 עים אנתם לעי  
 ח אדם למות ואין  
 כדקב ובלה  
 ח באדק ציה  
 נח ומפחדים  
 יתקרב מעט  
 לא מיום המה  
 ש עובדים רק  
 ח זאת ולמה  
 מלניה ומכנה  
 יתה אאנא אונ  
 נה לא למקם  
 נם עובדים  
 הביו אינם כח  
 תדעו למת

אתם בני חכם תנו לבבכם והטו חזונכם לטובה  
המפונדת בעיניו והוא הממון כי כדפי עני עמוס  
לחולדה וזוהי הסנה עמוטת אהבם מעפונדת  
ה עמלא ב כעוה א הקנה לשאר עמוס עפונדת  
לקולדה הגונבת וועטת נאינה יועק למי מנחת  
הנסיח עני לגמר

צס בני חכם גם בני איש יחד עשיר נאכין כמו  
לזה דסלעה עומדין בינס הדין עט ועשיר  
נרעע אומהם לרעע למה לא עסקת בתורה  
אומר להם הייתי יפה תאר ולא היתה לעסוק  
בתורה אומדין לו ולא תהיה יפת בוסתן הכדיק  
נאפיה לא שמע לזולתה חוהם טו ווהם לעט  
למה לא עסקת בתורה אול בני נגותי לא  
העשונ לעסוק בתורה וטודות הומן אומכיס  
לא ולא תהיה עט כהלל הוקן אומכו טלועל  
הללוקן עקיה עט מכוד ולא בעל מימיו לא תנה  
לא תכלה אומכיס לעשיר למה לא עסקת  
בתורה אול הייתי מכוד בממונ ולא מלכת תילה  
עמי אומהם לא ולא תהיה עשיר כמו רבי

אע"פ כן חרצום עה"י לנאף ספינות בים ונאף ספינות  
 ביבשה יאמנו לא נענש לא תורה ולא חטא נענש  
 למינים מנאן אהעט יתחייב מכלל ה"ל הו"ק  
 והעפ"ר יתחייב מכלל דבי אע"פ בן חרצום וה"פ  
 תואר יתחייב מכלל נאף הלויק ונהו כונת זה"ע  
 זא"פ היא המע"ה א"ן א"ס נכדא יכול להמלא  
 מעמ"ה ומ"ס הד"ן נאינו יכול למע"ה ע"מ"ה  
 בש"ס מע"ה ואמר נ"ס נ"ס א"ס נ"ס כ"ס א"ס  
 ד"ה י"פ תואר כא"ס ח" וכו' נאף הלויק ש"פ  
 א"ס נ"ס יחד ע"ר נא"בין א"ס א"ס א"ס לא יכול  
 למע"ה ע"מ"ה מ"ס הד"ן מי לבולב"ס י"ס ספינה  
 מע"ה"א ונהו

פ"י דבר חכמות הנות לב"י תכונות ולש"ה  
 א"ב"ב"ו י"פ לה"ס תע"ב"ה וכו' מ"ה זו ספינה  
 מבינו למ"ר הא"נשים הע"לעים ה"פ א"ס ית"פ  
 וק"ל נ"ב"י אע"פ בן חרצום ח"ס הק"מ"ה ע"פ י"פ  
 לב"י"ה כ"מ"ע"ל"ה ע"ל"ה נא"נ"ס"ה י"י"ו וכו' ד"פ  
 לא יכלנו לכ"כ"ה ה"כ"ר ל"א"ן וכו' ל"פ"י ה"פ"י"ה

א"ב"ב"ו

ז"כ"ס ל"ב"ה  
 ד"פ ע"ה ע"מ"ה  
 נ"ס מע"פ"ה  
 מ"ס נ"פ ע"מ"ה  
 נ"פ ל"מ"י מ"כ"ה  
 ד"ר נא"ב"ין כ"מ"ו  
 ע"פ נ"פ ע"פ"ר  
 ת"ה ב"ר"ה  
 כ"ה"י ע"מ"ה  
 י"ס"ה ה"כ"ד"ק  
 א"ו"ו"ה"ס ל"ע"ה  
 נ"ב"ו"ת"ה ל"א  
 ז"מ"ן א"ו"מ"כ"ס  
 מ"כ"ו ע"ל"ו"ע"ל  
 מ"י"מ"ו ל"א ת"ו  
 ל"א ע"ס"ק"ת  
 א"ח מ"כ"ה ת"ל"ה  
 כ"מ"ו ד"ב"י

א"ב"ב"ו

היה זה המורה היה לפי שקובה על פני ארץ  
להרבות בדעתו מה נעם ביעצו לעולם ומצד  
בנה ביעצו מכל אומות ונתן להם תורתו וחק דתו  
ובשמתי ברוך בזה ידע מעלמנו שאין עיקר בואת  
האדם לעולם כאלו לעצמו כלן קונו ואם פנה לעצמו  
הוא עובד עבודתו ה' נמצא מורה במלכות שמים  
נמצא בדאשן כאלו וזנהו קפמך לו

אענה למעל אונס מעל למען בו שאלתו מעשה  
ואל לך למקום פלטי והביא ל דבר פלטי  
ופעהלך העבד לזנהו ומקום והומד בעינו וישוב  
המקום הנזף וישב גם להנחתו ובעל עמדות  
המלך ולא הביא אותנו דבר נמי עלתו בנדא זה  
העבד מנוד במלכות וכן מות הוא כן עקוב  
ישל עם ממה הקצה אולם לעהו כאלו לעצמו  
כלן קעם ואם באים לעוהו ומתהפכים לעצמות  
חפסם ועוזבים כפנך נמצא מנודים במלכות  
שמים ומה שאמר והנוד לבו תבונות יהו פבונות  
שמים האדם מעשהו קל וסח לעמוד שקם  
קפמך על עשך כזה אינה מענה על כושך

כדל

כדל

באל' לעט פונען דעם קהילה יעד  
 אל' זע אפעל לעגעל אונט בי הינך הארם ט בינע יעל  
 מלמוד עכל צדיק נצדיק עושים למגדור ומגדור  
 לפי כבודו ממשל למלך בז ענכנס הוא ועבדיו  
 לעבדיו  
 נאנכנסים נפצא א נכנסים  
 יעדים כל א עושים למגדור לפי כבודו ונכחו  
 המשל הזה להסיר מלב הטפשים שאוהבים שאי  
 יפסק באותו עולם לצדיק מן קדשע כי הכי עיניו  
 קדויות במעידה כמותי זה כן זה וכעס איהיה  
 במעידה כך אין הפרק באותו עולם לזה הענין  
 להביא המשל כי הרי המלך בו ענכנס למדינה  
 הוא ועבדיו בפתיח המדינה וכלם נכנסים נא  
 הפרק בין המלך ועבדיו אבל בענה כל א עושים  
 מצדור לפי כבודו והנה דעה כל המלו הזה בענין  
 עט המעידה וכדי להסיר גם הוא מלב הטפשים  
 האומרים בעס שבמעידה אין הפרק באותו עולם  
 הקום המשל הזה בהתחלת דכדיו ואמר לבס ענש  
 זאת היא המעידה שתנעו ממנה נתיאסרו עק

פתיח

לכנסת  
 לעולם  
 ודבר  
 עיר  
 זם  
 מוכ

על  
 יבר  
 עינו  
 על  
 פנאי  
 כן  
 כל  
 באם  
 ויס  
 יקו  
 דעקם  
 על

כי הפסוק גם באהרן עלמסקייה לוא אנה לטוב  
 ארץ המנוזכר בנגז ובמעל הזה נקברו עיני הפסוק  
 וממנו אפתח בכונן תורתו היא הקובצה הזאת  
 שכתבתי והתחיל ואמר  
 למנה אירא בימודע עטק עקבו יסובב הכונן  
 על חילם וכז אח לא חדה יפדה נפי יקד  
 כדנין נפשם נחול לעולם  
 הנה דהעה בא להוכיח בעאדם המעמידים  
 אותם בעשיב ענהב ובדנה אמר כן עשין  
 המעמיד הוא רדיפת קבוץ המעמט אין נעעע  
 מזה כאשר עיטנו הדוהנות כי להיטב הנוען  
 היא הגדמות כל הדעות היא סבב לבטול הנה  
 ובלטול חבלה ולביטול מלכות נהנה בט אדם  
 משמענות עיניהם בעהדי כשכל ימיהם להנאים  
 אחר המעמט יאומרים בועתם אין עקן ולא חטא  
 בדבר זה ולאחר שאינם עושים עבדות רק טוהים  
 למטוא סנך ולחיות את נפשם ונפש בטביס  
 ולעשות כל הכריך להם ואפילו אהל קבלו כל  
 הפסוק יאמרו הנמן אכך עיקר בא לעולם וא



קצת מהם ילדיום ולפי אין לע מנוחה אבל בשנה ה' כ  
 פנתים דעוטה כי בעלמא אם לא היה בעול קצת  
 ובעול קצת בזה מנוח אע"פ דיש בעול תורה אצ"ל  
 פ"ק זכר זה גרם לביטול תורה ולביטול מאורתי  
 נעשה העיקר עלמה שבא לעולם חסד כי לא בזה  
 לזה העולם בא על מנדות נענע נאם ישפוק  
 בקבל העולם נעק העקר כל מעגותיו דענושות  
 והנה בענה כי כשהורגלו בו אדם בזה העטן  
 אפ"ה איו ואפי דעקו מיששים זה העטן נאומהם  
 ולא כך יפה לנו לעשות להחיות נפשותינו ונפש  
 בו בתנו ומתלמודים זמנו והולכים בעטן הרע  
 והנה הדעה הזה יש בדרעה גדולה ועבור פקח  
 כי כל אלהם אחר המעטן מבעל העבדות יר  
 כי הכי מקרא מלא הוא וזכרת את ה' שהיר כי  
 הנחן לך כח לעשות מיל ותא' היה לך שיל  
 למקט נכסין ובוז הדבר מבעל עבדות ונקע  
 ית ועברה תחשב לו וזה העטן מנוע מבעל  
 גם זכרת יום המיתה בני להכין להם זידה  
 כי מאחר שזכרנו בענין ונעוהם החר באסור

שפ"ב

המנה ל...  
 רבי ע"פ הפ"ק  
 כחה הזאת  
 עובד הבועה  
 ענה ופי ירד  
 המעמידים  
 המערכין עשין  
 אין נעע עש  
 יתב העושה  
 לבעול תורה  
 ה בו אדם  
 גיהם להנמ'ם  
 עטן ולא חטא  
 בכותיק מנחם  
 נפש בטביס  
 זל קבלו כל  
 בא לעולם לא

הקט

זכרון שמים שמים שמים שמים שמים שמים שמים שמים  
מזאת עשרת ימינו באוה זכות זכרים לערב שאין אדם  
זוהלו לא עו מעט וכלן עמבועל המלכות במה יזנה לעמוד  
ועלמה איך בימיו דע הם ימי גיהנם ענק דעה  
מי נס ל שאיך מפתחה טון עקבי דה' עון עהות  
דע בעקבו וקטן עין גדול נחוא עסנו יסובע נמי גרם  
כז הוא עפיים דכיו ואלמדי

הברמחים על קולם וגרוב עשרם יתהלל הבטמון אלה  
סאין בקבץ המעון כא' להחיות את העם  
וכל מרחנו וייעתקנו בזה כדי שלא נכוא לעינינו  
נקמה כאשר הדגלו בזה מרדכרים ועז כך יפה לנו  
לעשות וזהו הברמחים עתלים במחונם בחולם נחומם  
אין עונץ בדבר מאחר שאין עסקנו בעבדות דך במה  
להתפנות וברוב עשרם יתהלל באומנם שבח הוא  
לנו סאנו מתפתנים במעשה ידינו כי טוב לנו בזה  
מלבדול לחמנוס ומעיביס ולבגיהם לזא דהעם  
ש תעמע להכרה כילא תעויל מענה זאת ועכמו  
לגבל מעונץ וזהו אח לא פדה יפדה אע כל אסך  
עאמע לך כך יפה לנו לעשות אין מתעז בדבריו ולא יתן  
למים סכנו קו קדקה

ניד  
ב  
ה  
א  
נ  
ע  
ה  
ל  
ני  
נ  
כ  
ש  
ל  
א  
כ  
ק

ויקר פדיון נפשו ותדל לעולם בא לומר כי ככל  
 השטנים שזכרנו על הלוחמים אחר המנוון  
 ובנפשו להגדל כמעטנו וכתבנו שאין להם  
 הלה באותו עולם כלל וכאן לה חזרו בתשובה  
 אבל אם תקנו מה שעניתו הכל מחול ויקנו עה"כ  
 ואמר דהנה כי בעולם בחיים כפואתם קרובה  
 עו תשובה ויבוקים לפדות נפש בדבר לוועט עב  
 תעשה אבל אם עבו מדרכם הדעה כל המנוון שפלו  
 לא יפדה ואז ותדל לעולם דהו יתדל ואחרי עולם  
 ויחוי עמ לגבא לא יראה העתת בא דהנה להנח  
 לו המכשלים חסיכו לב הלה נפשו אחר המנוון  
 ואינם מבקשים באותו עולם מה עליה בדעתם הכפפה  
 כי יתיו עמד לגבא לא שיך ואך איך לא כאן סמיכות  
 שטתם נוש ויחוי עמד כלו בעלמא אם יחיה עמד  
 לעצמא ולא יראה המות מעטב עיבדא דק לעוב אבל  
 אין הדבר כן עה"כ כל העולם מתים  
 כי יראה חכמים ימותו יחד כפיל ובער יאבד  
 ועובנו לחמה זילם בא דעה לעמר אם מפעמים  
 קלה עולה בדעתם הגפפדת כי באותו עולם אין

כפיש

ונהגה יסוח  
 ונהג שאין אדם  
 כנה יונה לעוב  
 ענק דעה  
 יעון עה"כ  
 עני נמוי גרם  
 ו הבעטון עליה  
 יות את נפשו  
 א לדי גזל  
 יופה לגו  
 בחולם נחמה  
 כחית דק במה  
 נרם שבח חוק  
 וב לגובה  
 זא דהנה  
 זאת ועכזהו  
 קאט כלל אסך  
 דבריו ולא יתן

			171 שפ						

171 שפ

שירה חדשה. למען בקדושה. אשר כוננו ולי הפעיר  
 בישט. טס כמזו (הן) מספר יג עיקרי  
 תורתנו הקדושה עתת בכלם מכלי אופיו ולחיותו. בלא סימן הליך  
 חמשת נשתי בסופו כל אטל דוד פנב כמקמים איונה העיון  
 להרב הנדבל חזונו בעוהדר יעקב אבי חזקת נדו. בינו.

אספר שבח הש בתוך המויל אשר הוא  
 מתבוס ביום אקרא:

זהו שפתי לל נשב במיצויל ישנח  
 עלי בחן ותפארה. נשי

הוא נמצא לבדו לכד אחד אין שכל  
 אין לו תואר ולא מראה ועורה

ואין לו חברה יחיד הוא בעליוני ים  
 אין לו דמות הגוף שנו ותמורה

הוא קדמון לכל בוצר והוא אדוני והוא  
 ראשון לכל חי אשר נברא

בדר ותיו שבחא שובג סנה אחרון  
 הוא לכל חומר ולכל צורה

מלך עולם עבודתו כפי ולשונל יוצרי  
 אשר לו העוז והמשרה

תהלתו אספר אנד כרכל אשר יראתו  
 בפי כל שבורה

יודע גדלו וצדקתו לעיל כל סל פל  
 הוא

הוא גדול כח וגבורה

חותם בשמו חתם בשמו משנו עליהם

רוח קודשיו הערה

תרום שמו נתן סודות מצפוני משמים

על יד משה במסרה

זחי נשעב עליין סודותו לא תשונה

ועד לא תהיה לה תמורה

אמונ אשר בעפר שובל וגם

קיצו ישיב קבורה

חדש יח בבון בקרב המוני ישועה

דינא לצומה פיזורה

זרוים ק יסובו לארמונ מלך משיח

בשורה

קול שר ישמיע צהלי רוב

קוונן גדחיו לבית הבחיוה

לבס יאמי גלי בעמך יכנוו ישאו קולם

בדנן שאמרי נהיה העולם

פיוט שוכרתי אנתו פש ארים קול

כבוד נס פונים

בשירה

לש חי עביוני

כנא נכח: גבי נמי אכתייה

נאמר בגבורה

דוק ביום תעטת אפתי עש

יבטה עיר

לכאית אונ

ציון

ופין

יפרה חיש מצרה עניאביין יום  
 קם בן אדורה על בנות עיין  
 חיש לשקול עשרה שב רבינו  
 ימינו עזרה קדש לעליין אהים  
 חינורא שמע קול אביין קצין חוק  
 את ידם א חי קדם ברים  
 אדם על עם יע עמנו  
 להחרימו לולי ביה לחן מזן ישראל  
 קדש קרואיו על עם צבאיו הראה  
 נפלאיו פורב וגו' קולי  
 יערב א גדול ורב יחיו ההל  
 רב עמו ישראל

עשיר חדש יסדתיו חף עשיתי וחי בעירבני עבא  
 יען התקנתי בו לבני יעדי בכחתי יבית יב  
 ויחנן יעולתי תאפיל את יעל יעל על הדני יעל  
 טנהגבעות ובו בקשתי יעלכט וימור הקבה עקבל תבתי  
 זאת ויחזק לביתי בעמחה ובשוב לבב חכר בו בחזתי  
 ילכיו יעקוס בן יעדי נפי בו חכר הקמן יסויל יפו סון חוק חוק  
 אלהי ישועתי ישמעתי נתתי קרב  
 קצ פדותי מלך נאמן  
 נפלאים מעשיו נמצא לכל דורשיו  
 וקרוב למבקשיו רופא ורחמן

זעוני עליהם  
 יהי  
 וני משמים  
 לה תשובה  
 לה תמורה  
 פר שובני ועם  
 בל ישועה  
 מלך משיו

לי רובי  
 בחיזה  
 חו קולס  
 עולם  
 קול  
 בשירה  
 נעליין  
 בגבורה  
 יבט עיר

על ידי עלי ויגלה לי משעי

ומעלי מוחל גמול

לי לעזרה יפדני מצרה וינעם

ועזרה הוא אברהם רחמן

בחדרים עתה בין מצרים גבעות

והרים ברעם אב רחמן

מצרה לישר כל נברא יהיה לו

לעזרה יקר רחמן

עתי במעלה הלבתי בגולה ופשע

וטולה יסלח אב רחמן

הזכור בלילי ויזמי את אפק

זה עזרה אולי חסן

פיוני מארץ מולדתי בעוני

על דתי כרוב הזמן

ופשעי רבו על יצוטי ולכן

שבד מעלי לין את חסן

חטא ומשזובה ופשע וחובה

תחת רעה שזובה גמול אב רחמן

אנחה יסיר צור מעלי ופשע ירם

ויגחה אשיר לאב רחמן



תשלח לך יקבץ קולו יפנה  
 בית זולל עבר קץ זמן  
 הלא אתי אתו את ברכת יאני  
 נזותי ככלה זמן  
 פנך תשמע קול עבדך יאני  
 אודה בך בכל עת וזמן  
 האבות זמ שובן ערבות ונמול  
 עבדך טובות טוב הוא וזמן  
 יערב לך יבוא מכלה יבנס  
 בזבולך מלך נאמני  
 את בריחי ומי שיש  
 ורחמי ישיר ולא  
 ציון על תלת חדשי  
 היא עיר מהוללה גנה את  
 קבץ את נפוצי לרב מגורי צמח  
 קרן בן ישי הוא עיר נאמן  
 חמדת הלכות לנפשות נכאמות לבנים  
 עם אבות צנצנת המן  
 מערכה לך אב מלונה  
 המלונה מלך מזוכין

לל משעי  
 יצרה וועם  
 מן  
 מצרים נבעות  
 זמן  
 רא יהיה לו  
 ולה ופשע  
 זמן  
 אתאפק  
 תי בעוני  
 זמן ולכן  
 שש וחובה  
 ול אב רחמן  
 וישירים  
 רומן

קבל צור את שירי ופא את מזורי  
חדש את נעורי בקדם וזמן  
תפ תפ תפ

ביום יעדניו בכפרה ביום נכס  
במלך ללחנות טוב וכו' שרתי לאלהי שבת  
לעשו ביחוד בואי חסד וסיוענו הגור בקובו  
אני יהיה חזק חסדך על כל חסדך בעלתי

אמזרק שיר ושבחה ליוצר באמז  
אדוני הוא ימציא לי

הרוחה בערות הזמן  
עם טוב לבדות ובפי אמרה  
שבחיו עשר יהוה

אדוני עיני אקריב לו תשורה  
אדוני במסר פי ושפתי

בשפה ברורה  
שמו לבדו ובקדל עדתו  
אדוני שרם הם צאן ידו ועם  
עיהתן

הבדות לבבות צור חיישי אלהי  
אדוני יעלה יבוא

יציע זכרון  
 יקים מעפר אביו ומאשפות יום  
 ויתרומם דגלו בראש ההרים  
 ישלח לבשר את שאר המנו  
 אדוני יצלה אותם חיים לרגל  
 מלכותו  
 יתגדל שמו עשר בגבורה  
 אדוני עת יקבץ פדונו  
 לבית הבחירה  
 יתק עליון את ידי ויניח ימיו  
 אדוני אזי קשיר שברו  
 יתגה חפז  
 אמין לבי ולעובדך שיהרע עיני  
 אדוני ישירו לך קרבן עמ  
 פי ולשונתי  
 יתגדל שמו עשר בגבורה  
 אדוני יצלה אותם חיים לרגל  
 מלכותו

א את מזור ל  
 בקדם וזמן  
 גביוס רכס  
 ערתי לאלהי עמ  
 ימנו חנוך בקנכו  
 ליוצר באמץ  
 מעיני ל  
 פי אומר  
 צשר יהוה  
 יבלות עשה  
 יושפרתי  
 קדל עדתו  
 זידו ועם  
 יתגדל שמו עשר בגבורה  
 אדוני יצלה אותם חיים לרגל  
 מלכותו

פיומו שירושלם יסדתי אף עשיתי בזה יום  
 למען שמו יקום שכינתא דמלכותא אבי יעקב  
 קלן נבצי כערה המעשה לכבודו יעקב בירדן  
 פיומן יחייא יעציל חוקי

אל חי ראה שובמוני וגם אורך  
 עיר קדשי  
 ישע יחשו לעמו יעשה למען ש  
 שמו יגד מזרומי כונה

תדש צדקם ומהר קרב  
 זדים לכה גרוה דודים  
 אנשיר ברחשלי

ישלח משיה יגון יבשר עני  
 ואביון יבנה את עיר ציון  
 אומר ועושה

שדה פזורה יקים שביגתא  
 מעפרא יתעלה שם נרא  
 בבית מקדשלי

שוכן מרום ידך על מרינו  
 תלום ילשן אם תרון  
 עני

קדוש קדוש קדוש

יצור יצוצה תפידה יצובו יצובו

בית הבחירה

צפורים וחסידים ובני זאהרן יצובו יצובו

שמה במורה

ישועות יחיש דודי יקבץ יצובו יצובו

אומה טהורה

יחד בזהר מחודש בעוה"ל יקדש

זר בקצח יודגש יצובו יצובו

אדם יון יהומם וגם בזהר יצובו יצובו

צור אדיר אדיר יקבץ

יעשה

חן עלינו אבינו וקבץ גלויותנו

לכית מקדשנו עכנו רת

ראש

זכור שובג ערבות זכות יצובו יצובו

האבות לבנים עם אבות

קדוש וקדוש

בשעתו בזהר יצובו יצובו

ותי תנגדתי

שה למען ש

הר קרב

בשר עני

שכינתא

על ידיו

קבץ את גדחי עמך עשה למען  
שמך ובנה אולמך עדתך  
הפשוט תי

שיר חדש תהלה לאלהינו על נאולתנו נעל  
כבודך קדשנו מיד יצמנו נעמי  
בצחו עלנו נהדגנו ולעול ועלוננו לנטה גנן עלנו  
ובכתי מן כנסת הגוים תוידים מנובים ובל סיימנו  
שם יה ברכו תמיד גלבי אהינו זל בלהחיה  
עוד על נש אנושן לו זוכה ונעשים לו נשים אחרים  
נהא בן יחידה ענה

שירה שפתי זמי זרננו לש חי  
אמר פדה את רוחנו

ביום החיים נפשנו ולא נרנן  
למוט וצלנו

מלך עבאות נערץ בקדושה  
ברוך ומבארך גם ופלא עשו

פזות אותנו מאומה קשה קדוש  
ישרא הנן עלינו העי

יצאו עלינו לסטים מזוינים  
זה רודה וזה קורץ בעצבים

כי פנה היום בין העובים ואנוליה  
תלוות עינינו קש

בלע

הללו שמו ישראל ידידים זמרו כבוד  
 גומל חסדים בחור הוא דודי  
 בולו מחמדים כל בית ישראל שיהיה  
 עבדו קשם ביום אה  
 בני ישראל קומו על עמדתם שאו  
 קול זמרה לפני אהיכם תמיד  
 הוא עושה בנים עמכם צונו ורחמיו  
 ירחם עלינו קשם ביום אה  
 רוממו שמו א גדול ונודע בכל עת  
 יפדה עמו מערה בכל צותם  
 היה להם עזרה גומל חסדים טובות  
 גמלנו קשם  
 כבודו ירום על כל העמים ומלא  
 עלי בחן ורחמים שפע  
 וברכה יריק ממרומים עלי ועל כל  
 ישראל אחינו קשם  
 ויברכו כולם את שם כבודך  
 בהנלותך עלי ענין מועיך  
 ישראל יחד מעשה ידיך איהם

שבע

עשה למע  
 למך עדרתך  
 על נאולתנו נעל  
 מיד יצאנו לעת  
 לו לנטה גנן עלמנו  
 גובוס וכל סימנו  
 חזינו אל כל הארץ  
 פים לו נעים חזרים  
 ננו לש חי  
 ת רוחנו  
 ולא נרתן  
 בקדושה  
 ס ופלא עשה  
 שה קדוש  
 חזוינים  
 ק בעלים  
 ואתנוליה

כשביצ'ה כימינו" 255

תחלת' בד אקודה א עלין חליר'   
 פניו יבנה את עיר ציון שמה   
 ישמחו עמי ואביין כאשר היה   
 אבותינו" 256

מיר מבקשי רעתי תפדני חשבו   
 נלבם דמו להרצני בך נשחת   
 צורי ומצני איש מהר חדש בקדם   
 ימינו" 257

עוד אני מנבד כשיר וספחה לבני   
 בוחי יחיו חוקי בני יונה הנבי קנך יבני   
 אל אהים שובק מעוני אשורר שיה   
 בחבת מנוב להודות לה מזמור   
 שיר ליום השבת

בעים לזמר את שמנו ברוך הבורא   
 עולמו ביום שש' אז השלימו   
 וביום השבעי שבת   
 יחיד א קדוש ונורא צור לעדה נהורח   
 שבת ודינין במרה לעד' עד

ח  
י  
ב  
ה



חוק כל יושבת <sup>מנוח למנוח</sup>  
 יוצר כל יצורים צונו. מן התושים  
 הבדילנו עת ממצרים צאנו.  
 המזלנו את יום השבת <sup>מנוח</sup>  
 חמדת ימים קרא אותה הנחילן לעם  
 מרעיתו וצוה על שביתתו.  
 מנוחה וששון בשבת <sup>מנוח</sup>  
 יתברך שם גדול וגורא ביום ואשון  
 ברא האודה בשט <sup>לילה</sup> חשך  
 קרא וישבות ביום השבת <sup>מנוח</sup>  
 ילכשו בצדים חשובים <sup>אכלו מעולם</sup>  
 טובים זקרו שירים ערבים.  
 חש מהר משבת לשבת <sup>מנוח</sup>  
 אמרה שבת לפני יוצרה לכל טעת  
 זוג וחברה ואני יחידה בודה.  
 השובה <sup>א</sup> ברוב חיבת <sup>מנוח</sup>  
 חסמים כל שונם אמרו ישראל אם  
 שבת ישמרו יגצלו מחובט

חלוקה  
 ציון שמה  
 זיה  
 חשבו  
 כך נשחתו  
 ש בקדם  
 ס  
 שבת ופניה  
 חת חזק ופ  
 כני  
 ורר שיה  
 מזמור  
 בורא  
 השלימן  
 זיה טהור  
 דר' עד

קברו ומדין צוג המזון ונת  
זריונים היו עמלים לקנות שבר  
קדש הלולים כי בזכותה  
נשאים וזווא סוד יחוד בין ונת  
קיימו סעודות שלשה בדביקד  
בחפיצה כי כן יצוה רם ונשג  
ורמנה בהלכות שבת

קדושי תמיד לואחפה ימים דגלי  
יקים סובי כי השומרה יזכה  
לעולם שכולו שבת ים ים

פיוט  
יזכר בו עט עט וזכות ארביז דקט ענ  
קעצניה בלעדי א לן כח השבן והוא טעם א  
נעודי למה עומת ופי בו אט יחיל בר יכח מן

אפתח פי בשר נעים לט שוכן סנה  
הועתנו מארץ אמה עודה  
נמלאות עשה לנו בשוטני ומוני בבע  
חם בלה ידו עליהם צוח  
ידו הרמה באויביו לעין אל המונעבית  
עליהם יעה מכות עשרה

קדוש וגדל אשר לו בלשוננו הפך  
 מימיהם לדם באש האוהה  
 הם יורה להם ש' יוצרי קול שרץ ארזים  
 צפרדעים ובתוך החדרה  
 שתכה שמו לעד הביא על כל שוטט בלם  
 בכל גבול צור עוכה אוהה  
 זכר את ברית לכות עם זקני הביא עליהם  
 ערוב ש' תוך העירה  
 אמר ויבא אנבה במצות צור קול כסה את  
 עין הארץ החשיך האוהה  
 ברבו עמים אלה זכר ברית כונו בשחין  
 פורח הטה אומה ארוהה  
 יורו לה חסדו צונו ויבני מקנם בדבר הכה  
 הפסיד הצורה  
 צרים וקמים בקשו להשחית את נפני ברד  
 כבד בארצם באף החרה  
 חשך הביא עליהם משמ' מעוני הרג את  
 כבודם כחף ועברה  
 קדוש הוצא בששון את כל בני עמי ברטה  
 את בחיליו לקבל תווה

חנן

שבר  
 זכותה  
 ביקר  
 רם ונשג  
 ים דג  
 שבת  
 חר-יובה  
 בניה  
 זכנת  
 טעם  
 שכן  
 שוכן סטה  
 העזרה  
 מוני בכני  
 ברה  
 מונע הבית

חזקו עמי יאמיץ לבנכל המוני אשכנז  
פדם מני צר בעזי ועבורה  
זיו גלה לעמו כי סוף לעיני ראוהו  
איש ואשה זקן נערה  
קדש לזים את הים עברו בובל בני ישר  
עם קרובי עדה טהורה  
קיים דבר הבטחת אדוני כימי צאתך  
מארץ נקל אראה צרותי  
הוהם דגלי ומבור גלות העלמי אוי  
ישתבח שמך בפני כל נברא  
פיוני <sup>הפסח יונבר בו נפסי ועליות שעא קמ</sup>  
עם עמו במערי <sup>יגע יחייא חוק כלל וענוו מרסי</sup>  
זכרו לה קהל אמוני בשיר ונשבחה  
הויצא רמוני מארץ מוני מעוק  
לרוחה שירו קהלי זמרו שי יאמרו  
ואתל <sup>ה פסם מיר צר</sup>  
הם הנכידו עול לסבול על אוב  
קדושיה חומר לבנים בועם

לולוי צור נורא צור נורא  
היה ליה לעזרה ומשגב בצ  
הנכידו ררו בעם אמונים יעין  
עצה קשה על אם הנלה  
צור קדם ראה שעבודם פדם בחזק  
מאמר

יחד הם כימו פרעה וימו ל  
נול פשלינו ליאנו בני יצו אור  
ה' רועי הפר קצתם קלקל מחשבו נם  
ככל צנתם גם אני לי צר  
אותות נפלאים דאיים הביא עליהם  
מכות עשרה בעברה  
צור בהם שכחו נורא הועשאו  
נרול ונורא ענונה כצר  
חמדת לבני אבי הדיש ב  
בן עמרבי נרול נרם  
א

אשר  
ראוה  
בני ישר  
צאתק  
אוי  
רא  
ות  
שכחה  
מעוק  
אמר  
אם  
בועם

עמו מכל צר יאמנו

זכר בריתו לעם מרעיתו זרע אברהם

הוציא את בניו מיד מעניו הצר

את בניהם קול שיר אפיצחה הלל ושנחה

בשמחה במלך ונשר יאמנו באותו ביום

פס

מזרח פס



תִּיבֵי לֵב פִּי הֵי אֵלֶיךָ אֵל קִרְבְּךָ אֵל יָדוֹל זְמַנְךָ לֹא טָוֹר בְּבִכּוּרָה  
לֵבן חוֹךְ

וְכַפָּה לֵבֵנו אֵשְׁרֵי חַמְדֵךְ לֵבֵנו אֵשְׁרֵי חַמְדֵךְ לֵבֵנו אֵשְׁרֵי חַמְדֵךְ  
הַיָּצִיב עֲשֵׂה עוֹבֵד מִעוֹל עוֹבֵד לֵדָו וְזָכַר לַעֲבוֹד

וְרַבִּים הָמוֹת אֶת עַמּוֹ בְּדוֹךְ הַבְּנוֹת עַל מַלְכוּת גִּלְגָּמֵשׁ וְזָכַר  
מִלְּעוֹלָה קָדֵם עוֹבֵד

וְיֵשׁ עִם כָּל מַלְאָכָיו וְעִם בְּנוֹת עֲבָדָיו הַחַיִּים לְבָרֵךְ לְמַעַן יִיכַח  
הַיָּצִיב עֲשֵׂה עוֹבֵד

זְמוֹר עֲבֹת מַלְכֵתֵי וְעַמּוֹתָ בְּצִיִּתְךָ לֵדָו מִיָּבֵב אֲבוֹתָ בְּמַלְכָּו  
בְּגוֹ הַיָּצִיב

לְכֵן כְּמוֹתָי אֲבוֹי אֲדָו לֹא הָיָה הַיָּצִיב הַיָּצִיב הַיָּצִיב וְזָכַרְהוּ  
בְּזִכְרוֹן טוֹב

מִרְחִיצֵת קֵלָל לְקִיָּם עַל זְמַנְךָ וְכֹזֵב אֶבְרִים קָם וְנָקָם בְּחַרְבֵי־קָם  
וְזָכַר דְּוִי מִדְּעוֹב

הֵן טָהוּ לִי דָר חַטּוֹתָ בְּעֵצֵי זָהָב אֵת הַכְּמוֹת בְּרִית שׁוֹלֵם לִי  
לְמַעַן בְּרִית שׁוֹלֵם מַלְכֵי הַיָּצִיב

בְּרִיתֵי אֲחָאָב וְעַמּוֹתָ רָאָה בְּיַד אֲזַבְלָיִם עֲשֵׂה אֵם יַעֲקֹב  
לִפְסֵי עַל זְמַנְךָ אֲחָר קְדוֹב

נְתָה בְּרַחַם בְּבִלְעוּ כִד וְעַמּוֹתָ לֹא כָלוּ וְעַמּוֹתָ רַבּוּ לִי  
עַל זְמַנְךָ אֲחָר הַיָּצִיב

עַד הַכּוֹחַ לְבַבְיָהֶם וְעַד יַחַד יַחַד לְעֵינֵי־קָם חַמְדוֹ הַיָּצִיב לְקִיָּם  
מִזְמוֹר לֵךְ כִּי מִיָּבֵב

יַחַד כָּל קָלָל סְלוֹלָה מִלֵּיךְ עַלְמָם לְמַעַן בְּרִיתֵנוּ מִצְדָּת מוֹיָשֵׁה  
וְרָאָה קִיָּים כִּי עוֹבֵד  
וְלִפְסֵי בִּיא מִעַמּוֹתָ קוֹל יִבְרָחֵנוּ יַעֲבֹר עָלֵנוּ אֲחָרָה  
וְחָבָה וְיָצִיב  
נְעִימָנוּתָ פְּנִי מִן נֹאחַ גַּם בְּעַלְמָם אֲעִי חַיִּי בְּזִכְרוֹנוֹ אֲסִילָה  
חַמְדוֹ כִּי קוֹל אֲסִילָה וְעוֹבֵד  
חֲזוֹתָ תִּבְרַח לֵב פְּחוֹת גַּלְגָּמֵשׁ מִלְּכֵי הַיָּצִיב תִּבְקַעְדָּנוּ קִיָּים  
וְיָצִיב מִדָּם כָּל טוֹב



זכות כל ישיבתנו כבעל נח הרהרנו חזק לשון אם תדע בעי  
 עבד ומר עבד  
 קול רני ועבד לך תמונת שי לפניך חון עבדך בן ימיתך ויצן  
 ומר רצון עובד  
 פתחמי את יעקב חביבך לך עזר לכבוד חבדים עבדאעס מלכא חרס  
 בר ימית עקד רופי גדווע עובד  
 חלמך חזק  
 לעמו ו חרס בכר נחיל כללנס כוועע  
 חא נח בעמך שעמך לעמו כבוד בנו חמדי רבי עמר  
 חרדי נכנס בא חרדיני על דמך שלח מקיר עס זכות אבות  
 הרע מעלת רבות לעננו לב רבות בהס רביס יחמדי יודר  
 כעון התאור רב רבי אבא חזר חזר ורבי לעזר אחוים ביה  
 אמון עבד לעזר בכונים בה אחוים אעריס מעס יונקיס  
 נקריס גיתלמו למון קו חמיה חסד חנה רבי יהודה קנה  
 יה עולב כוכנה עושה עלום במדמוו בזה הוא ראש  
 קדושה יך לא באל שלח יך נכדי ון העשה העבד מעזר  
 על עממו חייס גבור כסוד תורה רבי יצחק הארי מדעו חז  
 גבורה דריתת בדבז עעמו במהו אלה נכנס רבי יעקב  
 חרס עין רסיס בונחסי קיא תפלת עוממו עבר  
 רבי חזקיה גבצח עמו חיה גס תוד גו כלל גדיה  
 המעל נחז עמתי חגרו רבי יוסף הוד חזר בו נמולת  
 מזה מנחה בז יוסף לעזר מוכר שלח צבאות כן עמדי  
 זקס חזר נדקיס חס וני רעמתיסי ישר יחזן פנחתי  
 יסנד בדי חייח כין עמל רבן קח חסס יוכח תעוה  
 חמדתי כי עממו רבי עסי לו זכות הוא זכה למולד  
 כל קצט קס רמועיות כבוד עס עמקממו

חזר בגבורה  
 ש חס חסכו  
 חזר ופיר לעוב  
 חזרו נכל  
 חזרו יוכ  
 חזרו במנחה  
 חזרו נוכחה  
 חס בחתיקים  
 חס עולם לו  
 חס יוסף יעקב  
 חסו לו  
 חסו חלקיס  
 חסות חיל  
 חסו חכה  
 חסו אסול  
 חסו חרס



חת קול ענתך ודעה נשמע בגני ונשפך כלותהם לזונה בגות  
כיון במלך חדתה נשכחה רבד שעשוע נהנה עתה ים  
לשונם רבד א תוך חכר קמלך זה היום לב ופגועי עתה  
בו נשפך על קדוזה יאמר זכור עיני א ומלך קס

**פיוט למעלת מלך המשיח** א רחי רחמים הוזה השמחה לכבוד  
יחיד בן אלקים חן ורחמים  
יחיד בן אלקים חן ורחמים  
יחיד בן אלקים חן ורחמים

שורה ונעזר למען בן דוד יאמר השמר חומה העכורה  
בהחיות מלכות בית דוד אבא וכבוד יתנו לך בחור המנוגד  
בגבורת לך אי אערכה עד בנותך עין עיני דוד אי מלכי  
עמים ייחודי ויאמרו הקריב עי לגוד יביאו מלכות  
חבבתך בשופים לבדו לדוד פדים יאירו יכוננוך בחקות  
גבורת על דוד עבד

ידעו ים אבא בעם אובבים ואזכרה לבס עם דוד סגלו ומנובחר  
דבים אי תמכחו חן בן דוד חסד ואלים חיים טובים יתח  
הינאו סוכת דוד קול יבצר יבוא לארובים אקו עם עני דוד  
בנים קדונו עמלו על עומתם קבבים אשר לך פמנוח יאכי  
באמנומוכס יחיה דוד אשר לעד עברו ביראה לך ארבים  
כי בחור הבודד וקנו תודה על כל מעלכם פגמו בחולם בכך דוד  
חזרו מותקבים עשו קטורה ואמרו בשמחה בן דוד הודו עליה  
בגלגל נקוד וימית כל אנושי דוד רבנו פנים טרדעו  
הח הכומר בשידו דוד בנוי שמו חס קטבה ה קצבו ליוסף  
חס פני דוד עבד דם וי קס וי

יום בראש כל  
ביתו שמוח

בבחר מלך טוב  
שם עד באו בן דוד  
הנב ימרו מועז  
מלך הוא בן בית  
מוטס חסור  
מים אערכה  
עבודה א  
קמלך  
וד קדש ברב

שער כל לבוא  
תפס הקדוה אב  
ד הזוני חס  
יבועת המלך  
ככתב בחר  
יחידל קשמות  
ק אלו נאני  
מלך יקד  
עק טוב  
חלונתו בו

פיוכס שאטנוכו חייחוקי אל נולא נענוק יפג היכנס  
נסתר בנוס חבון

אליד אלהים ברה את עולמו  
כל עטנאביון שאפנותיוס (המרתיוס והיו עכנ  
עפזיוס קביר ואציון יבנה פכיליוס  
בטר ינויון רכון תעלוס כדרך יהמיון מלכר  
הדגדיוס קמא

חמול אברחמן על עס לא אלמן בלה קן נומן קן  
כדוטינו יחיד וקדמון וכות אבהמס תזכור  
לקמון בני עמינו (ראה כי עמוך נרמס נרמכמך  
למוען שמך עשה עמנו ערכי קבן (מזוכי רובס  
את באך תרבוץ בעיר קדשנו חוק זנוע ה גופי  
אתה מנעושי אתה אבינו פ

פיוכס סימטעדיאנוח חק בזבזור שיר המעשלת לשיר  
כל השיעת כל

תכלות על פיענה חמדה כבודה בר מלך פיעמה  
סמורך יה בפילתה וקמה לעונתה חיש עקנס את  
נקמותה וקניף עד תרמטה

עשה עמה למענה אית וגם בלי קכבה (רכבה ופכה  
על אחת כמה

ופקוד גבן נמעתה זרע קדש מאכבתה יואה בתחמיתה  
שוחה עלימה

דומיה גרה תהיכי במנהג אונן הבתיר אור הלכה נאור  
 באור החמה  
 בחורים בארבעה ועשרים קשנמיס ינהגוהם  
 כלה נעשה  
 רחמי רבים הם חיים הם למנצחיהם עדי זרב עליקים  
 בגדי כקמה  
 ינושלים ונמה שבעתים גדול ועל שמות  
 חסד בלימה  
 והרביץ אבנה בבוך גב יסודיה ספיר נעשיותיה  
 כדוד אחלמה  
 אכמב לה מחשי כבודי ומכרים ראשי אבה חלה נעשי  
 בזנע כמה  
 חן עלננו יה אבינו וקבץ את נחננו אל סבי פירעננו  
 למנה סמה  
 חזק יין הדמה לך גבר בעצמך התגדל יסב שמות  
 אמן בעלמא על פניך הם

נענני יסב היכנס  
 רר בנוס חבון  
 בלאס הקלים  
 המותים והיו עכ  
 סכילים  
 יהמיני מלצר  
 ה קן נומן קן  
 אבהמן תזכור  
 נרמס נרמסמך  
 קבץ ומזכירובס  
 חזק זנוע' ה נופי  
 שיר המעלות לשל  
 על העיפות כל  
 י פנימה  
 זיש עקנס את  
 ה (רמבה נעבה  
 יאה בתחמתה

פירוש סוסימחך סרה אבה רחמי דלע חיל גילי הבטחך  
בדקך גלגל נסונו סגשרה נסונו

חלל רחמי חוהב נים וללך כורב כחשג שגלם דודי דודי נבט  
בטם איהמלגה דיתר ועשי מפתל עוכלת קום  
בעגלם בשל לה רונז וכהל הלל שיר ושחק קלל נומנה  
חמינה נעמה

חלל ינכר בוחשית מושב יחידים יחדי מוצו בקדם יחדי קנץ  
בדודים עניולא חדים עת דודים לבעידים ועם  
בעל חלה כיהו גלגל חושכלה בחיזן אר ועם ועברה השמונו  
עדי חרמה

חלל יסר ושכלל בית פחחוקך חדני כוננו יקין הנוח  
ועכין לשבתך ומקום משכן ככולך קרנחלקך  
זיו כבוד מלכותך דדי חישגלה העלה נקדים שכונתך  
מנעמתי בת מלך כנמה

חלל חלל המנוחה ואל החלה העלה עדה טולה קנול חתך  
קנול בלג חלה דנה נגלה חזי שחק ישתבח יעלה  
חמלה ינדו פתך גדול וכדאי שרן שמומקי ים  
פירוש ס' אט' חללך חדרוך העולם בורח חמה ומעלה  
בנח חמינה ומעלה הוא

חלק ומלכותו גלגל חשלה  
נעלה על כל טלח ואין עלפו ברא ועד חת הקדם בחכמה  
מן הפחוקים עשף חת גוויקו ומן קעלונם נבז  
בו נעמה וכי טלוי לעבוד חת שבורדו גם גרודו ונהר  
יוחס ונלקך

פירוש מה יעבוד בבית אלהים מלה יתכן לבעל השלש  
 עלתוכיון איך יבנה  
 ומעמדה הלא נבדל לתלת און בו מעט ולמזבח ולכוח  
 מוסיף שלשן שלשית יכרך מעטל זכע אמתי נשע  
 שרדק קבל עליו עלול נבד על שגים פוק חבש  
 אשגנות הנחש ועל כבוד קונו לא חפי מתחו מוונח  
 בנימל מדת בושת על נשה נמיה דובר שיש לא יס  
 אין לו חלק בן אלים לא מכון לא נלמוד מדנה  
 נבותי כמו נדקות מעבדות עת אמרה לבאית לוח  
 שרדק השופ קולון נע נמלא חרטה לא תמחק נשע  
 בוני בשן כל לראש נפחי זהו קל שברש נזהרות  
 מעללים עליו כועשת שבינה כועשת במשקל  
 שקל שלש עבדות תמלוח שקל נבד הורס על  
 נעים ומילות נשד חקנו במחקר נקראו כלפי בעיר  
 נאותו השית בקלל נמכרת לאיש חס אמרת  
 נמו טשנות שמו ענה לפי תמוו השיב נבד  
 במענו חשבתו במכנים טעמי פועמי כערתעים  
 ענבלי מופלבת אין להם תחובות בערת  
 נבתי דבר שוא בשם אדוניו בזה טכר ענוו  
 נבטל טעמי קלנו או אמרי לו בן מוונח לפל  
 כערת נעמן בן היא תפשת נבדנו נבדתי

יפתח

גימל הבת  
 מנשה נוסח  
 דודי דודי נבד  
 ענבלה קוס  
 מלא נמנה  
 מוכדס וקדק  
 לבי דודים נש  
 נענה השמו  
 נעו יקין הול  
 ככורן קד נחלק  
 קים שבינת  
 דה טלנה קול חת  
 שרדק ישקבא יעל  
 מתי רש  
 נכס ונח ומעלה  
 מנה ומעלה הול  
 חת הקוס בחמנה  
 מן קעלונס נבד  
 גס ברנכו יהנה

ותתקן לבב כל גבר על דובר שקמים. איך ימלאו  
 לבו לעבד עם חכמים. איך ימנה עם עשיר.  
 איך יתבאר בעמנה. וילמד צדקות. יהיה תוך נשמתו.  
 חרפה נלמדה בעשה מעל מענה. גם אם אבאיה  
 אמת אין בו אמונה. כי עקד אין לנגלם.  
 נכספו אין לג עינים. עמלאה עמאפי. בנהיא מתלמדת.  
 צדק צדק תדקח אמונה פנה קדוש. לא תמה ימין עמאל  
 לאת לא תחנה. הנהך העקד ומקד (לא ישמע על  
 פך. כהנה נשת מוכנת מונפת.  
 יכוננים שארץ ישראל בדרך אמת. לא ישענו נגלע נין  
 בניהם פומות כל דכניהם הימב הקי. קוללו  
 שלהם צדק. נשים מונשגות. לעפם מקומות.  
 כראש ודך נסין אורית תנה עמנה. בה תמלא את  
 אמת משנה ותתנוגה. להנהך לבו באכבע. זהו  
 הילנה עיקבעי אדם מראשית אותה יסוד ישות.  
 אמת קנה נאל תמכור אמר שלמה. צדק באמונה  
 חי הוא סוכת שלמה. כל האמתו במנה אמת.  
 זוכה ככונם לחיות. כפשו נבנית. לבנים מנעופי.  
 חזקן ואמלו עדיף לא במנה זו. בה תבנה ותמה מנע  
 אל תזנו. אם אמת תשמח ולא יחן. סוד עלב  
 בן פמן. תאיר עשעית. נתבא בת חשית. יא נ



פירוש - נרנא אתה בני גאלי אלמך טאמן  
 גלה קין טמן לעם לא אלמך  
 פרוטבני מנת גולל אל מלך טאמן קרבן נמן  
 לעם לא טמן נשני גלה זנוח קול  
 אלמך טאמן גלף קין נמן לעם לא אלמך  
 מלך בנת מביא אל מלך טאמן קרבן נמן  
 לעם לא אלמך

פירוש פי וחיילן חל טלמן עבן גברוס עמא  
 לזוסין אתה הא מלבי  
 אלהים מה רבו מעשיך יסדת אמן בחכמה  
 כל קמנת לעו דגוס היא תלנה עלבלמ  
 בתוך מים אדוים הים מקיפה סוממה גלנו עד  
 החיים עולם נמשתגים מי לא טאמן קול  
 גבול אל הים שמת חוק ולא יעבינהו לכל  
 ישם עולם ברה תחוג תנהו וכוהו ולנת  
 זה יצרת לעתך בו טעמא רזור אין מי כוהו  
 עמקן מתעבותן יצנענא מחוז חפס יוד  
 לך חפדו כי היל ממות נשם במים לא טאמן  
 ובחמיו לא הטעם בחדר אעז וכו ניברכו פס  
 בנדו בתוך ענה נוכה

אל

ין ימלא  
 ה על טעם  
 טר כטב  
 ס אס אבאיה  
 ין לנדלס  
 יא מתלמדי  
 תמה יתון עמאל  
 (לא ישמט על)

עשנ עולע טין  
 ב הקין קין ולו  
 סעתי  
 פה תמלא ארת  
 גו באכע זרה  
 ישית  
 דק באמנה  
 ג במנה זאב  
 ס מעמספ  
 גבן תמה מוע  
 אמן טעל עלע  
 יתי יא נר

ותמוה לבב כל גבר על כבוד שקנים אין ימלאו  
 לבו לשב עם חבדים אין ימנה עם שפץ  
 אין ימלאו בשמחה וילבש זכיות יהיה תוך כנסת  
 חרפה ונלמה נעשה מעל נענה גם אם אבאיה  
 אמת אין בו אמונה כי שקר אין לנרגלים  
 נכסו אין לה עינים עמומה עמומה בנהיה מתלבשת  
 כדק כדק חרפה אמונה פנה קדוש לא תמה יתון נמלא  
 ללאת א התורה הדרך השקר מוכר (לא ישמע על  
 פך כהנה נשת מוכנת מוכנת  
 וכנעים שאית ישראל בכר אמוני לא ישענו עלול נאין  
 בפייה פומות כל דכיקה הומב הקן קן ולו  
 שלהם כדק נשים מושגות לעם מקומות  
 כראש ודרך נסין לוחיות תנה עמיה בך תמצא אות  
 אמת מעולה ותנוגד להודת לבו באכבע זרה  
 הולכה עיקרעי אדם מלאשית אותה יסוד ישית  
 אמתות קנה נאל תוכנו אמוני שלמה כדק באמונה  
 חי הוא סוכת שלמה כל האמתו בומה זאת  
 זוכה כנעים לחיות בפשו כנשת לבנים מעומות  
 כזקן נאמרו עדיף א בומה זו בה תכבדו תמוה נמנה  
 אל תנוזו אם אמת תשמו מלאכין מסד עלץ  
 בן כמן תאיר עשעית ותבא בת השעית יא נ

י

פירמ - רנא איה בני ג'אל אלמך אמין  
 ג'ה קן ממך לעם לא אלמך  
 פ'רמבני מנת ג'ול אל מלך טאמן ק'ב'ן נומן  
 לעם לא אמך נ'רני ג'ה ז'נו מ'ח'ל  
 אל מלך טאמן ג'ל קן נומן לעם לא אלמך  
 מ'ל' ב'נה מ'ב'ל אל מלך טאמן ק'ב'ן נומן  
 לעם לא אלמך

פירמ מ' יחיאן ק'ל עלן ע'בן ג'נהים ט'ב'ל  
 ל'נמ'ין איה ט'א מ'ל'ב'  
 אלהים מ'ה נ'בו מ'ע'ין י'ס'ל'ת א'מ'ן ב'ח'מ'ג'  
 ב'ל ק'מ'מ' ל'ב'נ' ד'נ'ס' ה'י'א ת'ל'נ'ה ע'ל'ב'ל'מ'  
 ב'ת'ך מ'י'ס' א'ל'י'ה'ם ה'י'ס' מ'ק'י'פ'ה פ'ר'מ'ה ו'ג'ל'ן ע'ד  
 ה'ח'ד'י'ס' ע'נ'ל'ם נ'מ'ע'ת'פ'ה'ם מ'י' לא נ'ט'אך ק'ו'ל  
 ג'ב'ול אל ה'י'ס' ש'מ'י'ת' ח'ו'ק ו'ל'א י'ע'ב'ד'ה'ו ל'ב'ל  
 י'ע'ם ע'נ'ל'ם ב'ה'ה י'ח'ו'ג' י'ת'ה'ו ו'ב'ה'ו ו'ל'נ'י'ת'  
 ז'ה י'כ'ר'ת' ל'ע'מ'ך ב'ו ל'ע'פ'ו'ל' ק'ז'ור א'י'ן מ'י' כ'ו'ה'  
 ע'מ'ק'ו מ'ת'ש'ב'ו'ת'ך י'נ'ב'נ'נ'ו א' מ'ח'ו'ו ח'פ'ל'ס' י'נ'ד'  
 ל'ג' ח'פ'ד'ו כ'י ה'ז'י'ל מ'ע'ו'ת' נ'ס'ס' ב'מ'י'ס' לא ט'אכ'ד'  
 ו'ב'כ'ת'מ'ו'י' לא ה'ט'ע'ס' ב'כ'ר א'ע'ב' ז'נו ו'י'ב'ר'כ'ו'ם  
 ב'ב'ד'ו ב'ת'ך ע'ה נ'פ'ו'ה' א'ל

ימלאו  
 עם שש  
 תך כעב  
 אם אבאיה  
 לנדלם  
 מ'ת'ל'מ'נ'  
 מ'ה י'מ'ן ע'מ'ל'ס'  
 לא י'ע'מ'ע' ע'ל  
 ע'נ' ע'נ'ל'ן נ'י'ן  
 ה'ק'ן ק'ן ו'ל'ו'  
 ת'  
 ת'מ'ל'א א'יה  
 ב'א'כ'ב'ע' ז'ה'  
 ע'י'ת'  
 ב'א' מ'ו'ת'  
 ב'מ'ה ז'א'ב'  
 מ'ע'ת'פ'  
 י'ק'ו ת'מ'וד מ'מ'ע'  
 י'ן מ'ד' ע'ל'ג'  
 י'ס' נ'

אלו שלחן בבד וננאל הקלות עושה פלא קום טא יודי  
במונאל ארע שמו בני מלא טתן לבו את קרוב  
בבקר לך פולק אלהים אדני קיל לו תיאור מלצה

פירוש פו מנע טעויה מן מרום דר בעמי ענין  
גו יאמר טא ישל מאדבט כטלות  
אמן רבן כנס כמנן כנס

עזומו אתי שאכות קלטיק אינן מוולרנמנע  
ינכית קיא למטה העלג לעמן עבד הוולס  
כבר אנו שמועי עתה לעפר נפי חכונעבדי  
נמחסי פיתולתו אתי ערתי לתנה זכא עמך  
טא נאשכג א האכט קעבד ק זר פולק יודי  
השמה בפפי כלאמנה חוש נפד אל למג  
כרית גדיה נאור ינח אנו נעם כבר אל  
לב איש תם אל תדאבי יגונן וס קילעבך  
לבר עמך

פירוש לבדוד כל כבי יחייאן ארתה כו סגור  
להל זקל עגס נקול  
שמוד השן לבדוד

הרב הקדוש הקדוש כקכ פנ  
אספנה היום קלית מתוהלמו זה שמו קעב טקיא  
כבי יחייא להל



112



שנת

ל'תשס"ג



ס' יונת ארבע מאות חזק צלהי קדם משונה אפוא שמו  
ברנה אשר זכר עב הלם הכיאת לבח  
המלך נבספה וצ' בלית' כמה שנים ארצה כות' ס' יונת  
תאבה מערי נכבי טישנק מלך יאדה נפיה להרים  
את שמו בהדרים כי איש בלעזר לא ידים רעל נידו  
משנה למלך בחתולת כבבי שבינה ידור במענהה  
בונה כי הוא מוכי עליה לבנים ולבני מאי  
המלך יישובו טוע בשעבים נישתלע שדרים ישא בלתי  
מלאתה נעכה שלך מלך ההצומזר די לשגלמי  
יאמר די מעמדומו ינכיד על אידו על שמו ועבדו  
עבדי המלך חזק יה של דבא נאומלל אל מי מלך  
מנהלל אה דבא חבדייא שוכנ המענוויא א' ב' ב'  
המלך זכותם תשמכנ בנ חיי נמזונ' בנ ס' יונת  
נתיי ארכי כנאי המלך קול מעמחצו נכח יצמיק  
בצק המצח לבנ קדלי בנ מעררי מעתה יה

ואנשה במכות אב המעון קבל צמצומי

רחמי יש שבה אנומה שבניה אשר חנם מבונה

בזך אדום ובזך קעורה

הבזך שלח לבס ליה יקבץ את שיה פזורה

לפני בוא יום גדו הגרא

בזמין כבודו ענק שלח ינקום טקם מבכבה

ניתזיר ליוענה שעבה

חי זך כפה את שני הבגיה קרב נא קץ מעורה

עבנה לנג בית הבתירה ים ים

סלח שני אהים ויהי נשגב מעל צנה נא

למען שלח הכורתי

פראותי לבי יתני וכתבי לא נתתי מעותי  
 לבעהם אשתי ועבד יהיה מעתי ממלך ועב  
 יזם לבי לשעתי רצון בדוקים לשאלותי קול עינים  
 גם לחסתי בדבפיהם לבעתי דגל אבני שר  
 בגתתי ארץ עבדכם א מעקום קבורתכם איתפלג  
 לשאיכם ישעה ל בזמנתכם ינפא לשא  
 בצרו איתמן אנלי אשנע קול דבר אי במעב זרית  
 מעלי יחוס יתמנע עלי יונע לא אהב  
 שמתתי כל מעבדתי צדי אבני דומי חרש לית  
 כותי יפי עיני בדומי לרבי תאוסר  
 מלפי עלי תרמס ופאסדך אחתי נחם ול אבנא  
 לחם נחם מעצנים פתים שמערת עבד  
 נמחזרו מער מכוש בך אבנא נלא ובעת לחם  
 נבד ללבנא פנעך נע תבגש אקרד  
 ממנע "לתורתך תאבת כל מיניא לאבת  
 יוני מסך שאבתני ולגלעתך  
 חיש כותי ישר

עקד

צמקנתי  
 ער מנס מבונה  
 עה פזורה  
 גם מוכרבה  
 נחא קין מענה  
 תפ תפ  
 יגד צנה נא

עדר עובד זמנים עמך לבי זמנים טא בזכור  
הד זמנים פלה מעמך זמנים עבדך ממאסר  
רצוני תישעשע ותיד כס ומתנשא תמיד בצל  
חמסה לא אשג לא אשג יוצר כל  
וכשבאני אשר עשה <sup>באני</sup> אשר עשה לבנות קח  
רצה אשר זמנים לא עשה כי שגור עשה  
ידיו ועלנו עני נגד אמר שמענו וכל כנאיו ישעו  
ישלם צדיק את ידו באנוב נגד  
אמרתני עמי יושל לבוא לפני ההיכל חסר עשת  
ושלם כמעט לא אהב מברכה לא סב  
כנאיו דמשתני עבד כפי ברשת ישלם אשר חשתני  
בתורה כס פורשתני ידו לא תקב  
נראת זמנים ועשה של פשע יכפה ודובים  
כס של פשע יאבד כי הוא מחסה של  
בו אפצו חנם נמנה ל זדים עיונות של  
מעשידים בורות שמבבים כדים ריקים  
ובלם כלי מתננות מעוסר  
זוסדה חד מעשלה השב להם פשלה כדית

ביום יעקבם <sup>לחל</sup> חזק הוה עדה לעלמה ביום זה תומך  
 לחיבור <sup>לחופה</sup> נכנס זאת <sup>כבוד</sup> בת מלך פינמה  
 ומתכבדות זהב לבגה <sup>לחופה</sup> חתוכו מאטוב



נעים גורלנו על תדת חכמם אל חי נותן לבו  
 עולם נקע בתוכו וו האל בכבוד וו היא כבוד  
 וזאת היא בבורה

עמק לט חבא יתבה אמר איך תבלא יוקיץ לשינה  
 בלי חמדה גבו עולם נבוא נותן אל לט לעד  
 זאת כבוד

יחאל בפילי בפלים על כ לדין מא  
 לולקיים המוקח בוטוב אל קס חיים  
 בדין מלא חות

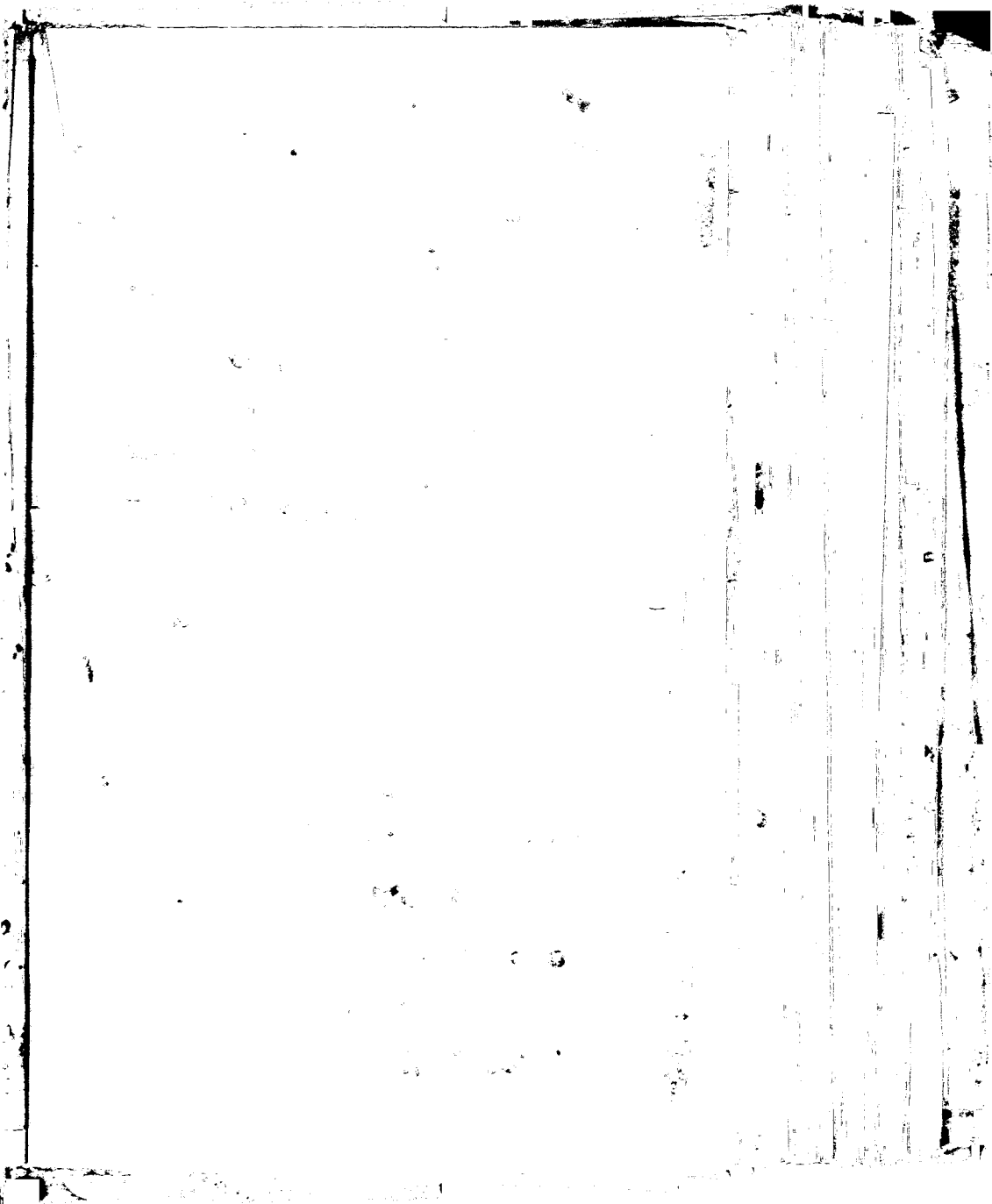
ט טא בז כורט  
 בדרך ומחאס  
 גא יתמיד בגל  
 נכר לט

נמה לבזות קפ  
 כי שגורע  
 נפל כנא ישיע  
 ג

קטל חסב דעת  
 נמק לט סב  
 ישלם אשר חושני  
 ח תקב

כמה ודנבים  
 נא מחסה עלן  
 עימות על  
 בים ריקים

ט טבלא כדמ



לפניה לבבות מאטמויהם להעמיד צדקתם ושלטונותיהם דבר  
עזר על אופניו והוא אדוננו מאור עיני השם זמנו יקדשו  
והדבר נתב באפנו יעשרת קפחיתתו אלוסען ואל סג ימור  
כד למס צאן יעקב יקר מלפני אדון הקדושים אינו יס על סמי  
אדוננו לרוממו ולעצמו לזכו להטיב צערו ולטיב צפנו לקפס  
פשו להסיק כינו ליפנת פנו להמתיקו להפדיקו ולהקדשו  
ולהליתו ולהמיימו ולהטיב למתן לעשות למתים כלומר  
בבד בשאל בידוננו הוץ קפחיתת **אדם** שכל זרוע נעשה  
למדת ישראל משה ושאל ועשרת קפחיתתו ולא לנו הממכה  
בלב סוף לעצמים אשר אמר לנדר כוץ ביקס מלפני אדוננו  
אובלים ומיחו קס אוקים "

כודיע לאדוננו אפחיתת בוש אדם אחי נאמו לדדדד  
משבעין נסיפר אל אצעים קס במקום אחד דון נפול  
צו ואשר נעס המקום חנילה אשר אם חקב נעלקם אנכס  
עבדן אמו ודמן כל מיתוק בית דין וינעבים באוקלים וקובס  
מוקום למקום נעלקמים עם חמשה נעלכ סמו נמקל  
אכלם ז' חדשים אכלה המעבים סדשים אוקים נעלקמים  
ומצט לדיקס נעלקמים עימו בכל עץ וימי שיקון בדלס  
מקס נעלקמים אוקו לנחלתך ישלחם קמדין וילי עקוקת





אף צביונם ולהלכה שנים מנענו עלמם מלפני ארבע וקדו  
 עק לקם כוח עובד יהיו מולטם כח ען עד שח קעזן עבוס שים  
 על הצמלס עד שהצשו לחקם כוז ומלכו חקם אמת וסובח  
 חקם חמדת ימים ועשד ענגת ופרסום ושדוק וכדומים  
 ולח העמוס כח כוז לשנת עמם עד אצדקו לקם כד-קט  
 פחדו מהם וקיו בע כוז פודשן יום לבט ען וישנו אס אעם  
 רכות על אפכו נרכו גאד ועד נשנו ז אעטם מושד  
 עתלי צי ותעד וישעצם קס מתקם ישל ונסעו עד אנתן  
 צביל אכע ען נקצו מכט כוז על קין מסכד ולקח ענה  
 חלמם נקלק ל ימים על ל ימים יהיו עשין מלחמה על חק  
 וקלבו לשעטם קנז ונעמו כקונם נעזם קס צמלחמחצם  
 ופכו נדכו ממלכות שדוק וקיקה יום בעורכ חויבה  
 וכה ישזם ויקבסם עם חקילב וחקולעב חחיותיקם נק  
 חונים בחומה קנק רבב דכי נקם כלחמים עם עדע מלכוס  
 נעמם חידק ותיסקח נסירמח נקחק וקיקם ומוגום ולמים  
 וקם מעשד לנה כי כוז לקיים עזוק סכעה מעשד לקד  
 עתרי בת פרכי יודילון מעתתי וכו הגעטם ישלמם וק  
 ולחן וקד לרוב עקר נעמלים נסוסים וחמודים קדקח  
 וקם חכמים וקוסרים ונאבים באקוליקם ועמשים וק  
 לעלם בעלמים יום יעל וקקוס יום וקקוס אקם מעשד

נם ולח חק  
 חק מעכוכין אים חכס  
 וכל אש צדוקיקם  
 כס לו לתורה וכו  
 צדוקי ען ז מדעים  
 איקם נאיו ונכוס  
 וכל וקקוס אקם  
 ויבואו עטקם חק  
 ובים וקקוס ככל כל  
 ויש אס מעשד  
 למלחמה וקקוס  
 חקם טקולעשק  
 קישעק ועל עמק  
 צמלחמחצ ער  
 אים עמקם כל חק  
 וקקוס וקקוס  
 מע שקוס כקני למלח  
 כל ענט מל עשד

וְעַתָּה יֵצֵא לְךָ מִיָּדָא עֲקֻבָּהּ שֶׁם כָּל הַיָּדִים כֹּחַ אֲדִימָה וְכִרְדִּים  
צְנוּק וְכִרְמוּס

וְשֵׁם הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל בִּיקָרְתָּ מִסִּדְרָת צְדוּקָה וְכִלְכִּילְתָּ עֲדָה  
בְּן מִיכָל מַעֲבֹד אֶזְרָא וְצִוּן בְּחִרְבָּה מִיִּתְּנָה לְךָ מִסְּהָרָה

וְכִי יִלְעָק הַלְּעָק בְּקוֹל שׁוֹפָר יִכָּן אֶרֶץ הַלְּבָן וְכִי יִמְעָג  
הַקִּיּוּלֹת יִקְרָא מִלֵּא שְׁעָרִים דָּגַל וְכִלְכִּילְתָּ לְךָ חֵץ וְזֶה מִקְלָתְךָ  
צַבָּא חַיִּים וְיִלְחָם מִלְחָמָתוֹ וְיִסְזָר וְכִי יִבְיָאן הַשְּׁלֵל מִלְחָמָה  
כִּי מִמְלָכִין אֶזְרָא לִיִּלְחָא מִלְחָמָה לְשִׁבְעִים שָׁן כֹּחַ אֲדִימָה וְזֶה  
יִעֲלֹמְהֶן מִחַדָּשִׁים וְשֵׁלֵל כֹּחַ אֲדִימָה וְשֵׁלֵל לְשִׁבְעִים בְּלִדְדָה

וְצִבְיָהּ בְּחֹל עַל שִׁפְתֵי הַיָּם וְכִי צְדוּקָה חֹל וְדַעַף צִוְלָתְךָ  
יִתְמָרוּ לֹא טוֹב הַיּוֹם לְנוֹס וְלֹא יָגֵם וְשֵׁם וְיִחֲזַק לְבוֹ בְּקוֹל  
קוֹל עֲלֵיוֹן הַיָּם שְׁמִיִם וְחֶרֶף צְבָר מִלְחָמָה וְיִסְכְּבוּ לְמִיתָב  
בְּמִלְחָמָה וְכִי מִשְׁמִיִם עָשׂוּ בְּטָב כֹּחַ אֲדִימָה וְיִקְוֹנוּ  
וְכִתְּנֵלְתָּ יִשְׂרָאֵל תְּפָרֵךְ וְתַעֲשִׂיָא

וְעַתָּה מִדְּבַר מִדְּבַר מוֹטֵם אֶלֶל הַגָּדֵר שְׁמֵנוּ סְמִינְיוֹן וְנָן כֵּן  
עַשׂוּ אֲנֵנוּ מַעֲבֹד יִסְבֹּב אֶזְרָא וְהַיָּם קוֹרְאִים לְהַבֵּר  
סְמִינְיוֹן וְהַיָּם הַמֶּלֶךְ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ וְכִי עֲוֹנֵי  
וְכִי יִבְחָשׁוּ וְכִי יִבְחָשׁוּ וְכִי יִבְחָשׁוּ וְכִי יִבְחָשׁוּ  
וְכִי יִבְחָשׁוּ וְכִי יִבְחָשׁוּ וְכִי יִבְחָשׁוּ וְכִי יִבְחָשׁוּ

ונשים ולא שיהיה חק נשים ולא כלבים ו...  
 נכאם יולדת עתי פעמים בשנה וקם זורעים וקובץ  
 נעמקם כל מיני סיכות וכל מיני קטנות וקטניות וקטניות  
 וכללים נעומים וקם בעלי חמונה ובעלי חמה ובעלי חמה  
 ובעלי חמה ובעלי חמה ובעלי חמה  
 אמר יהושע בן נון וכי נגש מבי הצורה ואין מוכיחן אם  
 חכם ולא יודעים לדבר בא בלהק ויש להם הלכות ויין נסך  
 והלכות שמסגה והלכות עריות חמונים מדברי סופרים  
 שמרעה החמור קהם יותר מדברי סופרים וקם עהומים וספיקים  
 ומסידים וקנים נשבעים בשם החפוכה ואם ישמעו בלשון  
 שנשבע חמונו לו שעה למה נשבעת בשם החמונה ואין קצין  
 אף השם עם שבתך וכי סת הוא שתכלנו חומים שתפתחו  
 ואין לך הנאה מהזכית השם לבטלה בואו וכלו אנחנו השבעת  
 בנים ומתים טהים קטנים וקם סיים הדבה כמו מאה ועשרים  
 ולא ימות להם בן במיחביו ורואים בנים ובת בנים וזוהים  
 וקולכים ונעב קטין הולך ומקטנה כמה ימים וחיונות יוכל  
 מעום דבר לא נמסיר רעה ולא משירים ולא מכל נהק שנעילת  
 מפת שהם קדושים וטהורים ולדיקים ומסידים ועד ייחס

לכות עדי  
 ית נר סהרוק  
 כיומנו  
 יש וזה מקלח  
 וקשלה מאד  
 וכל אבט ושבת  
 יגו נלבר  
 ישע צילחמה  
 זק לבו בקור  
 יסכרו עמית  
 ול נסאם ויקונט

מדעיון ונק בן  
 ס קונאים נהק  
 וקם שוכים  
 טמא לא שים  
 יוב ולא מרעש

זונוס יקום בדין גלומתה לטובך עין יקום קיבוץ על גשופה  
יקום יקום לבדם ואין דמיון צמקדם ולא בן אדם דואק  
תוקם לא קל אבנים איושבין בלדים וקם מעבר לנהגו כושענה  
סמבטיון חולק ביעקס וקמק אבתוב דם לחמור לאסוריים  
בלאו ולאשר נמשך הצלו ויש לבם זהב הרע והאי וקם זונש  
כצוק ומעלין קולעת אב ופגשים מקם בצעים נאים וקם  
קום ביותר חכמים כיוסף ומכרים וכל אבנים לו נאמר  
קו חכץ כלכל נכסים אשר מעבר לנהגו כוש ונחוב נהר  
סמבטיון מחקים ועשכים אומק כמטחיו קשת ויהי רצו  
מלא תול ואבנים וקול קאבנים ברעש צוים ונבלי ים ונחוק  
מטכה כל יום נשמע קולו עד תמי יושלם העשינו  
דבוק ויקבלו קמים א צביכה אחת וישקו מקם אכלם  
ונאיתה דביכה ישאלו יכל מיני צעם וסדיבותיקם שאלו  
כל מיני עופות טהורים והעד והחול והאבנים קולטם  
כל ימי השנוע ובצפת ושדות ויניק מפיה אבק עד מולאי  
עמן מעבר לנחל אש אלא יוכל אדם לנשט א הנבר  
בפתח מיל וקאש מולתך כל מה **שסבב** הנחל שקולויך  
האין יארכע קאבנים הולבים עם מקטנם אכל אפר  
החל למה לאנס כיהיון ארץ אעומה ונקייה אין צללק

קום

6

1

קוץ וכל דבר אחר אשר יתעורר  
 על שפת הים ולעקום על דע דן ויאמרו האזינו נבד  
 הסוסים והצמלים והמוכים שלכם והמה מתמיהים ואתמרים  
 כמה איך זה וכמה איך כוארו וכמה הוא נזק ומתקוקים  
 לדיקים וחסידיים וינשבים בדבקה נשקט נשקט  
 וזהו בן אללנו לדיק זה מן האדבעה שנעשים קללו וכהו  
 מעבם דן והקבה צלה אוקו ל צבו ומפוכים בכר  
 פחות למשך אותם בממוק אנבתך וכן היתה יליקתו ויבד  
 לנהי כות נעם בים הוא נא מעבט אשר לספור עם אלה  
 המטיה ולקנות מעקם בצדים והיה להם רוח סעפה עד שקר  
 התמה והלכו כל הלילה ברוח סעפה עד שעת יאמרו הטיה  
 ואלו דבר העלף אותם המס ל אומה אחת שעתה ממזים  
 הם מרבי כוע והם אוכלים בראש ועוד שאין אותם לקיים  
 והיה אותם האשירו און וכריא מעונב ומפונק ומידאל  
 אותן בארוח חי והיה לועק ואומר אולי אמי כולדת  
 שקנותיים אוכלים את בערי נטלו זה האחר ונתקו ונתקו  
 עד שיהיה כריא נשמן והיו נוקטם לו לאכול ולא היה יוס  
 והיה עממם זמן רב עד ששעה הקבה עמו נס נטלו  
 מעלות והרבו אותם נשבו ובהזו אותם וכלל המעט  
 זה הדיק לרפ הדע

קוץ וכל דבר אחר אשר יתעורר  
 על שפת הים ולעקום על דע דן ויאמרו האזינו נבד  
 הסוסים והצמלים והמוכים שלכם והמה מתמיהים ואתמרים  
 כמה איך זה וכמה איך כוארו וכמה הוא נזק ומתקוקים  
 לדיקים וחסידיים וינשבים בדבקה נשקט נשקט  
 וזהו בן אללנו לדיק זה מן האדבעה שנעשים קללו וכהו  
 מעבם דן והקבה צלה אוקו ל צבו ומפוכים בכר  
 פחות למשך אותם בממוק אנבתך וכן היתה יליקתו ויבד  
 לנהי כות נעם בים הוא נא מעבט אשר לספור עם אלה  
 המטיה ולקנות מעקם בצדים והיה להם רוח סעפה עד שקר  
 התמה והלכו כל הלילה ברוח סעפה עד שעת יאמרו הטיה  
 ואלו דבר העלף אותם המס ל אומה אחת שעתה ממזים  
 הם מרבי כוע והם אוכלים בראש ועוד שאין אותם לקיים  
 והיה אותם האשירו און וכריא מעונב ומפונק ומידאל  
 אותן בארוח חי והיה לועק ואומר אולי אמי כולדת  
 שקנותיים אוכלים את בערי נטלו זה האחר ונתקו ונתקו  
 עד שיהיה כריא נשמן והיו נוקטם לו לאכול ולא היה יוס  
 והיה עממם זמן רב עד ששעה הקבה עמו נס נטלו  
 מעלות והרבו אותם נשבו ובהזו אותם וכלל המעט  
 זה הדיק לרפ הדע

היין

ואתה יומה גמולת ביעהם היתה פסחית יתן הארץ ושמע

זו קרובה א שבחך המוכך וכעס אחת ביום מיוחד  
לכם מעתה ביום א הדקעה גדולה יאס אילן תחד כעוועמיים  
קום ועלו עולה בתולה היפה כעשים פכוחה ומכה כפ  
א סוף לקולה ינצחו כולם ונפלים על פשקם ארצה וקמום  
לפניהם ירשים לביע גדול אשר כדקעה נסובין גדלתורת  
ומבטין את הנדבוק ומל איש חושע אשה ולא יתשו אס נבן  
הבן של האס איהאק על אסימו אנו החב על הבר והרא אע  
אזרפיל צאנה יהיו זכראו נקבה עונתים הנולד ומאורחו  
עפר ממים עליהם וענשים מתעשים אשר לא יעשו ולרך  
מתענים מעולם נאותו כדיוק היה עמקם ל ימים עד  
ההביאובו א גרונת כין נקנה אותו יהודי א' בת זהובים  
זס אותו בים וילא לטבה "

אפל לטבה ישאר אקס צונתם נהכיס של אפת הים  
וקס עונקים כקנה יומם נליכה ואינם נלחמים שם  
אום יאזס לא במלמחה אל קנה וקס ארויים בה אקס  
אילן נשליה ואין אטן ואין כנע רע ביטה ומקום קניקס  
מקום פתחה ימים על עשרה ימים יש להם מקנה רב  
אזרפיל יצו לעבור עביה נש להם אבינים אומות

ענדה

עכטים חומות עיבדי קתע ואתמות קל יזאו אמותיקס  
 ובנתיקהם ואחיותיקס לנשים נאין לקס עובדו אדומה  
 כי קבל יקנו בכספ ויע לשבט ישאבי אופט נשאיק נאמנו  
 נמשין וזכן בלחבע מיתקות בל וימדוכין בלקק ובלשין נסס  
 ובלשון קדר

ובני זכולין חונס בקר פכיתין ואכט וזוכן נבדס חלל קד  
 ויש בניהם אקבה ואחוק גאלוס ופענת נעושיק וחסית  
 עם כל סביבותיקס וכל קעל עמביתים ומחלקין בנייהם  
 ומדכין בלשין קדר ויש להם מקרב נמשאק וקלמור וחצו  
 וכל שבט נאבט פיתחיס נאומכוס זכאוק בלקק

ושברג אפכוס וחלי שבט ממשק קס נהנים נבד מדעין  
 עיזי גישאמליס ענקרא ויזכ וכלאונם נק קוביס  
 והם בעלי פוסים ויולאקיס בדרכיס לעלול אלל ולבונה  
 והם צדוכי חול ונאשו מלחמה אחד מהם יעל אף און  
 ושברג אמונין וחלי שבט ממשק קס בלונק הקרביים נחוק  
 מן וכושלים שאה חרשים והם נחל על אפכיס  
 וקישאמליס פורשים לקס חס נכסו

וצמרתם

ק ביום מיוחד  
 ק תחד נעוע מיו  
 כוחק ומה כפ  
 ח אלה נקמים  
 ובין גדלתורת  
 לא ימשו חס נק  
 על קבת וקראשני  
 הנולד ומאורחו  
 לא ישאו ולר  
 ל וימים ער  
 א' נת זהובים  
 של אפת קיס  
 כם נלחמים עש  
 ארויים בה אקט  
 הם ומקום קניקס  
 הם מקנה רב  
 הם אבינים אמותיק

עובדי

צו

וזה קדש המצוי יתקבז הוא מעצם דן נאמוס לך קדש  
 ויחוסו לך דן מוחלי בן עתים בן יקרותים בן יחיר בן אדור  
 בן מלחלי בן אבד בן שמש בן חפכי בן אנה נה מעצמה  
 תתקין שלום הלל הזקן הלל בן חפכים בן טוב"ש בן עולם  
 בן עית בן נשמן בן נעם בן נעמי בן סופר בן צמיוס בן  
 עלי בן רבב בן עכדיה בן עמרים בן רודם בן אבנאס בן  
 זכריהו בן יוסף בן מנאס בן ישקב בן כפיכ בן אביל בן קצק  
 בן איוב בן עמס בן אביהו בן ליאב בן איתוסמך בן חנאים בן  
 דן בן ישקב אבינו של "

ששאר זאת גאו אפסי קירוחן לרבות למח זאון ישקב  
 על טסקי לך קדני אבא ביניהם מן אבנאי  
 קצלוים בתולה הקדומה בארץ מאן לפע רבב נארט  
 נפציון סגור הימני פטיש התקן אביר קדושים חמת  
 נאלמק במלחמתק על תורה אזור וחגור בכל כלי זיון לקח  
 ולהתבונן בספר מלחמות ה' לפרט ולפרט ומסתכוס לפעט  
 דה תעלומתיק לעלוק ולפרוסם עמקו לפעטק ולפר  
 סקרי פעטק לידע טעמתיק ולבאר פתרוטיק לפקוד  
 עינים עמדות יועצותיקס לקוליקא סעבים נחמס צרותיק

אמת



גדולם מחד ונק הדרך שביניהם בין גמלין והנה באמצע תורכך  
 דרך הנה עבין ב ההס עם לבד הדרך בראש ההר ההלע עם קבול  
 כחופפתא המלד לבא קנו בסוף פ התיקנים הדיקון ע ובאו פ עלתאן  
 בלבך מפפת מדרך בין גבלין הנול באונת ההר אשר לבד ימין  
 עהות למשל מן חדרה א קדחה על היצמטאים השלה מאם רחן  
 חאש ההר הקיח מפפנונו לדומן נעם כמון חפירה יתה הפלע לב  
 ייק נעם קבולתין לקסי ית  
 דרום כפיה תובב לבד דרום המגבל יש כמען א נק מען החדש נעם  
 קבוב שלה מערה אחת נקורים תורה תולד יערב נעם כנגד  
 מען ממוע לבד בפון בגן נאה נתיים נתיים נכל העלם תנעה  
 נעם קבור ל דופא בן הרביע נכן הנה האמנה נתיין כדה אחר  
 בור עם של הנה לבדו כנעם פלך בדרך הולך לבד דרום נעם  
 חוב א קופן ע ל ש מדתן נעם מרגו ת ליצמטאים נלמנה  
 זה המרגו יש מזרח ענק א לבזרת הבקיעה נהרחוב והנה  
 נא גת זבלה מחד חקבה בין סלעם נעם קבור נעמון סת  
 נעם פלך לחלה לבד דרום אחר הסיום על עבנה כל כו היצמטאים  
 יש סתקום גדול מחד כול מנה חבנים קמטס נבונים נעם  
 נבנה מכול נעם הינה בהכ קדועה קדמון מחד נבזקום  
 כל קבור עם במתק האבק ההט עם פסוק לו עסק א קמון עם  
 מום סגו נדע ככל מקום הנעים ההם הינה עיר א זבלה  
 נקדועה  
 מן כפיה תובב בלבך לבד בפון א כפר שן זייתן דרך  
 תולין א על חרוב עם קבור ישן קנולה נעם עם נדרום  
 היצמטאים לעו הנה נהב השמל הולך א הכרס קנו

פמוול דר הד  
 נים בן יאיר בן סדר  
 אס קנה נהמשפת  
 בן גנבויש בן נעלים  
 קוסר בן צמיר בן  
 מן אצנכס בן  
 סיכ בן אבול בן קקק  
 זינסק מן חושים בן  
 למח זאון ישקב  
 יקס מן קשכט  
 לפט רכב ושכט  
 יזר קדושים חמט  
 ר צבל כלי זיין לקט  
 נס חסתקום לפט  
 סנוטח נלפר  
 מתנוטח למקור  
 נבאים נחמנכותין



שיה נתלמדיו ולמנוע עם פנים כבועות קב הכונה ובאותה מקום  
 נכמו קבור וישי סתיושן הנו בול פ טלם י בדרך כפיה ער ולבס  
 לגוש חלב באמצע הדרך אשר מן הכבל ש בור שליש עם באמצע  
 הדרך לבד מזרח קרוב לר כמו אשר אמרת את פתוח מעט ית טעם את קמן  
 הדכה נעמד נעם קבר בן הת הא  
 בדרך הנו אחר שהעבור מן הכבל יש הר א בוק לבד מוקד מנד  
 ודרך ההר הזה עלים בו נקלבים בו לשון זיתן העלה מעם  
 בדרך ההוא לראש ההר נעם בראש ההר קבור לו בו ברוקה ננון  
 הנו אחר שהעבור מן הכבל יש הר א בוק לבד מוקד מנד  
 בה בעך בביר ש עך העמוד עם נבדן טלבי כפון וכן הראה לבד  
 עמאריך כיון א נעם קבור ר יוסל דמן זוקרית כדרך שעלים בו  
 לבד קיומיתה והוא כן כמון עתה הם העלים והנה  
 בצד ימניך יש הר גבוה העלה בהו ההוא כמון מבועים נמה את ותר נעם  
 המעלה מפירה א מכוננת כעב כיון הו קמן יוקראת ובמועה הקוד  
 כ פנים פתח א קמן במעבב ופתח א ע המועה והפנה דרך הפרח  
 הזה עבב נעם במועה היה קבור ר כרוס פדמא האמורא ומחל מזול  
 כ מועה גדול במעלה הקרנים נעם קבורה נמו עם  
 כהקים תמהם לא יושב עמם בדרך הנו אכל העמוד עבב כר שאך  
 יצבו פכעני דרכים הנלבים לבד כפון הו הימני הוא עמוד לבד  
 מזרח ההר ההוא עבב כפרי (העמא עלים בל עמא לבד והנה  
 בדרך הימני טאשר היעב בעתים עתעב טן ב ההים הר א לטון והר  
 אכל ככר בהר א לעמא המנה טמו מראה אמורה חתון מופס וחלה מדע  
 א קמן עבב אכלי נכיס כמון כ תיננה נעם יש תסיכה א צמורה לערך  
 הדרך עמורה מחמור מימי הנשום היורה כרך עם בימיה חתנה ובתמ

עמוד

ילב זרס נלכה  
 נכד מן כר א  
 גבס בו מימי  
 הוקשה הנו נכא  
 פכא חמוד לבד  
 לגוש חלב יש עם  
 זיתן ירדס בנה  
 דתק מן הכבל  
 נלה אכוכה נעמו  
 הבל ערע מעם  
 מטיורה נכא  
 מנפיק נעם הך  
 צר העב לנה א  
 הנה כחיתה מנש  
 כמורה ההוא י  
 ירכיס לבנינון נעמו  
 א יבב מבל מיס  
 קזה העת הזה ער  
 נה הן טלכמן  
 הנה העמוד קב  
 נעמו מישר אכל  
 בו לבד מזרח כמון  
 הנה יש כמון קמן  
 טקבע עם הדעב

עמוד הדך לצד ימין התפירה ההיא ואחכ נועד הדך ועבר  
באמצע התפירה ועמוד הדך לצד שמאל התפירה ההיא ובאמצע  
התקום ממצע עננה הדך הנו יעשה חילוף זיתא ובעתו נמו אמצע  
על זעם וקנה טבע התילן לצד מזרח יש פלגא רבנא בתפירה ונפ  
תקיעתי וקנה בבקשה אצד לצפון המעט ההוא שם קבוצ ר' לוסל בר  
לעקב שפסגד בזמן האדרא תעזב רבא דשמי טו שם וקנה  
בערה ההוא שם מקום עתה כמא שם לעתה האדרא ההוא ויתא  
שה יעב בתפירה ההיא הכפופה שם קבוצ ר' יוסף הנו ובתפירה  
הדרומית שם יעב ר' אביב ובמקום התילן הנו שם קבוצ שרבו רב  
לעזר בזה הדך הנו אצל כור אצד לצד צפון יש חר אחד צורה  
מאד המפוסק כן ה הדרכים הנו והנה השלב מן הדך הזה  
דך אמצע החר ההוא ועל המעלה אצל עמית הנחל יהואל למעלה  
באצו יעשה שלשים רבס ועם בנחלים לעמקא ונשם במזרח  
מועדי א' הדך דך שם נכמא שם מקום רחב למאד כמז מוע  
א' ונשם קבוצ אלקנה אביו של שמנא הנבוא שנה נר בנחלה  
אצו לו הוה אלה כמז שאלמהם העלם אהוא  
שם בנו שמנא הנבוא נשנו במחנה בכפר כהיה מע  
א' ונחמנום העלם שם קבוצ אבי שאלל ומנה זל ליה הוה  
בזה ויאמר אהוא אהק תחר נלם הנדל אצו א' בלכך מן כפ  
כדיית לצד צפון א' כב אבטיה דך סגנעשם שם איל  
נדרים רבים הנו א' כתיב בתפי הדך ההוא תחר בתק מן  
המעשין על כהיה רחוק כמא א' אמה לעצם הדך המנה ש  
מורד א' לעמק נמנענע וכר בן קהם ההסתם קבוצ בניה

בן להולדע: בפר אבולת יעש מענה ענה קוהס אבול  
ורבא ונהו הפתח לכד ילגו

ובתורה הרבה נכיס ונהו בכור  
ממעש קבור אבי וכוונך הסמוך לו העמוד בכד דכוס ממש  
עם קבור רב דימי מעה רעשי וכוונך הסמוך לו אשג בכד כוס גך  
והוא כון יוכב רחב מכוך רב דימי קנז ועם קבור רבא  
וקוא גבין האמצע שבכד דכוס נשאר הכסין למ קבול למה קס:

למעט כסיה קנבב בכפר כפפארה מענה לא ואמנה עם קבול נחוס  
איש גא נאיון כן אלא נחמלה העמסונו ונעש הסם אשג כבד קבול  
קבור שהיה קבור עם אצל בנימין  
קבור הכסב עה (ראי בגר כעל שאמנה העלם ו)

העבד בכפר שון זיהין עם סיון א רב קבור  
רא בר לאמצע במנעאמנה קלע והוא קבור בקין מעגביה כפוער  
כבד מעשב על הסיון למענה במענה עתה קבול חק  
לכפון הכסין הזה הראשון ועם בכא שר מענה לא ואמנה עם קבור  
ל' לאמצע אביו על רב איודה קנז רבן הוא האמרי ונהו הוא קבור בבין

בכרתך מעשב שון זיהין לכפר עלמיה אצל מענה כ' אשג עב מענן  
א אשג עם נק שון א מענ ונהו לממן הכרך ההוא יע קד  
גבוה מאד ובאמצע עושע עלתה הקר יע פלעא עם קבור ר

נהוראלי סביה קנז בזהר פ' תפא: כלכרך מן שון זיהין א שר  
לכדיהין יע עם קד א געל מאמצע יומה ממשע א  
עבמו ועם מאמצע הכרך ההר קבנה קבורה

יח

ההיך ועבר  
זיהו היא ובאור  
אך בעתהו כמנא אשג  
ובנר ז' תפירוב ונ  
עם קבור ר' לוסל בר  
גזו עם נהו  
זה האחד ההוא ונת  
יוסל קנז ונתפניה  
עם קבול עב רבי  
אשג אחד אבול  
אשג מן הכרך הזה  
אשג קנז ההוא למענה  
קנז עם במנעו סכס  
אשג למענה כמנא מענה  
אשג נהו ר' בנמיה קנז  
עם קבורה  
בכפר זיהיה מענ  
מנה זל ליה קור  
אשג בלכרת מן כפ  
עם אשג  
הוא אחד בארתן מן  
אשג הכרך קבנה ע  
המעש קבור בנהו

גן

יחד בקברת לכותב בן הרבנים ור' יצחק בן לעזר פלגין מקצר גישתו  
 לעד סגן בקשה  
 ועם נבילה הקיף קבור ונולד בן פתול לדרום אפתי קרן בפבר עזב רמת עם מעשה  
 תהתן הנהגתם יראם  
 משהמה מעשה מנס להשקותי הפדעם  
 נפחה אב מאד הפעלתינה נלעב המורה קבר עם ל לביא לבדו נלה -  
 ככירב בפה היתוס שקבר עם ל נקראתי ול דופתיי בבפר חוקתאב יע  
 לעד דנומו קר גדול חתב בונעב כמלו כותל אחד נעם  
 סעשה א גדולה חתב כפלט הקוה בעד הכפר ומעם עללם לתפיהת  
 אחתות אשר כפלט הקוה קיבו מאד ופמקן א המעשה הדיית ובמקומה  
 א וכל מעשה נכחפיהת חנו עם קבוהם ל זרליקת ור סמחה ואושון  
 ושרא דמן חברה חר ומר עוקבת עם לבדו  
 קבור במוקם אחד ור  
 א ובשעב ראשי הקר גדול הני יע  
 יקן א שהולטם עם מכת  
 עזיקבל נעם נעשו שנת הדל למעלה לעד מערב יש כמנו נמנה וחפרה  
 א בן הפלעים כמלו בקעה נעם קבור אדמון קכז דיע ויונות  
 נעד עם פמנר מאד בקעה שנת נעם קבור עזב בליא בן  
 מהללל א עב פנו אפתי  
 בטבריה נתן הער נעמה יע למעשה נעק דנום לעברהים בתי  
 כנעב וכל ליה נכים ייע עם גדולה קנעה מוזמן קנעם  
 אבל חנו במוקם כותל הדנומוי עבו ההיכל עשיוטט באמצע  
 האורך בתי כנעני בקעב כב טאנת קינן זויט לעד מערב שם קו  
 מנה וכל קנעב פתלתו בוינה עם לפי שפאתו מקום יע עם  
 קנעה פלחה מנתוס לערביה בעד כותל הכעיל עם המנה  
 נקוב לט שיו יע  
 עש כולל ערבים ארן עשית כנסן עזרונעם  
 פי קם קבב אפתי נעתי ערבי כלה פתונעם כוללם עשית

1  
 2  
 3  
 4  
 5  
 6  
 7  
 8  
 9  
 10  
 11  
 12  
 13  
 14  
 15  
 16  
 17  
 18  
 19  
 20  
 21  
 22  
 23  
 24  
 25  
 26  
 27  
 28  
 29  
 30  
 31  
 32  
 33  
 34  
 35  
 36  
 37  
 38  
 39  
 40  
 41  
 42  
 43  
 44  
 45  
 46  
 47  
 48  
 49  
 50  
 51  
 52  
 53  
 54  
 55  
 56  
 57  
 58  
 59  
 60  
 61  
 62  
 63  
 64  
 65  
 66  
 67  
 68  
 69  
 70  
 71  
 72  
 73  
 74  
 75  
 76  
 77  
 78  
 79  
 80  
 81  
 82  
 83  
 84  
 85  
 86  
 87  
 88  
 89  
 90  
 91  
 92  
 93  
 94  
 95  
 96  
 97  
 98  
 99  
 100

פ

1



קדש יצא בדרך המעשה הריא הפעולה העצומה פתח הריא  
כי הנה פתח המעשה הריא הוא המעשה וברוך מעבודתו כוונתו  
ממעט בארצו ורוב הריא מוכון בלד קבנו אשר בדרך המעשה ההיא

הפעולה העצומה פתח

לד רוס יצא לבדך של מכתה במים הממין ישע  
קבנוי בארץ רחוקים מהמוז וארץ במקום אף נבר

הנזכר שמונת בך היתום והם ר' מאיר ר' רבמלך דאבוק  
מובי מדעת על עמל פתח זרה

קבנוי פתח נע' ר' ימיה הנה בלמוד נעדרו צדיקים אחרים  
אין ובר עמוקס והוא נמון שנה בך היחוס נמון אחרים העל

ולעזר כי בונק ל מורה זל על ר' מאיר שהיה קבו מעמד נמו  
שארומהם העלה בלכך דרך ים נבחה של חמלי טבריה

באמצע בדרך ממצע במקום שני  
קבנוי כנס בשבת בים הקנא מבעד בנג מנכל א' אשר בהאם

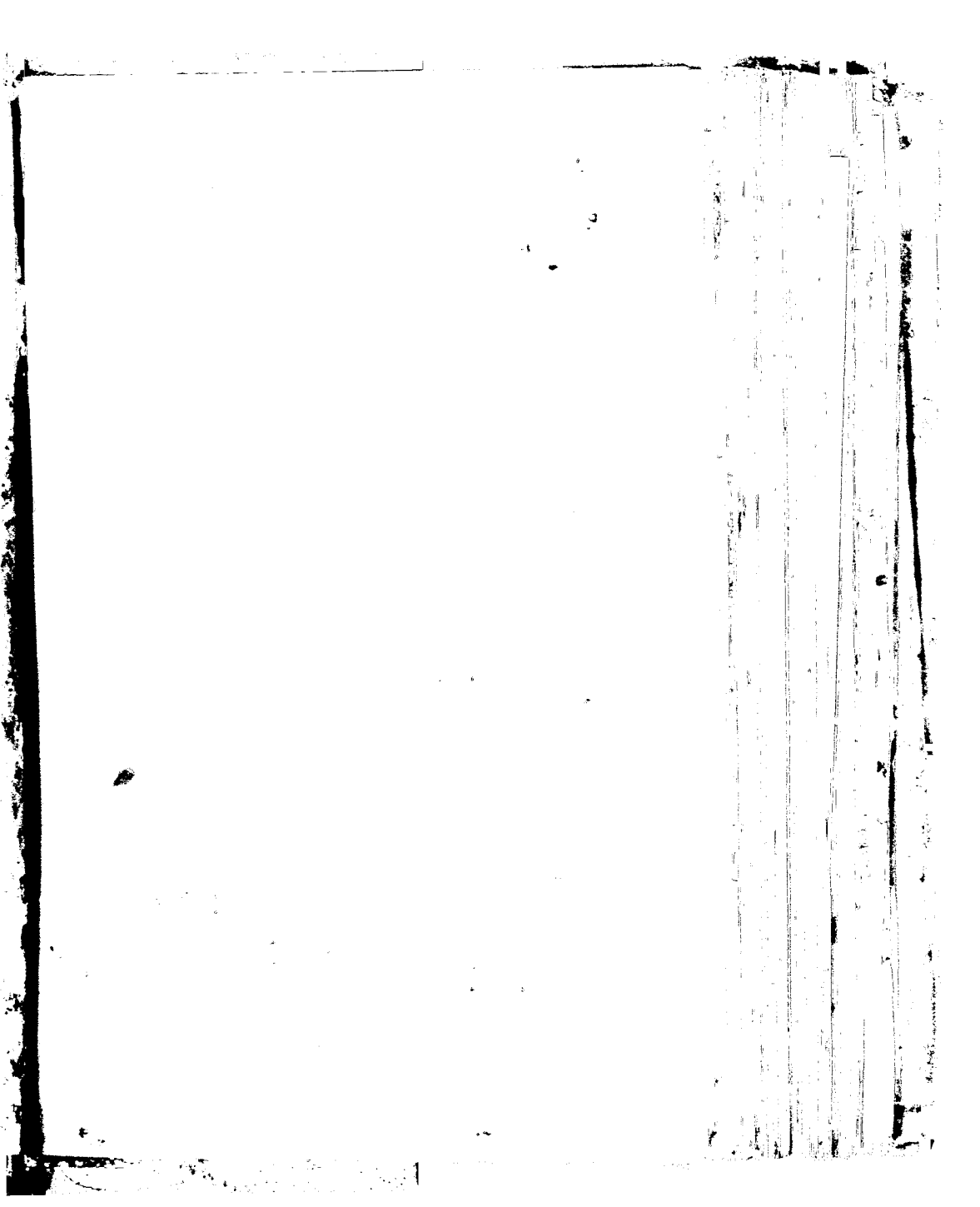
היה שם הריא בארה שגב מרלים  
במזרח ים נבחה יש כפר אף נעמו כש

תנחום תנחום כי עם קבנוי נחום האקשוי  
ונלעזר עמוה זל מדה בנה

עד כאן מקום זינו קבנוי הצדיקים זכונם לנגו  
אכר ה' פתחן ענב הנעלהם פתח לט מנחם נלעזר







סוד יצא וקיימת מתעוררת בת קול עם נשיו וצדק צדקת עם צדקת  
חושבה לייסר ונעלה בקימה יקומו ונו מעונתה צדקה ונו יצדק לצדקת  
חשב וצדקת לל צדקת צדקה וצדקת

הובא במסד לר לר עב ובעד סמך לו אדר יצדק סלומב יצדק  
במנוס עם יצדק ובעד ועינדו יצדקס יצדק לר עבד וישו עי  
ענדו לר משר לר עינדו לר עבד וישו סבבס לר עבד וישו סבבס

עמן סבבס בני סבבס וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'  
והנה לזונה סבבס וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'  
והנה לר סבבס וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

לר עבד וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'  
עין עינתו בלוקו עבד עתות סבב עשס עשס עשס עשס עשס עשס  
לזנו עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס

עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס  
עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס  
הובא סבבס וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

בבבס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס  
עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס  
עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס

עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס  
עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס  
עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס

עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס  
עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס  
עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס עשס















רבי יהודה היה כותב בהם סימנים כפי שכתב

בכתב

כענין לפרט הענין ולכותב בעד עשרת הדברות שבהן שמואל  
לבעל ידענו מהרבה ועל אדות הנהגה בראי הוי כהן  
שומעו שאלה לה יכנו ישאל את התורה יחזיק מלואם לתקן וצדקו  
וכמה ועבדו רצו המוס טון בוד להם עכל מה שרואי מתחברם  
לבענין הענין של יכנו ישאל טון סוף לפי שמואל תוד מרג  
קנה אבל יחד מה שכל לביתם מראות ~~לפי שמואל~~ עמו על  
סוף והדוק אחריה אינם נותנים לה ועקריה באחרים עדי ועדי  
הענין מכות קס כנגד לעשרת דברות נהרות להם זה היה להם  
תקן עמו לבטל ישאל ומשנת הפלות לומדו ומכרם לך שאל  
הם לא יתבטלו ישאל והלכל לעשרת הדברות והעשרת הדברות  
הכתיב בנגד עולם ומעשה לעולם

קנה היתה הא היתה מכת קס וכו כנגד לה תחמוד נחמדה  
הא מהמנומיות קס יכנו אדות קס אדות הסמוכות קס  
קס וקס ב' כוללם ב' חמדה וכו עמו להם במנהגו קס  
כזים לכתב קסוד חמדה היתה קס מוכנס להסמות על  
וחמדה על יעמדו עלה ואעכ שיתקום קס נחמס להם  
נחמס לחמד ולחמדות ומפני כבוד שמויות נחמס עמוס  
ומתקנים עדי איננה קס ונתחקה לפי כנגד זה קבא עמוס  
מכת קס כנגד קס יחד כנגד מנה

כתב עמוס וכו כנגד לה תענה בנפר עדי שרד החכמות  
אדותי עמוס החכמות עדי שרד עמוס עדי עמוס

שנים יהיו כעבר בהשגחתנו ית' לאס היה מאמין שרק בה זכרנו  
 שכלנו היה מתייחד ולא היה נעשה עקר אף נאוי כומר הולץ  
 יסמוך דתעלה על בעל להר אשר אמרו לגאוננו עביר שפתנו  
 אהנו מיו ארון לוי יעוצא כומר בכל (אינו מועיל על ארון) ו  
 סהכל ברא לבדנו להודות לו ולברו ולקיים מצוותו המטוה  
 מנפיש שגזים לעוב אומה הקדושה שהם מלכטס למצוות  
 על לה תענה ברעך (ומצט שמעונים חג אלהותו ארון כנני סוד)  
 יבואו הכפרדעים שגזעיתם על אלהותו ית' ויכרעו ויהקס  
 זקק כעדי זקק

פנים זכה זו כעב לה תגוב ויהי כעס ג' בס גבה להגוב  
 גונב לאיס וגונב דעתי עליון שאינו מאמין שרק קדושה  
 ומבטבני ונאף מה שהוא עושה זהו הגוב דעתי הנפסות  
 מובנת שהוא מהמר הגנב שמונח בו ונהפוך הוא שהעוב  
 העם ומלך חסדו והגונב כנא לו ואחד אחר מאמין אבר  
 פלגו אף מאות ק בבית דעת ואם דך הכנס קס מוכנים  
 לגנב ולגוף האדם ולרחיות עתים וקס למיתה קס הולכים  
 דקס נתבעים ותרנים שאינם יכולים לבנות יקנה הכנים שבת  
 הקבה על המצבים עשה כח המצבים נקיים ולא יכלו לקס  
 המצבים ומה כנגד מצה דכעס קס כפון עובב אומה  
 הקדושה שהם מוכנים להקמות על לה תגוב כר נכדעמס  
 מצפנס ככעס שגונבים והם ולא יוכלו יוכלו לתעלעמו

יגס  
 זכ כנגד לה ינאף יחנה הנאף מעורב זכע עם זלע  
 זכ עיני עם ג איתותו ענה ולמי באח מצה נע  
 זכ

יום כרך עתה

הקבנות שבך שיעלם  
 זכונה ברא היבך את  
 קבלם לתתו ולו  
 מה שהיו מתחבט  
 יעמדם תורמלג  
 זכך ככך על  
 ה באתה עדי ועדי  
 את להם זה היה להם  
 דו ולפנים שהן טעם  
 זכ והעפית וזכנות

תחמוד עתה ומה  
 זכנות הסמכות להם  
 להם במטה זו אדם  
 עם להכמות על  
 קס ויהקס לבס  
 ית עובדים עתה  
 זכר זה הבא עלקס

על סקר דהנפסות  
 זכר ככך נכך על

מזה שם שם נכלו לעבד אומה הקדושה שהם מוכנים להכניס  
על תנאי שלא לעבד זרע עם זרע לבי יבוא לעבד ויספיק מלחם  
דבר מזה זרענו לא הולח מעולם עם באים לעבד אומה  
הקדושה שהם מודעים להצטוות על הכניסה לבי קביל  
עלמם עבד מזה כעבד מזה

**שחין**  
מזה זו כעבד כבודי אב לאם והנה מצונו דהק"ש הקב"ה  
כבודי אב לאם לבבנו נבטו כבוד איתך מהנוקד וכתיב כבוד  
את אבך ואת אמך וזה נמוז במלת שחין במעליו שחין חסין יול עין  
אמנעל אריות על כבודי (כתי שחין שחין גופה על עה לה כעבד  
הכבוד הזה על אב לאם ענה לבבנו כי נשת מלת שחין האמנו הוי  
ע את אבך אמך פס האריות הוי במלת שחין נמוז בחשבון כבוד  
אב לאם שהיא עוק לבבנו על מקום היענות מעלת שחין באה כעבד  
כבודי לאם מעולם שמוי שהיא על פנים לבבי אביו קרוב לבסי  
עשיו אביו ומי שהוא על פנים הקדושה באה עליו במעלה הקדושה  
זנחה במלכו במלכה הוי עליות פנים עמו היענות שהיא הקב"ה  
כבודי אב לאם לבבנו נבטו היתענו האדם ושאקו לבבד איתך עקב  
אביו לאמו שעל יום גרם הקב"ה והוא דין לעולם כפי לעקר הכן  
בכבודם הקב"ה עבדו את האדם עין חסד ונעבה נבא אב האדם  
הזוגין לו פרשתו שאבן שחית האדם לעשותו ולבדק בשמו יענות  
למה נמי שהיא כופר במעלתו על הקב"ה אין כאן לו לא חסותו  
יענה בעולם עם כתיאם כן יעבדו כבודו כמזכרת קנה שחין  
ע אלהים במעליו יניו עקב עין שחין הנשאר עי חסות הוא איתו  
היום לבי המוכנים עבדו לעבד אומה הקדושה עם מוכנים עבדו  
על כבודי אב לאם שחין באים לעבד קו לבבנו אלהים חסות היום

והם כוונים להכניס מעטו מעטו וכוונתו לתת להם חלק הבית שלמס  
פסוק בזה ויפרדו איש מעטו י

ברך מזה זו כעד עמיסת היפסות שהיה יושב מתחילת צמח באותיות  
והפסוק ואלו מתחילת כחול אבותיו למעלה עם בית שב  
בגד הוא שבת והפסוק שבה מזה זו כעד השבת למעלה להעברת  
נתנו הקבה לעמו למנוחה ולענוג ולבניו וכוונתו על יושב ארץ ישראל  
ביום השבת ונהנה המלכיים שבו לעבד אמונה הקדושה שם מוכנס  
להתענוות על השבת שהיא מנוחה וענוג כל ימיא דיום הוא עבוד  
עלמס הרבד ושבו בפעור גדול ויען ואינם יכולים לעלות ולבוא  
מנה כנגד מנה

לכונה מזה זו כעד לא תשא הנה אברה במעונו כזה אלקי יוש  
בית הא בן השא שא עק דקשכשע לשוא גורם על עובדו  
שתבוא חיה כעוה לעולם ולכונה שיאכל עבדאות הארץ לבני מוכנס  
שבו לעבד אמונה הקדושה שם מוכנס להצטוות ולפניה זו יונס  
עבדא עתקס הארבה

ח סך מזה זו כנגד לא יהיה לך והפסוק פשוט מעונו מה עומד  
על סוף צדא ולבנות קולך מעונו דהוה חושך מעונו  
אופה חשך במנה יתלכו יתדי עין שכלו לעבד אמונה הקדושה  
שם מוכנס להצטוות ולפניה זו עין חושך מזה כעבדא  
מעט בכונותי מזה זו כנגד אבוי ק סוף חק כעד כולם טעם  
דול וכיון שהיא כעד כולם תחילת ההכנה  
היתה כעוה הנה אבוי ק סוף חק כעד כולם טעם  
ה אלקי מפי העובד למנוחה גם מזה הכבונות היתה פי הקבה

שקם מוכנס להפסוק  
יבוא לעבד ליפנוע מזה

הם באים לעבד אמונה  
על הכונה לפי הבית

הנה מצינו דהקיש הקבה  
גד אתה מלהנך וכתי כעד  
מין בעלנו עין חשך יול עין  
גופה נ עק לה עה טעמו  
פתי מלת עמין האמונה הוא  
את עמין טעמו בחשבון כעד  
עם מעבר עמין טאה כעד  
עם לבוי אבוי קווב לדאי  
ית באה עליו כעוה להעברת  
עם קטעם השנה הקבה  
ודם נשארן לעבד אתה עמין  
ן לעולם כה לעקר הבן  
כד נכבה נשא את קלס  
לעמיתו ולבדק בשמו יונס  
כה חין כאונו על לא חסות  
כד כמלכות סנה עמין  
מן הנשאר ע חס הוא חס  
הקדושה שם מוכנס להעברת  
לעבד ארס חס חס

ומפני שמעניניו לצד לעבד הקב הברנר מלפניו לעבדו הקב הכל  
שהוא אצתי העולם לבן לקו במוכת בדברות

**הנה הפימנים** שהיה דבי יהודה נתן בהם לך עמך באב  
לא לתם עבדו ובי ניש מעלין אר-תל  
לא שמועין לא על כתיב עבד גמל הוא אלה לא שמועין דאפי  
שקדם עליהו פכידה תלמוד מוכה תבס

**ונלמד** עבו מלך דבינו האדיוול זכורל דשמה מכות הכאפנות  
הכזה אותם מלכותא דיישא בראש דנתן דלפיה דהעבד  
אחדונות הסתארתם מלכותא דיישא לדכנא דקלפא מראשו ועד טלח  
והנה לילית בגמלי בזה למד יוד למד יוד קו המלוי גי קוד הוא  
ישען לך ומאחר זבלותיה לא הוכתה סך בבאשה ששם מוחיה  
לבן לא כמות סך המלוי שלה למדו שהיא לא הוכתה רק במוחיה  
ג מכות שהם לך כדעבן מלניה ופמאל שהוכה מראשו ועד  
דגלו לבן נמוז כולו במלוי קמג סמג במגו גי עס כ בלגלוס  
עמך באבד בכולם הוכה בהם סמג מראשו ועד דגלו שהיא  
ע עלה באבד

**אני נמי** ומעם זמני גרם העלית הזה על מצדיו הוא קמא  
אחד הוא עצם עד ששלימה קלפיה ועבד כל  
התבנות עד שהפך הקרה בבנדו ועלמנו לעבדו במרחם  
והנה כל תבנות קלפיות תלי בשונע הדינים כשהם מתבבהם  
מעם ימא היבנות קלפיות ונא דבי יהודה עק להחזיר בני ישראל  
שקדם ונלחמנו ומעם דהח-א נתן יד לבושעים שהיא סתא  
לקיים חקיה וקדשה תשג-חו נישמונו בני ישראל עיניהם כעק

ה' פטבנה אהין הכל

בהם לך עמך בארץ  
כיש מלך ארץ  
היא לאשמעונו לאפי

למה מוכות החלשות  
ש דנהן חלפה הקשבה  
הקלפה מנאשו נסדלנה  
ה' המלני ג' קיד הוא  
באשה ששם מוחיה  
א' הוכחה נק במנחה  
שהוכה מנאשו ועד  
עו ג' עס ב' כוללים  
עו ועד דלנו שהוא

על מצדים הוא חמא  
ה' הקלפה ועבה כל  
במנו לעבד במצחם  
דינים כשקם מתגבהם  
וקה עק להחזיר בני ישראל  
לבושנים שהיא סתא  
ג' עמאל עיטקם כמק

ביום חמסו אהרן וצמיה יתיו כזקנים מעמלנות יתה כמנו בלך  
עלג בארץ לך כזקנים על כל שב אב חב וק' כזקנים עלך  
ועים בין עוטר מה עמך מצד שך דינס שהחמא מעבינותם  
נעיה ומתגבנים הקלפות וזה לך האות חמא אהרן נהו אב חב וק'  
חמא אהרן שהוא אב הנוגס קע עמך גרם חמא וזהו תהיה נקור  
עלך לבא לכו חמא

אני נעני קדימך הני על כל שך בארץ ג' ביא מידוע היא רלפות  
הן והקבנות והשלמה עקם תלני בעמך שאדם חמא  
ומעניו שך דינס נהו על כל שך קה' ע' כ' כשאתה מאגביר  
כד שך דינס בני נענית כח ונבנה ג' רלפות עקם ג' בארץ

רבי ינסי הנבילי אומר מען אתה אומר נב נש לך דך  
אמא' הוצך דבי ינסי הנבילי לעמר מען  
אפה אומר שלחן המכנים דויל קדי בוכה הנא' בעמא' עבדי סאלה  
ותשגה עמא' עס' עבות עלה ג' ש' קשלה הקשלה אב' ה' א'  
עעע עבות עמא' עס' עבות עמא' עס' עבות

אפשר דכונתו להוכיח עמך עבות עמא' עס' עבות  
הן באב' אחת מעמך עס' עבות עמא' עס' עבות  
אב' אחת וזהו עמך עבות עמא' עס' עבות עמא' עס' עבות  
קידים למה בא להוכיח מהקדי' קום עס' עבות עמא' עס' עבות  
מוכח ללא עמל' קיד הגדולה עמא' עס' עבות עמא' עס' עבות  
כיד הגדולה עמא' עס' עבות עמא' עס' עבות עמא' עס' עבות  
חמא הוא עמל' עס' עבות עמא' עס' עבות עמא' עס' עבות  
אך בני קיד הגדולה עמא' עס' עבות עמא' עס' עבות עמא' עס' עבות

הם חמושים מוכנת מוצא מני שחקר זה בילה זה למה שחקר זה בילה  
זה (מנוס לאכבה אחת היתה בעשר מוכנת מעשם חמוש גבנות  
מן כל אחת בלילה מעשר ילחי במזכרים לא היתה כל גבנות  
אחת מלוקים כל חמוש גבנות יי יי יי יי יי



זה נמק סתם זה ענה  
אשנס סמק נבנות  
א היתה טא נבונה  
(.) (.) (.)

יום את קבני אשר יעבדנו כן אנכי נאחזי כן  
יבאו ברכוש גדול

ויהי עתה וגם את הגוי ולא כתב והגוי מעשם ע"ל אין תקנה ויש  
משום אמתה מלמד עד שבבבב ע"ל משה ש"ל מלמד  
שלא יפגול ק על ככל המגום במגום נאחזי על מלכו האלמנה  
באומה לא וגם את הגוי הוא נשבו המלכות עמו קטל עשה כן  
כן אנכי נאחזי כן יבאו ברכוש גדול כמו גם בוק ענה ידוט  
גדל עת נבאיה הבאים מהם יש להם כצנח הקדושה המהיה אותם  
דבאו הכי אין להם קיום לאין הקיום כן שי קדושה על ענה נהיה  
כשהינג הקבה המלכותיים מנבחה הנלכות עתה מלחיים אותם עתה כן  
על הנלכות עבדנו ישראל נהו נאחזי כן יבאו ברכוש גדול  
דהו אחריו אעשה בקמה במלכים נאחזי אותם קינת הקדושה  
עתה בהם עתה על הנלכות עבדנו ישראל נאחזי כן יבאו ברכוש גדול

תקני כ

אל אין הקנה  
עב שלמעלה  
לבו האדמה  
או קטל עשה כו  
וק ענה ידנט  
שה המזיה אותם  
עלענה וקטה  
תניס אותם עתעפלו  
ברכוש נכח  
ס קינת הקדושה  
וקו ככנע גדול

בשעה שקבל ישראל את הברית  
ראו שו להתקרב מעט האומות אשר להם  
יתוסטן עלבם כעם שבט מוכאים ענה הבו לה  
וק מעט כעם אלהי ישראל תפסו אנהו כלעונו מכל  
האומות הילל כעו ראו שו להתקרב מן שאר האומות  
ועג מעט הקנה לו השמש עום תפוסו אדמת כן זע  
יתוס והוא מעובן עש מנה עבתיב בזנה ככוב עש הקדק  
מלך וכאפס לאוס מוחתת רזון נאמר ככבי לך שאנעו  
השעלם אפסו אהם רבים מעושעים לפי עהם מעורבים  
זה בזה ואין שום אנהו מעינמך לעצמם בכבוד נאכ  
אם תבוא תכבר עום אנהו עהם לבדה תמצא אותם  
מעושעם דמנישעני כעאמר עהם עאפס נכב אנהו  
מעושעם כאנסע אמרן לו כן ישראל אנשעם עהם מעושעם  
רבים הם עהם אנהו מעינמך כערים אין שום פסול מעושעם  
אנסע אמרן מעושעם כהם נאכ אם תכרן שום אנהו גדול  
מעושעם ותאמר עהם כבים מעושעם תמצא ישראל  
רבים בינכם מנהם והו כנעתי בשעג עקכל כו אמרן מעושעם  
ראו שו להתקרב מעט האומות עהם כבים וישראל  
מעושעם נקיל כרית עש הדה מעל השמש קכד  
קכסו עהם יוסם תרבות עהם ככיל תניס ואיש עהם

מדת ל כי נשתי למשך אלפי מור עוב ל תורת פך נתי

זהו הפסוק

ידין בהלויס מעזול עדוד השנה היה מתכבד כעבד והיה  
תעמט מעותיו כדי לבנות בהם בהמקם והוא חשב  
בשנתו הוא שיכנה אותו עב שאמר לו הקדש שלמנו בך  
היא שיכנה אותך ויהל שהארס שימזכר שערנו ומתכבד  
במעבדו כמנהג העצאן כי היא עבה של תורה וכו' עלן לו  
סודות התורה ואח"כ שגורל תלמוד תורה ונפטרם כדן  
האמת יודע מכפין בהמקם זהו כוננת דהשנה מעיאר שהיה  
מעבד שערנו ומכבד מעותיו לבנות בהם בהמקם ואמר  
לו הקדש שלמנו הוא שיכנה אותו חזר ואמר אע"פ שלא  
זכיתי לבטן בהמקם וא"כ כחש סגפתי שערני כע"פ  
יהנה ל מעיאר אותו העבד להיות עלן ל פתגמי תורה  
זהו כוננת מעב ל כי נשתי למשך שער חוקך ושמעתי  
חומסו בך בהמקם שבו ידעתי מעותי למה אמר מעב ל  
תגדתי לך שפתי מענות התורה שהיא תורה פדעב מע"פ  
זהו וכפף ל אצריך לבטן בהמקם  
לך לבדך מעיארתי והרש בעיטך שעיית למשך תצדקת  
בדברך יטכה כח יסגיק



ॐ नमो भगवते वासुदेवाय  
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय



# ארתחיל לכתב חיה שים בעהו

**על ד שמוות** חידוש עם נואמר אליו ה מזה

בידך נואמר מטב ויאמר

השליכיהו ארצה וגו וקשה למע כתב יצא קסר ועוד

תשובת משה שאמר מטה וכו לא ידע הקבה חו משה

שום בידו מטה עד שהוצרך לומר לא מטה ועוד קשה

מע לב הקבה השליכיהו ארצה למע הוצרך להשליכו ארצה

ויוצק מנה שנתב יד בעל הטורים זל כ תבתי מזה דומה

לארבעים שנה משמך משה רבינו עה על ישראל שהיה

ב שבעים במדבר וזה יצא דהיינו תעבדעם שנה זה עמ

ב שבאים וצריך ביאור ופרשו המפרשים זל כ הקבה אמר

דבן עה מזה בדרך אין בדרך תלת ארבעים שנה שתמנוך על

ישראל במדבר ובזה נחז השם יתברך שלא יפגס לארץ

ישראל והשיב משה רבעו עה ויאמר מענה כלומר יש ביד

מענה עוד שנה של בבוש וקלוד יזהו דמי מנה דהיינו כנס

ארבעים שנה עית נחיא ע יד של בבוש חסוד השב הקבה ויאמר

השליכיהו ארצה דהיינו השליכיהו השליך יאת זאת הקבדא של

מנה מרד בדרך תלוא מנה דה ארבעים שנה של במדבר וכו



# חידושי פשוטות

דבר זה אל פשוטות ואין לנהנה עמו

איתא דאש דאש ליה איתא פסוק

אל שאלו ישא אהת מקב במא דאת אמור כי אם הלחם אשר הוא  
אובד יקחו מזו אחר לו ליתרו שישא אהת מקב ותנו עד שאמר להם  
פסוק לו יואכל להם כי משמעות הפסוק שישא אהת מקב ותנו  
ברא לא יאכל מה יבן ודע יתרו זה

הרבי עמודיה שבעה כי ידוע שמשה בגלגל הבר

יתרו הנגזר של קין והמכה שהיה משה הוא בגלגל הרע

שפיר וידוע מדבר המקובלם שדי הרב הרב ולקח תאוות וטעם

הנה יתרו היה במבוכה זו שידע שהוא בגלגל קין ומשה בגלגל קצו ואחך

טעם היה קוב יתרו על הריעת הרב ועל התאוות שלקח מעגל בוון שבא

בפתיחו ומנה אש מנה הכילג מעד הרושם ונרדום בזה לומר

שהמכה שהרע משה היא שערמה לומשה שבא למדין והכילם מיד -

הרושם ימיע הרעש יתרו שהמכה גם הו בגלגל קין ואכ נפרע -

משה מהמכה בשבול שהנה שהרע אותה בגלגל שטבר ונאך נשאר

פיתרו לעלם כי אם התאמה לכך אמר להם קראו לו יואכל להם  
שאל אהת מוס עבד יתרו ומה שעמית בראשונה ונדוק פס

חידושינו ענ פסוק הנה נתחכמה לוס ירבה וכי פורשן אל -

נתחכמה לעם שהוא לשון יסוד נמשך נתחכם למושט

ענ עמלם מה עמלם כי מנה לומר נרדום לומר קע של יתרו

אנא יוס ענ פסוק כי יד על פסוק הנה נתחכמה לומר פסוק אלה

**פושטני** יידי ביום המנוח קדם מעט לתקוני דתי  
 מרוב יי ומרוב בעממיהם עסן יי פ' ביום  
 דלן יי וכן חכמים יבחרו ישר סת' מלבד יי רב' למה בקרת מעט  
 מרוב כדתי יי ונאבותי בתי בפת' יי ונראה וכו' שזכות חבורת  
 עממיהם לתוכן הסתן שהיה חתני ליהודים עשיתי המעט יי כד  
 לתקן חטא חכם החמסין יי לפי שבתנו השם יתברך לכהן כני  
 לבד בתי חבורת העולם ותקנו חטא חכם הא' יי חכמים הנשקן  
 לבשם החכם יכה לבטל ענין ע"ז שכל מי שעובד ע"ז  
 הוא בשחפה יי יבחר תקן ענין שפירות דמים שכל מי ששקד  
 דמים ושמעו יי יבוא קרבן ויתכפר לו יי בשעה שנערך ע"ז  
 המזבח כפר עליו יי עלה וישנה תקן ענין ביע כיון שעשה צ'  
 אהיות עצמו ויש לו ענין לא כהן לא שמועתי  
 שהיתה מעלתו שלימה יי (והוא שמעונו) שמעתי שלמה  
 מענין תקן ענין בלי עניתי וכן בתי חכם יי בפת' יי  
 לתקן חטא חכם הא' יי

אין למה שקטן  
 על כלם יי  
 הלחם אשר הוא  
 גד שאמר להם  
 אהבת מקדושתו  
 ד' בליל הבר  
 הוא בליל הרע  
 אהן תאוותי מעט  
 בגלגל קבל ויחך  
 ח מעטן כוון עט  
 ים בזה פועל  
 והדלים מיד -  
 קין ואב נפרע -  
 שבר ונחא כשאר  
 לו ויחבל להם  
 וכוון עס  
 פורסן אל -  
 בתכום למעשית  
 קטע של חיל  
 במה יי חכם